

Deyimlər Sözlüğü

5

Bey Hadi

Təbriz

2023

a qız. (ağuz!) -**ağuz** gəl bura.

ab tav. (yol yöndəm. sap qılığ. uğur. yağday. şərayit. təhər)

aban çabanla olmaz. (əgər məgərlə olmaz). -**aban çaban** iş olmaz, su gəlməsə nol dolmaz.

aban gəldi. (1. aban gəldi. 1. xuxan gəldi. (uşaq dilində).

aban gəldin. (gəldinisə. əgər gəldin)

aban qolsan. (əgər istərsəm)

aban ol. (özün gözlə). (take care).

aban sən barsan. (əgər sən gedsən)

aban vermək. (dinc (macal) vermək

ac ağız. (yalmağuz. yeyərdoymaz. acgöz. qarımpa. yeyici

ac ağız. (yalmağuz. yeyərdoymaz. acgöz. qarımpa. yeyici)

ac yırtıcıya ət tapşırmaq (əmanət vermək). (pişiyə ciyər, itə gəmik ısmarlamaq).

acgöz. (acqara).

acı ot, istiotla bastırılıb, issidə qurudulan ət. (gömmə. basdırma. pasdırma).

acı su. (acus)

acı su. (acus. araq)

acı su. (çoraq. şoraq)

acı su. (çoraq> şorab. şərab)

acı su. (şor su)

acı yaş. (göz yaşı)

acus. (acı su. araq. çaxır).

açan gün. (doğan gün)

açığ ağız. (qaba ağız. ağzı pozuq)

açığ ağız. (qaba ağız. ağzı pozuq.

açığ gün. (ışık gün)

açıq göz, ışıqsız, açıq ağız, paysız qalmaz. (kişi öz gücünə, biliyinə, biləyinə inanmalıdı).

açıq qara. (yaxal. çalağ)

açıq qara. (yarıq qarıq. tusi)

açıq su. (aynız)

açıq yer. (alanğ. alan. anğıl. tüz. hamar).

açıq, həlal mal (düzün mal)

açılan ay. (doğan ay)

ad çəkmək. (ad vermək)

ad çıxarmış. (adlı. ada. ad qazanmış).

ad vermə tövrəni. (adama).

ada bala. (əziz balam)

ada gül. (çox sevimli olan)

ada gün. (böyük, özəl gün. rəsmi)

ada xatun. (sevimli, uzman qadın)

ada qıyaq. (modada olanların lap gözəli. çox şik. çox modalı. canqıran gözəllik)

ada qız. (gözəl qız)

ada sevgili. (seçilmiş, bəğənilmiş məşuq).

ada tavşanı. (soğur. kələrə bənzər evcil dovşan çeşiti)

adaq su. (mütəberrək su. duva oxunmuş su. tapıq suyun)

adaq su. (tapıq suyun. mütəberrək su. duva oxunmuş su)

adal gün. (həmən. gün)

adaları tutmaq. (azan azan, zaman zaman azmaq)

adayu (1. seçilmiş. ad almış. 1. əziz. sevimli).

adı oxunmamaq. (adı anılmamaq, çəkilməmək).

adına yazdırmaq. (üstünə keçirmək)

ağ ağa. (qara olmayan hərəm ağası).

ağ ağız qılmaq. (söz ağı qurmaq. söz avlamaq. kələklə söz almaq)

ağ ağız qılmaq. (söz ağı qurmaq. söz avlamaq. kələklə söz almaq).

ağ at. (bükür)

ağ başlı. (alabaş)

ağ bayraq. (atamanların xanlıq pərçəmi)

ağ bayraq. (verə bayraq. yeniş, təslim bayraq)

ağ dəniz. (batı dənizi. ağ dəniz)

ağ dərili, qaş gözü qara olan göyçək qadın. (qaraş. qaraş).

ağ doğan. (çərə)

ağ qarasın təkşirib. (suclu suçsuzluğun təktüş edib).

ağ süt. (həlal süt. dadağ süt)

ağ, qara, al qarışıq at donu. (dəmirqırı)

ağa baba. (böyük baba)

ağa bəy. (bəy ağa)

ağa bəy. (böyük qardaş).

ağa bəy. (böyük qardaş. dadaş)

ağa çıxartmaq. (yuvutmaq. arnatmaq. bəraət qazandırmaq. bəraət etmək). -onun tüm bükələrin (poxların)

yuvutdu. -yuvutulan suç deyil

ağa eni. (böyük, kiçik qardaş).

ağa əçə. (ağacə. ağaçə. xanım).

ağa ini. (1. kiçik əmi. 1. ağabala. balağa. ağazadə)

ağa iyə. (ata ana).

ağa kişi. (comət. cəvanmərd).

ağa qadın. (qadıncıq: hörmətli qadın).

ağa qapusu. (yeniçəri yönətmə bölüyü).

ağa qılıqlı. (ağamişi)

ağa oğa. (böyük kiçik qardaş).

ağa ürəkli. (cətilmən).

ağa yamağı. (yeniçəri ağasının çavuşu).

ağabəy. (1. sayqı dəğər. buyruqlu. 1. böyük ərəkək qardaş)

ağac atız. (təxdə köprü)

ağac kərəz. (tomaq. at üzərində daşınan qalın bir çomaq).

ağacdən sağrılan yapışqan sızıq. (sağrız. ağac pusi. gigirgə).

ağacdən top. (tomaq).

ağacın dibindən çıxan azuq (artıq qol). (kütəl).

ağamişi. (ağayana)

ağay. (aşqın saray. dolonay)

ağayu. (ağa. kişi. insan. adam. şəxs).

ağbaş. (baş çılpaq)

ağcabaş. (bitgi adı)

ağçıl boya. (açıq boya)

ağçıl qonğur boyalar. (açıq tüt boyalar)

ağı az olan, qapqara qıllı keçi çeşiti. (qıl keçisi)

ağıq çalmış. (afət vursun).

ağır atlatmaq. (çoxa baxıb qurtulmaq)

ağır başlı. (ciddi)

ağır əğın. (gövdəli). **-ağır əğın**, kovğa topraq, iz basar.

ağır işin, uzun yolun, nərsənin savrılması ötəri verilən sevinc. (savğa. çavğa. şükran).

ağır toxtan. (ağır qəza). -bu ağır toxtanıda atlatdıq: başdan savdıq

ağırbaş. (tölək. dölək. təmkinli. vüqarlı. mətin)

ağırlığı az, qapladığı yer geniş olan. (qapaltı)

ağırlıq basma. (yuxuda qara basma)

ağız açamamaq. (nə dediyin çaşmaq. deməyə söz tapamamaq)

ağız açamamaq. (nə dediyin çaşmaq. deməyə söz tapamamaq.

ağız açar. (ifdar çağı)

ağız açar. (ifdar çağı)

ağız açır. (bükünüt)

ağız açma. (oruc açma. tutaç. ifdar)

ağız açma. (oruc açma. tutaç. ifdar).

ağız açmaq. (xahiş etmək)

ağız açmaq. (xahiş etmək). -mən ona yardım üçün **ağız açdım**: mən ondan kömək eləməyi **xahiş etdim**.

ağız açmaq. (xahiş etmək). -mən ona yardım üçün **ağız açdım**: mən ondan kömək eləməyi xahiş etdim.

ağız açmaq. (oruç açmaq. iftar etmək)

ağız açmaq. oruç açmaq. iftar etmək.

ağız açmaz. (ünü çıxmaz. dinməz. susuq)

ağız açmaz. (ünü çıxmaz. dinməz. susuq)

ağız ağız çağırmaq. (yüksək səslə, olduğu gücüylə bağırmaq)

ağız ağız çağırmaq. (yüksək səslə, olduğu gücüylə bağırmaq)

ağız ağıza vermək. (sözləşmək)

ağız ağıza. (dolu. uyğun. tamtamına).

ağız ağıza. (dolu. uyğun. tamtamına. mütabiq)

ağız ağıza. (qılqıla. qırqıra. qılınqıraq. daşqın daşnıq. qımqıraq. qıyımqıraq. sımsıyaq. sıyımsıyaq. silməcə. silmə.

kirtil. kitril. kirtilli. kitrilli. kirtikli. kitrikli. başacan dolu. yığınla). -bardağı **qılqıla** doldurdu)

ağız ağıza. (qılqıla. qırqıra. qılınqıraq. daşqın daşnıq. qımqıraq. qıyımqıraq. sımsıyaq. sıyımsıyaq. silməcə. silmə.

kirtil. kitril. kirtilli. kitrilli. kirtikli. kitrikli. başacan dolu. yığınla). -bardağı **qılqıla** doldurdu.

ağız alma. (ertdən azıq. qəhvaltı)

ağız alma. (ertə azıq. qəhvaltı)

ağız almaq. (yad tutmaq. görügə salmaq. yadlamaq.

ağız almaq. (yad tutmaq. yaa salmaq. görügə salmaq. yadlamaq)

ağız almaq. (yad tutmaq. yadlamaq. görügə salmaq)

ağız aramaq. (danışdırıb sözdən söz almaq)

ağız aramaq. (osmaqlamaq. danışdırıb sözdən söz almaq. maraq etmək. bilmək istəmək).

ağız aramaq. (osmaqlamaq. maraq etmək. bilmək istəmək)

ağız araşdırmaq. (dolaysıyla, dönə dönə sürüb sölətmək)

ağız araştırmək. (dolaysıyla, dönə dönə sorub sölətmək)

ağız ayağ. (> ağzayağ: virudi xiruci)

ağız aytı. (**aytı**: sözü). (birinin dilinə düşmüş. təkər təkər çox deyilən söz. dilinin virdi).

ağız aytı. (**aytı**: sözü). (birinin) dilinə düşmüş. təkər təkər çox deyilən söz. dilinin virdi)

ağız bağı. (ağız boğı).

ağız bağı. (ağız boğu).

ağız bağlamaq. (oruç tutmaq)

ağız basdırmaq. (doyurmaqla, qanıtıb razı salmaqla, yaxud zor güc ilə) ağzın yumdurmaq)

ağız basdırmaq. (doyurmaqla, qanıtıb razı salmaqla, yaxud zor güc ilə) ağzın yumdurmaq.

ağız basıq. (doyulmuş. tətmi olunmuş)

ağız basıq. (doyulmuş. tətmi olunmuş).

ağız baylığı. (söz azadlığı)

ağız baylığı. (söz azadlığı)

ağız bekitüv. (ağız alma. qıyın altı. qıyım aşma. irt (səhər) aşma. sübhanə).

ağız bekitüv. (ağız alma. qıyın altı. qıyım aşma. səhər aşma).

ağız bəkitmək. (oruç tutmaq)

ağız bəkitmək. (oruç tutmaq.

ağız birliyi. (oydaşlıq. ögdəşlik. oybirlik. gərdaşlıq. düşdəşlik. fikirdaşlıq. tevafüq. ittifaq)

ağız birliyi. (oydaşlıq. ögdəşlik. oybirlik. gərdaşlıq. düşdəşlik. fikirdaşlıq. tevafüq. ittifaq.

ağız bir etmək. (ağız birliyi etmək: sözbirliyi etmək)

ağız bir etmək. (**ağız birliyi etmək**: sözbirliyi etmək).

ağız birliyi. (dil birliyi)

ağız birliyi. (dil birliyi)

ağız burnu qara olan heyvan. (qaramalaq)

ağız burnu qara olan heyvan. (qaramalaq)

ağız burnu qara olan heyvan. (qaramalaq).

ağız burun(heyvanarda). (tumsuq. yumşuq).

ağız buruşduran. (ağız bürüşdürən)

ağız çevrəsi. (ağız peçətəsi)

ağız çevrəsi. (ağız peçətəsi)

ağız çəkmək. (üzr istmək. pox yedim etmək).

ağız dadı. (iyi keçinim)

ağız dadı. (iyi keçinim)

ağız dadilə yemək. (dadını almaq. ləzzətlə yemək)

ağız dadilə yemək. (dadını almaq. ləzzətlə yemək).

ağız dadıyla. (dadını almaq. iyi keçimlə. dirlik düzənlə)

ağız dadıyla. (dadını almaq. iyi keçimlə. dirlik düzənlə)

ağız dalaşı. (söz qavqası)

ağız dalaşı. (söz qavqası)

ağız dəğişdirmək. (öncə söylədiklərindən, dəğişik söyləm söyləmək)

ağız dəğişdirmək. (öncə söylədiklərindən, dəğişik söyləm söyləmək)

ağız dil verəməmək. (dildən düşüb, ağraşıb qonuşmaq)

ağız dil verəməmək. (dildən düşüb, ağraşıb qonuşmaq)

ağız diləmək. (söz, qaraş almaq. nəzər sənclik etmək. nəzər sormağ)

ağız diləmək. (söz, qaraş almaq. nəzər sənclik etmək. nəzər sormaq.

ağız dolusu qonuşmaq. (hər gələ danışmaq)

ağız dolusu qonuşmaq. (hər gələ danışmaq).

ağız dolusu. (aşırı küfr)

ağız dolusu. (aşırı küfr)

ağız duzuz olsun. (həlalız olsun)

ağız əğmək. (yalvarmaq)

ağız əğmək. (yalvarmaq)

ağız gəvişi. (sıx təkərlənən söz. ağızından düşməyən söz)

ağız gəvişi. (sıx təkərlənən söz. ağızından düşməyən söz)

ağız gəvşəyi. (ağız sözü, virdi)

ağız gəvşəyi. (ağız sözü, virdi).

ağız iki söyləş. (üz üzə danışmaq)

ağız iki söyləş. (üz üzə danışmaq).

ağız ilə quş tutmaq. (olmasın kimi zirəklik göstərmək)

ağız ilə quş tutmaq. (olmasın kimi zirəklik göstərmək)

ağız işçi. (ağuz. naşı. xam. əcəmi). -**ağuzsan** çox ayaq çalmaq gərək. (**ağuzdu** çox ayaq çalsın gərək). (pişməyə
uzun yol var).

ağız iyi, ağız qoxusu. (bayatısı).

ağız iyi, qoxusu. (bayatısı)

ağız kavafı. (çox gəvəzə. çalçın. şarlardan)

ağız kavafı. (çox gəvəzə. çalçın. şarlardan)

ağız köpüyün tükürmək. (gəviş atmaq)

ağız köpüyün tükürmək. (gəviş atmaq).

ağız kullanmaq. (dil tökmək)

ağız kullanmaq. (dil tökmək)

ağız kullanmaq. (söz oynadıb, aldatmaya çalışmaq)

ağız kullanmaq. (söz oynadıb, aldatmaya çalışmaq)

ağız qalabağı. (gərəksiz, boş söz)

ağız qalabağı. (gərəksiz, boş söz)

ağız qapamaq. (susmaq. söyləməmək)

ağız qapamaq. (susmaq. söyləməmək)

ağız qavqası, yaxalaşmaya töküşdü (çevrişdi).

ağız qavqası. (sözlə yapılan qavqa. dil dalaşı)

ağız qavqası. (sözlə yapılan qavqa. dil dalaşı). -ağız qavqası, yaxalaşmaya töküşdü (çevrişdi).

ağız qılmaq. (dil tökmək. yalvarmaq)

ağız qılmaq. dil tökmək. yalvarmaq.

ağız qulaq tutmaq. (səs sorağ almaq)

ağız qulaq tutmaq. (səs sorağ almaq)

ağız ölçüsü. (sır tutma dərcəsi)

ağız ölçüsü. (sır tutma dərcəsi)

ağız patlanğıcı. (ğıcırılı saqqız)

ağız patlanğıcı. (ğıcırılı saqqız)

ağız pozmaq. (dil pozmaq: yamanlamaq. küfr etmək. sögmək)

ağız pozmaq. (dil pozmaq: yamanlamaq. sögmək)

ağız pozmaq. (yovzalamaq. küfr etmək)

ağız pürsəngi. (ağız viridi)

ağız pürsəngi. (ağız viridi)

ağız satmaq. (ağız yapmaq: kəndin ögmək)

ağız satmaq. (ağız yapmaq: kəndin ögmək)

ağız savaşı, qavqası yapmaq. (hırlaşmaq. qırlaşmaq)

ağız savaşı, qavqası yapmaq. (hırlaşmaq. qırlaşmaq)

ağız savaşı. (gəmicici qavqası)

ağız savıdı. (ağızdan ağıza keçib yayılan söz. köksüz qaynaqsız söz)

ağız savıdı. (ağızdan ağıza keçib yayılan söz. köksüz qaynaqsız söz)

ağız suğu. (sulaqay. sulyay).

ağız sulandırmaq. (imrəndirmək)

ağız sulandırmaq. (imrəndirmək.

ağız suyu . (axma. imrənmə)

ağız suyu axma. (imrənmə).

ağız suyu. (salya)

ağız suyu. (salya)

ağız suyu. (salya. salyar. sulaqay. süzük. suzuq. şoğurt. silik. tüpürcək. bozaq)

ağız suyu. (salyar. salya)

ağız suyu. (salyar. salya)

ağız suyu. (şoğurt. silik. tüpürcək)

ağız suyu. (sulaqay. bozaq).

ağız suyu. (sulaqay. buzaq)

ağız suyu. (süzük. suzuq)

ağız suyu. (süzüq)

ağız suyu. (şoğurt. silik. tüpürcək).

ağız süt. (qəliz süt. ağda şirə)

ağız sütü ilə əmişdirmək. (ağızlandırmaq)

ağız sütü ilə əmişdirmək. (ağızlandırmaq)

ağız sütü. (ağız. kala. kətəməz. kətməz. kəsəməz. kəsməz)

ağız sütü. (ağız. kala. kətəməz. kətməz. kəsəməz. kəsməz).

ağız şapırdatmaq. (tamişmaq)

ağız şapırdatmaq. (tamişmaq)

ağız tutamağı. (sus payı)

ağız tutamağı. (sus payı.

ağız tutmaq. (susdurmaq)

ağız tutmaq. (susdurmaq)

ağız varmaq. (başarıb, cürət edib ağız açmaq)

ağız varmaq. (başarıb, cürət edib ağız açmaq).

ağız vurmaq, ağız açmaq. (ağızlamaq)

ağız vurmaq, ağız açmaq. (ağızlamaq)

ağız vurmaq. (yalvarmaq).

ağız vurmaq. (yalvarmaq. gəp qaqdirmək. söyüş söyləmək. yamanlamaq).

ağız yalımı. (qoyu tüpürük)

ağız yalımı. (qoyu tüpürük)

ağız yaman. (xeyir söyləməz. pis ağız).

ağız yaman. (xeyir söyləməz. pis ağız).

ağız yazı. (şifahi ədəbiyyat).

ağız yazın. (şifahi ədəbiyyat)

ağız yazın. (şifahi ədəbiyyat)

ağız yetməz. (söz çatmaz)

ağız yetməz. (söz çatmaz). -onu övməyə **ağız yetməz**. (**övməyə**: tərifləməyə).

ağız yeyər, qarın çəkməz bulğanar. (hər iş iki başlıdır)

ağız yoxlamaq. (dolayı sözlərlə anlamaya çalışmaq)

ağız yoxlamaq. (dolayı sözlərlə anlamaya çalışmaq)

ağız yormaq. (boşa danışmaq)

ağız yormaq. (boşa danışmaq)

ağız, burun göz çevrəsi, qulaq, dırnağı qara, gövdəsi ağ, gahdan qara bənəkli qoyun türü. (qaraqaş).

ağıza alınmaz. (çox qaba. kötük. gödük. qırt)

ağıza alınmaz. (çox qaba. kötük. gödük. qırt. iğrənc, ağır söz)

ağıza alınmaz. (iğrənc, ağır söz)

ağıza almaq. (söz etmək. sözünü etmək)

ağıza almaq. (söz etmək. sözünü etmək)

ağıza baxmaq. (birinin sözünə uymaq. sözündən çıxmamaq)

ağıza baxmaq. (birinin sözünə uymaq. sözündən çıxmamaq)

ağıza düşmək. (dilə düşmək)

ağıza düşmək. (dilə düşmək)

ağıza düşmüş bayat söz. (çəğnək söz)

ağıza düşmüş bayat söz. (çəğnək söz).

ağıza gəlməz. (dilə alınmaz. çox qaba, çirkin söz)

ağıza gəlməz. (dilə alınmaz. çox qaba, çirkin söz)

ağızalmaq. (qəhvaltı yapmaq. sübhanə yemək)

ağızda qoz sayır. (açıq aydın söylür)

ağızda qoz sayır. (açıq aydın söylür.

ağızdan ağız. (qulağdan qulağ. dediqodu. sov. çov. kov. qırqov. şayiə)

ağızdan ağız. (qulağdan qulağ: dediqodu. sov. çov. kov. qırqov. şayiə)

ağızdan ağız. (qulağdan qulağ: dediqodu. şayiə)

ağızdan ağıza. (sözlə yayılaraq)

ağızdan ağıza. (sözlə yayılaraq)

ağızdan axan su. (axış)

ağızdan axan su. (axış).

ağızdan çıxmaq, qaçıvermək. (dildən sıçramaq)

ağızdan çıxmaq, qaçıvermək. (dildən sıçramaq).

ağızdan çıxmaq. (iki dişdən çıxmaq. söylənmək)

ağızdan çıxmaq. (iki dişdən çıxmaq. söylənmək)

ağızdan istəmiyərək axan su, tüpürük. (qılızıq. qılzıq. salya)

ağızdan qaçıрма. (dil sürcməsi. dil yanlılığı)

ağızdan qaçıрма. (dil sürcməsi. dil yanlılığı)

ağızdan qapmaq. (bilikliklə danışıqdan gərəkli sözü tutmaq)

ağızdan qapmaq. (bilikliklə danışıqdan gərəkli sözü tutmaq)

ağızdan. (sözlə, şifahi)

ağızdan. (sözlə, şifahi)

ağızdan. (şifahən)

ağızdan. (şifahən, şifahi).

ağızla quş tutmaq. (çox can atmaq, çalışmaq)

ağızla quş tutmaq. (çox can atmaq, çalışmaq)

ağızlara saqqız olmaq. (bir nə hərkəsin dilinə düşmək)

ağızlara saqqız olmaq. (bir nəmənə hərkəsin dilinə düşmək)

ağızlara saqqız olmaq. (bir söz hərkəsin dilinə düşmək).

ağızları uymaq. (söylədikləri birbirini tutmaq)

ağızları uymaq. (söylədikləri birbirini tutmaq)

ağızlıya söz ver, ayaqlıya yol. (işivin yolun bil).

ağızsız. (dilsiz. az qonuşan. yumşaq taxımlı, qılıqlı)

ağızsız. (dilsiz. az qonuşan. yumşaq taxımlı, qılıqlı)

ağla qarayı seçmək. (anlayamaq).

ağlı qaralı. (çal)

ağnağız ögütmək. (ağnağız basmaq: ağzına gələnı söyləmək. çaxanlamaq. qozalamaq. koplamaq. laflamaq.

boşuna danışmaq. gəzafə (< qozalağ) danışmaq. iğraq edmək)

ağnağız ögütmək. (ağnağız basmaq: ağzına gələnı söyləmək. çaxanlamaq. qozalamaq. koplamaq. laflamaq.

boşuna danışmaq. gəzafə (< qozalağ) danışmaq. iğraq edmək).

ağuz ağuz. (üz üzə)

ağuz ağuz. (üz üzə).

ağuz bağ. (çuval, tulum, ağızın bağlamaya yarayan bağ, ip)

ağuz bağlamaq. (oruç tutmaq).

ağuz bav. (ağuz bağ: çuval, tulum, ağızın bağlamaya yarayan bağ, ip.

ağuz çayqamdı edmək. (təhqir edmək. aşağılatmaq. kiçik görmək. həqir görmək.

ağuz qara tutmaq. (küsmək. darılıb qonuşmamaq)

ağuz qara tutmaq. (küsmək. darılıb qonuşmamaq.

ağuz suv. (tükürük)

ağuz suv. (tükürük.

ağuz yel. (söz)

ağuz yel. (söz.

ağuz yetdirmək. (söz söyləmək.

ağuz yetirmək. (söz söyləmək)

ağuzə düşmək. (dilə düşmək. dediqodu qonusu olmaq)

ağuzgir aldırmaq. (yem vermək.

ağuzgir edmək. (biraz yemək)

ağuzgir edmək. (biraz yemək.

ağuzqa düşmək. (dilə düşmək. dediqodu qonusu olmaq.

ağza alınmaz. (yeyilməz. içilməz. tatula. dadula. dadı kötü. dadıq. dadıqmış)

ağza alınmaz. (yeyilməz. içilməz. tatula. dadula. dadı kötü. dadıq. dadıqmış)

ağza düşmək. (şayiə olmaq)

ağza düşmək. (şayiə olmaq)

ağza girən, boğazda qalan tikə.

ağza girən, boğazda qalan tikə. (utulmaz tikə).

ağzı açıq qalmaq. (çox şaşmaq)

ağzı açıq qalmaq. (çox şaşmaq)

ağzı açıq. (şasıq. çasıqın. avanaq. mat mətəl)

ağzı açıq. (şasıq. çasıqın. avanaq. mat mətəl)

ağzı açıq. (şasıqın. budala. qafası üşük, uyuşuq. qanğırıq. qanırıq. sadə. avanaq. abtal)

ağzı açıq. (şasıqın. budala. qafası üşük, uyuşuq. qanğırıq. qanırıq. sadə. avanaq. abtal)

ağzı baxış kişi. (sözü ilə baxışı, nəzəri üst üsdə düşən. çıxarlı, içli söyləyən kişi)

ağzı baxış kişi. (sözü ilə baxışı, nəzəri üst üsdə düşən. çıxarlı, içli söyləyən kişi.

ağzı basdırıq. (ağzı yumulu. söz söyləməyən. sözün verməyən)

ağzı basdırıq. (ağzı yumulu. söz söyləməyən. sözün verməyən.

ağzı basıq. (sır qoran. söz qoruyan)

ağzı basıq. (sır qoran. söz qoruyan).

ağzı basılmaz. (doyunmaz. tətmi olunmaz)

ağzı basılmaz. (doyunmaz. tətmi olunmaz).

ağzı bərk, sıxı. (sır saxlar)

ağzı bərk, sıxı. (sır saxlar)

ağzı boş. (qıytaq. qaytaq. yalançı. hərzəçi)

ağzı boş. (qıytaq. qaytaq. yalançı. hərzəçi)

ağzı boş. (sarsaq. boş boğaz)

ağzı boş. (sarsaq. boş boğaz)

ağzı böyük. (çox öğünən)

ağzı böyük. (çox öğünən)

ağzı bütün. (ağzə çək. çəkağız. açmaz. söz saxlayan)

ağzı bütün. (ağzı çək. çəkağız. açmaz. söz saxlayan)

ağzı cırıq. (çatalaq)

ağzı cırıq. (çatalaq.

ağzı dadlı. (qurd ağız)

ağzı dar su qabı. (tünək. tüng)

ağzı dar su qabı. (tünək. tünq)

ağzı dar, gen qarınlı tüng, su qabı. (deşdi. deşlik > təsdi)

ağzı dar, qarınlı qab. (bocuq < boğcuq. boğsuk)

ağzı dar, qarınlı qab. (bocuq < boğcuq. boğsuk)

ağzı duvağlı. (ağzı bütün)

ağzı duvağlı. (ağzı bütün).

ağzı düşük. (söz saxlayamayan)

ağzı düşük. (söz saxlayamayan).

ağzı gen küp. (küpəc)

ağzı gen küp. (küpəc)

ağzı gen qab, şüşə, botru. (kavanoz)

ağzı gen qab, şüşə, botru. (kavanoz)

ağzı gen qab. (kərsən. qarsan)

ağzı gen qab. (kərsən. qarsan)

ağzı gen su qabı. (dolça. kərdəl. kördəl. kordal. gəvdəl. gövdəl. gövlək. gədəl. gödəl. godal. qavaq. qovaq. qobqa.

qobaq. kovqa. qovaq. (< kər. kəv. kav. kov)

ağzı gen, altı dar qab. (qıf. kuni. çortu. çovlu. kovlu (< çov. kov: boş).

ağzı gen, altı dar qab. (qıf. kuni. çortu. çovlu. kovlu (< çov. kov: boş).

ağzı gen, altı dar qab. (qıf. kuni. çortu. çovlu. kovlu (< çov. kov: boş).

ağzı gen, yayvan, açıq, bol, enli yekə qab. (təknə. təşt. kavlan. kovlan. ləğən. ləgən. ləyən. gələn. gənəl (< gen,

geniş olan). -xəmir **ləğəni**. -palta **ləğəni**.

ağzı gen, yayvan, açıq, bol, enli yekə qab. (təknə. təşt. kavlan. kovlan. ləğən. ləgən. ləyən. gələn. gənəl (< gen,

geniş olan). -xəmir **gələni**. -palta **ləğəni**.

ağzı gəvşək olmamaq. (sır tutmaq. paxlayı ıslatmaq)

ağzı gəvşək olmamaq. (sır tutmaq. paxlayı ıslatmaq).

ağzı gəvşək. (boşboğaz. sır tutmaz)

ağzı gəvşək. (boşboğaz. sır tutmaz)

ağzı havada. (şaşqın)

ağzı havada. (şaşqın)

ağzı havalı. (ağzı zilli. kəndin bəğənmiş)

ağzı havalı. (ağzı zilli. kəndin bəğənmiş.

ağzı hərzə. (ağzı çalapərtovsuz. savaşçıl).

ağzı hərzə. (göy ağız. ağzı çalapərtovsuz. savaşçıl).

ağzı qalabalığ. (şarlətan. artıq, tutarsız qonuşan)

ağzı qalabalığ. (şarlətan. artıq, tutarsız qonuşan)

ağzı qara. (qara savçı. münafiq. müftəri)

ağzı qara. (qaraçı. töhmətçi. iftiraçı)

ağzı qara. (münafiq)

ağzı qara. (münafiq. müftəri. qara savçı)

ağzı qara. (münafiq. müftəri. qara savçı)

ağzı qırıq saxsı, təsti. (dülək. dalağ. dölük)

ağzı qırıq saxsı. (təsti. dülək. dalağ. dölük)

ağzı qulağına varmaq. (çox sevinmək)

ağzı qulağına varmaq. (çox sevinmək)

ağzı oynamaq. (dəğirman kimi işləmək)

ağzı oynamaq. (dəğirman kimi işləmək)

ağzı poxa açılmaq. (əkdisiz (tərbiyətsiz) danışmaq)

ağzı pozuq. (küfürbaz)

ağzı pozuq. (pozuq ağzılı. pis dilli)

ağzı pozuq. (pozuq ağzılı. pis dilli. yamanavuz. küfürbaz)

ağzı pozuq. (yamanavuz. küfürbaz)

ağzı sulanmaq. (canı çəkmək. imrənmək)

ağzı sulanmaq. (canı çəkmək. imrənmək)

ağzı var, dili yox. (az qonuşan)

ağzı var, dili yox. (az qonuşan)

ağzı yaman. (ağzı yavan. ağzı yelli)

ağzı yaman. (ağzı yavan. ağzı yelli.

ağzı yanıq. (bir kərə yamanlıq, ziyan görmüş).

ağzı yanmaq. (xit olmaq)

ağzı yanmaq. (xit olmaq. (utulmaz tikə).

ağzı yanmaq. (nərsədən yamanlıq, ziyan görmək)

ağzı yanmaq. (nərsədən yamanlıq, ziyan görmək)

ağzı yayvan. (ağzı boş. yanğşaq. gəvəzə. laqırtı)

ağzı yayvan. (ağzı boş: yanğşaq. laqırtı. ağzı açıq. sarsaq. boşboğaz. ağzı gəvşək. gəvəzə)

ağzı yayvan. (ağzı dadsız. yanğşaq. yanşaq. çənəçi. gəvəzə. qonuşqan)

ağzı yayvan. (ağzı dadsız. yanqşaq. yanğşaq. yanşaq. çənəçi. gəvəzə. qonuşqan)

ağzı yekə kimsə. (kavanoz)

ağzı yekə kimsə. (kavanoz)

ağzı yelli. (boş söz atan, aytan. qurra)

ağzı yelli. (boş söz atan, aytan. qurra.

ağzı yırtıq, söz saxlamaz. (kavanoz)

ağzı yırtıq, söz saxlamaz. (kavanoz)

ağzı yırtıq. (alağız. söz saxlayamayan)

ağzı yırtıq. (alağız. söz saxlayamayan.

ağzı yuxarı. (sırt, dal üsdə)

ağzı yuxarı. (sırt, dal üsdə)

ağzımı dustayıb qaldım. (deməyə söz tapamadım)

ağzımı dustayıb qaldım. (deməyə söz tapamadım). (**dustayıb**: bağladım)

ağzın açıb gözün yummaq. (ağzın yelə vermək: ağzını sala salmaq).

ağzın açmaq. (başın boşaltmaq, şollatmaq)

ağzın açmaq. (başın boşaltmaq, şollatmaq).

ağzın bassan götü söylər. (heç türə (heç nəcür) dindirəməmək)

ağzın bassan götü söylər. (heç türə (heç nəcür) dindirəməmək).

ağzın dadın bilən, yeçəklərin dadlının tıqızca seçən kimsə. (qurcan)

ağzın dadın bilən, yeyəcəklərin dadlının tıqızca seçən kimsə. (qurcan)

ağzın damcığı, damı, yuxar bölümü. (tamaq. damaq)

ağzın damcığı, damı, yuxar bölümü. (tamaq. damaq)

ağzın damı, yuxarısı. (tanqlay. damağ)

ağzın damı, yuxarısı. (tanqlay. damağ)

ağzın gülə. (gülər üzlü). -baxqıl ona eykuluqun, ağzın gülə. (iyiliklə bax ona, gülər üzlü).

ağzın içi, sağ, sol yanları. (avurt. qasıq)

ağzın iki yanı. (avurt)

ağzın iki yanı. (avurt)

ağzın iki yanında dişlərin oturduğu gəmik. (1. qapı söğəsi. 1. engək. yanğaq).

ağzın iki yanında dişlərin oturduğu gəmik. qapı söğəsi. (engək. yanğaq)

ağzın qıçıtmaq. (birinin). (birinin ağzının duvağın (bağın) açmaq. birinin ağzın açdırmaq. birini sözləməyə qızışdırmaq, quşqurtmaq).

ağzın quyu biləziyinə çəkmək. (**biləziyinə**: ayaq yolu daşına).

ağzın suyu axmaq. (çox imrənmək, ləzzətlənmək)

ağzın suyu axmaq. (çox imrənmək, ləzzətlənmək)

ağzın suyu axmaq. (çox imrənmək, ləzzətlənmək)

ağzın uğra açmaq. (xeyirə açmaq)

ağzın uğra açmaq. (xeyirə açmaq)

ağzın yan boşluqları. (ovurt. avurt)

ağzın yan boşluqları. (ovurt. avurt)

ağzın yelə vermək. (ağzını sala salmaq ağzın açıb gözün yummaq)

ağzın yumub danışmamaq. (dili qarnına girmək. qadanmaq)

ağzın yumub danışmamaq. (dili qarnına girmək. qadanmaq)

ağzın, bir şırığın iki bucağı. (çapıq. çəvçi)

ağzın, bir şırığın iki bucağı. (çapıq. çəvçi)

ağzına ağ it girib, qara çıxmaq. (ağzına gələnə otlamaq (çegnəmək). nə dediyin bilməmək)

ağzına ağ it girib, qara çıxmaq. (ağzına gələnə otlamaq (çegnəmək). nə dediyin bilməmək).

ağzına almamaq. (heç dadmamaq)

ağzına almamaq. (heç dadmamaq)

ağzına baxdırmaq. (çox gözəl qonuşmaq)

ağzına baxdırmaq. (çox gözəl qonuşmaq)

ağzına baxmaq. (sözünə uymaq. sözündən çıxmamaq)

ağzına baxmaq. (sözünə uymaq. sözündən çıxmamaq)

ağzına bətləmək. (söz tutmaq)

ağzına bətləmək. (söz tutmaq)

ağzına dək dolu. (ağnağız. ağnağaz)

ağzına dək dolu. (ağnağız. ağnağaz).

ağzına dək dolu. (tuppuş. duppuş)

ağzına dək. (qıncaqınc. dopdolu. tıxabasa. silmə)

ağzına dək. (qıncaqınc. dopdolu. tıxabasa. silmə)

ağzına gələni sanğıramaq. (saymaq, oxumaq, söyləmək). ağzına gələni söyləmək).

ağzına gələni sanğıramaq. (saymaq, oxumaq, söyləmək. ağzına gələni söyləmək)

ağzına gələni söyləmək. (qatıqlamaq. qatmaşırlamaq. qatmaşıramaq)

ağzına gələni söyləmək. (qatıqlamaq. qatmaşırlamaq. qatmaşıramaq).

ağzına istiot qoyub danışır. (qızqın, acı, iti sözlü)

ağzına istiot qoyub danışır. (qızqın, acı, iti sözlü)

ağzına qaramaq (baxmaq). (sözünə baxmaq)

ağzına qaramaq (baxmaq). (sözünə baxmaq).

ağzına qədər dolu. (tuppuş. duppuş. dolu)

ağzına saqqız edmək. (bir sözü çox təkrəlmək)

ağzına saqqız edmək. (bir sözü çox təkrəlmək)

ağzına saqqız edmək. (bir sözü çox təkrəlmək).

ağzına sürməmək. (heç yeməmək, içməmək)

ağzına sürməmək. (heç yeməmək, içməmək)

ağzına tüpürmüş. (kəndi fikrini qəbul etdirmək)

ağzına tüpürmüş. (kəndi fikrini qəbul ettirmək)

ağzına üzünə bulaşdırmaq. (bacarmamaq)

ağzına üzünə bulaşdırmaq. (bacarmamaq)

ağzına yalın (od) alıb durmaq. (çox acı danışmaq)

ağzına yalın (od) alıb durmaq. (çox acı danışmaq.

ağzına yiyələnmək. (çənəsini tutmaq. bildiyi dolayısı qonuşmamaq)

ağzına yiyələnmək. (çənəsini tutmaq. bildiyi dolayısı qonuşmamaq)

ağzında dili yox. (ağzı var, dili yox. həlim. məzlum. fağır)

ağzında dili yox. (ağzı var, dili yox: həlim. məzlum. fağır)

ağzından çıxan yaxavı tutsun. (qarqışın özünü tutsun)

ağzından çıxan yaxavı tutsun. (qarqışın özünü tutsun)

ağzından çıxanı, qulağı duymamaq. (gözün yumub ağzın açmaq)

ağzından çıxanı, qulağı duymamaq. (gözün yumub ağzın açmaq)

ağzından çıxanı, qulağı duymamaq. (gözün yumub ağzın açmaq)

ağzından düşürməmək. (sürekli təkərləmək)

ağzından düşürməmək. (sürekli təkərləmək)

ağzından inci saçmaq. (birbirindən gözəl sözlər söyləmək)

ağzından inci saçmaq. (birbirindən gözəl sözlər söyləmək).

ağzını qapatmaq. (susdurmaq)

ağzını qapatmaq. (susdurmaq)

ağzını pıçaq açmaz. (bıqmış. tutqun. mükəddər)

ağzını pıçaq açmaz. (bıqmış. tutqun. mükəddər)

ağzını poyraza, yelə açmaq. (havaya qonuşmaq)

ağzını poyraza, yelə açmaq. (havaya qonuşmaq)

ağzını pozmaq. (sövmək)

ağzını pozmaq. (sövmək)

ağzını sala salmaq. (ağzın yelə vermək. ağzın açıb gözün yummaq).

ağzını silmək. (birinin dediklərin, ağı qaralı savunmaq, qəbul etmək). -bildiyivi danış, hər kəsin ağzını silmə)

ağzını silmək. (birinin dediklərin, ağı qaralı savunmaq, qəbul etmək. -bildiyivi danış, hər kəsin ağzını silmə).

ağzını toplamaq. (küfurlü qonuşurkən susmaq)

ağzını toplamaq. (küfurlü qonuşurkən susmaq)

ağzını tutmaq. (boşboğazlıq edməmək)

ağzını tutmaq. (boşboğazlıq edməmək)

ağzını yaymaq. (çox danışmaq. gərəksiz qonuşmaq. ağzına gələnı söyləmək)

ağzını yaymaq. (çox danışmaq. gərəksiz qonuşmaq. ağzına gələnı söyləmək).

ağzının çalapərtövü olmamaq. (deyilməsi gərəkən olmayan sözlər demək)

ağzının çalapərtövü olmamaq. (deyilməsi gərəkən olmayan sözlər demək)

ağzının dadını bilən. (tabqarın)

ağzının dadını bilən. (tabqarın)

ağzının içinə baxmaq. (çox özənlə dinləmək)

ağzının içinə baxmaq. (çox özənlə dinləmək)

ağzının qoxusun çəkmək. (qatlanmaq. dözmək)

ağzının qoxusun çəkmək. (qatlanmaq. dözmək)

ağzının payın vermək. (gərəkən nəşələri söyləyib susdurmaq)

ağzının payın vermək. (gərəkən nəşələri söyləyib susdurmaq)

ağzıyla quş tutmaq. (yapıla bilməyəcək işlər yapmaq)

ağzıyla quş tutmaq. (yapıla bilməyəcək işlər yapmaq)

ağzu quş tutmaq. (övünmək. kəndini övmək)

ağzu quş tutmaq. (övünmək. sevinmək)

ağzu ot çaxmaq. (çox qızqın qonuşmaq. odlu qonuşmaq)

ağzu ot çaqmaq. (çox qızqın qonuşmaq. hiddətli qonuşmaq.

ağzu tutulmaq. (qonuşmamaq. dili tutulmaq)

ağzu tutulmaq. (qonuşmamaq. dili tutulmaq).

ağzun açıb cabqına. (çox hızlı. sürətlə)

ağzun açıb cabqınçı. (çox hızlı. sürətlə)

ağzun açsa öpgələri görünə. (çox zayıf. cılız. sısqa)

ağzun açsa öpgələri görünə. (çox zayıf. cılız. sısqə)

ağzuna aşmaq. (azarlamaq. paylamaq)

ağzuna çapmaq. (sözünü kəsmək)

ağzuna çapmaq. (sözünü kəsmək)

ağzuna qaratmaq. (gözəl qonuşmaq)

ağzuna qaratmaq. (gözəl qonuşmaq. (**qaratmaq**: baxdırmaq)

ağzunda it boğuşdurmaq. (qorxusuzca qonuşmaq. sərt qonuşmaq)

ağzunda it ölmək. (qorxusuzca qonuşmaq. sərt qonuşmaq)

ağzunda qılıcı bolğanmaq. (sərt qonuşan)

ağzunda qılıcı olmaq. (sərt qonuşan)

ağzunda suvu bolmay. (ac. ac qarnına)

ağzunda suvu olmamaq. (ac. ac qarnına)

ağzı yelli. (palvarçı. yalançı. boş boğaz)

ağzı yelli. (palvarçı. yalançı. boş boğaz)

ahın dağlara. (dərdin dağlara. tanrı qorusun)

axan maddə, nəsnə. axar. axıcı. axışqan. sıvı. suyuq. məhlul)

axan suların bir yerə tökülən ağzı. iki suyun birbirinə qovuşan yeri. (qoyar. qovşaq. mültəqa)

axan tökülən sökülən yıxılan dam. (axa). -evimiz axadi. (axa: şikəst)

axar suda yumaq. (axarlamaq. axarramaq. axarlatmaq)

axar sular durmaq. (heç bir nə eşitməmək. heç bir qarşıtl olmamaq)

axar sularda gəmilərin qımıldamasın əngəllədən sərt axıntı, çağlaşiq, qayalıq. (dəmir qapı)

axar suların dənizə, gölə töküldüyü bölümə, qum, buna bənzərlərindən birikərək oluşan adacıq. delta.

(çatalağız)

axar suların durqun, dönən, ən dərin yeri. (qıyov. qıyırım. qatqan. qayqan. qayso).

axar suların iti, çalaq axan yeri. (ivinti yeri)

axar suyun arxaya dönmüş durumu, öz üzərinə çevrilməsi. (çevrik. çevriş. çövrük. çövrüş. girdat. girdağ.

sarsalıq. sarsarıq. sarsatıq. sarsırıq. su çevrintisi. çevrinti. tərsin. girdab. qanğıl. qaqnıq.

qağnıq)

axar suyun daşması. (qaqın)

axar suyun doǵal səsi. (şar, şır, şur)

axar, sivri nərsənin ucun korlatmaq. (pəxmək). -ox daşa dəğibpəxdı

axarı yataǵına, içi üzünə, üzü içinə durmaz. (qərarsız. dəğişgən. qayǵan. günü gününə uymaz)

axdırar gözüm yolaǵ. (göz yaşım bulaǵ tək axır)

axma ulduz. (aǵan. şəhab)

axma ulduz. (aǵan. şəhab.

axmasada damlır. (yeri dibli əksilib kəsilmir. çox gəlməsədə büsbütün kəsilmir. yanmasada közəyir. yanmasada

alızır. heç yox deyil)

axşam günəşi. (türünci qızıl boya)

axşam günü. (günün öǵlədən sonrakı bölümü)

axşam ilk doǵan ulduz. (kərvanqıran. kavranqıran

axşam ilk doǵan ulduz. (kərvanqıran. kavranqıran)

axşam ilk doǵan ulduz. (kərvanqıran. kavranqıran)

axşam sularında. (axşam çağlarında)

axşam ulduzu. (kərvanqıran. zöhrə)

axşam ulduzu. (kərvanqıran. zöhrə.

axşam ulduzu. (zöhrə. venus. nahid)

axşam ulduzu. (zöhrə. venus. nahid.

akan suyun çevrəyə sıçramayıb, axıb gedməsinə önləyən dəlikli daş təkne. (yalaq)

aqızlı burunlu adam. (ünlü. kimlikli (şəxsiyyətli) adam)

aqızlı burunlu adam. (ünlü. şəxsiyyətli adam).

aqzın içi, saq, sol yanları. avurt. (qasıq)

al bayraq. (al sancaq. türk bayrağı)

al qara bənəkli böcək çeşiti. (gəlinəlicı).

al qara. (alaboz. yaǵız. ətləsi boya. külsi boya).

al quş. (qızıl quş. doğan. şunqur. köğön. şahin. şunqar)

ala ağız. (alağız. alavız. altı ağız. sözbir dəl. sözbir olmayan. müttəhid olmayan)

ala ağız. (alağız. alavız. altı ağız. sözbir dəl. sözbir olmayan. müttəhid olmayan).

ala bulanı, ağı qaranı, həndən hünü seçməmək. (heçnə anlamamaq).

ala bulanı, ağı qaranı, həndən hünü seçmək. (nərsələr anlamaq)

ala doğan. (qırqıy. qırqı)

alağ boyalı. (başqa boyalı)

alağı söz. (başqa söz)

alan yönətən, dolandırın. (alanbaş. meydançı. meydan dolandırın)

alcağı verəcəyi edirmir. (düz gəlmir)

alışılacağı kimi. görünür kimi. görüşdüğü kimi. bayağı. olağan. məmuli. ələlədə)

alqa bulaq. (bağışlanmış kölə).

alqa söz. (başqa söz)

alqış istəməm. (minnət qoyamam)

alna, boyuna, başa sarılan, böyük sarıq, şal. (çəmbər. çənbər)

alnına gün doğmaq. (bəxdi açılmaq)

alt başında. (başı altında: elə yanında)

alt ışıq. (arabanın alta vuran ışığı)

altı düz, üsdü qayıq quşatlı, yüngül ayaqqabı. (çandal. çandıl. sandal. sandıl)

altı geniş, üstü dar, qulplu su qabı. (qıvratma. qolpıl. qılpıl. ibriq çeşiti. qılındırıq. qılincırıq. qılqıl. qılıl.

qıncıl. qıncıl)

altı geniş, üstü dar, qulplu su qabı. (qıvratma. qolpıl. qılpıl. ibriq çeşiti. qılındırıq. qılincırıq. qılqıl. qılıl.

qıncıl. qıncıl)

altı, göğdəsi düz çəkilmiş, kəsilmiş nərsə. (kəsmə). **-kəsmə** saç.

altı, səggiz qoş kürəkli, dar, uzun qayıq çeşiti. (qancabaş. qançabaş)

altunqay günüdə. (xanlıq əhdində).

ana ağça. (ana para)

ana arı. (arıbəyi)

ana arvad düz gedmək. (nəkivarin sögmək)

ana arvad düz gedmək. (nəkivarin sögmək)

ana bala. (nənə bala. ilkə dilkə. ilək dilək)

ana başlıq, bala başlıq. (böyük titr, kiçik titr)

ana başlıq, bala başlıq. (böyük titr, kiçik titr)

ana başlıq. (ünvan)

ana bəllək. (ana zəhn, hafizə)

ana boya. (qırmızı. göy. sarı)

ana çərçivə içində yerləşən çərçivə. (içlik)

ana damar. (şahrəg. şahdamar)

ana dil. (ilkə dil. əkə dil. doğma dil)

ana dili. (kala dili. süt dili)

ana doğan. (anayak. ananın yaxınları, qohumları).

ana duvar. (dışaran duvar)

ana düğmə. (tovuc. (< **tovmaq**). çevrəyə, duruma görə, nərsəni uyarlamağa yarar arac. yoluc. fərman. dəstur.

(toggle). -bu işin **tovucun** bul.

ana fikir. (asal oy)

ana gecəsi. (doğan ananın yedinci günün gecəsi)

ana giriş. (anaqapı. əsl qapı)

ana günü. (analıq)

ana hörgə. (tarım. çərçivə. çarçuva. isqilet. (çadır tarımları durnuqlu (möhkəm) dallardan olmalıdır).

ana xət. (yolağ)

ana kimi yaxın qadın. (cici nənə)

ana kök. (başdamar).

ana kök. (kök yapı. kök gövdə. qaba yapı. təməl yapı)

ana qatdan ayrı olan. (ara qat)

ana qaz. (dişi qaz)

ana qazıq. (orta dirək)

ana qoldan ayrılan qolca (qol). (yanqaç)

ana qoldan, arxdan ayrılan qol. (kavar. çavar. çağar)

ana qoyun. (dişi qoyun)

ana quzusu. (nazlı, yumşaq cocuq. ərköyül. dayanıqsız, gücənməmiş cocuq)

ana mal. (ilkə mal. əkəmal. sərmaya)

ana ocağ, dərnək. (qataq. qatlaq. nərsənin ən böyük başlığı sayılan qurum, bu qurumun oturduğu yer. mərkəzi komitə)

ana oy, fikir. (başlıq)

ana öməkəsi. (olan değıl. olamaz. olanmaz)

ana pitik, dəftər. (kötük)

ana pitik. (ana dəfdər)

ana pitik. (ana dəfdər.

ana sutun. (ana bağan.

ana yarısı. (təyzə. xala)

ana yasa. (əsas qanun)

ana yasa. (əsas qanun)

ana yasada, salımda, əsasi qanunda olan dəğışilməz öğələr, ötdəklər, maddələr. (qat yasa)

ana yoldan ayrılıb, kəsitmədən gedən yol. (qaçaq ol)

ana yolu bıraxıb, qıraq, sapaq yolu seçmək. (qapıları qapayıb, pəncərələri açıb)

ana yön. (əsl cəhət)

anacığ. (anakə. annəcik. əziz ana)

anadan doğma ölmək üçün. (yazıdan qaçı yox)

anadan doğma. (çırılçıplaq. doğuşdan)

anadan doğmuşa dönmək. (tam sevinmək)

anadan olma. (doğuş. viladət. təvəllüd)

anadəniz. (uqyanus)

anadərtəb. (anandac (< ana + andac). uladərtəb. ulandac. anadəfdər. dəfdəri kəbir)

anakə. (anacığ. annəcik. əziz ana)

anaqara. (qarrə)

analar nə doğurmuş. (çox gözəl)

anaları bir olan. (əkdi)

anam arvadım olsun. (ölüm var, dönmə yox)

ananın böyük bacısı. (davulqa)

anapara. (başmal. başmaya. anamal. sərmaya. kapital)

anası ağlamaq. (güclük, sızınıya uğramaq)

anası danası. (soy sopu. sülaləsi)

anası ilə danası ilə. (hammısı. evliklə)

anası qızı. (qızlıqsız).

anası nasıl doğurmuş bunu. (çox qırışmal, qırıq kimsəyə deyilir)

anası onu qaçaqda doğmuş. (köç sırasında).

anası pişirib oğlu yeyib. (anası sözündən çıxmayan)

anasın ağlatmaq. (çətin sıxıntılar vermək)

anasın satayım. (boş ver. vaz keç. önəmləmə. mühüm değıl)

anasından ayrılmayan cocuq. (qoyduq. qoduq)

anasından doğduğuna peşman olmaq. (çox bezikmək)

anasını bəlləmək. (anasın sikmək, qayıрмаq. böyük kötülük işləmək. sövmək)

anasını satmaq. (aldırmamaq)

anasının gözü. (gülxanbəyi. bitirim)

anasının ipini satmaq. (qalması pislikləri düzənləməkli kişi)

anasının qızı. (tam anası oxşarı)

anasöz. (sözün özü. başsöz)

anayı dümbələyi. (çox avanaq, səfeh.

anğaş biçetim. (yaddaş dəfdərim)

annəcik. (anakə. anacığ. əziz ana)

ansız avlamaq. (bir kimsəyi aymazın yaxalamaq, güc duruma düşürmək, güc durumundan yararlanmaq.

(**aymazın**: hazırlıqsız). -paranın dəğərinin düşəcəğini bilmiyordum, gafil avlandım.

aralarından su sızmaz, qıl ötməz. (birbirinə çox yaxın olanlar)

aralarından su süzməmək. (çox iyi ilişgide olunmaq)

aralıqda qulluq üçün düzənlənən təkərli miz, masa. (dönmə dolab)

ardıc saqqızı. (ağgünlük).

arğı gün. (ardıgün. birigün).

arx, su yolu açmaq. (kəritmək. gəritmək. qarımaq)

arı gün. (arğun (< ar gün). yoğun, xoş, şən, səadətli, fərxündə gün)

arıq su. (təmid suyu)

arpa suyu. (birə. pırvə. abco)

arslan quyuqu. (bitgi adı. fırsyon).

arvad ağa. (həzrəti arvad. cənabi arvad).

arvadağız. (qalbiq. qambiq. çalbiq. çılbiq). (arvadının tərsinə, qarşına qalxamayan, onun sözündən çıxamayan

yalvara, aciz ərəkək).

arvadağız. (qalbiq. qambiq. çalbiq. çılbiq. (arvadının tərsinə, qarşına qalxamayan, onun sözündən çıxamayan

yalvara, aciz ərəkək).

arvadın bacısı. (baldız. görümcə. güdüşə. qayın qız (**qayın**: gözəl)

arzi dilək. (istək həvəs). -qovuşub bir olmaq **arzi diləkdir**

arzin qalması. (arman qalması).

arziyə doymaq. (armana doymaq)

arzu çəkmək. (özləmək. müştəq olmaq)

arzu etmək. (küysəmək. istəmək. istəmək. suvmək. ərsələmək. arsuvlamaq. arsovlamaq. özləmək. həsrət çəkmək

arzu etmək. (qımtımlamaq. istəmək. ima etmək)

arzu etmək. (təməşmaq. istəmək. suqlanmaq. küysəmək. özləm duymaq)

arzusu gözündə qalma. (arzuna çatmama. düş qırıqlığı.

asqıda götürülən at. (yədək). (rikabi).

aslanağzı çiçəyi. (danaburnu)

aslanağzı çiçəyi. (danaburnu)

asma (möv), sarmaşlıq kimi bitgilərdə, nərsiyə tutunmaya, dırmaşmağa yarayan sürgü, quyruq. (bıyıq.

buğ. bağıq)

asmaların (mövlərin) dibində qalaqlanan topraq. (qanat. qana.

asrağı gün. (ısırağı gün. ısırağı gün. sırağı gün. ütrəyin. ötrəyin. ütrəyin. ötrəyin. ötersi. ötsəyi. üsərayin)

assular. (yer altı sular)

aş başa daş. (çörək qazanma güclüyü)

aş su. (yeyəcək içəcək)

aş su. (yeyim içim)

aşağısı dar, yuxarısı gen börk, kavuq çeşiti. (kalafat. çalaçat. çalaqap. qazanıç. qaznac. (qazanın tərs qoyulmuş

biçimində olan börk). polis, qoşun börkü)

aşam yiyən. (içən yeyən)

aşda, başdı. (qarınpa).

aşığı kök olan. (sümükləri yekə olan)

aşıq söylər. (od olursan, samanın, gül olursan, tikənin, su olursan, çayın ollam, hər nə desən oyun ollam)

aşırı tov. (çox sürətli)

aşnıki ana. (aşana. başana. hənvə)

at quyruğu altından keçirilən, yəhərə bağlı qayış. (qusqun. quşqun)

ata ağalıq. (atakəlik. ataərklik. atağalıq).

ata ana. (ağa iyə).

ata ana. (atana. əkəc. əkəç. (< əkə çəçə). valideyn)

ata ana. (atana. əkəç. (< **əkə çəçə**). valideyn).

ata ana. (dədə əçə)

ata atmaq. (xata etmək)

ata doğan. (atayak. atanın yaxınları, qohumları).

ata qarnaş. (amca. əmi)

ata sözü. (ülgər söz)

ata topraq. (kökən topraq)

ata uğruna. (tanrı uğruna. tarı yolunda. qarşılıqsız).

ata yurt. (vətən)

atababa. (əcdad)

ataciq. (atakə. əziz ata)

atadan qalma. (miras).

atadan qalma. (sovğa. miras)

atadan oğula. (oğuldan oğula. bətnən bədi bətnən)

atadosdu. (əsgiyoldaş)

ataevi. (ataocağl. atayurdu. kişi üçün doğub boya çatılmış ev)

atahindi kimi qabarmaq. (çox şişinmək). (**atahindi**: bəsili, böyük, qart hunduşqa).

atahindi. (bəsili, böyük, qart hunduşqa. həştərxan)

atakə. (ataciq. əziz ata)

atalar salımıyla. (dədələr adəti üzrə)

atalar sözü. (əsgilər sözü)

atalardan qalan sovğa. (ataç. miras)

atalıq köçü. (hikmət evi. dərbar). (**köçü**: > **köşgü**)

atan yarın. (atava rəhmət)

atana. (əkəc. (əkə + əçə). valideyn). -dün **əkəcin**, gün sənin, yarın balavın.

atanın anası. (ataana)

atar yatar. (gün tün. günüz tünüz)

atasının oğlu. (atasına oğxşayan)

atasözü. (atalarsözü. dedik)

atava rəhmət. (atan yarın)

atdım başına. (çox sıx olaraq)

atdon. (içdon. içgeyim. atgeyim)

atı boğmaq. (ata miniş vermək ögrətmək)

atıb vurma bilgisi. (nişançılıq bilgisi).

atış (od) almağa (aparmağa) gəlmək. (gəlir gəlməz, gedmək istəmək. tələsik gəlib gedmək).

atış alanı. (döğüş meydanı)

atış batış çəkiş:. (tez. antitez. səntez)

atış batış. (çəkiş itiş. keşəkeş. > keşakeş. < çəkəçək. keşişmə. çəkişmə. qırış. qırvaş. qırviş. həçəl. kəvçəl.

munaqişə. mücadilə. təşacür)

atış gəddə. (sırtıq adam. quduz).

atış söz. (kinayə). -onun sözləri **atışsız** olmaz.

atış tutuş. (at tut: çaba yapa. çəkiş bəkiş). (gir o dar)

atış yasış. (səza cəza).

atızı aşmaq. (çəki (həddi) keçəmək). -**atızı** keçəmədik.

av avlandı, tav tavlandı. (iş olub bitdi)

av tav. (durum tutum. durum qoşum)

av tavası necədir. (durum qoşumu nasıldır)

av tavın bilmək. (nərsənin durumun, işləmək yolun bilmək)

avıl suv. (avğıl suv. avilus. mədən suyu)

avız avıza verib. (ağız ağıza verib. səs səsə verib)

avız avıza verib. (ağız ağıza verib. səs səsə verib)

avız vermək. (səs vermək)

avız vermək. (səs vermək).

avıza gəlmək. (ağza gəlmək: səslənmək)

avıza gəlmək. (ağza gəlmək: səslənmək)

avızdan düşüncə mən. (səsdən düşüncə mən)

avızlı. (səsli)

avızlı. (səsli)

avızsız. (səssiz)

avızsız. (səssiz)

avqıl suv. (mədən suyu)

avradıq, ovqılı, oğqılı ət. (çərxlənmiş ət. qiymə)

avuzuna çapmaq. (ağzından vurmaq. sözünü kəsmək)

avuzuna çapmaq. (ağzından vurmaq. sözünü kəsmək).

avzına çatan olmaz. (səsüvə gələn olmaz)

avzına çatan olmaz. (səsüvə gələn olmaz)

avzun çayqamaq. (söylədiyinə peşman olmaq. sözünü geri almaq)

avzun tutmaq. (ağzın qapamaq. sözləşmədə sözlə yenmək)

avzun tutmaq. (münaqişədə sözlə yenmək).

avzun yalxamaq. (söylədiyinə peşman olmaq. sözünü geri almaq)

ay başı. (1. ayın birinci günü. 1. ayın sonuncu günü)

ay günəşin tutulması. (tutqun. tutğun. xusuf)

ay qız səni qara batası, yaz gələli gülə yatası. (alqış).

ay oçul. (ay oğul. ay bala)

aya günlər. (açıq günlər)

ayağ düzə basmaq. (işlərin çətinliklərin yoxalib açıqlanması)

ayağ səsi. (tüb tıprır. təpiş. tapış). -cocuq **tüb tıb** tətə pati elir. -cocuq kiçik ayağları ilə **tıpış tıpış** yeriməyə başladı.

-dovşan qarın üzərində **tıpır tıpır** yeri yirdi.

ayağ üsdü, bir qolayım su tutmaq, çimmək, yuğunmaq. (çıpalmaq. çıpanmaq)

ayağın yerdəykə. (sağkən)

ayaqlara qara su enmək. (bərək yorulmaq)

aybaşı olmaq. (gününi görmək).

aybay. (aşqın saray. dolonay)

aydım saz. (söz saz)

aydın günüm, qara gecəm.

aydın günüm, qara gecəm. (hər nə yolunda)

aygün. (zaman).

ayır ayruq. (ayaruq. və ğeyreh)

ayırbaş: (değişim, mubadilə). baş başa. başa baş. pay paya. paya pay)

ayqu gün. (eygin. xoşbəxt)

aylaqçının baş dargası. (işsiz güsüzlərin başı)

ayran ağızlı. (ayran budalas: ayran dälisi: salaq. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. səfeh. sərsəm. abdal. axmaq.

ənayi. çaşlaq. qaşalot. qaşalat. çağalat. qırıq. qırt. qart. qırtalaq. qırtabaş)

ayran ağızlı. (ayran budalas: ayran dälisi: salaq. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. səfeh. sərsəm. abdal. axmaq.

ənayi. çaşlaq. qaşalot. qaşalat. çağalat. qırıq. qırt. qart. qırtalaq. qırtabaş)

ayrı baş çəkmək. (topluluqdan kəndin ayıran, başqalayan)

ayrı başqa. (çula. dinqə ayratın. hərcür. hər rəng)

ayrıq yikən. (başqa biri)

aysız gecə, ulduz gurca ışınar. (ay kiçildikcə, ulduzlar gurca ışınar). (kiçik ayla ulduz ışıar artıqın).

aytam. (aşqın saray. dolonay)

aytım saz. (ötüş çalğış. nəğmə musiqi)

az alçaq. (alçaraq. daha alçaq. alçaqca)

az az. (azar azar. yavaş yavaş. tədricən. ağır ağır)

az az. (xıdır xıdır. parça parça. kəstə kəstə. endik endik. bala bala)

az az. (ötləş)

az bayat. (bayatca. bayatımsı. əsgic)

az böyük. (böyücek. qabarca. qabaraq)

az buçuq. (azdan biraz çox)

az bulunan, tapılan. (azız. nadir)

az bulunmaq. (azımsanmaq. kiçimsinmək)

az bulunmaqlıq, tapılmaqlıq. (azızlaşmaq)

az bulunur. (yasız. qıyamı. qıyatı. qıyam. qıyat. qıyaç. nadir)

az buz. (azıcıq. az çox. güclüklə)

az buz. (bir çox)

az çox, aşağı yuxarı durumda olmaq. (gələnmək)-bu gün hava **iyi gələn**. -qabağlara görə sağlamlığı **pis gələnir**.

az çox. (aşağı yuxarı. həməən həməən)

az çox. (azay uzay)

az çox. (kəm qal).

az çox. (qamqıs. artıq əsgig. yukuş çukuş. yokuş çöküş. bozuq büzük)

az çox. (olduqca. çox olmayan)

az çox. (yoxuş aşağı. alçaq yuxarı)

az dadalı, turşumsu armıd çeşiti. (qaratıqız)

az dadlı. (tatlıca. dadlıca. dadlımsı)

az daha. (nərdəysə)

az daxi. (bir azda)

az dalı. (gerirax)

az danış. (qıs danış).

az danışan. (dilsiz)

az danışan. (sərin)

az danışmağıyla çevrəsin bıqdıran. (qanğurudan. vurdumduymaz)

az değıl. (çıxardığın, düşündüyün kimi değıl)

az diri. (diricə. sərtcə. bərkəcə).

az diri. (diricə. sərtcə. bərkəcə.

az gec. (geccə)

az gəldi. (kəm, əksik, naqis gəldi). -əni **az gəlir**.

az gəlmək. (kəsir gəlmək. kəsirlənmək)

az gəlmək. (yetməmək. kafi olmamaq)

az görmək. (azrığanmaq. azsınmaq. az saymaq)

az görmək. (yetərli bulmamaq. azımsamaq)

az görmək. (yetərsimməmək. azımsımaq)

az görünmək. (azğanırmaq)

az gündə (az vaxda. tez. yarı yurti. səthi. başdan sovma. müxtəsər)

az ışıqla yanmaq. (ipiləmək. alızlamaq. sozalamaq)

az kan. (az çox)

az qabaq. (həmən)

az qaldı. (qıl payı)-**qıl payı** buyanlıq olsaydı, su gəlib nola dolasıydı.

az qalmaq. (daralmaq)

az qalmaq. (dəgiş qalmaq). -onun gəlməyinə **dəgiş qaldı**.

az qalsın. (nərədəysə. olmaq üzrəykən)

az qatı. (qatıgələn. qatıca)

az qonuşan. (qaradadaq. qaradamaq. qaradadaqlı. qaradamaqlı)

az maz. (az bucuq. söylə böylə. azııcıq)

az oxulu. (az savadlı. çaloxur (çal oxur). çalabiç).

az olan. (qımıq. qımicıq. qırt. qındıl. kiçi ölçü, qıyrat. qıyrac. qıyran). -bir **qımicıq** boyu var, dünya gəzən toyu

var.

az olmaq. (qıtlanmaq. qıt olmaq. bulunmamaq)

az olmayan. (bol. sıq. sıx. sığ. kəsirülviqı). -bu ölkədə fırtınalar sıxdır.

az ögüş. (az çox. biraz). -hər kimin **azöğüş** zirəkliyi vardır. -səhər səhər dan atıb, ala toran, **azöğüş** göz seçəndə.

az öncə. (bayağ. baya)

az öncə. (daha indi. indicə. elə indi. taza taza. yeni. indiz. endiz. yendiz > hənuz). -**hənuz** gəldim. -eşikdən **hənuz** dönmüşdü.

az pişmiş. (kələqaş. ala çiy. yarı qızarmış)

az rastlanır. (azlağ. nadir)

az sayıda. (birkaç. çox olmayan)

az sonra. (birazdan)

az sonra. (tezdən. çox geçmədən)

az südlü, qazanlı. (yoxana. yoxna. yoğursıq. yoğurqıt. oğursıq. yoğurqıt)

az süt verilmiş, cılız qalmış yavru. (qarayanıq)

az şala. (az çala. yarım yamalaq)

az tapılan. (tək. kəmik). (> kəm yek).

az tapılan. (təkin. nadir)

az tapılır, bulunur. (çox az. qıl payı. kəmtər. kəmrıt. kəmit. qıyamı. qıyatı. qıyam. qıyat. qıyaç. nadir. kəmyab)

az ucalar, raslanır, tapılır. (burqa. buraq. bürgə. bürəg. dəğərli. salmıqlı. qanalı. dəğişli. qiymətli. bahalı. qıyamı.

qıyatı. qıyam. qıyat. qıyaç. seyrək. sayaz. tənsik. çənsik. tınsıq. qınsıq. gərsik. (# gənsik).

təkçil. təksil. qıtçıl. sanaz. sayaz. abalı. nadir. kəmyab. (ğərib).

az ürün verən tarla, nərsə. (geçit)

az vermək. (doyurmamaq. qoxulatmaq). -görsətib qoxulatıb getdi. -onun işi qoxulatmaqdı, hay küyünə baxma.

az yağmaq. (damlamaq. dammaq). -**yağış damlır, atır.**

az yaşda. (gödəkli yaşda. qoduq yaşda. kudəklikdə)

az yavaş. (asta. yeyin yox)

az yiyən. (qarınsız. iştahsız)

az zaman. (qısa sürə, zaman)

az zaylı. (cızılı, yarlı, zədəli kimi. pürüzlü kimi. kərtik gələn)

az zaylı. (kərtik gələn. cızılı, yarlı, zədəli kimi. pürüzlü kimi)

azar azar saçmaq: sərpmək.

azar azar. (ataq ataq. qıtım qıtım. bala bala. yavaş yavaş. qıtım qıtım. qıtımcıq qıtımcıq. qıtım qıyım. qıtım qıymıq. qıtımcıq qıtımcıq. qıtır qıymıq. kəritik. kərtələk. kərit kərit. kərtə kərtə. kərət kərət. qıldır qıldır. bitdə bitdə. bitə bitə. gumur gumur. qına qına. qıyna qıyna. kirin kirin. qırın qırın. tədriclə. tədricən. tədrici)

azar azar: 1. az az: damla damla. 1. azın azın. kəstə kəstə. 1. azlap azlap. ataq ataq. yavaş yavaş 1. bala bala. 1. sayın sayın. -sayın sayın gəliri, xarılıyla gediri (para).

azar azar: bala bala. yavaş yavaş. qıtım qıtım. qıtımcıq qıtımcıq. qıtım qıyım. qıtım qıymıq. qıtımcıq qıtımcıq. qıtır qıymıq. kəritik. kərtələk. kərit kərit. kərtə kərtə. kərət kərət. qıldır qıldır. bitdə bitdə. bitə bitə. gumur gumur. qına qına. qıyna qıyna. kirin kirin. qırın qırın. tədriclə. tədricən. tədrici

azar azar: qıtım qıtım

azar, bəla axdarmaq. (ipini sürümək).

azar, bəla axdarmaq: ipini sürümək.

azcıq. (azıcıq. birazcıq)

azda olsa, əlindən gəldiyi, gücü çatdığı, yettiyi qədər. (qarınca qararınca)

azdan az. (çox az)

azdan kandan. (azdan çoxdan. azlı kanlı)

azı çoxa say. (azın çox hesabla)

azı çoxa saymaq. (azını çoxumuş kimi görmək. azın çox hesablamaq)

azın azı. (çox az. azıcıq. azcıq)

azın azın. (azar azar. kəstə kəstə)

azına çoxuna baxmamaq. (əlinə keçənlə yetinmək)

azırlı yol. (ağızlı yol: yan qollara ayrılan yol. (**azır** <. ayır. haça. qol).

azlığına baxıb almadı. (kəminə baxıb istəmədi).

azuqlu yaruqlu. (hazır amadə). -**yaraqlanıb sazlanıb** yola çıxdı.

bacaqca. (ufaq təfək, qısa boylu (kimsə)

bacıqızı. (yeğən)

badam kimi yemişlərin ləpələri, içi. (ləpə. qoz. dənə. qanız. qanzı. qınzı. qınız)

bağ bağış. (rəbt o irtibat)

bağ qurmaq. (düzülmək. səf bağlamaq)

bağ pozmaq. (bağın hər yemişlərin toplamaq).

bağdaş qurmaq. (sol ayağını sağ bacağın, sağ ayağını da sol bacağın altına alıb oturmaq).

bağış boğuş. (cəng o sülh).

bağış diləmək. (üzür istəmək)

bağış qazanc. (həlal qazanc)

bağış mal. (həlal mal)

bağış para. (həlal para)

bağışlı iş. (məşru, şəri iş)

bağlandığı yerdə otlamaq. (yerində saymaq, həçbir ilərləmə göstərməmək).

bağlanmış su. (donmuş su)

bağlaşda (qumarda) ortaya atılan (bağlı qoyulan) para, nərsə. (dov. mərc). (tuğ: bağlı).

bağrı açıq. (dağqın. içi saçıq. pərişan hal)

bağrı dəlik. (içi oyuc, yanığ)

bağrı yanığ. (bağrı qara. kədərli. kitrəli)

bağrı yanıq. (çox dərtli, acılı).

bağrıqara. (qarabas. qarabaş. ümüdsüz. umutsuz. ümitsiz)

bağrıqara. (qaramsar. pesimist. hər nəyi pisə yoran).

bağrıqaralıq. (qarabastıq. qarabaştıq. qarabasıq. qarabaşlıq. ümüdsüzlük. umutsuzluq. ümitsizlik)

bağrına basmaq. (səvgi gösdərib onu qoruyuculuğuna almaq)

bağşı gün. (xoş gün)

bağşıq olmaq. (geçiş, ötünç,ötüş olmaq, maafiyət. maaflıq). -bu il əsgərlərdən **bağşıqa** (keçişə) düşən olmadı

baha başa gələr: çoxa baxar

baha ucuz. (ucuz ucaz)

baxanay. (aşqın saray. dolonay)

baxış açısı. (anqı. anlağ)

baxış açısı. (bir olayı, durumu bəliqli bir açıdan, yöndən incələmə, görüş açısı)

baxış açısı. (görüngü. perspektiv).

baxış açısı. (nuqtə nəzər).

baxışların yönəltmək. (göz qaraşın yönəltmək).

baxqıl ona əyqülülün, ağzın gülə. (iyiliklə bax ona, gülər üzlü)

baxtın dar gəlməsin çuxa əğninə. (baxtın açıq olsun).

baqqal çaqqal. (küçümsəmə sözü).

bal başı. (balın iyi, arın, yaxcısı)

bal deməklə, ağız dadlanmaz. (sözlə iş bitməz)

bal duz. (şəkər)

bal kimi. (gərəgi kimi. olmasın kimi)

bala bacı. (sınqıl)

bala bala. (az az. parça parça)

bala dəğın. (ən azından)

bala dəğın. (ən azından)

bala tapmaq. (bala doğmaq)

baldırıqara. (əğrəltiotu. qıvrıq, çox parçalı yapraqlı bitgi)

balığ ətində. (çox şişman olmayıb, dolqun).

balıq çeşiti (süslük). (qılıcquyruq)

balıq əti, balıq ətində. (şişman olmayıb ətə dolqunca).

balıq ətli. (ağ ətli. fıstıq. pıstıq). –balıq ətli qız.

balıq ətli. (yağsız, kaslı, balçalı ət). (**kasıl:** balçalı. mahiçəli)

baltayı daşa vurmaq. (daşa söz anlatmaq. sonucsuz iş yapmaq)

banlamaq olmaz. (çağırmaq olmaz).

barasgün. (çarşəmbə)

bardağı daşıran sonuncu damla. (sonunda insanın dözümin tükədən, olumsuz təpki yaradan söz, davranış).

bardaقدan boşanırcasına. (çox bollu iti yağmır).

barış elçisi. (müjdəçi)

barıt boşqası. (çox qızqın, öfkəli, sərt biri).

barıt qoxusu gəlmək. (savaş olacağını səzmək).

bas bayağı. (çox yayqın)

basaq basaq. (pillə pillə)

basamaq yapmaq. (pillə yapmaq. bir kimsədən yada durumdan, daha yüksək bir yerə gələbilmək üçün yararlanmaq).

basar busar. (filan behman)

basar oğlu. (çapar oğlu. tapar oğlu. batar oğlu. taqar oğlu)

basarlıq. (sarımsaqlıq)

basdırma ət. (quru ət)

basıb gedmək. (bir yerdən çabucaq ayrılmaq, uzaqlaşmaq)

basıb keçmək. (1. önündəkini keçmək. 1. ona uğramamaq. 1. ona önəm verməmək).

basıq ağız. (sözün gizlədən)

basıq ağız. (sözün gizlədən).

basılıb pəsə qaldıq. (zorlanıb dalı qaldıq).

bastığı yerdə ot bitməmək. (getdiyi yerə uğursuzluk götürmək, çox şanssız olmaq)

bastığı yeri bilməmək. (səvinç, həyəcan, vb. etgisiylə davranışlarını dənətləyəməmək, şaşırmaq, nə yaptığını biləməmək)

basut ara. (zamin gətir)

baş açıq ayaq yalın. (dağnaq durum)

baş açıq. (gəviş > gəbiş. qabış. keçəl. saçsız. qablaq)

baş açmaq. (bilmək. bir işə çox istəkli olmaq)

baş ağrısı. (toxat, çətin soru)

baş ağrıtmə. (can sıxma. qılıp qoyma. çürütmə. acıtma. sıxma. xorlama. bunaltma. qarışdırma. narahatçılıq vermə.

qıcıqlama. qısıqlama. qısqıqlama. qasqıqlama. gərgitmə. dincsiz, dişsiz etmə. aramışın, asayışın pozma. əziyyət vermə. izac)

baş ağrıtmə. (çox qonuşaraq dinləyənlərə bıqqınlıq vermək).

baş ağrıtmə. (didirtmək. toxatlamaq)

baş alamamaq. (baş çıxaramamaq).

baş alamamaq. (bir cür özün qurtaramamaq)

baş almaq. (baş kəsmək. 1. danışmaq. düşüncəsin sormaq. 1. qurtulmaq. 1. basalmaq. dirsəlmək. dikəlmək)

baş almaz. (olmasın nərsə. ağla sığmaz. şasırdıcı). **-baş almaz** işə düşdük.

baş aşağı gedmək. (durumu getdikcə kötüləşmək, sürəkli kötüyə gedmək).

baş aşağı gedmək. (sürəkli olaraq pisliyə, kötülüyə gedmək. qəhqəraya uğramaq. təpəsi üsdə dönmək)

baş aşağı gedmək. (təpəsi üsdə dönmək: qəhqəraya uğramaq)

baş aşağı gəlmək. (1. təpəsi üstü düşmək. 1. bütün işləri alt üst olmaq).

baş aşağı. (1. başı yerə yönəlik biçimdə. 1. başından aşağıya (yerə) doğru).

baş aşağı. (baştuban. gət baş: təpə üstü)

baş aşağı. (yoxuş aşağı. eniş)

baş aşağı olmaq. (devrilmək. çevrilmək. evrilmək)

baş atıb yuxlamaq. (qafanı vurmaq. qafayı vurmaq. yatmaq)

baş ayağın bilməmək. (çox sərxoş olmaq)

baş ayaq bəlli olmamaq. (dolandıran, dolanan bəlli olmamaq)

baş ayaq, ayaq baş olmaq. (böyük qarışıqlıq aralanmaq, araya çıxmaq)

baş bağlama. (başlanma. başaqlanma)

baş bağlamaq. (1. başaqlanmaq. 1. bir yerə bağlanmaq)

baş barmaq. (badam barmaq)

baş baş. (kiçik cocuqların, əllərini başlarına götürərək sağollaşması)

baş başa qalmaq. (iki kişinin təhlənməsi)

baş başa qoymaq. (qoşa yatmaq.

baş başa vermək. (bir araya gələrək uzun boylu görünmək)

baş başa vermək. (qafa qafaya vermək. iki kişi, kəndi aralarında qonuşmaq)

baş başa. (burun buruna. yaxından. qarşı qarşıya)

baş başa. (uc uca. uzunasına.

baş başdaq. (xudmuxtar)

baş bilə girib dib bilə çıxmaq. (qandırmaq. aldatmaq. altdan girib üstədən çıxmaq)

baş bölümü. (baş bölgəsi)

baş buğ. (saltər. sərkərdə)

baş cul. (köləlikdən azat olmaq üçün fidyə ödəmək)

baş çəkmək. (1. başında durmaq. öndə gedmək. qılavuzluq, yolbaşlıq etmək. 1. ayrılmaq. ayrı yol tutmaq)

baş çəkmək. (1. bir işdə ön ayaq olmaq, bir işin yapılmasında öncü olmaq. 1. halayın başında bulunub oyunu yönətmək).

baş çəkmək. (barlaqlamaq. barlağamaq. yoxlamaq. gözetmaq)

baş çəkmiş. (boy vermiş. uca. ulu)

baş çələngi etmək. (baş tacı etmək: baş üstünə qoymaq: çox dəğər vermək)

baş çıxaramaq. (qafası işləmək. yorumlaymaq. qavraymaq)

baş çıxaramamaq. (yorumlayamamaq. qavrayamamaq qafası işləməmək. qafası basmamaq. qafası almamaq)

baş çüçə. (kələ çüçə. böyük çüçə)

baş damır. (ana kök)

baş dartmaq. (qalxmaq. üsyan etmək)

baş daşa gəlmək. (başı daşa dəgmək: ötgünəcək, peşman olacaq bir sonuca gəlmək)

baş daşı. (toka. sin daş)

baş dəfdəri. (yaddaş dəfdəri)

baş dəngəsi pozqun. (ixtilalii həvass)

baş dib. (içüz. təfərrüat)

baş dibin bilmək. (içyüzünü bilmək)

baş döndürücü. (1. olağanüstü yeyinlik. 1. baygınlıq verici. 1. qorxu verici, qorxutucu. 4. kefləndirici. 1. çox böyük, böyük şaşqınlıq oyandıran)

baş dönmə. (baş dönməsi. baş gicəllənməsi)

baş edəməmək. (baş çıxaramamaq. üstəsindən gələməmək. açamamaq. həll edəməmək)

baş etmək. (başarı qazanmaq)

baş etmək. (başarmaq. qalib gəlmək)

baş eədirmək. (yegəndürmək)

baş ədəməmək. (başaramamaq, üstəsindən gələməmək).

baş əğən. (yükünqüçi. ibadət edən)

baş əğmə. (tapu. tapuğ)

baş əğmək. (boyun əğmək. alqılamaq)

baş əğmək. (önündə əğilmək. yükünmək. çökünmək. müti olmaq)

baş əğməz. (uzlaşmaz. alışmaz. uymaz. tutmaz. düşməz. yarıqmaz)

baş əldə ikən. (yaşarkən. sağkən. dirirkən)

baş ər. (bəşər. bəcər. bəcərən. başaran. yapan. yaran. yasan. yapayan. yapadan. yaradan. yasadan. düzən).

baş ərdirəməmək. (baş çıxaramamaq. anlayamamaq. sındıramamaq.

baş ərdirmək. (ağıl ərdirmək: anlamaq)

baş əsgü. (bir yerin işçilərinin ən əsgisi)

baş gəlmək, qalxızma, qaldırmaq. (başınmaq. qarşı durmaq. inadçılıq etmək)

baş gəlmək. (dikinə gedmək. dik gəlmək. muxalifət etmək. qafa tutmaq. tərsə durmaq)

baş görəvli. (gədikli. nişanlı. **-gədikli** ağalar)

baş göstərmək. (1. ortaya çıxmaq, bəlmək, gözükmək. 1. (günəş için) doğmaq).

baş göstərmək. (ortaya, araya çıxmaq. bəlmək. zihur etmək. meydana gəlmək)

baş göstərmək. (tapılmaq. tapdaqmaq. zihur etmək)

baş göt olmuş. (təh baş olmuş. devrik. çevrik). **-devrik** cümlə.

baş göt. (qarşı qurşu. başsız ayağısız. çaş baş)

baş götürmək. (üz vermək)

baş göz etmək. (baş qulaq etmək. evləndirmək. evermək).

baş göz etmək. (evərmək. evləndirmək)

baş göz etmək. (evlənmək)

baş göz olmaq. (əvlənmək. evləndirilmək).

baş göz yarmaq. (əlinə üzünə bulaşdırmaq. bacarmamaq. başarmamaq)

baş gözü. (görmüşü. zahiri)

baş xəsdəsi. (dəli)

baş içi. (başaç. qafaç (< qafa içi) beyin. məğz)

baş içi. (başaç. qafaç (< qafa içi) beyin. məğz)

baş iğ. (qoca. ər)

baş kasası. (qafa tası)

baş kənd. (xanaqa. ölkə kürsisi. astana. paytaxd)

baş kənd. (ordu kənd. devlətin, xanların yerləşən kəndi)

baş kəpəyi. (saç kəpəyi)

baş kəsmək. (əgilmək. təslim olmaq)

baş köşə, quşə. (baş yer. törə. sədr)

baş qaldırmaq . (ayaxlanmaq. isyan etmək. qarşı gəlmək).

baş qaldırmaq. (ayaqlanmaq. bulağamaq. üsyan etmək)

baş qaldırmaq. (gəmi azıya almaq)

baş qaldırmaq. (qazan qaldırmaq. qarşıtınmaq. şuluqlandırmaq. şuluğ, üsyan, təmərrüd, şuriş etmək)

baş qaldırmaq. (uzamaq. boyun sunmaq)

baş qatmaq. (oyalamaq. oynatmaq. dolamaq. yozmaq. iğfal etmək)

baş qılavuz. (ağababa. ağbaba. üst yönətci)

baş qılavuzu. (yol göstərən. yolaç)

baş qonağ otu. (başın kəpəyinin dərmanı)

baş qonağı. (donğra. kəpək)

baş qoşmaq. (1. baş vermək. 1. başaqlanmaq)

baş qoşmaq. (baş başa vermək. oydaşlıq, fikir birliyi yapmaq)

baş qoşmaq. (canla başla bir işi görmək. yarışmaq. rəqabət etmək. öndərlik etmək)

baş qoymaq, vermək. (bir uğurda, yolda ölümü gözə almaq)

baş qoymaq. (bir ülgü, amac uğruna ölümü bilə gözə alıb uğraşmaq).

baş qoymaq.(baş əgmək: qəbul edmək)

baş qulağı yerində. (kəllə qulağı yerində: baş qılığlı. çalımı gözəl, biçimli)

baş qulağın aparmaq. (qərəqulaq edmək)

baş qulaq edmək. (yetişib adam edmək. xoş günə çıxartmaq. bir işi yönləndirmək)

baş qulaq. (baş qılıq. kəllə qulaq)

baş qulaqla dinləmək. (iyicə anlamağa çalışmaq)

baş qulluqçunun yardımçıları. (qapı elçəsi)

baş oda. (salon. sala. divan. evlərdə, yapılarda ən böyük oda. qoğuş. rəsmi yerlədə geniş böyük oda. tənəbi)

baş olmaq. (yarışda yenmək)

baş oy. (ana fikir)

baş ögrətmən. (atabəy)

baş örtüsü. (atqı)

baş örtüsü. (burcaq)

baş örtüsü. (sərpitmə. çəmbər)

baş örtüsü. (yaşarp. yeşərp. eşarp (< **yaşmaq**: örtmək)

baş örtüsü. (yəmşək. tura)

baş patlatmaq. (çox düşünmək. qafanı yormaq)

baş pəncərə. (qafa pəncərə: təpə pəncərə: pəncərələrin üst bölümündə yerləşən kiçik pəncərə. qapışqa. tapışqa.

baş sağ olsuna gedmək. (yasa gedmək)

baş sağlığı. (əsənlik)

baş sağlığı. (qayğı söz)

baş salır kişi. (güvənilir kişi)

baş sallamaq. (başın tovlamaq. eşitməksizin dinləmək. alay keçirmək)

baş sallamaq. (təslim olmaq. qəbul edmək)

baş tacı edmək. (ona böyük sayqı göstərmək, dəğər vermək).

baş taxdaya altanmaq. (ölmək)

baş tası. (baş kasası: qapaq. qabaq tası. qafa tası. qapaq. başın üst bölümü. cümcümə)

baş tərlik. (təpə tərlik. taxa. taqqa. tərəcik. taqya. taxya. başa taxılan, qoyulan kiçik şapqa)

baş tutmuş. (başaqlanmış)

baş tümən. (başı aşağı)

baş üstündə yeri olmaq. (çox dəğər vermək)

baş vergisi. (kişi vergisi)

baş vermək. (ağıl qoymaq)

baş vermək. (baş vurmaq: baş çıxarmaq: türəmək. törəmək.

baş vermək. (başlamaq. başlanmaq. başdanmaq. faş olmaq. çıxmaq)

baş vurdurmaq. (tük kəstirmək)

baş vurmaq, çəkmək. (barlamaq. barğalmaq. yoxlamaq)

baş vurmaq. (baş kəsmək. muraciət etmək)

baş vurmaq. (diz üstü çəkmək. qapaqlanmaq)

baş vurmaq. (geri dönmək, gəlmək. dönüşmək. döngəmək. dönmək. çönmək. rücat etmək)

baş vurmaq. (təşəbbüs göstərmək. dənəyləmək. təcrübə etmək)

baş vurmaq. (üz tutmaq. istəmək)

baş vurmaq. (yaxınlaşmaq. muraciət etmək)

baş yan, tərəf. (qabaq)

baş yarmaq. (iti, sərt davranmaq)

baş yazar. (sər dəbir)

baş yazı. (başdan keçənlər. başa gələnlər. keçit. sərquzəşt)

baş yazı. (qazıq. yazılmış. muqəddər. **-qazıqdan** qaşmaq olmaz, dəğişmək olar)

baş yazısı. (alı yazısı).

baş yazısı. (üz yazısı. alın yazısı)

baş yeli. (başı boşluq. havayılıq)

baş yemək. (öldürmək)

baş yer. (otru. dayancaq. astana. başkənd. paytəxd. mərkəz)

baş yer. (yuxarı baş: törə)

baş yeritmək. (baş, kəllə, ağır işlətmək)

baş yuxarıda. (başı dikə. məğrur)

baş, üz çevirmək. (uzaqlaşmaq. ıraqlaşmaq. ırılmaq)

başa baş gəlmək. (əşit, dəng olmaq)

başa baş. (əşit. dənk).

başa baş. (qisas)

başa çəkmək. (çevirib içmək. dibinə dək içmək)

başa çıxarmaq. (1. bir işi sona ərdirmək. 1. birin çox sayarlamaq. şımartmaq.

başa çıxarmaq. (1. sonuclandırmaq. nəticələndirmək. 1. üstün gəlmək. gücü yetmək. başarmaq. müvəffəq olmaq.

1. aşırı dərəcədə oxşamaq, şımartmaq)

başa çıxarmaq. (başarlamaq. biçərləmək. təsviyə edmək)

başa çıxmaq. (aşırı dərəcədə oxşanmaq, qırcanmaq, şıarmaq)

başa çıxmaq. (gücünü qanıtılmaq. istədiyini yapabilmək).

başa çıxmaq. (qıvırmaq. bacarmaq. başarmaq. bəcərmək. -bunu **qıvırdınsa**, eşq olsun. -onuda **qıvırarım**)

başa düşməyən. (dilə düşməyən)

başa gəlmək. (kötü bir durumla qarşılaşmaq).

başa gəlmək. (kötü duruma qalmaq. sona ərmək. başa çıxmaq)

başa gürəşmək. (1. qəhrəmanlıq sanını qazanmaq yarışması. 1. ən üstün orun yarışması).

başa gürəşmək. (birinciliyə çalışmaq)

başa keçmək. (anlamaq. aydınlanmaq. düşünmək)

başa keçmək. (başqan, qılavuz olmaq. ön sırada yer almaq)

başə keçmək. (yönetici olmaq)

başə qaqma. (başə vurma: minnət)

başə qaqmaq. (bir qılınan iyiliyi üzə çırpmaq)

başə qaqmaq. (minnət qoymaq)

başə qan axma kəsəli. (qan alma. qana düşmə)

başə qoymaq. (başda tutmaq)

başə qoymaq. (başqanmaq. əzbərləmək)

başə qoyulan çələng. (çambaq. çapbıq. qambaq. tac)

başə qoyulan dəmir börk. (toğulğa. tavulğa. miğfər)

başə salmaq, düşürmək. (söktürmək. qamandırmaq. inandırmaq. qandırmaq. mültəfit etmək. girdirmək)

başə salmaq. (başəttürmək. bildirə bilmək)

başə sarmaq. (başına sarmaq: üstün, müsəllət etmək)

başə taxılan tuğ. (sarğuc. sorğuc. çələng)

başə varmaq. (sonuclanmaq. nəticələnmək. başəca götürmək. bitirmək. sonuclandırmaq. nəticələndirmək)

başə vuran. (toxunlu. toxnaqlı. sərtcə. güclü -toxnaqlı düşüncə)

başə vurma. (toxnaq. toqun. şəmatət. sərzəniş. **-toxnaqa** düşdük)

başə vurmaq. (başərmə. təsviyə etmək)

başə vurmaq. (bitirmək. sonlandırmaq. qurtarmaq)

başə vurulmaq. (sonlanmaq. bitinmək. qurtanmaq)

başə vuruş: toxunaq. (bitiriş. sonlanış. qurtarış. qutarış)

başə yatmaz. (başəgirməz. qeyriməqul)

başə yazılan. (alenyazısı)

başə. (paşa. başda olan)

başəbaş. (gözəgöz. canacan. qanaqan. qisas)

başəğı qara olan arpa:. (qaraqılçiq).

başəqları qara qılçıqlı, sərt, qırmızı, ya da ağ dənəli, soyuğa dayanıqlı buğda. (qaraqılçiq).

başaraçı. (araçıların başı)

başasına gəzib dolaşmaq. (azıqmaq. azmaq. gicənmək (gicəlmək)

başasağ. (yenic. yenci. firutən)

başbakanın qulluğunda olan bir görəvçi. (qara qulaq)

başbarmaq. (əl ayaqda olan ən qalın yoğun barmaq)

başçavuş. (astsubay. üstçavuşdan sonra olan qonum, dərəcə)

başçavuş. (başəfəndi. başqardiyən. başqaraçı. başnigəhbən)

başçuxaçı. (çuxaçıların başı)

başda gəlmək. (ən ön sırada olmaq, üstün durumda bulunmaq, öndə gəlmək)

başda gəlmək. (ən önəmli olmaq)

başda kəlləşən, keçəl, tüksüz yerlər. (qutuq)

başda qalmaq. (unutmamaq. başda saxlamaq).

başda olan kəpək. (qonaq).

başda, saçda olunan kəpək, qonaq. (donra)

başdamar. (ana kök)

başdan aşağı (başdan ayağa). (başından sonuna. bütünüylə. təpədən dırnağa.

başdan aşağı. (tamamı. dib doruq)

başdan aşağıya, ayağa. (bir başdan başa, hamması, tamamiylə. bütünüylə)

başdan aşmaq. (çox artıq olmaq)

başdan atmaq. (azdırmaq. başıboş bıraqlamaq)

başdan atmaq. (savuşdurmaq. qurtulmaq. dəf etmək). -bu malı **savuşdursan**, başından savdın bəlanı sən)

başdan atmaq. (üzərinə almamaq. qaçınmaq. savmaq)

başdan ayağa. (baş aşağı. boydan başa. təpədən dırnağa. baştan sona)

başdan başa. (adan zıya: yönəli. hər yönlü)

başdan başa. (başayaq. boybaş. boydaş. uzunasına)

başdan başa. (bir ucdan bir uca)

başdan başa. (boydan boya)

başdan başa. (ucdan uca: çoxdan azə. ifratdan təfritə)

başdan çıxarmaq. (onu etgiləyərək kötü yola sürükləmək, doğru yoldan sapdırmaq, ayartmaq)

başdan çıxarmaq. (yoldan çıxarmaq. başdan etmək. iğfal etmək. azqurmaq. azdırmaq. çəkdən, həddən keçirmək.
iğva etmək)

başdan çıxarmaq. (yoldan çıxartmaq. saptırmaq. ayarmaq. ayartmaq. yayarmaq. yayırmaq. yozdurmaq.
azdırmaq. qamandırmaq. inandırmaq. qandırmaq. iğfal etmək)

başdan çıxartmaq. (1. ayartmaq. azdırmaq. 1. unutturmaq)

başdan çıxmaq. (azmaq)

başdan çıxmaq. (başın, ağılın itirmək. başın çəşmaq)

başdan çıxmaq. (unutmaq)

başdan çıxmaq. (usluluğu bərxmaq).

başdan dırnağa. (təpədən dırnağa)

başdan etmək, qoğmaq. (səvıştirmək. səvəqləmək. qulağ ardı etmək)

başdan eləmək. (səvmaq. ötrüşmək. ötüştürmək. yumşaqılıqla keçrişmək). -ay canım mən bu qonaqları **savıb** sizə
qoğuşaram

başdan xəsdə. (dəli)

başdan qara etmək. (nə olacağını saymayıb baş alıb etmək)

başdan qara etmək. (nə olacağını saymayıb baş alıb etmək).

başdan səvma, səvma. (başdan etmək. özənsizcə davranmaq. etina etməmək)

başdan səvma. (özən göstərmədən, gəlişigözəl bir biçimdə yapınma).

başdan səvmaq. (əkmək. geridə bəraqmaq. atlatmaq. sıçramaq. sıçratmaq. itirtmək.

başdan səvmaq. (yazıtmaq. azıtmaq. açıtmaq. uzaqlatmaq. olduğu yerdən, durumdan, istəkdən yayıtmaq,
sapıtmaq)

başdan sona. (baştan ayağa. boydan başa. təpədən dırnağa)

başdan sovma. (bürümə. qapma. qapalı. önəm verməksizin)

başdan soyuq sular tökülmək. (əriyib su olmaq. dona qalmaq. -elə bir söz söylədi ki başımdan soyuq sular
töküldü)

başdan soyuq sular tökülmək. (əriyib su olmaq. kor peşman olmaq). -elə bir söz söylədi ki başımdan **soyuq
sular** töküldü.

başdanqara. (1. başı qara kiçik ötücü quş. 1. batma. yoxalma. məhvolma. qarışma. pərişan olma. əsrlik. kefli
tutuq)

başdanqara. (başı qara kiçik ötücü quş)

başdənətci. (başyönətci. başaparcı. başmürəbbi. başmuraqib)

başdibinə olmaq. (üzgün olmaq. utançtan başını qaldıramamaq)

başdöl. (ilgəqol. iləri qol. təlayədar. pişkivət)

başəsər. (şahəsər)

başgədikli. (astsubaydan yüksək qonum, dərəcə)

başgün. (bazartəsi)

başı açıq, örtüsüz. (qababaşlaq)

başı ağ. (başqıl. başqal. başlaq. qaşqa)

başı ağırmaq. (öz başına iş açmaq). –oturmuşdunda, **başım ağırırdı**.

başı ağzında. (ağnağız. ağnağaz. həvərə)

başı ağzında. (ağnağız. ağnağaz. həvərə)

başı almamaq. (başqamazmaq. alğamazmaq. alğımazmaq. alsamazmaq. andamazmaq. anğamazmaq.
bəlikəməzmək)

başı almamaq. (fikri çatmamaq)

başı almamaq. (inanmamaq)

başı altından çıxmaq (bir kötü istək birinin beynində gəzməyi açılmaq)

başı altından çıxmaq. (biri yönündən qurulmaq, pılanlanmaq)

başı aşağı olmaq. (utanmaq. məhcub olmaq)

başı avcunda, qoltuğunda. (könüllü. yol əri. fədayi)

başı aynamaq. (baş açmaq. işdən açılmaq)

başı bağlı. (adaqlı)

başı balta ağzı kimi düz (gəmi). (baltabaşı)

başı başqa yerdə olmaq. (fikri başqa yerdə olmaq)

başı bəlaya girmək. (azab almaq. vırqına düşmək)

başı bilə atlatmaq. (birini bir qonuda yenmək. önünə keçmək)

başı bilə oynamaq. (qururunu qırmaq. şərəfini ləkələmək)

başı bolğan. (başı olan. ağıllı)

başı boş bıraxmaq (dənətləməyib kəndinə bıraxmaq).

başı boş qalmaq. (dənətim altında bulunmamaq, qarışanı görüşəni olmamaq).

başı boş. (boz baş. başı pozuq. ovbaş. başsız. başsız)

başı boş. (qalaq. sərsəri. avara)

başı boş. (qazaq. gəzək. avara. salsar. sərsəri)

başı boş. (qəmsiz. əngəlsiz)

başı boş. (yələ. yelə. başına)

başı boşluq. (baş yeli. havayılıq)

başı bulanmaq, sulanmaq. (doğru, düzənli düşünməmək. qarışdırmaq. bunamaq. dincsizlik duymaq)

başı bulutlarda gəzmək. (dalqa keçmək. alay etmək. alaylamaq. ciddi olmamaq)

başı çağ, kök. (içib işmədən əsrək. qafası iyi: qafası qıyaq)

başı dağılmaq. (sərsəm tutmaq, olmaq)

başı dar, gen qarınlı qab. (qarnıq. qornıq)

başı dara düşmək (başı daralmaq). (sıxıntılı bir durum içində olmaq)

başı darda qalmaq, olmaq. (sıxıntı içində olmaq).

başı daşa gəlmək. (sıxıntıya düşmək)

başı daşdan daşa vurmaq. (ötgünmək. peşmanlamaq)

başı dərdə girmək, düşmək. (üzücü, sıxıntı verici bir durumla qarşılaşmaq).

başı dərtəə olmaq. (sıxıntılı, qorxulur bir durumda olmaq).

başı dik. (alnı açıq. onurlu, onurlu biçimdə)

başı dimdiyə oxşar, yuvarlaq yelkən. (qaqa burun)

başı dinc olmaq. (hərəkəti bir qayqı, sorunu olmamaq. dincək yaşamaq).

başı dinqıl. (huş eləməyən)

başı donmaq. (şaşqınlığa uğramaq)

başı dönmək. (1. dengesini itirib düşəcək kimi olmaq. 1. kötü bir nərsə qarşısında bunalmaq, sıxılmaq)

başı dumanlı. (1. dağ təpəsini, doruğunu sis bürümüş. 1. içkidən əsrək olan)

başı dumanlı. (vurqun. aşıq. əsrək. çalqın. çanğıl. qanğıl. qandıl. qanşaq. qayşaq. çəntil. qəndil. kəndil. çəltik.

çəllək. əsrək. əsrük. kefli. tutuq)

başı dumanlı. (yekəxana. başında böyük amalar, bulutlar bəsləyən)

başı düm düz, sıldırım, uca dağ. (çıpataq. çıppadağ. sobadağ. sivədağ).

başı enli mıx. (gül çivi. iğ. iğdə)

başı əgik olmaq. (söz söyləməz, dirənəməz durumda olmaq).

başı ərmək. (ağlı çatmaq)

başı gedmək, yorulmaq. (qafası şişmək)

başı gedmək. (sıxılmaq. darıqmaq. dərniqmaq. darqınmaq. darıqmaq. yorulmaq)

başı göğə ərmək, dəgmək. (bəklənədik bir anda böyük bir mutluluğa qavuşmaq)

başı göyə yetmək. (çox sevinmək)

başı xoş olmamaq. (xoşlanmamaq).

başı xoş olmamaq. (sevməmək. xoşlanmamaq)

başı ilə bəlirtmək. (işarə etmək)

başı ilə oynamaq. (ölümcül işlə uğraşmaq)

başı itirtmək. (çox şaşırtmaq)

başı kalaba olmaq. (başı tünlük olmaq).

başı qabax. (saçı yox. keçəl. kəl)

başı qabaq. (saçları tökülmüş. keçəl)

başı qaçırtmaq, oynatmaq. (dəlirtmək. çıldırmaq)

başı qadalı olmaq. (böyük sıxıntılı bir durumla qarşı qarşıya olmaq).

başı qapalı. (qapalı baş: {gizli. məhrəmanə. məktum. (çıxmaz. bünbəst). (mürtəcə. uzaq görüşü olmayan}

başı qarışmaq. (şaşmaq)

başı qaya girmək. (üzücü durumla qarşılaşmaq). (**qaya**: yamanlığa)

başı qazan bolmaq. (başı dumana girmək: qafası düşüncələrlə dolmaq)

başı qazan kimi olmaq. (gürültüdən başı gedmək).

başı qıvrım, uzun tüklü qoyun. (qaqmal)

başı qıvrım, uzun tüklü qoyun. (qaqmal)

başı önündə. (1. tərbiyəli, uslu (kimsə). 1. utangaç, mahcub (kimsə).

başı önündə. (uslu. uyulu. çəkik. çəkingən. tərbiyəli. müəddəb)

başı örtülü, çadralı qız, qadın. (qapalı)

başı pozuq çəri. (qeyri müntəzəm əsgər)

başı pozuq. (açıqbaş)

başı pozuq. (çəri. çərən. səfeh. çəri. çərən. səfeh)

başı pozuq. (qaraçərik. qara əsgər. qara sərbaz. adi əsgər)

başı sağ. (sağduyulu)

başı sıxışmaq (sıxılmaq). (hərhangi bir güclüklə qarşılaşmaq)

başı sıxışmaq. (para sıxıntısı olmaq)

başı sonu bəlli dəğil. (çox düzensiz, qarmaqarışlıq).

başı soyuq. (boş tutan. qanı soyuq. xunsərd. yüngül. dəğərsizin (dəğər verməzin). dalqaçı. soyuq duran, oturan)

başı soyuq. (qeydsiz. ilişiksiz). -çox **ilişiksizin** biridir

başı soyuq. (yaldızçı. yalandan işçi. üstün görü işləyən. üstün gör işləyən. göz boyacı. solayçı. qolayçı)

başı şişmək. (gürültü, yorğunluqdan) qafası şişmək).

başı tas. (cavlaq: daz. tasın içi, dibi kimi yavlaq, çıplaq, qılsız)

başı topuzlu çomaq. (gürz bozdoğan)

başı tökülmüş. (saçları tökülmüş).

başı tutmaq. (başı ağrımaya başlamaq).

başı tüstüləmək. (inanmamaq).

başı üçün (birinin). (ant yada yalvarma sözü).

başı üsdə suya dalmaq. (şirzələmək. şirzə gedmək. balıqlamaq)

başı üsdə suya dalmaq. (şirzələmək. şirzə gedmək. balıqlamaq)

başı yastı ilan. (kəpik ilan. (kəfcək ilan)

başı yekə, şişik nərsə. (qambaş. qanbaş. qaqbaş. qapbaş. çapbaş)

başı yelli, havalı. (şişgin)

başı yerdə. (düşünbaş. yarıqbaş)

başı yerində. (olqun. dəngəli kimsə)

başı yerinə gəlmək. (qafası dinlənmiş, yorqunluğu gedmiş olmaq).

başı yetməğən. (ağılsız)

başı yetməmə. (düşünə bilməmək)

başı yox, daşı çox. (başı yox, çaşı çox). (**çaş**: yanlış. səhv. xəbt)

başı yorulmaq. (qafası bulanmaq)

başı yuxarı. (onurlu)

başı yüksək tutan. (adqar. qaçağay)

başı, kəlləsi qarşına. (özü tərsinə. uyuz qafalı. qafasının dikinə. düşüncəsinin tərsinə)

başı, qanı soğuq. (xunsərd. tələssiz. dalaşsız. dalqaşsız. dalqaçsız. dalqıcsız. dalsıcsız. qıvrışsız. qıvrırsız. səysiz.

qoşuqsuz. çapışsız. çapıcsız. çalqışsız. çalışsız)

başıboş bıraqmaq. (başdan atmaq. azdırmaq)

başıboş. (1. ərgin. irkin. subay. mücərrəd. bekar. 1. sanğı. sərsəm. təlbə)

başıl uslu. (ağırbaş, daşqınsız kimsə. (**başıl**: başlı)

başımlla bərabər. (könüllə. sevə sevə).

başımlla bir. (baş üsdə. buyruq olsun)

başın (ağlın) itirmək. (çaşıb, başın (ağlın) itirib, yer yetəsiz, qabaca, yöndəmsiz davranmaq: eşşəkləşmək.

eşşəklənmək. daşaqlanmaq. dışaqlanmaq)

başın (başınız) sağ olsun. (bir yaxını ölmüş kimsəyə söylənən avunc sözü).

başın başı, başında başı var. (iş bir kişidə bitməz)

başın beşikdən çıxar. (bir balaca düşünə bilirsənmi ?).

başın çalmaq. (qamandırmaq. inandırmaq. qandırmaq)

başın daşa vurmaq. (boşuna işləmək. qanmaza ögüd vermək. baltanı daşa vurmaq)

başın dibinə aylandırmaq. (pozmaq. qarışdırmaq). (**aylandırmaq**: çevirmək)

başın itirmək. (çox qorxmaq, şaşırmaq)

başın itirmək. (düşünəməmək)

başın qaldırır qaqılanmaq. (qaqa, dikə durmaq. qaqınmaq. qaqımaq. qaqışmaq. qanımaq. qanıqmaq. qanıcmmaq)

başın qan tutmuş. (qanara. qanbeyin. dəliqanlı. görgüsüz)

başın qara duman basmaq. (üzülmək. dərt, sıxıntı içinə girmək. düşüncələrə dalmaq)

başın pozmaq. (dəlirtmək)

başın salmaq. (kəndini vermək. mübtəla olmaq)

başın sözqə qaldırmaq. (dediqodu qonusu olmaq)

başın tapmaq. (oyanmaq. ayılmaq)

başın tapmaq. (tutalamaq. bacarmaq. yolun tapmaq. sərrisdə tutmaq)

başın tut. (ucun tut).

başın tutmaq. (geçinib gedmək. kəndi halında yaşamaq)

başın tüstü tutmaq. (gicəllənmək)

başın tütünə aylandırmaq. (pozmaq. qarışdırmaq)

başın ucu. (tatraq)

başın ullaqa götürmək. (kəndini böyük görmək. üstün görmək)

başın üst bölümü. (qabaq tası. qafa tası. qapaq. baş tası. baş kasası. cümcümə)

başın üst bölümü. (təpə. tügərey. dügerəy)

başın yapmaq. (işin doğrusunu saxlamaq)

başın yürütmək. (kəndi halında yaşamaq)

başın, ağlın itirmək. (başın çaşmaq. dəlirmək. çaldırmaq. çıldırmaq).

başın, ağlın itirmək. (qarıqmaq. qarıqlamaq. səfehləmək < sapaqlamaq. sayaqlamaq. alızlamaq. yavalamaq.

gicəlmək. mat qalmaq. yavalaşdırmaq. gicəltmək. mat qoymaq. qafalamaq. kafalamaq.

kavalamaq (< kav). saviqlamaq. savsıqlamaq. boçalamaq. boşalamaq. boşbaşlamaq.

başiboşlamaq. qanmazlamaq).

başına (oyuna, fikrinə), ağzına qoymaq. (daşlamaq. oxlamaq. yada salmaq. anıtmaq. andırmaq. hiss etdirmək.

anışdırmaq. işarə etmək. ilqa etmək)

başına (oyuna, fikrinə), ağzına qoymaq. (daşlamaq. oxlamaq. yada salmaq. anıtmaq. andırmaq. hiss etdirmək.

anıştırmmaq. işarə etmək. ilqa etmək)

başına (oyuna, fikrinə), ağzına qoymaq. (daşlamaq. oxlamaq. yada salmaq. anıtmaq. andırmaq. hiss etdirmək.

anışdırmaq. işarə etmək. ilqa etmək)

başına ağruv satıb almaq. (başına baş ağruv almaq: gərəksiz bir işi yüklənmək. kəndinə iş çıxarmaq)

başına at vurmaq. (yanılmaq)

başına azar sarmaq. (ağrımaz başın sarmaq).

başına baş ağruv almaq. (kəndinə iş çıxarmaq)

başına bitmək. (çəkinməzin başı üsdə durmaq).

başına buyruq olmaq. (öz başına, özbaşdaq olmaq)

başına buyruq. (istədiyi kimi, özgür, bağımsız davranan).

başına buyruq. (qorxmaz. ökdəm. ökdən. quvvətli. batur. bağadur. qorxusuz. qəhrəman)

başına buyruq. (öz başına. özbaşdaq)

başına çalmaq . (qınamaq).

başına çapmaq. (başına çıxmaq. qaz ilə ağulanmaq. zəhərlənmək. qaz kimilərlə gicəllənmək)

başına çıxarmaq. (üz verib təpəsinə çıxarmaq).

başına çıxmaq. (təpəsinə çıxmaq. asdar istəmək)

başına çilə etmək (bir sıxıntıya yol vermək)

başına çırpmaq. (qaxınlamaq. gözünə soxmaq)

başına danışmaq. (öz özünə, öz başına söyləmək)

başına daş bilə urqanca etmək. (bilmədən üzmək)

başına dayanmaq. (ilgiləndirmək. əlaqədar etmək)

başına dayanmaqan zətni sorma. (səni ilgiləndirməyən nərsəni sorma. (**ilgiləndirməyən**: rəbtli olmayan)

başına düşmək. (xatırlamaq)

başına əksimə. (muzahim. başağrısı)

başına əksimək. (istənilməz durumda olmaq)

başına ərgin etmək. (sərbəst bıraqlamaq. azad etmək)

başına ərgin etmək. (sərbəst bıraqlamaq. azat etmək)

başına əsəni yapan. (dəlipozuq. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. səfeh. sapaq)

başına əsmək. (durmadan qərara gəlmək).

başına əsmək. (fikrinə gəlmək, taxılmaq)

başına gedən. (qeydsiz. tərzan)

başına gələn həkim olur. (bir durumla qarşılaşan onun çıxar yolunda öyrənir)

başına gün çaxıra, üstünə yel qaqdıra aylanğan. (uğursuz, xeyirsiz. faydası olmayan kişi)

başına iş açdırmaq. (iş yoxuşa sürmək: olmasın (yaramaz, naşıyana) kimi davranıb, güc duruma düşmək,
soxulmaq. güclük çıxarmaq)

başına iş açmaq. (çalaqapa çəkmək. duzağa, dolağa salmaq)

başına iş açmaq. (güc duruma soxmaq. kələk qılmaq, qurmaq. başına corab hörmək)

başına iş açmaq. (güclük işə kəndi istəgiylə girişmək).

başına iş açmaq. (olmasın kimi davranıb, güc duruma düşmək)

başına qadav kəsilmək. (bir nərsə sıxıntı verəcək, qırıcı olacaq duruma gəlmək).

başına qaxınc olmaq. (başının toxancı olmaq)

başına qaynar su tökülmək. (olmasın durumla qarşılaşmaq)

başına qaynar su tökülmək. (olmasın durumla qarşılaşmaq)

başına qoymaq. (kəsinləşmək).

başına qoymaq. (yalnız buraqlamaq)

başına nərsə gəlmək. (kötü bir duruma, istənməyən duruma düşmək).

başına soxmaq. (anlatmaq. bəliitmək. hali edmək)

başına tırp əkmək. (alaya almaq)

başına uymaq. (bildiyin yapmaq)

başına vırğını satın almaq. (dincsiz ədici, üzücü olduğu sonradan anlaşılan bir işə kəndi istəgiylə girişmiş
olmaq)

başına vurmaq. (sərsəmləmək)

başına yıxmaq. (sorumluğu birinə atmaq, yükləmək)

başına, ucuna varmaq. (başqarmaq)

başınan onquranın ortası. (boynun arxası. yensə yengsə > ənsə)

başında durmaq. (bir kimsəyi, nəyi qorumaq)

başında durmaq. (özü güdmək)

başında keçirmək. (qarşılaşmış olmaq)

başında qavaq yelləri əsmək. (dəliqanlılıq edmək)

başında olaraq. (rəsən. doğruca)

başında tutmaq. (ağlında saxlamaq)

başında, oyunda canlandırmaq. (düş, xiyal qurmaq)

başından (xatirindən) keçməmək. (sanılamamaq. düşünməmək. ağlına gəlməmək)

başından aşmaq. (çox işi olmaq)

başından at. (içindən oyundan çıxart. boş ver).

başından bəri. (başından. başdan. binadan)

başından böyük işlərə girmək. (gücü yetmiyəcək işə qalxımaq)

başından çıxartmaq. (unutmaq)

başından gücənmək. (ağıl qıtlığı olmaq)

başından keçirmək. (başına gəlmiş olmaq)

başından keçirmək. (könül gəzdirmək)

başından kerçirmək. (düşünmək)

başından savmaq (bir pusaqla uzaqlaşdırmaq). (**pusaqla**: mahanayla)

başından savmaq. (atlatmaq)

başını alıb gedmək. (ayrılmaq. uzaqlaşmaq. ırqlaşmaq. ırılmaq)

başını bağlamaq. (evərmək. evləndirmək. baş göz etmək)

başını bağlamaq. (evləndirmək. evərmək. baş göz etmək)

başını bəkləmək. (nərsəni qorumaq, gözetləmək)

başını çalmaq. (fikrin qapamaq)

başını daşdan daşa vurmaq. (çox ökünmək, peşman olmaq)

başını dinləmək. (yalnız olub dinlənmək)

başını əzmək. (kötülük yapa bilməyəcək duruma salmaq)

başını gözünü yarmaq. (başarıqsız davranmaq)

başını istəmək. (ölümün istəmək)

başını qoparmaq. (çox etgiləmək)

başını oda yaxmaq. (başına iş açmaq)

başını soxmaq. (barınacaq yer tapmaq)

başını yemək. (ölümün, yoxluğun sağlamaq)

başını, ağlını oynatmaq. (çıldırmaq. keçiləri qaçırmmaq)

başının ağrısına, dərdinə düşmək. (öz soruları, çətinliklərindən dolayı, başqalarıynan ilgilənməmək)

başının çıxarına, çarəsinə baxmaq. (öz sorusun, çətinliyin açmağa, həll etməyə çalışmaq)

başının ətini yemək. (güclə, zorla istəmək)

başının ətini yemək. (güclə, zorla istəmək)

başının taxcasında qurumlar qururmaq. (boş oyulara xiyallara dalmaq)

başıpozuqca. (düzənsizcə. usulsuz)

başkatib. (başəfəndi)

başkeçəşi. (başkeçişi: başdan keçən).

başqa başına. (başlı başına. kəndi başına. ayrı)

başqa başqa. (ayrı ayrı. tək tək)

başqa başqa. (ayrı ayrı. təkər təkər)

başqa başqa. (başqaq. yeni yeni. fərqli. çeşitli. dəyişik). **-dəğişik** boyalar.

başqa başqa. (və sair və sair).

başqa biri. (yançı. (yad, kənar adam).

başqa çıxarmaq. (yana qoymaq. ayırmaq. yetgəmək)

başqa çıxmaq. (baş çıxarmaq. göz, ad çıxarmaq)

başqa istək. (alağ istək)

başqa qoymaq. (ayırmaq. ısırdəng etmək. müşəxxəs etmək)

başqa olmaz. (eynən. tıpqı)

başqa sözə gərək yox. (mahanaları qıra qoy)

başqa sözlə, ibarətlə. (adıötə)

başqa sözlə. (yani. yəni. yaniki. yanki. demək ki. diyəsi)

başqa yox. (artıq yox. digər yox)

başqa, özgə əl. (yanəl. yad əl)

başqaca aytışda. (bir başqa deyişlə)

başqalara sevilən. (kөнül avcısı. sevimli. içgin)

başqalarına yaxıcılıq düşünən kimsə. (iyi içik. xoştinət)

başqalarından öncə bir işə başlayan. (başat. başayaq. başataq. başatan. başqıl. başlıq. başqıt. başqat. başağı.

başacı. başgül. öncül. pişqədem. təşəbbüskar).

başqalarının oldutlarından, etdiklərindən kəsirə (zərərə) düşmək, uğramaq. (qabaq başına patlamaq. qabaq

birinin başında patlamaq)

başqalarının pisliyin güdən, gəzən. (kөнlü qara. qaba, pis ürəkli).

başqalat !. (adını !. ayır !. ayrıl !. ayır !)

başqalıq. (qılıq. necəlik. özəllik. özgünlük. orijinalitə. xəsiyyət. -nə başqalı kişidi)

başqasının suyuna gedən. (yumşaq. uysal)

başlıq düşdü, baş göründü. (örtük düşdü, dan söküldü. dan sökdü, yandı gecə. sökərsə dan, sönər gecə. taqqa düşdü, kəl göründü)

başmal. (başmaya. anamal. anapara. sərmaya. kapital)

başmaya. (başmal. anamal. anapara. sərmaya. kapital)

başotaq başı. (yasaqcı başı. çarxacı. subaşı. baş çavuş. baş çukadar)

başoyunçu. (başaktör)

başöğrətmən. (ilk okul başı, müdürü)

başölkə. (üstləyən, hakim ölkə)

başörtüsü. (çal. çalağayı. çalağay. kalağayı. kalağay).

başpara. (yelli, nəfəsli çalaqıcların ağza alınan bölümü)

başsavçı. (yarqıtay (ali məhkəmə) savcısı, vəkili)

başsız ayağısız. (çaş baş. qarşı qurş. baş göt)

baştan başa. (örəsinləyinə. örsinə)

başucu. (yatmış kişinin yastıq yanı)

başyönətcı. (başdənətcı. başmürəbbi. başmuraqib)

batağlıqda yetişən qamış, saz. (kovaııq. kavaııq).

batış utuş. (yenmə aparma)

batta olmaq (birinə). (batıb, ilişib qopmamaq. birisindən ısrarla, bıkkınlıq verdirəcək ölçüdə bir nələr istəmək, ona asılmaq).

bayan günü. (bayar günü. bayram günü)

bayıq bazar. (qara bazar. azad bazar)

bayıq iş bazarı. (azad iş bazarı)

baylığ (bəylik) tuğu, simgəsi. (aydaq. baytuğ).

bayraq açmaq. (qoşun toplamaq. qalxınmaq. qoğzanmaq. üsyan, qiyam edmək)

bayraq açmaq. (yenilmək. təslim olmaq)

bayraq çəkmək. (asmaq. açmaq. çəkmək. dartmaq).

bayraq çəkmək. (bayrağı göndərə (çubuğa) taxmaq)

bayraq göndərisinin (ağacının) ucundakı bağ, tuğ. (bağırıcıq)

bayraq kimi görkəmli. (hər yanda, hər nədən seçilən)

bayraq qamuğ talvışır. (çırpınıb uçuşur. uçub dalqalanır)

bayraqları açmaq. (qırçınmaq. xuysuzlanmaq. ətacılanmaq. yayqaraclanmaq. qavqaclanmaq)

bayram ağız. (çirkin, qaba, sövməc qonuşuq)

bayram ağız. (çirkin, qaba, sövməc qonuşuq)

bayram günü. (əziz gün. çağan. coşun)

bayram üçün. (bayram ötrü. bayramçılıq bilən).

bayrımquın. (cümə)

bazartəsi. (başgün)

becərisi. (basıqsu (bəsiqsu). (soğutulmuş su. bəsilmiş bəslənilmiş bütri suyu. pərvəri su).

bel bağlamaq (güvənmək. inanmaq).

bel suyu. (bel. ağ. atıq. gəlmik. məni)

bel vermək. (1. (duvar için) ortası kamburlaşmaq. 1. (tavan için) aşağı doğru sarkmaq, sallanmaq).

bel, qazma, qaymaq, dırnağ kimi araclara verilən gənəl ad. (qaşıq).

belini qırmaq. (1. pozuca dövmək. qırpalamaq. 1. bir işin ən güc yerin yapıb bitirmək, qolaylaşdırmaq)

bəxdi açix. (işləri yolunda gedən).

bəxdi bağlı olmaq. (işləri istədiyi kimi yürüməmək)

bəxdi qara. (günüqara. qaragün. qaragünlü. qaqraq. qaqraqa. qaqra. qaqar. bədbəxt)

bəxdi qara. (yazısı kötü olan).

bəxdinə küsmək. (işlərin tərs gətməsi yüzündən qaramsar olmaq, şansına küsmək, talihinə küsmək).

bəlirli çağ, zaman, gün. (güd. tarix. deyt. qah. movid. moid. vədə. dövrə. dönəm. əsr. əhd. qərar. randevu).

bəlli başlı. (1. ən önəmli, başlıca. sayılan. 1. bəlirli)

bəlli başlı. (tanınan. adlım)

bəlli bəlirsiz. (çox az bəlli olan, zorlukla səçiləbilən)

bəm telinə basmaq (kimsənin duyarlı yerinə basmaq)

bən dərim sonsuza,. o dər neçə uşaqın var. (bənim söylədiqlərimdən bambaşqasın anlır, başqa anlamlar çıxarır).

bəndən günah getdi (bəndən söyləməsi). (bən görəvimini yaptım, gərəkəni söylədim, bundan sonrası üçün sorumluluq yox mən)

bənəfşə, bənövşə çiçəyi. (mor çiçəyi).

bəngiyuxu. (oymazyuxu. əbədi yuxu. ölüm).

bərk qat qaba olmayan. (gəvşək).

bəyana (bəy ana). (bayana (bay ana)

bəyata. (bəybaba. bəyəfəndi. sayqı duyulan yaşlı ərəkək)

biktin can sağlığı. (möhkəm can sağlığı)

bilgə ata. (baş bilən)

bilgidən, bilimdən başı boş olan gənc. (qara yaşıl.

bilgisayarda ana hafizə. (iç alarğa)

biligin olsada çox, açsan ağız az söylə. (biligin: ağıln).

bir ağız söz. (bir kəlmə söz)

bir ağız söz. (bir təkcə söz)

bir ağız. (1. bir kərə, dəfə. 1. bir söz)

bir ağız. (bir dəfə. kərə). -bir ağız suya çək. -bir ağız dedim eşitmədi. -neçağız (neçə ağız) gəlməliyəm.

bir ağız. (bir kərə, dəfə)

bir ağız. (bir söz)

bir ağız. (bir udum. balğu (< **bal. böl**)).

bir ağız. (monoton. təkdüzə. yeksan)

bir ağız. (monoton. təkdüzə. yeksan).

bir ağızda. (bir kərədə, dəfədə. bir əldə)

bir ağızda. (həp birdən. toluca)

bir ağızda. (həp birdən. toluca. bir kərədə, dəfədə. bir əldə)

bir ağızdan hayqırma. (yüksək səs)

bir ağızdan hayqırma. (yüksək səs)

bir ağızdan səslənmək. (hüykürmək. höykürmək)

bir ağızdan səslənmək. (hüykürmək. höykürmək)

bir ağızdan. (bir səslə)

bir ağızdan. (bir səslə)

bir an. (bir çalım)

bir an. (bir düşün).

bir an. (bir tələsim: bir sallam. bir talasın. bir talasım. bir ləhzə).

bir anda. (ani vahiddə. bir ləhzədə).

bir anda. (dimdə. anda. ində. imdə. göz qıpımında. qaşla göz arasında).

bir anda. (qaşla göz arasında)

bir az çiğ, xam. (diri). –yeməyin ətləri **diri qalmış**

bir az dadmaq. (tamişlamaq). -hər nədən **tamişlayan** heç nədən doymaz.

bir az qabaq. (bayağ. dəmin)

bir az qarışıq. (qarışıqca)

bir az olar. (elə indi. dəğmin. dəmin). -dəmin yedim.

bir az öncə. (dəmin. elə indi)

bir az. (alağ. çalağ)

bir az. (az avlaq. bir atım (az miqdar)

bir az. (ufaraq. ufacaq)

bir bardaq suda fırtına qoparmaq. (kiçik bir sorunu, məsələni böyütmək, gurlatmaq)

bir başdan bir başa. (başından sonuna dək. boydan boya)

bir başdan bir başa. (bir ucdan bir uca: boyuna. bir yandan bir yana)

bir başına. (tək başına. kimsəsiz)

bir başqa. (ötə. daha. bəllənməyən biri)

bir baylığın, bəyliyin imi, simgəsi, göstərisi, nişanı. (pərçəm. bürçəm. birçəm. dırapo).

bir çeşit doğan. (səksək)

bir çeşit qaya başı hava. (varsığı)

bir çuxurluqda yığılıb qalan su. (qandağ. qaq)

bir dal. (bir tel). -bir dal siqar. -bir dal tük.

bir dalda qorxmur. (heç qorxmur)

bir dalmı çörək. (bir damcı)

bir dalmı söz söylə. (bir dənə)

bir dəlikdən axan suyun çıxardığı yüngül, yumşaq səs. (fısır)

bir evdə, bir atanadan doğulanlar. soyca lap yaxın olan kişilər. (doğma. bacı qardaş).

bir gizni, sirri, içi açmaq. (sökmək. qoxulatmaq. iylətmək. ifşa etmək). -yarın onun işlərin **qoxulatacağam**

bir gölün suyu, bir dibin qolu olmaq. (bir kökdən, qılıqdan xuydan olan)

bir gölün suyu, bir dibin qolu olmaq. (bir kökdən, qılıqdan xuydan olan).

bir göz at. (bir bax).

bir göz yetirmək. (göz ucu ilə baxmaq. baxışmaq. qaraşmaq)

bir gün. (günün birində. bir çağ. bir zaman)

bir içim su. (bir gözəl. çox gözəl. iyicək)

bir içim su. (çox gözəl qız, xanım)

bir ırmağa tökülən su. (çay).

bir işi başqa işə çevirmək. (işə vurmaq). -çörək satılmadı, çörəkçi, **iş**i dadlı pişirməyə **vurdu**. -sağıcı (oxşadan,

ağladan), **iş**i güldürməyə **vurdu**. -yazıcı, **iş**i qazıçılığa **vurdu**.

bir kimsəyə dav oxumaq. (bir kimsəni qızdırmaq. savaşa çağırmaq)

bir qarab qoymaq. (nəzər salmaq. sozlamaq. süzləmək. süzürmək. sezirmək. göz gəzdirmək, göz salmaq.

bərəndaz etmək). -öncə **sozlayıb** sonra girdi.

bir qırpca. (bir ləhzə)

bir qırpım. (bir an). -**bir qırpım** göz yumdum, elə hər nədə ordan başladı.

bir qısan döz. (bir ləhzə döz). -**bir qısa**nda çevrilən başa dünya, keçmiş qarazan, gəlcəyi ağarmaz, qaçanı tutar,

tutanı gömər, qalmazın oyun açar başa dünya.

bir qurumun, toplumun danışanı, söz daşıyanı. (sözçü. soxənqu. portparol)

bir qurumun, toplumun danışanı, söz daşıyanı. (sözçü. soxənqu. portparol).

bir ləhzədə. (bir anda)

bir nəyin çevrəsi, ən yaxını. (başı). -evləri bulaq **başında**.

bir olum (imkan) ver bir. (bir yarı ver qıl)

bir ölkənin əğmənliliyi altında tutduğu, bəlli genişlikdə su sarxıntısı, şəriti. (qara suları)

bir para heyvanların quyruq altı qıllarında, toplanıb qatılan çamır, pislik. (çağılda)

bir salımda. (bir ləhzədə)

bir sayaq. (təbiz. təknəsəq. yəknəsəq. təkdüzə. yeksan)

bir sıranın ən sonunda olan, ən geridə qalmış. (qaraquyruq)

bir sorunu çözməyib, kəsdirib atmaq. (bir işdən, konudan uzaq durmaq, atılmaq, qaçmaq. -işləri iyli
gördükdə, içindən çıxdı)

bir sürcən atın başı kəsilməz. (kimsə bir suçla öldürülməz)

bir taxım ulduz adı. (güneybalığı)

bir taxım ulduz adı. (güneybalığı.

bir ucun tasar. (bir mahana yonar)

bir uçurda. (bir ləhzədə)

bir uğurda, yolda ölümü gözə almaq. (baş qoymaq, vermək).

bir utum su. (qabağından qolay, çabıq gəlir). -o mənə **bir utum sudur**.

bir yanı açıq, ağzı tikili olan topraq daşıma çuvalı. (qarnı yarıq)

bir yanı açıq, ağzı tikili olan topraq daşıma çuvalı. (qarnı yarıq)

bir yanı az çuxur olan aşırı türü. (geçi aşığı)

bir yadığa baş qoymaq. (iyi pisi paylaşan qoca qarı)

bir yaşın boyu. (bir həyat boyu)

bir yerdə iki baş olmaq. (bir küllükdə iki xoruz)

bir yerdən bir yerə kiçik, dar açıncaq, yol. (gəpənək. kəpənək. xəpənək. kəpnək. xəpnək. gəpəng. xəpəng). -iki
qatı bir kəpnək birbirinə bağlayırdı)

bir yerin ayrılmış olan törəsi, baş yeri, yuxarı başı. (kəpəz. qəfəs. qapas. -şölən, toy quruldu, xanlar bəylər
qapaza yerləşdilər.

bir yerin başqa bir yerə doğru yapan girinti. (kət. get.

bir yüzəydən uca (atalı) qalan üz. (atağ. cəzirə. sulağ ara quraqlıq).

bir zırna pula baxmaq. (çox para götürmək)

biraz. (azacıq. bir parça)

birbiri içinə girmiş durum. (toxanaq)

birbirin suyuna uyuşma. (birbirin dalıcan düşmə)

birinə mısın deməmək. (birinə heç nə deməmək. dəğmə düşər).

birinin ağzın qıctıtmaq. (birini) ağzının duvağın (bağın) açmaq. (birinin) ağzın açdırmaq. (birini) sözləməyə
qızışdırmaq, quşqurtmaq)

birinin könlünə, gözüünə girmək (bir davranışla). (yaranmaq)

birisi gün. (ending). -ertəng yox **ending**.

birlikdə dil ağız verib, oylanıb savlanıb (düşünüb ilhamlanıb), gəzişib dolaşmaq. (uçraşmaq). -ərkək dişi
ucraşar.

birlikdə dil ağız verib, oylanıb savlanıb (düşünüb ilhamlanıb), gəzişib dolaşmaq. (uçraşmaq). -ərkək dişi
ucraşar.

birtakım böcəklərin bıraxdığı dadlı sıvıya yapışaraq, yapraq, yemişləri qara bənəklərlə qaplayan ilkəl
göbələk. (qara ballıq)

birtakım böcəklərin bıraxdığı dadlı sıvıya yapışaraq, yapraq, yemişləri qara bənəklərlə qaplayan ilkəl
göbələk. (qara ballıq)

bitgilərdə köklərin ucun qoruyan bölüm. (çalasva. qalasva. çalsova. qalsova. çalsövə. qalsövə. yüksük. üsgük.
oymıq)

bitgilərin dibində olan əsgü dallar. (qaraqol.

bitgilərin yerə doğru düz işləyən kökləri. (sübək. süvək. sivək. qazıq kök. dikə kök)

bizimki qaltada, sinzinki ortada. (**qaltada**: ambarda)

boğuş, ölü doğulmuş. (düşük. saqit. bağan (< boğamıq).

bol olubda, satışı, istiyəni az olan mal. (qaralı. qaratı. kasat mal. rivacsız mal)

bol su, sıvı axma səsi. (fışır)

bol sütlü, yağsız, yalnız uclu quyruqlu qoyun çeşiti. (merinus ivəsi)

bolağız. (çox danışan. çənəsi düşük. çataloz. çağaloz)

bolağız. (çox danışan. çənəsi düşük. çataloz. çağaloz).

bor qara. (bor baray. ala toran).

boş boğaz. (çənəsi düşük)

boşa gedən, puka çıxan güllə. (koravan. qaravan)

boşuna axan, gedən su, nərsə. (sürtün)

boy buxunlu. (boyu çəlimli. əndamlı)

boy bulmaq. (boy atmaq. böyümək)

boybuxunu düz olan. (boybuxunlu. sürümlü. siyimli. çapalı. saxalı. görkəmli. qədd qamətli. **-sürümlü** olana

paltarda yaraşır)

boybuxunu düz olmayan. (boybuxunsuz. sürümsüz. siyimsiz. sallağ əğlinli. çapasız. saxasız. görkəmsiz. qədd

qamətsiz. **-sürümsüz** olan paltar əynindən tökülər)

boydan baş. (bitik. bütük. bütün. bitin. dolu. kəmsiz. yetgin. tükəl. tutuş. kəmallı. mükəmməl. kamil)

boyu çəlimli. (boy buxunlu. əndamlı)

boynuvu ciğnivə qoyma. (omuza yaslama baş)

boyunda, ənsədə, üzdə alında olan, deyilənə görə uğur, iqbal gətirən ət bənəyi, xalı. (uğurluq).

boyuzu yerə soxum. (yerə girəsiniz. gəbərəsiz)

boz doğan. (armud çeşiti)

boz yer. (**boz**: boş). (bozqır. ova. dalaz).

bozbaş. (bön. avanaq. anayı)

bozbaş. (xaş)

bozdoğan. (boz olub doğan türü)

bölək bölək qoyulmuş. (ayrı ayrı dərilmiş)

bölək sandım. (ayrı düşündüm)

bölək sanma. (ayrı görmə)

böləki böləki. (ayrı ayrı)

böləki durmaq. (ayrı durmaq)

bölük ağası. (jandarma yüz başı).

böylə başa, böylə darax. (daha iyisi yaxışmaz, yaraşmaz)

böyüdügündə, su olub yerə keçeydin. (**qarqış**).

böyük ağız, açıx ağız. (gərməç)

böyük ağız, açıx. (gərməç).

böyük ana, nənə. (anağa (ana ağa).

böyük ana, nənə. (qadın nənə)

böyük ana. (aba. (# böyük ata: abu).

böyük ana. (böyük nənə: nənə. əbə. aba)

böyük ata, dədə. (atağ (ata ağa)

böyük ata. (abu. (# böyük ana: aba)

böyük ata. (abuğan. cədd. dədə)

böyük ayı deyilən ulduz taxımı, toparı. (gəmi ulduzu)

böyük ayı deyilən ulduz taxımı, toparı. (gəmi ulduzu)

böyük ayı ulduz topluluğu. (yetəgəyli)

böyük ayı ulduz topluluğu. (yetəgəyli. yedigər)

böyük ayı ulduz toplusu. (yedigər)

böyük bacı. (abacı. ağabacı)

böyük bacı. (əcəkə).

böyük başlı, gen ağızlı, yassı gövdəli, tikənli, dadlı, pullu pıləkli balıq çeşiti. (dülğərbalığı)

böyük başlı, gen ağızlı, yassı gövdəli, tikənli, dadlı, pullu pıləkli balıq çeşiti. (dülğərbalığı)

böyük başlı, gen ağızlı, yassı gövdəli, tikənli, dadlı, pullu pıləkli balıq çeşiti. (dülğərbalığı).

böyük bir arzu ilə. (kөнүлдən. iç ürəkdən).

böyük ərəkək qardaş. (bayar).

böyük görəvli kimsə. (qulluqlu. qulluq yiyəsi. buyruqlu).

böyük oğul. (bayar)

böyük su qabı. (sulav)

böyük təbil (davul) toxmağı. (balaban).

böyük yalan. (atış)

böyükana. (kətənə (kətəana. kəttəana. yekə ana). əkəçi. ən əkə enə)

bu alağ. (bu başqa.

bu astanda. (bu anda). -elə bu astanda gəlib çıxdı.

bu başdan ol başacanlı. (boya boy. qıran qırana: qırnaqdan qırnaqa. kəran ta kəran)

bu gündən. (bu tarixdən)

bu günə. (bu hala). -quraqlıq əkini **bu günə** gətirmiş.

bu günki. (yendik)

bu işin gömüküyəm. (bu işdən heç nə bilməm)

bu qara o qara. (bu yana o yana)

bu sularda. (bu dövrəbərdə)

bu tavla. (bu rəfdarla)

bu tovuş nədir. (bu davranış nədir). -bu **tovun** dəğiş)

bulağusu. (bulaq suyu. qaynaq usu. qaynaq suyu)

bulanıq suda balıq avlamaq. (aranı (firsəti) işə tutmaq)

bulaşıq, qara qurum çapıtı, dəsmalı. (qardaç).

bulğan suya yağ qatmaq. (qarışıq bir durumu, yumuşaq nərsəylə yatışdırmaq)

bulutlu gün. (alagün)

bundan başqa. (bununla birlikdə. başqaca. qaldı ki. indi. gəlincə). -**qaldı ki** bu gün, çox gecdi. -**qaldı ki** sizin işiz.

bundan başqa. (üstəlik. ayrıca. birdə)

bundan bikin. (bundan artıq)

bundan geri. (bundan sıvay, başqa). -səndən **geri** kimimiz var. -bundan **geri** nə sözü var. -**geri** söz gərək değıl.

bundan savayı. (bu istisna olaraq).

bunla belə. (artıq. daha. bundan belə). -ağlamaq bədi, daha gül. -bir az daha. -bir kərə daha.

burqunu (pinci) bərk saxlamaq üçün ucundan bağlanan tikə). (qatağ. möhrə)

burt basmış kimsələr. (darıxan kimsələr)

buruğ, dar yol. (geçit. gədik)

burun suyu. (sümgürük. sümük. fırtıq)

butuk işlər. (qarışıq işlər)

butuk soru. (qarışıq soru)

buza duz qatmaq. (bütün nərsəni param parça edmək)

buzlu su. (içində buz parçaları olan su)

bükülüb açılan qosuc, satul, miz. (qırma satul, masa)

büt gün. (tamam gün)

bütün gün. (danqara. gün çıxar gün batar)

bütünay. (aşqın saray. dolonay)

bütünləşik bilgi dizgəsi. (bir parça bilgi sistemi)

büzdümün, quyruq soxumunun, iki yanında ki qabırıq, şişgin, bud əti. (qaba ət)

cam qırılıb, su tökülmüş, iş işdən keçmiş.

can ağıza gəlmək. (bıqmaq)

can ağıza gəlmək. (bıqmaq)

can atmaq. (çalışmaq)

can bəsər. (ölüm ağzında. can verəndə. canbəsər. əcəl ağzında).

can köynəyi. (iç köynəyi. altdan geyilən köynək. at köynəyi. tər köynəyi)

cancığər. (sıxı fıqı. candan).

canı yanmış nə gözəldir. (**alqış**)

carmaq cocuq. (ciddan. azmiç. şeytan)

ciddan toru. (buça. (burça). bürümcək. toratan)

cıxırıq baş. (yuvarlaq qafa)

cılız, zayıf malqara. (kavtuq. kavtaq)

cinə börk azmıqa papiş tikər. (çox çevik kələkçi). (**azmıqa**: şeytana)

coğar suvu. (bulaq suyu. dadlı su)

çadırın bağları. (bağdaş).

çağ qalın. (saz qalın)

çağın. şimşək. (yaşın)

çağsu olan. (zamanında olan)

çaxırdoğan. (çaxır. çaxırquşu)

çaqmaqbaş. (saçları qarmaqarışlıq)

çalagün. (giləy. günöy. günorta. günarta. gün yartısı, yarı. gündüz ortası. öglə, nahar çağı). -**giləyə** çıxmaq. -

giləyədə işlərizə baxaq

çalımına gətirmək. (yerinə salmaq).

çalıssız (əvəzsiz) alınıb, yaxud verilən, boşaldılan nərsə. (bağış. başlıq).

çalt axan su. (axqır)

çalvaş baş. (kötü daranmış saç)

çapaq ət. (mahicə. kas).

çapan at. (çapağan)

çapraz adalar (cəzirələr) varlığı, yığnağı. (aral. arşipel)

çapraz yığılmış odun qalağı. (toxanaq)

çarabet. (kərəbet. tabaq üzli. geniş üzli).

çarşı ağası. (bazar qorucusu. darğa).

çatal bayraq. (iki boyalı pərçəm)

çatalağız. (axar suların dənizə, gölə töküldüyü bölümə, qum, buna bənzərlərindən birikərək olunan adacıq. delta)

çatalağız. (axar suların dənizə, gölə töküldüyü bölümə, qum, buna bənzərlərindən birikərək olunan adacıq. delta)

çatar çatmaza qara yaxan, iftira çalan. (on barmağında onu qara)

çatını qapatan, örtən döşəməyə kırıqlar, pərdilər. (bağış. çəkit. çəkə).

çay ağzı. (boğaz)

çay ağzı. (boğaz)

çay killəsi. (dəmlə çayın çökbəsi, tilifi). -çayniyin **killəsin** atıb, təzə çay dəmlədi.

çay pulu. (bağış. but).

çay pulu. (saylıq. üstüv. parsa. dəri. bəxşiş).

çay yatağının dik bölümlərində, suyun iti axdığı yer. (çağlarca)

çay, bulaq ağzı. (ayaq. mənsəb)

çay, bulaq ağzı. (ayaq. mənsəb)

çaydan kiçik axar. (üzən).

çayın keçit verən dayaz, sığ yeri. (yolum. uyum. ötüm). -çay olumun tapmamış, girmə suya.

çayın, suyun dayaz, gödək yeri. (sığlıq. -ırmağın orası **sığlıqdır**, keçid verir)

çayqara. (yayda quruyan, kiçik axarsu)

çevrəsi açıq yerdə hündür təpə. (kütəl)

çevrəsində dörd dönmək. (istədiyini əldə etmək amacıyla bir kimsənin, bir şeyin yanından ayrılmamaq, ona aşırı ilgi göstərmək). -oğlanlar qızın **çevrəsində dörd dönməyə** başladılar.

çəkən olsun azını. (həsərimi)

çəkicin döğən ağzı. (döğgü)

çəkicin döğən ağzı. (döğgü).

çəkiş günü. (hesab günü. qiyamət)

çəlim timur. (dəmir tümür. çəlim alp). (əmir teymurun adlarından)

çəlimli olan: uyqun olan.

çəlimsiz davranış. (uğursuz davranış).

çəmsiz qoşun. (gücsüz qoşun)

çəmsiz uşaq. (gücsüz uşaq)

çənbər quyruq. (cayan). (**cayan**: əğrəb). (**çənbər**: girdəsi fırlaq. üzərinə qayıtmış, qətlənmiş).

çiban başı. (çətinlik, sıxıntı qaynağı, mədəni)

çiğ ət duzlanaraq qurudumuş olan. (qaqaç. bastırma. pastırma).

çiğdən çıxdıq gilə düşdük. (şəhdən qurtulub palçığa düşdük)

çilivi sil: (təriv).

çılpaq, lüt, örtüksüz, açıq, buynuzsuz, borksüz, baş, təpə, kəllə. (çambaq. çapbıq. qambaq). -**qambaq** öküz. -

qambaq keçisi. -**qambaq** kişi)

çın ət. (çin. çinğ. teyxa. nab. xalis).

çıptıq don. (kitpik, dar geyim)

çırpıcı toxmağı. (toqac).

çiyağız. (kalağız. çalağız. kavağız. düşünmədən qonuşan kimsə)

çiyağız. (kalağız: çalağız: kavağız: düşünmədən qonuşan kimsə)

çiyində su daşıma sırtığı. (su omuzluğu: gəgəy).

çoğra su. (coşlu. coşğan. qaynar su.)

çox az qaldı. (bitmək üzrə olmaq. iğnə qaldı)

çox az qalmaq. (qıl qalmaq)

çox az olmaq. (dışin dibində qalmaq. dışinin kovuğuna yetməmək)

çox az, kiçik, xırda. (bir damla, damcı, damcıq. bir avuc, ovuc. bir tıxım. bir tikə)

çox az, seyrək. (min ilin başı. nadirən)

çox az. (bircıqlı. bitəgənə)

çox az. (kəmaz). (nadir. kəmyab). -doğru tutum kəmaz işdə yanlış yola sapdırır. (**tutum:** movze).

çox az. (kəmin).

çox az. (qılpay (qıl pay). qılpa)

çox az. (təmşi. damcı). -dediyi **bir təmşi** poxdı, ara vurmağa çoxdu.

çox baha. (dartıq).

çox çabıya qarşın, az yarar verən iş. (geçibuynuzu)

çox dar. (düdük kimi. ensiz)

çox dar. (nin kimi)

çox dar. (sım sıxı. artıq sıxılmış)

çox doğan. (doğurğan).

çox doğumlu dişi. (anaç. anaş)

çox düşük, az aşaq (müzd). (boğaz toxluğuna)

çox geçgin. (çox artıq. artıqmac. çox. qarqın. böyük. aşırı. dolqun. dolu. doluq). -bunun dəğəri **çox geçgindir**.

çox incə, dar yer. (iğnə dəliyi. iğnə yurdu. iğnə yuvası)

çox incə, uzun dimdikli, ağ tüklü, qara qanatlı yağmur quşugillərdən. (qılıc qaqalı).

çox keçitli olan. (toxanaq)

çox kiçik, az. (endək. endik. əndik. çuşqa. cışqa. cışıq < (qısqqa) > qıçqa. cıqqa. cıqqış)

çox quralı. (çox bahalı)

çox sayqı güvən görmək. (əllərdə gəzmək)

çox su götürmək. (bir iş üzrə çox danışa bilmək). -bu danışiq çox su götürəcək.

çox tovlı. (çox qeyrətli)

çox yaxın. (ətlə dırnağ).

çox yıpranmaq. (qocalmaq. işdən düşmək).

çomaqbaş. (dəmirbaş. təpirbaş. dayaqbaş. baltabaş. qalınbaş. dirəkbaş. gücbaş. qanğırıq. qanğırıq. dikqafa.

dikəbaş. qartlanğaz. qartlanmaz. gəməlməz. gəmalmaz. sərkış. dirəngən. dirəncin. dirəncən.

sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad. qara damaqlı. qara dadaqlı. qara başlı. inadçı.

duraqlı. turan. duran. kəllə şəq. islatan. sulayan. müsirr. israrlı)

çor çalmış. (qara vurmuş). -**qara çalmış** yemişlər.

çöldə, bayırda, quraqlıqda su ilə dolu çuxurlar. (qarıqlıq. qarqlıq)

çöldə, uzaqdan su kimi görünən ışıq yanıltmacı, yahatmacı, aldatmacı. (ılğım. yalğın. pusarıq. salğım.

yolax. sağın. sanğın. sərab)

çömçə, çənbər quyruq. (cayan). (ucu dışarı qalxıq quyruq)

çönbə quyruq. (cayan). (**çönbə**:dik)

çörək quyruğu. (çörək səfi)

çörəyinə, parasına güvənən. (əkməğinə qoç)

çöşlük gün. (batan gün)

daban suyi. (güclü, bol, sağlam su)

dad duz vermə üçün qarışdırılan nərsə. (kestiməli. kestəməli. kestirməli)

dadağ süt. (həlal süt. ağ süt)

dadı damağında qalmaq. (çox bəyənmək, xoşlamaq)

dadı damağında qalmaq. (çox bəyənmək, xoşlamaq).

dadı gedib duzu qalmaq. (yarasız duruma düşmək)

dadlı baxış. (gözəl belə bir, bir təhər şaşılıq)

dadlı su. (süyüt)

dağ ağuz. (dərin dərə)

dağ aslan. (qafqaz barsı)

dağ avuz. (dərin vadi. qanyon).

dağ başı. (uzaq yer. zorbalığın söz sürdüüyü yer)

dağ başından duman əksik olmaz. (uca yerdəkinin başı, sıxıntısız olmaz. bitməz)

dağ başları. (dağ zirvələri)

dağ cətəkləri. (dağların uzantıları)

dağ keçidi. (bağaz. boğaz).

dağ göyöl. (cəsur. yiğit. qorxusus)

dağ quş. (qartal)

dağ sarımsağı. (basar)

dağ suv. (dağlardan enən ırmıq)

dağ təkə. (dağ keçisi)

dağdan gəlib düzü gəzmək. (açıqgöz)

dağdaşda çətin, gücün, dar xətərli yerlər. (qapanca. qapan)

dağı aşmaq. (zor işləri çözmək)

dağların başı, təpəsi, ulğamı, gərişi, kötəli. (qullə)

dağlarla çevrili dar boğaz. (qapız. dərbənd)

daha az. (azraq. azca)

dal çağında. (lap zamanında)

dal ged. (doğru ged. dikə ged. müstəqim ged).

dal keçmək. (düz, dalıb keçmək). -burulmadan **dal keçdi** sözə.

dal tutmaq. (düz tutmaq). -boynuvu dal tut.

dalada. (yarımada)

dalları kəsilmiş ağac kötüyü. (qabran).

damcı damcı olan yaş, su. (yaşlıq. göz yaşı. çil)

damıtıq su. (damız su. muqəttər su)

damla saqqızı. (teyxə, çin, xalis saqqız).

dan (səhər. sabah) ən erkən görüşən ulduz. (kərvanqıran. kavranqıran).

dana baş. (məngəfə. qalın qafa)

danağ qatma. (həram qatma)

danağ olsun. (həram olsun)

dananın quyuğu sapmaq. (qorxulu qarışıqlıq üz vermək)

danğ sazi. (dan yerinin ağarması)

danq saz vermək. (dan yeri ağarmaya başlamaq)

danqara. (gün çıxar gün batar. bütün gün)

dapdar. (lapdar. çox dar)

dar açı. (haddə zaviyə)

dar ağacı. (üçağac)

dar baca, deşik. (işgəf)

dar bir yerə soxmaq. (tixmaq). -tustağa **tixmaq**. -dəliyə **tixmaq**)

dar boğaz. (çətin, çilə şərait, dönəm)

dar boğaz. (sıxıntılı, güc devrə)

dar boğazlı. (ağzı dar olan. taravuz. daravuz)

dar boğazlı. ağzı dar olan. (taravuz. daravuz)

dar çağ. (dar zaman)

dar çağda, sürəddə. (tezcə)

dar çağlıq. (axşam gec vaxdı)

dar çəkmək. (dar, dəzgah qurmaq)

dar çəkmək. (dara çəkmək. darısqamaq. sıxmaq)

dar darına. (çox çətinliklə)

dar dəliyi genişlətmək. (üştürmək)

dar dərə. (boğaz. keçit. qıyındaraq. qıyındara. qındaraq. qındara)

dar dirilik. (qıtlıq içində yaşamaq)

dar düdük. (daram durul. dar güdə olan)

dar edmək. (daraltmaq)

dar edmək. (daratmaq. sıxışdırmaq. çətinlətmək. gücəşdirmək)

dar ev. (çapıq ev)

dar geyim. (çapıq geyim. sox geyim).

dar gəlir. (sınırlı, məhdud gəliri olan)

dar gəlirli. (yoxsul. yüngül)

dar göz. (çiniş. çimri)

dar gün. (sıxıntılı dönmə)

dar günü uzaq olsun. (**yarqış sözü**)

dar hava. (çapıq hava)

dar keçit. (dərbənd. darbat. kütəl)

dar keçit. (qapız. qabız. boğaz)

dar küçə. (sox küçə. (dərbət. dərbənd).

dar küncək. (< kov).

dar qaçmaq. (ancaq). -kəndini dar evə atdı.

dar qaçmaq. (çətin. zorla qurtulmaq)

dar qaçmaq. (çox sıxılıb, həməən dışarı qaçmaq)

dar qafalı. (danaburan. görgüsüz. dargöz. qısgöz. qıtgöz. koryat. ət qafalı. tumaq. gömük. kor)

dar qafalı. (ət qafalı. tumaq).

dar qurumcağın quran qurumsaq. (**qurumcağın**: təşgilatın).

dar olmayan. (darıxmaz. açıq. paraq. fərax)

dar özn. (sarp dağlarla çevrili dərə)

dar uzun qalı. (yol qalısı. yol kilimi. yolluq. kənarə)

dar uzun, ustuvani biçimində olan nərsə. (qobur)-**qobur** şalvar.

dar yaşav. (sıxıntılı, zor yaşam)

dar yer. (çapıq yer)

dar yerə gətirib tutmaq. (qısdırmaq. tutdurmaq. tutmaq. ələ keçirmək. qapsalamaq. yaxalamaq)

dar yetişmək. (ucu ucuna çatmaq)

dar yol boğur (iki nərsə arasında olan darlıq). təngə).

dar yol, küçə. (yart. gədik)

dar yol. (art (< yart) (< yarmaq). dərbəd. dərbənd. təngə)

dar yol. (azna. dar keçit)

dar yol. (baytaq. yaya yol)

dar yol. (ərt. art. əğələnmiş, kəsilmiş, cığıryol. ərməyə, keçməyə bir yol. soxaq. keçit)

dar yol. (keçiayağı. keçi yolu. qayav yol. cayav yol. qayar. qay)

dar yol. (qısnaq. qısıq. tanqa. təngə. kövçə. küçə. aralıq)

dar yol. (yuda. yurda. yuta. bir utumluq yol)

dar, dərin dərə. (kovçal. koçal. kəçəl (< kav. kov).

dar, əğri büğrü yol. (çobanyolu. patiqa)

dar, güc keçiləbilən yer. (gədiyolağı. pişiyolağı)

dar, güdə, cürə yol. (> **kurə rah**). zolaq. yolaq. qoğaq)

dar, kəsgin bölümü üsdə gələcək biçimdə. (qılıcına. qılıcına)

dar, qorxunc, xətərli yer. (qapanca. qapan. qanşaq. qınşaq)

dar, sıx könüllü. (könlü sıxıntılı. toxalı)

dar, sıxışiq, sıxıntı verən yer. (qıyındaraq. qıyındara. qındaraq. qındara)

dar, uzun qalı, xalça. (qınara. kənara. kənarə)

dara boğmaq. (tələsmək)

dara çəkən. (ipçi. asan. darlayan. darçı. edam edən. cəllad)

dara çəkmə, asma ipi. (çatı. çatı)

dara çəkmək. (asmaqlamaq. darağacına asmaq)

dara çəkmək. (darmıqlamaq. (**darmıq**: > **damaq**. boğaz).

dara çəkmək. (ipə çəkmək. asmaq. asmaq. çatılmaq. çatulmaq)

dara çəktirmək. (daratmaq. asdırmaq)

dara dar. (dar darına. ancaq)

dara dar. (güclüklə. gücünən. zor. çətin. ivədiliklə. ancaq. uc uca. yallah. (tirenə dara dar çatdıq)

dara düdük yol. (dərbət. dərbənd. dalcanaq. dalbanaq. darbanaq. darcanaq)

dara düşmək. (sıxıntı çəkmək)

dara düşürmək. (güc duruma salmaq. itləmək. itmək. itəmək. məcbur etmək)

dara gəldik. (sıxıntı. iztirab)

dara gəlmək. (güc duruma düşmək)

dara gəlmək. (məcbur olmaq. dara qalmaq)

dara gəlmək. (sıxılmaq. məcbur olmaq)

dara gətirilmək. (qısılmaq. sıxılmaq. sıxıda qalmaq. arılmaq. təzyiq olunmaq)

dara gətirmək. (məcbur etmək)

dara qalmaq. (darda qalmaq. məcbur olmaq)

daradar. (çətinliklə. güclüklə. zorluqla)

darda qalmaq. (sıxı. məcburiyyət)

darda qalmaq. (sıxılmaq)

darğa tıxmaq. (çarəsiz zor durumda bıraqlamaq)

darğa tıxmaq. (darlığa tıxmaq. zor duruma soxmaq. güc durumda bıraqlamaq)

darğa түşmək. (zor duruma düşmək. sıxıntı içinə girmək)

darı darına. (güclüklə. ancaq. ucu ucuna)

darısqal gün. (çatışmayan hava)

darqafalıq. (qanquyluq. budalalıq)

daş çanqıl, qumdan olunan ada. (qağır. qığır. qayır)

daş saqqız. (sonsuz sonucsuz, yaramaz iş, nərsə).

daş ürək. (acımaz. amansız. qırıcı. ürəksiz. zalim).

daşa söz anlatmaq. (baltayı daşa vurmaq. sonucsuz iş yapmaq)

daşçıların ağır toxmağı. (salta. balyoz. iri çəkic)

daşlaq qayalaq yataqlı çayların, ırmaqların, yaxud buz parçalı axar suların çıxardığı səs. (qağış. qağış.

qığış. qağıştı. qağış. qağış. qığış. qağıştı. qığıştı). -gündüz gecə, gur axan çaylar **qağış qağış**

qağışlayır.

daşlıq, qayalıq yerdən keçən dar yol. (kibət. kəbət. kibən. kəbən)

dav dala. (dağ bərə. dağ dərə)

dav istəmək. (meydan oxumaq isdəmək.

dediqoy. (təhmət. iftira).

dev anası. (aşırı iri, şişman qadın)

dədə əçə. (ata ana)

dədəsi uğruna. (heçbir çıxar əldə ədmədən, yalnız iyilik olsun diyə anlamında).

dəğər vermək. (edərmək)

dəğirman suyu hardan gəliri. (gəlir qaynağ hardandır)

dəğmə düşər (birinə mısın deməmək. birinə heç nə deməmək).

dəğmə işlər yapır. (hər iş görür)

dəğmə kişiyyə. (hər tuşlanan kişiyyə). -**dəğmə kişiyyə** sözün açıq.

dəğnək utmuş kimi (yürümək). (sallanmadan, dimdik (yürümək).

dəli bayrağı çəkmək. (aşıq olmaq)

dəlibaşı. (dəlilər dəlisi)

dəmir aracların ağzın kürədə qızdırmaq, dövmək, biləmək. (qara yülək yaptıрмаq. çala çülək yaptıрмаq)

dəmir aracların ağzın kürədə qızdırmaq, dövmək, biləmək. (qara yülək yaptıрмаq. çala çülək yaptıрмаq)

dəmir toxmaq. (basu).

dəmir toxmaq. (güpüz. qabaş. qəbəş)

dəmir, çəlik toxmaq. (gəbəş. küpəş. güpün)

dəmirçi atı, taxovsuz olur. (**taxov**: nal)

dənə eşələmək. (xaşxaş mətələmək)

dənəsi, özü, içi, cirqəsi alınmış nərsə. (qoncala. qoncal. gövdən. gövdün. kövdən. kövdün. köfdün. küspə.

köspə. çökbə. köşbə. qalıntı. tilif. tüfalə).

dəniz darından örgə təbərdik. (dəniz boğazından yuxarı hərəkət ettik)

dəniz günəşi. (dəniz məməsi kimi bir çeşit bitgi)

dəniz içinə uzanmış incə qara, topraq parçası. (qulaq. qıl burun).

dəniz, su içində gizli olub, suyun üzünə yaxın, suda üzənlərə, gəmi, qayığa kəsit, zərər toxundura bilən

qaya. (kor qaya)

dənizə su daşımaq. (gərəksiz nərsə etmək)

dənizin dibi. (dənizin təkisi).

dənizli, sulu yerləri örtən bodur (külə, topul) ağaccıq. (qaran)

dər dəmiri aşındırır, arındırır parıldadan maddə. (duz ruhi)

dərə içi. (avuc kimi topla yer. toqqa. tuqa)

dərə, dərya. (çağ çağ axan durqun, axıb həm duran böyük su)

dəri su qabı. (tuluq. kavuz. məşg)

dəridə qara qabarcıqlar oluşturan kəsəl. (qaramıq. qaramuq)

dərin olmayan su yolu. (arx < yarq yarıq. yarqı)

dərin olmayan. (sığ. yala)

dib anğılış. (nəhayi hədəf. nəhayi məqsəd)

dib bucağ. (təhtük.

dib dibə izləmək. (çox yaxından ökcəsinə basmaq. dabanına basmaq)

dib diş. (ən geridəki acı (azı) diş)

dib doruq. (başdan aşağı. tamamı)

dib ətək. (lap aşağı. lap alçaq). -özün çox bəğənən **dib ətək düşər**

dib ıldız. (dibıldız. dib düb. soy kök. əsl o təbar). (**ıldız**: kök)

dib salmaq. (kök salmaq).

dib tikini. (təp təkini)

dib tutdurmaq. (gəzlətmək. qazmaqlandırmaq)

dib tutmaq. (qazmaqqlanmaq).

dibdən izlənilməli. (gözlənilməli. incələnməli).

dibdən yalan, kökdən aldağ. (kizbi məhz)

dibə dək. (dibələk. bütünüylə)

dibə durmaq. (dibə çökmək. durulmaq)

dibə yaxın, yapşırıq yer. (dibcik)

dibi görünmək. (tükənmək)

dibi, dabanı, yeri, məsahəti ölçmək. (dibləmək)

dibin çıxarmaq. (nə var nə yoxunu aranıb eşinib alıb vermək. qazınmaq. kökdən incələmək. arayış aparmaq)

dibin, təməlin qazmaq. (yerkütmək. yerkitmək. yarkütmək. (yeri kərtmək, qazmaq). kökün dağıtmaq, yıxmaq.
yerlə bir edmək)

dibindən, kökündən qoparmaq. (kəsib qırmaq. kəsgirtmək)

dibinə darı əkmək. (nərsəni kökləmək. təhqiş edmək. nərsənin dibin, təkin çıxartmaq).

dibinə darı əkmək. (sonunatək tükətmək, bitirmək)

diblənib toplanmaq. (kök salıb böyümək, barlanıb varlanmaq)

dibli iğnə. (götdü iğnə. toplu iğnə)

dibli kişi. (ıldızıq kişi. köklü, soylu kişi)

dibliyi düz bolsun. (ağıbəti, sonluğu iyi olsun).

didəcər baxış. (iti, yırtıcı baxış).

dik, düz qaya. (sal. yal)

dik, şüş düz qulaq. (qələm qulaq)

dikbaş. (basağan. basavan. sırtıq. üzdən gedməz. qara astar. qarastar. inad)

dikbaş. (dikqafa: qara damaqlı. qara dadaqlı. qara başlı. inadçı. qaqnaz. qaqanaz)

dikbaşlı olmaq. (yufqatmaq. yufqadmaq. yuvqalanmaq. yozlaşmaq)

dikə ged. (dal ged. doğru ged. müstəqim ged).

dikə olmayıb, yassı, düz qaya. (yalab)

dikəbaş. (kəllaş. qallaş. qalac. dikəş)

dildə ağızda olmaq. (dillərə düşmək)

dildə ağızda olmaq. (dillərə düşmək).

dilin dişlə. (tarı qoymasın)

dılqambaş.(buynuzları aşağı doğru uzamış inək)

dinik su. (süzük su. (**dinik**: şəffaf).

dirək, sutun, düz nərsinin şişik yeri. (qarın)

diri dəliqanlı. (canlı. güclü. quvvətli. oyamıq.

diri diri. (diriykən. sağkən. ölmədən.

diri edmək. (cəsarətləndirmək).

diri ət. (yarı pişmiş ət).

diri gül. (təzə gül).

diri küfdə. (çındır qayış ətdən, çiğ ləpədən yapılmış küfdə).

diri küfdə. (dəndöşü, düğsü, ləpəsi pişib əzilməmiş küfdə çeşiti).

diri qalmış. (diri qalmış. çiğ). -bu ət bərk, **diridir**. -pilavın dənələri **diridir**.

diri ölü. (yaşayan ölü: canlı cənazə).

diri yerim. (yaşam yerim). -iş yerim **diri yerim**.

dirixsu. (dirimsu. bənqusu. abi həyat)

dirilik bermək. (cəsarət vermək)

diriliyə can atış. (diriligi sevən. dirçəliş < dirsəkiş)

dirlik suyu. (yaşam suyu. bənqu suyu)

dırnağı dibində. (nəğdən. peşin)

dırnağın dibində çıxan sərt dəri. (bic)

dirsəyin iç üzü. (təpəl. (#topal: dirsəyin dış üzü)

diş ətləri. (kiriş. qızılca).

dişər dəniz. (bəhri mihit)

dişin dibində qalmaq. (çox az olmaq. dişinin kovuğuna yetməmək)

dişlənin qapa. (ağzın bağla).

dişsiz ağız. (gəvşəgən)

dişsiz ağız. (gəvşəgən)

diz qapağına dək geniş, altı dar, dar paçalı, baldırlı, qatlı qırmalı qıvrımlı, buruşlu şalvar. (sığba. sıpqa.

potur)

dizinin dibi. (bək yaxın)

dizlərin bükülməsin. (çökə gəlməyəsən)

doğan balan. (doğma balan)

doğan çağlarıdır. (ay günüdür)

doğan çeşiti. (dəlicədoğan)

doğan dilim. (doğma dilim)

doğan doğanı, birək birəgi, bir birini, öldürmək. (qardaşa qıyan. bəradər koşi)

doğan edinmək. (doğanlaşdırmaq. alıxdırmaq. aşılaşdırmaq. uyumlandırmaq. uysallaşdırmaq. ögrətmək.

əkətimləmək. eğitilmək. yetiştirmək. görgütləmək. təbiyə etmək. təlim vermək)

doğan elim. (doğma elim)

doğan gün. (açan gün)

doğan qardaş. (qohum qardaş)

doğan qarındaş. (yaxınlar)

doğan qarnaş. (alıs olmayan. dış olmayan. yaxın)

doğan oran utan. (səhər nahar axşam)

doğan yavrusu. (doğana. çavlı)

doğan yeri. (doğma yeri.

doğan yurdum. (doğma yurdum)

doğanay. (hilal)

doğangün. (təvəllüd günü)

doğanı böylə. (təbiət böylə)

doğanı dönmüş. (taleyi çönmüş)

doğanından olmaq. (qohumundan olmaq. qohumun itirmək). (**doğan**: quda. qohum)

doğarlardan olub, ondan güclü avçı quş. (çaqırdoğan. balaban)

doğma doğan. (qohum tanış)

doğma dolama. (səbəbi nəsəbi).

doğmaq üzrə olan. (doğmağı yaxın. qarnı burnunda)

doğru ged. (dal ged. dikə ged. müstəqim ged).

doğru söz (toxu. gerçək. həqiqət)

doğrudan doğruya dənizə tökülən su. (ırmaq)

doğrudan doğruya. (doğrudan. doğruca. aracısız. dolaysız. direkt. müstəqim)

doğşan doğan çöndülər. (qardaş qohum üz çevirdilər)

doğub ötgən. (doğub ösgən. doğub böyüyən). -**doğub ötgən** elim.

doğum günü törəni tutmaq. (doğluq tutmaq: doğşalamaq. təvəllüd tutmaq)

doğumu yaxın qadın. (ağır ayaq)

dolamlıca saçmaq. (bolamlıca səpmək). -gün ışının **dolamlıca saçırdı**. (**dolamlıca**: töləmliliklə. töləmlicə.

dolamlıqla. bolamlıca. comətlicə. bolluca solluca. verimlikli. verimlicə).

dolandırma (idarə), məcid kimi böyük gənəl yerlədə, su, arınlıq, təmizlik işləri, gərəcləri üçün ayrılan

yer, otaq, bölmə. (qantıl. qantın. qantam. qantama. qatma. abdarxana)

dolaş ulduz koması. (gəzən, səyyar ulduz yığını)

dolaş ulduz koması. (gəzən, səyyar ulduz yığını)

domuz quyruğu. (bitgi adı)

don ət. (donət. donmuş ət).

doppadoğru. (kamilən düz).

dosdoğru. (bir başa. durmadan. burmadan. müstəqimən)

doslar başına. (bizə düşən iyiliklər, doslarada buyruq (qismət) olsun)

dov sizin. (kəz, sıra, novbə sizindi)

dov tutmaq. (çav tutmaq. ün qazanmaq)

dov yarışı. (qoşu. qaçuv. yügürüş). (itilik yarışı)

döğlü qılinc. (döğülü qılinc. tovlı qılinc)

döğüş araclarında zəncirli, toplu bir çeşit toxmaq. (salaq. salıq).

döğüşdə hançı qoldan olduğun bəlırdən tanıq, əlamət. (atraq). (ucuna parça şırıqı, şırıqları, yaxud parça, saç, gön tikəsi kimi başqa nərsə taxılan sıırıq).

dörd göz ağlamaq. (sıx ağlamaq)

dörtgən, başqa biçimlərdə kəsilmış nərsəni dar üzü üsdə diklətmək, yerə qoymaq. (qılıcına qoymaq)

dur yeni bir gün, hava köklə. (ölüsü ölənə, neçə gün keçmişində deyilən söz).

duraq yeri. (qərar yeri. ocaq. oturaq. oturuq)

durqun suyun çıxan yeri, axar suyun tökülən yeri. (ayaq)

dursu yol. (müstəqim yol)

duru su. (bərraq, açıq, saf su)

duru ürək. (diri, canlı könül.

duruqsuz qalasın. (imkansız qalasın)

duruşlu, içi boş kimsə. (iri yarı olduğunda, cansız, sağlıqsız kimsə. qabadəri. qabapost. üzdən doluq, içdən pozuq. dolu qanlı, çürük canlı. papaqlı baş, içdən yaş. gözdə eyik (yaxcı), içdən yenik (çürük).

duva oxunmuş su. (mütəberrək su. adaq su. tapıq suyun)

duvar dibindən su yeritməyə olunan dəlik. (avqın. ovqın. oyqın. güdük. gük)

duz bibər əkmək. (artığına incitmək. ağrısın artırmaq). –kəndi çiləm kəndimə yetər, səndə duz bibər əkmə. (artıma)

duz çörək borcu. (könül borcu)

duz çörək. (duz əkmək. nemət. ehsan. duzqu)

duz qatıb qurutulmuş çiğ ət. (qaqıt)

duz qatıb qurutulmuş çiğ ət. (qaqıt).

duz qırt. (tuz parçası)

duz ruhi. (dər dəmiri aşındırır, arındırır parıldadan maddə)

duz salmaq. (duzqurmaq. duzurmaq)

duz yeri. (duz kanı: tuzluq)

duz, nərsə ilə ovuşdurulmuş, aşılانmış. (oğalanmış. oğalanc. oğalac. oğalaş)

duzbala. (sevik bala)

duzlu sözün, düzü yaxar, duzsuz sözün, özü yaxar. (duzlu düzlü söz).

duzlu topraq. (minerallı topraq)

duzluğa gedmək. (artığına bahalaşmaq)

duzsuz sözlər. (əti tökən sözlər)

duzsuz, duzu az olan yemək. (yavın. səpik)

duzsuz, taza pənir. (çayır pəniri)

duzu qurı. (varlı. müstəğni)

duzu quru biri. (özü işi düz olan)

duzu quru. (düzi quylu: düzəməlli. işi sağlam. quşuqusuz durum)

duzu quru. (keçim sıxıntısı çəkməyən)

düb düz. (düm düz: büsbütün düz, doğru)

düddürü. (daracıq. daramdurul. qapacıq)

düm düz. (qırım. sam saf).

dümbələm düz. (doğru doğrudan). -doğru doğrudan gəldi üstümə.

dümdüz. (düpədüz. dosdoğru. apaçıq)

dün yox öncəsi gün. (ısrığı gün)

dündən öncəki gün. (dün öngün. dün yox sırağı gün)

dünkü gün. (geçəki gün. dünən. düngün)

düşəverə. (yıxıla qalxa, çətinliklə. -**düşəverə** yolu başa çatdırdıq)

düşman başına. (bizlərdən uzaq, qıraq)

düşüncəsində nərsələr doğmaq. (sanına (xatirinə) gəlmək).

düşünmədən qonuşan kimsə. (çıyağız. kalağız. çalağız. kavağız)

düşünmədən, hazırlanmadan, içinə doğan, içdən gəlidiyi kimi qonuşma, söyləmə, danışma, qoşma,

bəstələmə, yapma. (doğac. irtical. bilbədahə)

düşünmədən, hazırlanmadan, içinə doğan, içdən gəlidiyi kimi qonuşma, söyləmə, danışma, qoşma,

bəstələmə, yapma. (doğac. irtical. bilbədahə).

düz aradan, yarı yarıya bölmək. (yarışmaq)

düz ayağ. (saf ayağ)

düz biçi əgib biçi. (dikə hərf yatıq hərf).

düz cızığ, çizgi. (çəkəz)

düz çağına düşürüb qaldırmaq. (fərsətinə yetirib açmaq, qalxıtmaq. həll etmək)

düz çağında. (dəğirmanı dəğirmana. (saat saatına)

düz çağında. (uğrasında). -onu **uğrasında** tutdular. -**uğrasında** çatmaq.

düz çöl. (çöl. qır)

düz daban. (dabanı oyuq, qalxıq olmayan. uğursuz)

düz danışan. (ondaş. sözündə düz)

düz edilmək. (düz edilmək. düzədilmək. təsviyə edilmək)

düz gəlmək. (edirmək. müntəbəq olmaq)

düz gəlməsə. (onmasa)

düz ışıq. (arabanın ortaya vuran ışığı)

düz izindən. (qarabaqara). nə qarabaqara düşübsən: nə dibimə (götümə) düşübsən.

düz kəsilən nərsədən ortaya çıxan düzləm biçim. (kəsit. oran. məqtə)

düz qaya. (üşəriq taş. yüşərik). -düz olmayan. əğrəti. eyrəti. əğri.

düz qaya. (yılım qaya. sıldırım)

düz nərsənin əgilib qarın, bel verməsi. (qarınlamaq)

düz ova. (təkiliz ova: alanğ yazı. təkiliz qəcər: istep. {təkiliz: təksi. dəhsi. (< dənğ)}).

düz tuxum. (çindəş. içi düz. həlalzada. içi üzü bir olan).

düz üz. (düz səth. düzləm. müstəvi)

düz ver. (mükəmməl ver). -nə eşitmişdim, **düz** ona çatıdırdım.

düz yaxa. (budaqsız. qolsuz).

düz yer. (hamar. yaylım. düzəngah. aya. kəf)

düz yer. (təkiliz yer. {təkiliz: təksi. dəhsi. (< dənğ)}).

düz yer. (yasav)

düz yer. (yazı yer. ova. qıl. qır. qıyı)

düz yerinə düşmək. (çıpıtınmaq. çıptınmaq. çıpıtında olmaq. çox keçərli, alınqan, bəğənli, məqbul olunmaq)

düz yerinə, amaca, nişana qoymaq, oturtmaq, vurmaq. (qonulamaq. qoyutmaq)

düz yola qoyan, salan. (düzgərən)

düz yola qoymaq, salmaq. (düzgərtmək)

düz, açıq olmayan. (dolağ. düz, açıq olmayan. geyri səmimi)

düz, açıq, gen, qornaqsız yer. (yaz. səpək. səvək. (süpürgün, saf, açıq) düzəngahlıq. (dəşt).

düz, doğru, saf olmayan. (kətküt. gədküt. kətir kütür. pozuq. kuruq. çoruq)

düz, dos doğru, çin, iç, xalis olan. (yalnğız. yalınqaq. yalincız)

düz, hamar yol. (yengə mingəsiz yol. yengəl mingəlsiz yol. əngəbəsiz yol)

düz, incə, dar, uzun ağac, dəmir. (ox. sıırıq)

düz, qara yazı. (yazma. yazıt. yazış. inşa)

düz, qara yazı. (yazma. yazıt. yazış. özündən yonarma, törətmə. dürtmə. inşa)

düz, yerində, içində olmaq. (çıpıtıda olmaq)

düzəcə yer. (düzək. hamar. bir sayaq. təkiliz. təknəsəq. yəknəsəq. təkdüzə. yeksan)

düzə çıxmaq. (sıxıntıdan qurtulmaq. dincəlmək)

düzgə gedmək. (burnu böyümək. kəndini bəğənmək)

düzgüd. (nə tez, nə gec qoyulan güd. həqiqi tarix)

düzüb qoşmaq. (əksiklərin gıdərmək)

düzün mal. (açıq, həlal mal)

edər qazanmaq. (dəğər almaq)

ehda olmaq. (tapıq olmaq)

ekip başı. (qurub başı. zıvan)

el ağzı. (dediqodu. dediqoğ. dediqoy. dediköt. dediküt. fıslıtı)

el ağzı. (dediqodu. dediqoğ. dediqoy. dediköt. dediküt. fıslıtı. xəlq söyləyişi)

el ağzı. (el dili. elin danışıq dili)

el ağzı. (xalq ağzı. (şayiə)

el ağzı. (xalq ağzı. şayiə)

el başı. (başbuğ)

el tüz nətək. (el oban necədir)

elbasar. (işgalçı. basqınçı)

eldar. (el tutar)

elə belə. (alavat. nə pis nə yaxşı).

elə günə qarşı. (elin, başqaların yabancılardan önündə)

elin başı. (elbaş. bəytaş)

elin, qara elin, əvamin dilində qoşu yazan, elə bəğənən, sevilən qoşucu, şair. (qarambol qoşucu: qarambol şairi)

engəbəli yerlərdə, dar, dolaşqı yol. (geçiyolu. cığır)

engəbəli, ensəkli yüksəkli, qalçaqlı alçaqlı, atar tutarlı, çuxurlu tümsəkli, quynıqlı, düz olmayan yer.

(kətküt. gədküt. kətir kütür. qotur botur. pəst o bülənd. nahəmvar)

enigünlər. (yendlik (< **yenmək**). bu günlər. zamanımızda).

enikevi. (doğumevi)

enləməsinə, boylamasına düz kəsildiyində ortaya çıxan üzəy. (kəsit. sutur (< tutur) yanay. pirofil. siluet)

ensə qırılmış saç, yün. (saç dirləri görünər kimi qırılmış olan saç, yün)

erkən qalxan. (irtovç). **-irtovçular** gertovcnu gur basar. (**gerkənçiləri** : gec qalxanları)

ertəndən qaragəcəyə. (irtdən (səhər tezdən) gecə köçənədək).

ertəsi gün. (bir gün sonra)

ertəsi gün. (ertəsiğin. sabahısı)

ertir ölüm. (çağından ön düşmüş).

eşəkcə olmaq. (böyümək). (pis anlamda)-**eşəkcə oldu** ama heç söz dinləmir.

eşiğinə üz sürmək. (qapısına yüz sürmək bir istəğinin yerinə gətirilməsi üçün bir kimsəyə yalvarmaq, önündə əgilmək).

eşiğini aşındırmaq. (**eşiğini**: qapısını) (bir işi yapdırmaq, gördürmək üçün bir yerə çox gedib gəlmək).

eşşək başı. (sözü dinlənməyib, kiçimsənən kimsə)

eşşək sudan gələsiyə. (çox uzun sürə)

eşşəyi toya çağırmışlar, ya odun əksik, ya su demiş. (böyük yerdən, gözlənmədik bir böyük sovğat alanda, onun nədənin düşünməli).

ev açmaq. (ev qurmaq. ayrı bir evə çıxmaq, yerləşmək). -evləndiqləri günün ertəsində ev açmağa söz verdilər.

ev ədəsi. (ev yiyəsi)

ev iç. (üy iç. ailə. xanəvadə.

evdə qalan qız. (qalqın. ağunda)

evdə qalmaq. (yaşı ilərləyən qızın evlənməməsi). -evdə qalmaq qorxusu yazıq qızı yəyib bitirirdi.

evdəki söz çarşıya uymaz. (öncədən tasarlanan, düşünülmən bir iş umulduğu kimi getməmək, başqa bir yöndə gəlişmək). -o kadar uğraştık ama evdəki söz çarşıya uymadı, bu paraya istədiyimiz kimi bir ev bulamadıq.

evin başı. (üybaşçı. evbaşçı. qoca)

evin böyük qızı. (qızağa)

evin qurusun. (evin dağılsın)

eyqu doslar bar olsun. (**eyqu**: yaxıcı)

eyvallah edməmək. (yaxı, minnət altına girib boyun əgməmək). -aç qaldı, susuz qaldı ama kimsəyə **eyvallah**

edmədi.

əçəli böyümüş. (analı böyümüş)

əçəsi ölmüş. (anası ölmüş)

əçəsiz əkəsiz. (anasız atasız)

ədə tanrı. (böyük tanrı).

əff edin. (bağışlayın. onğuşun. onuşun).

əğın baş. (geyim keçim. əğın eşik. geyim. qapsaq)

əğri ağız. (kəmçik)

əğri ağız. (kəmçiq)

əğri quyruq. (çağan. çayan. əğərəb)

əğri olsun yol olsun, düz danışan dil olsun. (yolunan gedən yorulmaz, acdan yemək sorulmaz)

ək yeri. (boğum).

əkəli böyüsün. (atalı böyüsün)

əkəsi ölmüş. (atası ölmüş)

əkin arasında tapılan qara tuxumlar. (qaramıq).

əkmək aslan ağzında. (keçim sağlaması güc durum)

əkmək aslan ağzında. (keçim sağlaması güc durum)

əksik doğmaq. (cocuq çağı gəlmədən doğmaq)

əl ayaqda olan ən qalın yoğun barmaq. (başbarmaq)

əl ayası. (avuc ortası. avuc içi. qol ayaz)

əl başı. (oyunda baş olan kişi)

əl əldə baş başda. (uc uca)

əl ərdəmi. (əl ustalığı)

əl içində. (avucda. ovucda)

əldə, üzdə bəkirən, tapılan qara ləkə. (gecə yanığı)

əldəkiylə, olduğuyla yaşam sürmək. (yuvarlanıb gedmək. keçinmək. -yuvarlanıb gidiriz işdə).

əldən ağıza yaşam. (qısqat keçiniş. qıt yaşayış)

əldən ağıza yaşam. (qısqat keçiniş. qıt yaşayış).

əldən ağıza. (əl əməyi ilə keçimini sağlamaq)

əldən ağıza. (əl əməyi ilə keçimini sağlamaq).

ələ düşmüş. (əlik. çalım. aç. haça. açıqlıq. açılıq. boşluq. girəvə)

ələm kütəl. (böyük çıxışların, dəsdələrin önündə götürülür).

ələyağı odlı diri. (qonuşqan. çalışqan. güctax. güstax. qoçtax. qurtax. gürtax. qoştax. çalağan. qıllı).

əli açix. (əlibol).

əli bayraqlı. (gurultucu. gürültücü. qırıltıcı. hayküyçü. qavqaçı. qovqaçı. qalayçı. qaraçı. yayqaraçı. haybıdırıqçı.

hayküyçü. şamataçı)

əli bayraqlı. (qavqaçı. qalayçı)

əli dar könlü dar. (çiğis. çinis)

əli dar. (çimri. çinis. xəsis)

əli dar. (əğib (aşağıya əğimli). yoxsul)

əli dar. (gözü dar. xəsis)

əli dar. (para sıxıntısı)

əli qurumuş. (çolaq olmuş)

əli pəs. (əl dalı. əli alçaq)

əlin yetsə. (imkan olsa).

əlinə doğmaq. (uşaqlığından bəri tanımaq. üzərində əməyi, işi zəhməti olmaq)

əlinə su tökəməmək. (dəğərincə, ondan çox aşağı olmaq)

əllibaşı. (əllilik qurupun başı)

əlverişli an. (tab gözüv. uyqun zaman)

əmcək ana. (süt nənə)

əməyi keçənlərə uçun süycüləri yasbarsın. (**süycüləri**: şərablari) (**yasbarsın**: nəşib olsun)

ən az, ufaq, mayda, xırda. (qıl dək. qıl qədər. bitək)

ən az. (kəm kəmindən. heç dəğilsə. heç olmasada. önəm daşımasada. başqa nərsə bulunmasada)

ən azı. (azından. heç olmasa. əqəllən)

ən azı. (əsgiri). -gəlməyinə **əsgiri** üç gün qalır. -**əsgiri** üç gün ara ver

ən azı. (lap azı: həddi əqəll. həddəqəl. astana. astan. (< ast: alt). basağ. basağa. basağu). -**astanası** diyeydin mənə.

-**astanası** neçolur (neçə olur). -bu ki eləmiş **astanasıydı**, allah çoxundan gözləsin.

ən başda. (ən öndə. birincilik. qəhrəmanlıq. şampiyonluq. əvvəl olma. -gürəş **birincilikləri**)

ən önəmli, bəlli başlı olan. (başdaq. əhmiyyətli. dayanaqlı. dayanıqlı. dayanımlı. dayanışlı. dayanğan. dayınaqlı.

dayınıqlı. dayınımlı. dayınışlı. dayınqan. dayanan)

əninə boyuna. (hər yönü ilə, əksiksiz, bütün olasıları göz önündə tutaraq). -şu sorunu **əninə boyuna** bir kəz daha

düşünəlim.

ənsə yapmaq. (yeyib içib kefinə baxmaq, heç iş yapmamaq). -ənsə yapmayı biraq da biraz işlə ilgilən.

ənsəsi qalın. (boymu yoğun. qolçomaq)

ənsəsindən yapışmaq. (yaxalamaq). -bir cumuqda ənsəsindən yapışdı cocuğun. (**cumuqda**: cummada. həmlədə)

ər gec. (nə zaman olsa. tez gec). -**ər gec** onu bulacağım.

ər üçün arvadı, arvad üçün əri. (hörək. ömək. sevic. sevcı. əş).

ərdəm başı. (ərdəm yiyəsi. kəmal sahibi)

ərdəm bulağı. (bacarıq (fəzilət) qaynağı).

ərdəm yordam. (yardam yordam. ədəb ərkan. ədəb mə'rifət)

ərik arıq. (bahalı ucuz).

ərik deyil. (baha deyil)

ərilik suyu. (ərsu (< ər + su). arısu. arızu. məni. şəhvət)

ərin bacısı. (baldız. görümcə. güdüşə. gəlin qızcığı. qayın qız (**qayın**: gözəl)

ərin böyük bacısı. (xanbacı)

əriş arğac. (əriş atışəriş örüş)

əriş atış. (əriş arğac. əriş örüş)

əriş iplərin düz açılmasını sağlayan uzun, ağır daş. (gərim daşı. {**gərim tutmaq**: əriş iplərin düz açılmasını
sağlamaq üçün taxılan gərim daşı. (uzun, ağır daş)}).

əriş örüş. (əriş atış. əriş arğac)

əritilən quyruqdan qalan cızlıq. (qaqırdaq.

əritilmiş iç, quyruq yağından arda qalan quru, qoğruq öznə, maddə. (küsürük. qaqırdaq. qığırdaq. çözürdək.
çözürük. çözgürük)

əriyib yerə girmək. (utancından ölmək)

ərkək kişinin ərəkəliyinin başın örtən dəri, qapacıq. (qapıq)

ərklik, onay çıxmaq. (bir işdə sərbəs bıraxılmaq)

ərklik, onay qoparmaq. (gücənlə icazə almaq)

ərlik qız. (ərkəm. ərdən)

ərz o tələb. (vermə alma)

əsgə ağıza, yeni qaşıq (yemək). (alışılmış olanlara sunulan yeni nərsə)

əsgə ağıza, yeni qaşıq (yemək). (alışılmış olanlara sunulan yeni nərsə)

əsgə biçim. (köhnə biçim. qaradüzən

əsgə çamlar bardaq oldu. (dəvir dəyişdi, əsgə durumların, tutumların bir önəmi qalmadı).

əsgə dəfədləri qarışdırmaq. (əsgə olayları, işləri bir çıxar umuduyla ələ almaq, yənidən gündəmə gətirmək)

əsgə qafalı. (yeniliyə açıq olmayan, yaşayış, düşüncəsi əskiyyə bağlı)

əsgü qaynağdan (kor bulaqdan) su gətirmək. (əsgü xərmən savırmaq. əsgü dəfdərləri qarışdırmaq. keçmiş, ölmüş

soruları, yenidən qaynatmaq, ortaya çəkmək)

əsgü qurd. (sınağılı (təcrübəli), görmüş keçirmiş, işin iyi bilən, kələyi düzəni dənəyimi kölgəsində tez anlayan). -o

da **əsgü qurtlardandır.**

əsgü topraq. (yaşlılığına qarşın dinçliyini, dayanıqlılığını genə sürdürən, gücünü itirməmiş kimsə). -sən əsgü

topraqsın, bizim kimi bir neçə gənci daha çuvaldan çıxardırsın.

əsgü ulağ əsgü tas. (**ulağ < buğlac.** hamam) (heçbir nərsə dəyişməmiş, əsgü durumda qalmış).

əsgüyən baltanın ağzına vurulan dəmir, çəlik parçası. (qaplaq. qablaq)

əsib savurmaq. (bağırır çağıрмаq, öfkə ilə atıb tutmaq). -çağrılmadığın ögrənincə əsib savurmağa başladı.

əşirətbaşı. (kovxa (>kətxuda). elbəyi)

ət almaq. (şışmanlamaq).

ət asılacaq çəngəl. (ətlik. qənarə. qıynaq).

ət asmaq. (ət pişirmək. eti qazanda od üstünə qoymaq)

ət bağlamaq. (ətlənmək).

ət basmaq. (çox kökəlmək, ətlənmək). -boynu **ət basmış**

ət bəni, xalı. (ur. əğinc. çıxın).

ət bəni. (ət xalı)

ət daşı. (üstün ət döğülən bərk daş)

ət dırnaq olmaq. (sıxı bir ilişgiyə girmək, birbirindən qopmamaq).

ət döğmək. (öldürüb sovgasın götürmək, soymaq)

ət gəlmək. (gövdənin yaranmış yerinin üstü ətlə örtülmək, sağalmaq, yarası qapanmaq).

ət göylünə düşmək. (ətsəmək. ətsizləmək).

ət xal. (buçum. buğçum. burçum. bükçüm. büğçüm).

ət xal. (tütə. ur. vəz).

ət xallı. (buğçumlu. burçumlu. buçumlu. bükcümlü. büğgümlü)

ət kəsimi. (ət qırımı. pak bayramı).

ət qafalı. (dar qafalı. tumaq).

ət qafalı. (ıssız ussuz, qavrayışı qıt olan).

ət qaxı. (qurutulmuş ət: qaqaç)

ət qanat. (yarasanın böyük çeşiti).

ət qıçın. (ətli bөрək).

ət qırımı. (ət kəsimi. pak bayramı).

ət maşını. (ət dartqıç. ət çərxi).

ət palçığ. (dügün palçıq. tatıq. (dartıq) titik. tıtq. bөрk palçıq. gil. gir. git. kit. sıx, yapışqan palçıq).

ət rəngi. (çehreyi. çöhreyi) {çögөр > çehrə. çöhrə. çiqrə (> çıray). üz rəngi. pambıq boyası. açıq qırmızımtıl boya)

ət savdamaq. (ətin qavrulduqdan sonra tuluğa doldurulub, qısa saxlanmaq)

ət suyu. (suyup)

ət suyu. (suyup. sup).

ət şəqqəsi asılan çəngək. (ətlik. avuz (tutub saxlayan < av). qənarə. asıç).

ət taxdası. (əti xırda xırda doğramaq. çalba. çapacıq).

ət toxşurmaq. (əti şişə taxmaq). (**toxcamaq**: ötgürmək. biri birinə taxmaq).

ət toprağ. (saz topraq. gil).

ət tökmək. (arıqlamaq).

ət tökmək. (çox arıqlamaq. ətdən düşmək). **-ətdən qandan** olmaq

ət tutmaq. (ət bağlamaq. şişmanlamaq).

ət tutmamaq. (arıqlıqdan, arıqlıqdan qurtulamamaq).

ət ürək (# daş ürək).

ət yapılmaq. (ətlənmək).

ət yaran. (qurlağan. dolama çeşiti. domuz burnu).

ət yeməgən quş olmaz. (yirtıcı quşun yemi ətdir).

ət yemiş. (yarma, bölmə olmayıb, əti dənəsinə bitişik olan yemiş).

ət yeng. (qohum).

ət yer. (kəvrək (yumşaq. yuvşaq) topraq. yuvaş topraq. yumuşaq yer).

ət zar (incə dəri) qarışıq, şır şındırlı ət. (içət (iç ət)

ət, bitgi bəsinlərlə, azıqlarla bəslənən. (həpçil).

ət, ürək içalatla doldurulmuş bağırsaq. (kalbas, sosis çeşiti. soxdu).

ətdiğini bulmaq. (yaptığı bir kötülüğün qarşısını görmək).

ətə cana gəlmək. (ətə qana dolmaq). -**ətə cana gəlib** üzü lala kimi qızarmışdı.

ətə cana, ətə qana gətirmək. (iyi becərtmək. canlandırmaq)

ətə dönmək. (susdalmaq. keyləşmək. qımıldaya bilməyəcək duruma gəlmək)

ətə gəlmək. (bir az kökəlmək).

ətə gətirmək. (kökəltmək. ətə cana (ətə qana) dolmaq. bir az kökəlmək, yaxşılaşmaq, sağlamlaşmaq). -**ətə cana**

dolmuş, gözəlləşmiş

ətəgi ayağına dolaşmaq. (çox tələsib işi şaşırmaq)

ətəginə yapışmaq. (müəvəssil olmaq). -qorxudan annəsinin **ətəginə yapıştı**.

ətək öpmək. (yaltaqlanmaq. dalkavuşluq etmək. birinə yaranmaq üçün qatına çıxıb o kimsənin ətəğini

öpmə davranışı içində olmaq. -bu oruna **ətək öpə öpə** çıxtı soysuz biri. (**yaranmaq**:

bir davranışla birinin könlünə, gözünə girmək, xoş görünmək)

ətəkləri tutuşmaq. (çox qızıb coşmaq). -evi boş görüncə ətəkləri tutuşmaya başladı, nə olub belə?

ətəkləri zil çalmaq. (içində toy tutmaq. çox sevinmək, işlər yolunda olmaq). -yazılı sınağı umduğundan

iyi keçdiyindən ətəkləri zil çalırdı.

ətəyə daş qoymaq. (qara yaxmaq. ətəkləmək).

əti bəğənilməyən, yalnız çıxıq, sınıqların üzərinə döşənən qara ətli balıq. (qarabalıq).

əti çimçismək. (**çimçəsmək**. 1. iğrənmək, çiyrənmək. -**əti çimçişdi**. 1. ürpərmək. –canına si dəgib **əti çimçişdi**.

əti nə budu nə?. (çəlimsiz. cılız. zayıf). -ona baskı yapma, yazığın **əti nə budu nə?**

əti nə, budu nə. (cılız. gücü yetməz. artıq nərsə gözləniləməz).

əti sənin, gəmiyi mənim. (atanalar ögrəticiyə deyərdilər. -ögrətib, oxutmağ uğrunda, uşaqla hər nə edirsən ed).

əti suda pişirmək. (söklmək. xaşlamaq).

əti sümükdən ayırmaq. (can birləri ayırmaq)

əti tökülmək. (1. arıqlamaq. 1. xoşa gəlməz bir iş, qılış qarşısında iğrənclik duymaq. zəhləsi gedmək. zəhləsin

tökmək. -o danışanda adamın **əti tökülür**.

əti tökülmək. (arıqlanmaq).

əti ürpərmək. (qorxmaqdan, hürkməkdən tükləri qabarıb biz biz durmaq, dehşətə gəlmək. -onun əti ürpərdi, canı

titrədi, gözləri ala qara çaldı.

ətim barsıdı. (canım şişdi)

ətimi tökmə!. (zəhləmi aparma)

ətin kəsirlər!. (ətin kəsirlər!. öldürürlər. çox incidirlər)

ətin qavrulduqdan sonra tulumla doldurulub, qışa saxlanmaq. (ət savdamaq)

ətin sınırların arıtlamaq. (sınırlamaq. sığırılmaq). (**sınırların**: damarların)

ətin tökülsün!. (utan!. zəhlə gedmiş)

ətin yağsız yeri. (qaradoğram).

ətin, yeni doğmuş heyvanın üzərində olan incə dərisik, sar, zar. (kövnək. kovnaq. kağnaq).

ətinə dolğun. (tıqnaz. pısırmaq)

ətinə dolqun. (əti budu yerində: şişmanca. tıqnaz).

ətinə tolqun. (şişman olmayıb, ətə dolu, ətdən bərk nərsə, kimsə. tıqnaz. səmiz)

ətini kəsmək (didəkləmək)

ətini şişə çəkmək. (birbirinə çox yaxın olanların işinə qarışmaq. -çox incitmək, çox eziyyət vermək.

ətlə dırnağ. (çox yaxın. iç içdən).

ətləsi boya. (al qara. alaboz. yağız. külsə boya).

ətli börək. (ət qıçın).

ətliyə sütlüyə qarışmamaq. (toplumu dərindən etgiləyən olaylardan uzaq durmaq, qaçınmaq və heçbiriylə

ilgilənməmək). -kəndinə yiyə dur, sakın **ətliyə sütlüyə qarışayım** dəmə oğlum.

əvvəl axirdə. (iki başdan. hər halda).

əvvəlki gün. (ısrığı gün)

əyku ed. (iyi yap)

əyvallah dəmək. (1. onaymaq. razı olmaq, qəbul etmək. 1. ayrılırkən -allaha ısmarladıq anlamında
kullanılır).

əyyə əyyə. (nə gözəl. haydi haydi)

əza, matəm günü. (çilən (< **çiləgün**).

əzbərə iş görmək. (incələmədən, özənmədən, gərəkli olan bilgiyi almadan, gəlişi gözəl iş yapmaq). -bən
sana **əzbərə iş görmə** demədimmi?

əzilib büzülmək. (güc bir duruma düşüldüyünü, utandığını, sıxıldığını davranışlarıyla bəlli etmək). -heçbir
insanın qarşımda **əzilib büzülməsinə** dözüümüm yoktur.

əziz ana. (anakə. anacığ. annəcik).

əziz ata. (atakə. atacıq)

fışqıran, qaynar su. (çoğul)

fışqıraraq bir yerdən çıxan su. (gərvət. gərv. gərvə. gərv. fışqıraq. pısqıraq. pınar. buraq. bulaq. fəvvarə)

gec qalxan. (erkən qalxan). -irtovçular gertovcnu gur basar.

gec qalmaq. (yubanmaq)

gecə bəkcisi. (yataq).

gecə düzü. (gecə gözü)

gecə qara, cücə qara. (qaranlıqda, hər nə qara görünər).

gecə qaravulu, bəkcisi. (turraq. durraq)

gecqara. (itiqara. qapqara. zilqara.

geçi ulduzu. (ayyuq)

geçi ulduzu. (ayyuq.

geçişli evrən. (ölümlü dünya).

gedgəl. (mübaşirət).

gedin düz yollara. (ərin doğru izlərə)

geriyə bıraxılan. (miras).

geyik ətli. (qızların yetginlik çağlarında uyğun, gözəl dolğunluqları). **-geyik ətinə** girmək.

geyim yumaqda işlənən yassı toxmaq. (taqtaq)

geyn gün. (dünən)

gələn ağam, gedən paşam. (dos tanışların gəl gedi, mənə bir soru yaratmır).

gələr gün. (gələn gün. ertəsi gün). (**gələr**: gələcək. ertə. açan).

gəlged sırasında, sular çəkildiyində, dənizin durumu. (enik dəniz)

gəlged suyunun alçalıb çəkilməsi. (düşgü. cəzr)

gəli kürəkənin bala bacısı. (qudaca)

gəlin bağı çatdadan. (qaynana: qeynana)

gəlin çörəyimdən kəsin, suyumdan için (gələn qonağa söylənən qarşılama sözü).

gəlin köçürüldükdə, gəlingilin oğlangildən (oğlan evindən) alınan para, sovğa. (toprağbasdı. ayaqbasdı).

gəlinana. (gəlinaba. gəlinabla. gəlinbacı. gəncə. gəlinlərin böyüyü)

gəlinin sağdıcı. (yengə).

gəlinlərin başına taxılan çələng. (qaqma)

gəlinlərin kiçiyi. (gəlincə. gəncə).

gəliş gəlmək. (qısıqlamaq. yanımaq). (**gəliş**: yayqara: qısqı. yanıma. asıb kəsmə. hədə. qara).

gəlişigözəl, ağzına gələnı söyləyən. (qatmaşər. qatmaşır)

gəlişigözəl, ağzına gələnı söyləyən. (qatmaşər. qatmaşır).

gəlsəz əgər. (gəlsəz aban). **-gəlsəz aban** tez gəlin.

gəmik içi. (yolun. ilik)

gəminin, tam yüklənmiş durumunda, suya batan bölümü. (su kəsimi)

gən ağızlı, saplı iri su qabı. (kavış. qamış. məşgəfə)

gən ağızlı, saplı iri su qabı. (kavış. qamış. məşgəfə)

gən ağızlı, saplı iri su qabı. (kavış. qamış. məşgəfə)

gənc qız. (oğlağı)

gənəl bağış. (tərxan. imumi əff).

gənəl, təməl, baş qapı. (tümlə qapısı)

gənəlliklə qara olub, kəsici aracı ititməyə yarar daş, arac. (kərt. xart. qart. qaradaş. (> xara daş (fars). bilöv daşı).

gəp qaqdırmək. (söyüş söyləmək. yamanlamaq).

gərəkən, bətilən gündə. (günündə.

gərəksiz, çözülməmiş sorularla başın yorma. (qafası bulutlu. qafası dumanlı)

gərəyindən, tanğından, həqqindən az olan. (payaltı. dəğəraltı)

gəvəzələyib baş aparmaq. (qafa ütüləmək. qafa şişirmək. qafa qazmaq, qazımaq. çox danışib usandırmaq, sarsıtmaq, bıqdırmaq)

gəvşək ağız. (gəvəzə. çalçın. düşük çənə. boşboğaz)

gəvşək ağız. (gəvəzə. çalçın. düşük çənə. boşboğaz).

gillisu. (su topraq. yerüzü)

gimrik duz. (daşduz. (**gimrik**: qamrıq. iri. qos).

girəvə güdən. (firsət arayan)

girti söylə. (düz de)

gizli gizlicə. (yaşın)

gizli, yasalı saxlanan nərsə. (qara qablı)

göl başı. (gələğən. suyn gölə tökülən, qoyulan yeri)

görəç alıxdırmaq. (ilğa etmək).

görgütata. (dədəqurqud. tədbirli ata)

gövdədə su yığışma kəsəli. (suqısaq)

göy ağız. (hər nəyin ağzı, girişi. (alış. virudi. (dəhanə).

göy ala. (dəğişik rənglər).

göy üzün qaplayan qara bulut. (qazangötü).

göy, ulduzla bağlı olaylar cədvəli. (qöyğunlüyü. astıronomik dəfdər)

göy, ulduzlara bağlı olaylar cədvəli. (qöyğunlüyü. astıronomik dəfdər.

göybaş. (iri, göy çiçək çeşiti. yalavac çiçəyi. peyğəmbər gülü)

göycə deniz. (göy deniz. doğu deniz)

göyçək qız. (aşına)

göydə dənizdə qarada. (havada suda quruda)

göydən düşən qara, bəla. (qaradamlı).

göz qarası. (bəbək. bəbənək)

göz qaraş. (baxış).

göz quyruğu. (gözün şakaqa yönəlmiş ucu. göz ucu)

göz quyruğuyla. (göz qıyısıyla. göz ucuyla)

göz quyruğuyla. (göz ucuyla).

göz suyu. (yaş).

gözüqara. (əzizgiramı). -o mənim **gözüqaram**.

gözüqaram. (əzizgiramı).

gözlək gözdə ot çıxar. (**ot çıxar**: kor olar). (gözləyənlər göz kor olur)

gözü dar. (gözü doymaz)

gözü qara (böyük), küflü qafa. (yekə kündəli, içi kövrəli. iri qapalı, içi kavalı. yapısı iri, kof, boş içli. üzəndən tox, içəndən pox. kavalan. kalağan).

gözü qara. (qaragöz. qaragözlü).

gözü su içmək. (gözü kəsmək. ağına batmaq. yapılıbçəyinə güvənmək. cürət etmək)

gözü su içməmək. (gözlədiyi sonucu əldə etməyə inanmamaq, güvənməmək)

gözü yoldan çəkilmək. (1. gözlədiyi, istədiyi gəlib çatmaq. 1. gözlədiyindən ümüt kəsmək)

gözüdar. (quru. çinis)

gözün açıb özün görmüş. (özün çox bəğənən)

gözün suyun çəkmək. (tökmək)

gözünün qarası az olan. (qaspar. ağ gözlü).

gözyetimin genişlətmək. (baxış, nəzərin genişlətmək). -bu gözintilər **gözyetimin** gərəyincə genişlətməmiş.

gurultudan, səsdən, çığırntıdan başı şişmək. (təbilə dönmək)

güc durum. (müşkül vəziyyət. sıxıntı. zorluq)

güc işlədən, qolçomaq qaravul. (qasqat)

güclü, iti, çapıq axan su, axıntı. (çaprı. çapğır. qamrı)

güdə boylu. (güdəl. kötəl. kütəl).

güdə boylu. (kötəl. güdəl.

güdə ətək. (güdəl. qısqıç. qırdırma. qıvraq. qırvaq. minijub).

güdü keçmiş. (tarixi ötmüş)

güdü, gözləm yeri. (araqol).

gül gül üstünə. (lap əla. mükəmməl)

gülsuyu. (gül arağ)

gümən güvən. (e'tiqad iman)

gümüş suyu. (gümüş yaldızı. gümüş suyun bəzəkli, parlaq suyu)

gün anasına qavuşmaq. (gün anaya qavuşmaq: gün anaya enmək: gün batmaq, uçmaq, yaşmaq).

gün ardından gün ötdü. (günlər keçdi)

gün ardından gün ötər, tün ardından tün yetər. (günlər keçər)

gün aşırı. (bir gün hən bir gün yox. iki gündə bir)

gün aşırmaq. (avaralıq etmək)

gün aşıruv. (avaralıq).

gün aşqı bermək. (iyi günlər diləmək)

gün balığı. (əti dadlı balıq çeşiti)

gün başına. (hər bir gün üçün)

gün batan uğur. (axşama yaxın)

gün batarkən qaşda (üfüqdə). (qorsaqlı bulut. (görünən qızarmış, qızıl bulut).

gün batısı. (batı. batsıq)

gün batmaq. (gününmək. günenmək. axşam, qaranlıq düşmək)

gün batmaq. (yapzamaq). -gün **yapzadı**.

gün bu gün. (tam uyğun çağ)

gün çağın üç bölümü. (günbaşı. günorta. günaltı).

gün çiçəyi. güngül. (güngülü. günəbaxan)

gün çıxmadan. (obaşdan. o başdan)

gün çıxmaq. (firsət ələ keçmək).

gün daşa dəgəndə. (gün dışaranda. gün çıxarkər)

gün doğar. (günay. doğa)

gün doğar. (günay. doğa. çıxax. günçix)

gün doğqsuq. (doğu)

gün doğmadan. (obaşdan. dan atmadan)

gün doğmaq, ısımaq. (gün atmaq)

gün doğsuq. (toğsuq. doğu. məşriq. xavər)

gün doğuşu. (doğun).

gün doğuşu. (məşriq)

gün dönəmi. (çağarların başları). (**çağarların**: fəsillərin)

gün dönmək. (günün qoçan cızığın (ustuvanə xəttin) aşıb geri dönməsi) -martın doqquzunda **gün dönər**.

gün dönümü. (qorqazın).

gün etmək. (gün keçirmək. yaşamaq).

gün əgilmək. (gün enə durmaq. gün enmək. gün batmağa doğru gedmək).

gün keçmədən unutmaq. (çox tez unutmaq)

gün gələr utar topraq.

gün görmədi. (xoş yaşamadı)

gün görmək. (əsənlik, bolluq, mutluluqla yaşamaq)

gün görmək. (gün qılınmaq). yaşamaq).

gün görmək. (xoşbəx yaşamaq)-o kişidə **gün görmədi**.

gün görmək. (rahat üzü görmək)

gün görməmək. (sıxıntıda yaşamaq)

gün görməmiş. (görünməmiş)

gün görməmişin biri gün görməmiş. (**qarqış**)

gün görməsin kölgən sənin. (**qarqış**)

gün görməz yer. (kölgə. (# **ölgə**: gün görən yer).

gün görməz. (qaranlıq)

gün görməz. (quzey. qaranlıq)

gün görmüş. (gün keçirmiş kişi)

gün göyə tikilmək. (gün orta çağ. ən ortada olan çağ)

gün gündən. (günü gündən. gündən günə)

gün günə. getdikcə. ged gedə. gün gəldikcə. gün keçdikcə)

gün ilkəsi. (ilkə:fəcr).

gün istisi. (küyəş. yaman isti)

gün keçirmək. (günləmək)

gün kimi açıq. (çox açıq, bəlli)

gün qapış. (isti vurma).

gün qavuşmaq. (axşam olmaq. batsınmaq. gün batmaq)

gün qayıtış. (gün dönümü)

gün qoymaq. (qərar, tarix qoymaq)

gün o gün deyil. (çağ, o çağ deyil. zaman o zamandeyil)

gün ola, xərmən ola. (bir gün onunda sırası, çağ gəlir)

gün ötürmək. (gün keçirmək).

gün raportu. (günəriş)

gün sayın. (gün bə gün)

gün sayın. (vaxt keçdikcə. baram baramdan. günü gündən. getdikcə. ged gedə)

gün təpəriş. (gün keçiriş. gün ötürüş. məyişət gəziriş). (məyişət güzəriş).

gün uçmaq. (qaranlıq qavuşmaq. axşam düşmək. tünərmək)

gün vermək. (şans vermək)

gün verməmək. (göy əsgiyə tutmaq. qınamaq.

gün yalıq. (gündəlik. günlük. bir gündə alınan ücret, müzd)

gün yamanı görməyəsən. (**alqış**)

gün yamanı. (yaşam məşəqqəti. məişət çətinliyi)

gün yarıdı. (gün sızdı. gün çıxdı)

gün yarıq. (gün işığı)

gün yartısı, yarısı. (giləy. günöy. günorta. günarta. gündüz ortası. çalagün. öğlə, nahar çağı). **-giləyə** çıxmaq. -

giləyədə işlərizə baxaq.

gün yaşan. (gün batan).

gün yaşını. (günün parraq işığı)

gündəmdə olub, şəkili qazetələrdən, dərgi qapaqlarında salınan ünlü, tanınmış kimsə. (qapaq ulduzu)

gündən günə düşdük. (ged gedə pisləşdik)

gündən günə. (getdikcə)

güney dəniz. (al dəniz. qırmız dəniz. qızıl dəniz)

günə çıxmaq. (açılmaq. açıqlanmaq. aydınılmaq)

günə doğru. (gündəm. jurnal. xəbər)

günəş hər il bu takım ulduzların bölgəsində bulunur, yerləşir. (qoç. boğa (buğa). ekizlər. yengək. arslan.

başaq. tərəzi. çayan (əğrəb). yay. oğlaq. kova. balıq).

günəş kimi. (parlaq. duru. tərən (> **taban**). açıq. aşqar). -bu iş çox açıqdır: günəş kimidir.

günəş vurmaq. (günəş çarpmaq. günəş keçmək. günəş etgiləyib xəsdə etməsi)

günəşdə quyuqlaşmış üzüm, yemiş, nərsənin şirəsi, suyu. (günbəli)

günəşə vermək. (günəşlətmək)

günəşi palçıqla sıvamaq. (açıq aşqar nərsə örtüb basırmaq istəmək)

günəşin doğuşu. (alasayvan. şəfəq vəxdi)

günəşin odu, sıcağı. (günün qızqın çağı). **-gün tovunda** qızarmış yemiş.

günü keçirmək. (bir gün qalmaq, durmaq: günləmək)

günüşi. (gündəlikçi)

günlər gecə olmaq. (çox sıxıntılı duruma uğramaq)

günlər sozalır. (qısalır)

günlərdən bir gün. (keçmişlərdə. çaği ilə. vaxtilə). **-günlərdən bir gün** yolumuz ora düşdü.

günü birlik. (günbirə. bir günlük. bir gün boyunca. bir gündüzlük). -o ilə, iki kərə **günü birlik** dağ yoldaşlığı
edmişik.

günü dağ başında. (çətinliklə keçinmək, yaşamaq)

günü dolmaq. (günü gəlmək. günü yetmək. sonu, vədəsi, əcəli gəlmək)

günü gəlmək. (sırası gəlmək).

günü günə ağrışur. (gün dalısı gün aşır, gəlir)

günü gününə. (yubatmadan)

günü necədi. (nə gündədi. nə haldadır)

günüqara. (qaragün. qaragünlü. bəxdi qara. qaqraq. qaqraqa. qaqra. qaqar. bədbəxt)

günün batan çağı. (yastı. yassı. yatsı)

günün ilk aydınlığı. (gün qaşı)

günün qoçan cızığın (ustuvanə xəttin) aşıb geri dönməsi. (gün dönmək)

günün necədi. (durumun, halın necədi).

gününü bəllətmək. (günləmək)

günüz düz sözlə, duzlu üzlə açılsın. (uğurlu günlük arzılamaq).

güvən bəsləmək. (inanmaq. inaqmaq. inaqlamaq. etimad etmək)

güvən halan etmək. (yola salmaq. curlamaq)

güvən ışığı. (yədək çırağı. azda olsa, işıqlıq qaynağın sağlayan)

güvən qazanmaq. (özünə inandırmaq.

güvən verməyən. (güvənilməz. gəvərə. kəvərə. oynaq. əsnək)

güvən yazı. (etimad məktubu.

güvəni sarsılmaq. (inancı qalmamaq.

güvənin itirmək. (etibarın itirmək

güvənoy. (etimad rəyi)

güzəşt etmək. (ötünmək).

güzün mal davar kəsilib, tuluğa, küpə soxulan, qoyulan qoğrulmuş ət. (soxum. soxma. qoğurma).

hamar, düz yer, yol, nərsə. (atar tutarsız. düzayaq)

hamonyada, çalqları, bas səslərlə düzənləyən quruq, sistim. (qabadüzən)

hankı başa qulluq edir, bəlli deyil. (nə düşünür, bilinməz)

harda ağlar ana var, öcü, boynumun borcu! (**qarqış**)

haydi haydi. (əyyə əyyə. nə gözəl)

hayvanların su içtikləri daştan, ağaçdan oyma qab. (yalaq)

heyvan ağzına yem vermək. (tuşurmaq)

heyvan ağzına yem vermək. (tuşurmaq)

heyvanarda ağız burun. (tümşuq (**t <>y**) yumşuq)

hədə qorxu, qara qorxu gəlmək. (qıyırım, qıyın etmək. qıycırım etmək. qıcırım etmək. ürkütmək. çıxışmaq.

qorxutmaq. qısıtmaq. qısqı basmaq. qaratəpəcləmək. qaratəpcələmək. qaratəpcəmək.

soxsunlamaq. təhdid etmək. hədələmək).

hələl süt. (ağ süt. dadağ süt).

hələ doğmamış. (ağız).

hər bir başa. (adam başına)

hər cür. (basra. ayrılmış. basıq. oyuq. alahı. alanğki. əlahədə. dinqə. ayratın. hər rəng)

hər daş baş yarmaz. (birbirinə oxşayışlı nərsələr bir sonuca yol açmaz)

hər halda. (iki başdan. əvvəl axirdə)

hər qafadan bir səs, hər ağızdan bir söz çıxma. (qaramaqarışıqlıq. pozqunluq. düzensizlik)

hər qafadan bir səs, hər ağızdan bir söz çıxma. (qaramaqarışıqlıq. pozqunluq. düzensizlik).

hər nə olur olsun. (tolqunala. hər nəgələ. hərçi badabad)

hər nəyi qara, qaranqul görmə: düşügin. koraçı. koranlış. kötümsar. kötümsər. götümsər. qaraç.

qaraçlıq).

hər nəyi pisə yoran. (bağrıqara. qaramsar. pesimist).

hər nəyin ağzı, girişi. (alış. virudi. (dəhanə).

hər nəyin ana güclü qolu. (üzük. qazıq damar. şəhrəg)

hər nəyin başlanqıcı. (astana. astan. (< ast: alt). basağ. basağa. basağu. (virudi).

hər nəyin içi boşalmış. (kavıl)

hər nəyin qurumuşu, cılızı, susuzu, arığı, darı. (qandağ. qındaq)

hər nəyin ortası. (qarnı).

hər saqallını ata sanır. (görnüşə aldanır)

hər yana baş vurmaq. (qapı qapı dolaşmaq)

həram olsun. (yoğurmasın. yaranmasın. yararmasın).

həram para. (yoğmaz para).

həvəhdə su dögmək. (boşuna uğraşmaq)

histerik baxış. (hirsli, düşmanyana baxış. qaraç. qurcalaq. qaşınma. həssasiyyət. güdü.

huş başı itirmə. (dalqa keçirmə. dəyişdirmə. qarışdırma. çalışdırma)

huş başın yığmaq. (toparlanmaq. yığmaq. cəmlənmək. düzənlənmək.

huv başı. (quşçı başı)

xalis olmayan. (ağduq. adquq. ayuq. ayquq).

xamtav. (bir az xam. bir az naşı. (**tav**: bir az anlamında).

xan kütəlləri. (xan yanaşları). -**xan kütəlləri** ilə birgə endilər. -özü ilə də iki **kütəl** gətirmiş.

xan qapısında, ağ ağaların başı. (qapı ağası).

xan nənə. (xanım nənə. böyük nənə).

xan sarayının, ağalığın baş bitikçisi. (bəylikçi. bəqlikçi)

xanım nənə. (xan nənə. böyük nənə)

xapaxapdan. (birdən)

xatın süpürgə. (qıssa saplı, ev süpürgə)

xeyir söyləməz. (pis ağız. ağız yaman).

xəlq söyləyişi. (el ağzı. el dili. elin danışiq dili)

xəznə anası. (yunaq (qaplıca. hamam) anası. qadın yunaqlarında yuğunanların aralıq işlərin görən. aralıq).

xit olmaq. (ağzı yanmaq)

xiyar kimi nərsəyə düz səpmək yerinə, yalatılan, sürtülən daşduz. (yalama. daşduz)

xoca suyu. (qoca suyu. arslan sütü. rakı)

xoruz quyruğu kimi dikəlmək. (cığalanmaq)

xoruz, quşun başında olan kəvrək ət. (tac. ibiğ. ipik. pipik. qalpaq. çalpaq. çalbağ. balçaq. başlaq. qıqırdaq.

qaqırdaq. qaqırt. qaqart).

xoş görünmək (birinə). (yaranmaq)

xoş günlər. (saz günlər)

xoş sing. (xoş xu)

xun qara işləmə: boşuna işləmə.

iç acıdan. (iç göynədən. göyül göynədən. vicdanın sıxan)

iç acısı. (1. ciyər acısı (ölümdən dolayı doğan üzüntü). 1. vicdan acısı)

iç açan. (kөнүл açan. dincəldən)

iç açıcı, bollu, fərxlı olmaq. (gən, gen olmaq.

iç açıcı, xoş sav, sorağ, xəbər. (gənləti. genləti. -gənləti olaydan danış, qərlitidən yox

iç açmaq. (kөнүл açmaq. için dincəltmək)

iç ağalarının böyüyü. (qapının (dərbarın) iç düzənin sağlamaqda yükümlü görəvli. qapı ağası)

iç ağas. (bakanların (vəzirlərin) baş işçisi).

iç ağas. (vəzirlərin baş işçisi)

iç ağırlığı. (xəstəlik. iğ. qəm. kəmkə. kefsizlik. toxa. mun)

iç ağrısı. (qarın, iç burmaq)

iç ağrısı. (talaqu)

iç alat. (quruqsaq. qurqursaq)

iç aldırmaq. (cocuq düşürmək)

iç alver. (içgin alver. daxili alver)

iç anlam. (yut çağ.

iç bağlamaq. (göbəklənmək).

iç baylığı. (mənəvi zənginlik).

iç birliyi. (çox sıxı işbirliyi)

iç бүкү. (iç sıxıntısı.

iç çatılı. (iççatlı. içatlı. gəmikli. sümüklü. iskiletli)

iç çevrik. (kişinin düşüncə, yaşam dönrəsi, dünyası)

iç çəki, iç göziylə görmə, sezmə. (çəkim. çəkəm. çəkləm. çəkəl. çəkil. çəktiv. kəşif. kəşf.

iç çəkmək. (ah çəkmək. için çəkmək. iç keçirmək. dalqınarmaq. üzüntüylə dərinədən solumaq)

iç çəkmək. (gücsünmək. ah çəkmək)

iç çəkmək. (için çəkmək. iç keçirmək. dərinədən üzüntülü solumaq. göğüs keçirmək)

iç çəkmək. (qücsünmək. ah çəkmək)

iç çəkmək. (öktünmək. iç keçirmək)

iç çəkmək. (söfurmək. ah çəkmək. için dartmaq. yaxınmaq. hayıfınmaq. acınmaq. yazığınmaq. qamısırmaq.

üzürgünmək. mütəəssir olmaq. təəssüf etmək. əfsus yemək. həsrət yemək. öggünmək.

pəşman olmaq. diriğ etmək.

iç darlığı. (sıxıntı. pas. tasa. qanı. qayğı. qayıq. düşüncə. qorxuc. qəm. dərd. qussə. ağrı. sızı. duyqu. duy.

duyum. duyma. əndişə. maraq. niyarançılıq. üzüntü. üzünç. üzülmə. ızdırab. ələm. acı. yaxınc.

əzab. təəssür. bitli. toxuntu. quşqu. quruntu. tələş. dalaş. vəsvəsə. qarasevda)

iç dənə. (körpə dənə)

iç dəniz. (qapalı dəniz)

iç dənizində boğulmaq. (özünə əl qatmaq. özün öldürmək.

iç dəri. (iç pərdə. zar. qapram. -içi kovuq, boş quru odun. kavran. qabran)

iç dil. (içdə, başda düşünüb dönüşürkən, duyulub sezilərkən işlənən dil. düşünmə, sanğama, iççil, mənəvi dil.

qonuşulmayan)

iç dışlılıq. (içdənlik. iç içəlik. inaqılıq. canyanlıq. cananlıq. könüllülük. göyüllülük. ürəklilik. səmimiyyət).

iç donu geymək. (içdonlamaq)

iç durmaq. (dözmək. özün ələ almaq)

iç duyğu. (yut sanağ.

iç düşman. (yarmaça. yağü dili (carçısı). casut. çaşut. yaşut. (gizli. xəfiyyə).

iç düzük. (dəsturuləməl. nizamnamə).

iç düzük. (kullanışlıq, kullanışiq, kullayışlıq, quruqluq, quruşluq, quruşuq, işləyişlik, işləşik, toxayışlıq,

toxuyuşluq, toxaşiq, toxuşuq, ustav, dəsturuləmə, nizamnamə)

iç etmək. (mənimləmək, yiyələnmək, açmaq, içəcləmək, təhlil etmək).

iç əmçi. (iç otac, pisikoloq, rəvanşinas)

iç ət. (ciğərə bitişiq olan incə ət)

iç ət. (incə sırx, sərik ət)

iç ətin incə örtüyü. (zar, içərqu, gışa)

iç keçirmək. (öktünmək, iç çəkmək)

iç geyim. (geyəsi, içlik, işdon)

iç geyimi. (geysi, giysi, iç geysisi)

iç geyimlik. (geyəsilik, içgilik)

iç geysi. (geyçi, geyçik, geçi)

iç gönçək. (içdon)

iç güvey. (qaynatsı evində qalan kürəkən)

iç huzuru, hizuru. (kövünlük, göyünlük, gövklük, kəviklik, (< köv: kav: boş), yüngüllük, yengillik, yansalıq,

yaylalıq, yarlalıq, yasarlıq (< yaz: açıq), içi, könlü açılma, açınma, açınıq, açığıq, içəçliq, içəçliq,

boşaçlıq, bolluq, tapsalıq, güşadlıq, fərəhlik, fərəxliq, inşirah, inbisat)

iç xəsdəlikləri. (iç kəsəllər, içrik kəsəllər)

iç içə keçmə. (entiməc, kənətlənmə, kənətləniş, kənətlənti, kilidlənmə, kilidləniş, kilidlənti)

iç içə. (çorman, korman, qarışıq, burqaşiq, qatlağ, qıncı, qıncı, qıvınc, qıvrıq, burçuq, buğçuq, buçuq, təptik,

pırtlaşiq, qıvranıqlı, qırınc, qıvınc, qıvrınc)

iç içək quzu sarması. (ilişgiləri çox içdən, candan, iç içək, içdənlik, səmimi)

iç içək quzu sarması. (könlü könlü, ilişgiləri çox içdən, candan, iç içək, içdənlik, səmimi)

iç içək. (içdənlik, içli dışlı, candan, könlüdən, göyüldən, ürəkdən, səmimi).

iç içəlik. (içdənlik, iç dışlılıq, inaqılıq, cananlıq, cananlıq, könlüllük, göyüllük, ürəklik, səmimiyyət)

iç içindən. (içdəniklə, içdən, inaqı, candan, dosluqca, dosca, könlüdən, göyüldən, ürəkdən, səmimiyyətlə,

səmililiklə)

iç keçirmək. (içi gedmək. içi yerimək. içi sürmək. ayağı boşalmaq. isala düşmək. iç ötüş. (isal).

iç keçirmək. (yaxırmaq. ah, için çəkmək)

iç köynəyi. (can köynəyi. altdan geyilən köynək. at köynəyi. tər köynəyi)

iç qala. (yüksək qala. əmək. erk. baraq)

iç qur. (> uçqur. iç bağı. tuman bağı ki bəldə bağlanır).

iç quşağı. (uçqur. içqur).

iç quşu otu. (quş sütü. can otu. qıt tapılan nərsə)

iç mərkəz. (dibqol. təməlqol. kökqol. başqol. gözqol. özqol. içqol. anaqol. araqqol. oranqol. oratqol. ortaqqol.

qaynaqqol. qaynaqol. qaynaq. ocaqqol. ocaqol. göbəkqol. yataqqol. yuvaqol. çəkirdəqol

(çəkirdək < çiq: tuq: bütün). mənşə. kökün. kökən. mənbə. əsl mərkəz. siql mərkəzi)

iç nədənərlə oluşan. (kəndiyindən. kəndiliyindən. özlüyündən. özüyündən. dəruni)

iç nökr. (yut yükər)

iç oda ilə səlamlıq arasında olan otaq, oda. (aralıq. ara)

iç oda. (xüsusi otaq)

iç oğlanı. (yetişməmiş, qadınlarla oturub duran uşaq. hərəm oğlanı)

iç orqanların sıvı, su salması. (dumağı. engin. ingin. zükam. nəzlə). -göğüs **dumağı**. -bağırsaq **dumağı**. -burun

dumağı.

iç orqanların sıvı, su salması. (dumağı. engin. ingin. zükam. nəzlə). -göğüs **dumağı**. -bağırsaq **dumağı**. -burun

dumağı)

iç ötmək. (isal olmaq)

iç paltarı. (geycəlik. gecəlik)

iç savaş. (daxili savaş)

iç savaş. (iç çatış. daxili savaş. qardaş savaş. qardaş savaşı)

iç sifət. (iç üz. sırtav). (# **sarvıt**: dış üz. dış sifət).

iç sıxan. (didiz. tiz. tünd. dartız. qıpız. buraq. buruq. acıq. əkşi. büzücü. sıxıcı. şiddətli. şədid. sərt. kəsgin. gəs.

şaqq. bədxəlaq. beyin buran)

iç sıxıntısı. (can sıxıntısı)

iç sıxıntısı. (ruh sıxıntısı)

iç sıxmaq. (usandırmaq. qısdırmaq)

iç sıxmaq. (üzmək)

iç söz. (sır. yürəkdəki gizli nərsə)

iç sürmə. (sürmə. sürgü. sürgün. ötkürük. ötkürüş. ötrük. axış. isal)

iç sürücü ot. (qaracaot)

iç şalvar. (alt şalvar. tuman)

iç tapışqa, pəncərə. (içlik)

iç tutmayan. (yuvurtmayan)

iç ürəkdən, könüldən. (böyük bir arzu ilə)

iç üz. (doğru üz). -işin **iç üzün** bilmirəm.

iç üz. (iççil. içək. batin)

iç üzü. (kirtigi. həqiqəti). -qız girər girdəgə, **kirtigi** çıxar üzə.

iç üzüntüsü, sıxıntısı olan. (içidar. darıç (dar iç). maydaç. kütüç (küt iç). içiküt. güdəç (güdə iç). içisiq. içisix.

sıxıç (sıx iç). içiqıs. qısıç. qısıç. qıtıç. qıstıç (qısıt iç).

iç varlığından, kökündən oluşan. (oluşqın. kəndindən. özündən. kəndi kəndinə. özü özünə. kəndiyindən.

kəndiliyindən. özlüyündən. özüyündən. zati. zatən. binəfsihi. bizzatihi). -öncədən verilən

yarqılar, kəndiliyindən duzla buz olduğun hamı görüb bildidə. -çayanın çalması

kəndiliyindəndi. (**çayanın**: ağrəbin). -bilməm nədən, gülərkən, kəndiliyindən ağlamağa

başladı. -bilir söylür, yoxsa kəndiliyindən uydurur)

iç vurmaq. (iti iti solumaq. tövurmək. tövgünmək. taurmaq. tovurmaq. (yaxurmaq) tövsünmək. tövsünmək.

tovsunmaq. higgənmək. ləhləmək)

iç yağı. (çır. cır)

iç yağı. (piy. yağrı. yağır)

iç yaşam. (öz yaşam. iç keçim. xisusi yaşam)

iç yazılar. (şəxsi yazılar, notlar)

iç, ev geyimi, quşamı. (içqapın. rubdöşambr)

iç, üz basar. (**üz**: surət). (yaşam sürmür üz ilə, üzləşiri öz ilə). {çağır gəlir özün basar üzdəkin. (**özün**: içindəki).

(**üzdəkin**: zahirdə olanı)}. (içdə olan üzə damar). (üz dad alar içindən, iç bəzəməz üzdəki).

içara. (gizli)-üç kişi, içara kələklər (kələçilər) etdilər.

içdən doğan tansuq çəki, ilahi cəzəbə. (yanğı. tanqı)

içdən evlənmə. (bir toplum arasında evlənmə. dışar el ilə evlənməmə. indoqami)

içdən gələn. (öz özündən olan. tinət. fitrət. təbiət. içgüdü. içduyu. insiyaq)

içdən içə yanmaq. (dağlanmaq. yanmaq. yaxınmaq. küynəlinmək. göynəlinmək. küynəmək. küynümək.

göynəmək. göynümək)

içdən içə. (gizdən gizə. gizlidən gizliyə).

içdən incimək. (sığsımaq. sığsimək. sinsimək. sığcimək)

içdən olan. (içdən gəlmə. çox sevimli birisi. iç içək. içdənik. səmimi)

içdən yasın. (səmimi qəldən təşkkürlər)

içdən yox. (kənüldən olmayan. ürəkdən olmayan. dışdan. dildə. dil ucundan. dildə olan)

içdon. (şalvarın altından geyilən tuman)

içdon. (tuman)

içə almaq. (yutuğsılamaq. səmimi olmaq)

içə bağlı. (iççil. içsəl. içək. gizli)

içə dışa qıymaq. (kənülə üzə qıymaq: kişilik etmək)

içə doğma. (içə düşmə. önsezi. hissi qəbləz vıqu)

içə doğma. (qoxlama. ürəyinə qoyulma. bir olayın, gedişin, gəlişin olağın öncədən duyma, sinsimə, tavşınma,

tovşunma, hiss etmə)

içə doğmaq. (ürəyə doğmaq. içinə qonmaq. sınığ (nısuğ) etmək)

içə doğmaq. (ürəyə doğmaq: içinə qonmaq. sinux etmək)

içə hopan. (cana sinən. cana sinər. sığçə. sığçə)

içə hopan. (sinici. səmimi)

içə sinən. (sıği. nuş, həzm olunan)

içə yaxın. (sevimli. içgin. soxulqan. səmpatik)

icə, düşüncəyə dalmaq. (sanərgəmaq. sinərgəmək)

icə, içdən geyilən köynək. (içlik. işlik. tərlik).

icəri atmaq. (aşırmaq. aşırmaq. oğurlamaq. yemək)

icəri yıxılmaq. (köçmək)

icəri, özünə sızdırmaq, keçirmək. (almaq). -suvaq suyu **alır**. -gönlər su **alıblar**.

icərik. (içdən icə olan. qoytu. quydu. gizli, örtülü, qaranlıqca yer). **-qoytu** yer. **-qoytu** bir otaq.

icəni dəyiş. (fəzanı dəyiş)

icəyə soxmaq. (geyvütmək. geydirmək)

içgi içəni aşırı davranmağa itsətir. (**itsətir**: meyillədir).

içxanımı. (evxanımı)

içi acımaq. (kənülü yanmaq)

içi açılmaq. (iç sıxıntısı keçmək. boşalmaq)

içi ağrımaq. (qıyınmaq)

içi ağzına gəlmək. (çox qorxmaq)

içi almamaq. (qursağı, qarnı götürəmmək)

içi ardına qatmaq, dartmaq. (çox zayıflamaq)

içi bilinməmək. (qazanı qapalı qaynamaq)

içi boğazına gəlmək. (ölümə yaxlaşmaq)

içi boş, böyük qabaq çeşiti. (su qabağı)

içi boş, çürük çözüq, gəlişməmiş nərsə, kimsə. (qarambuq. qaramçuq. qaramtuq. qaramqut. qaramıq.

qaramuq)

içi boş, üzü qabaq. (üzsüz astarsız. nə içi içdir, nə dışı dışdır. içi boş olmağıyla, utanmazda olmaq)

içi boş. (çürük). **-qarabaş** qoz. **-qarabaş** yemiş.

içi boş. (havalı. alqarış. alqarış (> **alayış**)). yalançı süs. göstəriş)

içi boş. (kavır. başaqsız. qafaqsız. beyinsiz. anlayışsız. qavrayışsız. qabat. qatraq. qaba. küdbeyin. küd. anlayışsız.

qalın qafa. axmaq. ənayi. çaşlaq. qaşalot. qaşalat. çağalat. abdal)

içi boş. (qoğuq. kovuq. oyuq. gədik. küf. kof. -qoğuq diş. -qoğuq ağac. **-diş qovuğu**: çürük dişin kof yeri)

İç boşluq. (kavırlıq. kovatlıq. (< kov. kav). başaçaşsızlıq. qafaçaşsızlıq. beyinsizlik. qavrayışsızlıq. anlayışsızlıq.

qabavlıq. qabatlıq. anlayışsızlıq. iç boşluq. başaçaşsızlıq. qafaçaşsızlıq. beyinsizlik.

qavrayışsızlıq. qalın qafalıq. küdlük. küdbeyinlik. bönlük. gəbəlik. qabalıq. qabatlıq.

başsızlıq. qafasızlıq. qanmazlıq. iç boşluq. başaçaşsızlıq. qafaçaşsızlıq. beyinsizlik.

qavrayışsızlıq. anlayışsızlıq. düşünməzlik. budalalıq. səfehlik. axmaqlıq. qırıqlıq. qırtlıq.

qartlıq. qırtabaşlıq)

İç bulanmaq. (İç dışına çıxmaq. iç qabarmaq. qarnı, ürəyi bulanmaq)

İç buran. (dülək)

İç cız etmək. (ani bir üzüntü duymaq)

İç cumma. (İçtöküş. bayılma. özündən gedmə)

İç çəkmək. (İç, canı istəmək)

İç dağılmaq. (dalğınmaq. huzuru pozulmaq).

İç dar kişi. (səbinsiz. səbirsiz)

İç dar. (darıxan. tələsən. acıl)

İç dar. (kötü niyyətli)

İç dəriyə sığmamaq. (dözümsüzlük etmək)

İç dışı, alı arxası. (İç eşi, önü arxası)

İç doldurulmuş nərsə. (tolma. dolma). **-dolma** quzu. **-dolma** badımcan.

İç dolqun. (sütlü. içli).

İç dolu. (bütün. som. kamil). **-som** kişi. **-som** gümüş. **-som** altın. iç yağı: don yağı.

İç dolu. (içgin. könlü tox. ərgin. müstəğni)

İç dolu. (könlü tox. içgin. ərgin. müstəğni)

İç duru kişi. (yal kişi)

İç etmək. (qayğılanmaq. çox istəmək, arzulamaq)

İç geniş. (qursaqı. təsasız. qayğısız)

İç içə qatmaq. (dəyişik nərsələri bir-birinə qarışdırmaq)

İç içinə sığmamaq. (çox coşunmaq, həyəcanlanmaq)

İçİ keçmək. (çox yorulmaq. ölmək)

İçİ keçmək. (özəği dalığmaq. ürəyi gedmək)

İçİ kölgəli. (kənül darlığı. iç, can sıxıntısı)

İçİ qabarmaq. (İçİ bulanmaq. içİ dışına çıxmaq. qarnı, ürəyi bulanmaq)

İçİ qara. (kənlü qara)

İçİ qara. (pis niyyətli).

İçİ qararmaq. (ümitsizliyə qapılmaq)

İçİ qatmaq. (İçİ quruqmaq. yubusət, xuşgiyət olmaq)

İçİ qazınmaq, oyulmaq. (İçİ əzilmək. ürəyi gedmək. aşırı aclıq duymaq. çox acıgmaq)

İçİ parçalanmaq. (çox üzülmək. içİ qan ağlamaq)

İçİ pozulmaq. (qıvı keçmək. içİ keçmək)

İçİ sıxılmaq. (acaymaq. bezmək. cəsəreti qırılmaq)

İçİ sıxılmaq. (boşluqdan, bir olaydan ötrü, iç acısı duymaq)

İçİ sıxıntılı. (kədərli. puşaq. buşaq. buşqan. qussəli. tutuq)

İçİ tez. (ivəcən. tez canlı. tələsən. əcul)

İçİ üzdə olan. (arın. dışarılı. daşralı. dışqır. türkəsaya. saf)

İçİ yağ bağlamaq. (İçİ gülmək. çox sevinmək)

İçİ yanqın, dışı salqın. (İçİ od, dışı soğuş)

İçİ yanmaq. (İçİ acımaq. çox sıxıntıya düşmək).

İçİ yanmaq. (tasamaq. armaq. qayğılanmaq. ürəyi yanmaq. əsirgənmək)

İçİ yوغان. (İçİ oxşayan)

İçİ, kənlü açılma. (açınma. açınlıq. açığılıq. içaçlıq. boşaçlıq. yüngüllük. yengillik. bolluq. kövünlük. göyünlük.

gövklik. kəviklik. (< köv: kav: boş). yansalıq. yaylalıq. yarlalıq. yasarlıq (< yaz: açıq).

tapsalıq. güşadlıq. fərahlik. fəraxlıq. inşirah. inbisat)

İçim almır. (İçimə sığmır. vicdanım çəkmir, qəbul etmir)

İçim almır. (yeyənmirəm)

İçim bayılır. (aclıqdan ürəyim gedir, ölürəm)

içim durmur. (dözəmmirəm)

içim gedir. (ürəyim gedir. bayılıram).

içim içdən. (için içdən. səmimi qəlbdən)

içim işləmir, istəmir. (məzacım çəkmir)

içim qan ağıdır. (çox üzülürəm)

için anlatmaq. (könlünü açmaq). -iyicəsinə yeyib için, suçum varsa, ondan keçin.

için çəkmək. (iç çəkmək. iç keçirmək. ah çəkmək. daldınammaq. üzüntüylə dərinlən solumaq)

için çəkmək. (iç çəkmək. iç keçirmək. ah çəkmək. göğüs keçirmək. üzüntülü, dərin solumaq)

için çəkmək. (ökgə vurmaq. ökürmək. hökütmək. hıncqırmaq). -sən getgən **ökürüb** ağladım.

için çəkmək. (ökgərmək. içdən solmaq almaq. dərin solumaq)

için çəkmək. (yürəksinmək. hıncqırmaq. hıncqırmaq)

için dəlmək. (çox iti toxunmaq)

için göynəyib yaxmaq. (acındırmaq)

için içdən. (içim içdən. səmimi qəlbdən)

için için olmaq. (çox duyqulanmaq, düşünmək. çox üzülmək)

için oxumaq. (iyi tanımaq)

için sökmək. (pərişan etmək)

için yaxmaq. (acıtmaq. incitmək)

için yaxmaq. (bağır dağlamaq)

için yansın. (bağrın (ciyərin) yansın)

içində az nərsə bulunan. (kəl)

içində bulunmaq. (məruz qalmaq. üzlənmək. görmək. yaşamaq. -bu ova çox olay **görmüş**. -bu qıssa sürədə nələ

görmədik. -ilgi **görmək**. -iyilik, yardım, varlıq, yoxsulluq **görmək**)

içində buz parçaları olan su. (qağış. qağış. qığış. qağıştı. çağış. çağış. çığış. çağıştı. çığıştı)

içində olan. (içerik. içirlik. içlik. anğılam. alğılam. anlam. salt. salıt. gəbə. yük. qapsam. içərim. toplan. möhtəva.

məfhum. məzmun)

içindən keçirmək. (düşünmək)

içindən, səssiz, alaylı gülmək. (qısqıs gülmək)

içinə alma. (içərmə. içləmə. qaplama. qapsama. qapsırma)

içinə alma. (sığdırma. sığdırış. sığdırım. sığdırıt. qaplama. qaplayış. qaplayım. qaplayıt. möhtəvi, ehtiva etmə)

içinə almaq, yazmaq, qapmaq. (yazbarlamaq. yazqanlamaq. yazqanmaq. yazsınmaq. könlünə almaq, yazmaq,

qapmaq. könükləmək. öğəsinmək. mənimsəmək. ögrənmək. könükləmək. bəlləkləmək.

bəlləmək. billəmək. bilgisinmək. qapurmaq. singirmək. siğirmək. siğrəmək. siyirmək.

siyrəmək. könükləmək. alğılamaq. yiyələnmək. iyələnmək. hifz etmək)

içinə almaq. (avuçlamaq. qucaqlamaq. -yelkən yeli **avuçladı**)

içinə almaq. (havi, mütəzəmmın olmaq. (təzminləmək. içərənmək. içərmək. içləmək. içləmmək. qaplamaq.

qapsamaq. qapsırmaq. toplamaq)

içinə almaq. (hırlənmək. hislənmək. darıqmaq. darnıqmaq. darqınmaq. darqınlaşmaq. içlənmək. sancınmaq.

acınmaq. acıqlanmaq. toxlunmaq. tutunmaq. tummaq. kədərlənmək)

içinə almaq. (içinə atmaq. qanına atmaq. qanına almaq. canına almaq. canına atmaq. özünə almaq)

içinə almaq. (qapsamaq. havi etmək. möhtəviləmək)

içinə almaq. (örtmək. qaplamaq. quşatmaq)

içinə almaq. (özləmə. özümləmə. mənimsəmə). (# **yadımlama**: içindən atma, unutma).

içinə almaq. (sinəmək. əzbərləmək).

içinə atmaq. (bıraxıb qoymaq. düşürmək. acısın dışa vurmamaq)

içinə çəkə çəkə. (qana qana. qanıncaya, doyuncaya dək. qanasıya. doyasıya. doya doya)

içinə çəkmək, sorma. (qarıncamaq). -ocağın tünlüyü tüstünü **qarıncamır**.

içinə çəkmək. (yamlamaq. utmaq)

içinə dalmaq. (dalqınmaq. içkənmək. işgənmək. içgininmək. işgininmək. oyuqlanmaq. oyqulanmaq.

düşnüşünmək. nərsənin içinə, dərininə girib araşırtmaq, qurtdalamaq, incələmək)

içinə dəğmək. (çox sevinmək)

içinə dərd olmaq. (bir nərsəni özünə dərd etmək)

içinə doğmaq. (nərsənin olacağıın öncədən duymaq)

içinə düşürmək. (birinin könlünə atmaq. bıraxıb qoymaq)

içinə edmək. (içinə sıçmaq. korlamaq)

içinə görə don biçmək. (olduğuna görə davranmaq)

içinə işləmək. (sataşmaq. toxunmaq. hisləndirmək. içinə işləmək. içləndirmək. çox toxunmaq)

içinə keçmək. (dözümlü tükənmək)

içinə qapanıq. (özündə olan. özünə, içinə dalqın. duyquların dışa vurmayan)

içinə qurd düşmək. (qorxmaq. qorxunmaq. quşqulanmaq. yansıtmaq. yançıtmmaq. qanqaçmaq. qanqıçmaq.

qansıtmaq. qançıtmmaq. işgillənmək)

içinə od. (cəhnnəmin goruna)

içinə para atmaq üçün, bir dəlikli, yuvrlaq qab. (qumpara. dəxil. qalla)

içinə salmaq. (taslanmaq. darsıqmaq. qussələnmək. təəssüflənmək)

içinə sinməmək. (dadına varamamaq)

içinə sinməmək. (qarnı almamaq)

içinə tıp edmək. (birdən anmaq, xatırlamaq)

içinə toxunmaq, keçmək, işləmək. (bağıra (ciyəyə) işləmək).

içinə yaşatdırmaq. (içinə sığdırmaq, yerlətmək)

içinə, yadına düşmək. (içindən süzmək, keçmək. əsmək. birdən anmaq, xatırlamaq)

içini artıq dışarı vurmayan kimsə. (qapalı qutu. sır saxlayıb, netəliyi, kimliyi bəsbəlli olmayan)

içini bəlli etməyən. (uyluqmuş. içinə qapanıq)

içini dağlamaq. (çox toxunmaq, üzmək)

içini qurd yemək. (çox tasalanmaq)

içini tökmək. (içini boşaltmaq. acısın bulasın, dərdin bəlasın anlatmaq)

içinin yağı ərimək. (çox dalaş, üzüntüyə qapılmaq)

içlər acısı. (çox üzüntülü acı)

içlərin ayır. (çəşitlə)

içli dışlı. (içik tışıq. məhrəm. təkəllüfsüz)

içli kişi. (vicdanlı kişi)

içmə su. (arın su)

içməyə yaramaz acı su. (kəvəng. gəvəng. kəfəng)

içoğlanı. (evoğlanı. qaraoğlan. nökar. içuşağı. evuşağı. qolçıq. qaraqulluqçu. padov).

içsiz kimsə. (vicdansız adam)

içtikləri su ayrı gedməz. (çox yaxın olan yoldaşlar)

içyağı. (donyağı)

igrit başı. (bazarda, güzərdə gəzmə, yasağıçı başı)

iğdə baş. (sapaq. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. səfeh. sarsağ)

iki ağız bel. (çatallı bel)

iki ağız bel. (iki çatallı bel).

iki ağız sözün başın qoşamamaq (yığamamaq). (iki sözü bir araya gətirəməmək)

iki ağızlı. (haçalı). **-iki ağızlı** qamçı.

iki başdan. (hər halda. əvvəl axirdə).

iki başlı ox. (yasıq).

iki başlı. (çətəl. çatal)

iki başlı. (iki yanlı: qarşılıqlı. **-qarşılıqlı** sevgi)

iki əl bir baş üçün. (kişinin olanı özü üçün yaranmışdır)

iki gündə bir. (gün aşırı)

iki üzli. arapozan.

il boyu çıxan yerin dəyişməyən, yolçulara yolçuluq edən ulduz. (dəmirqazıq. altınqazıq. (**qazıq**: yekə çivi, mıx). kohabül şümal)

ilənmiş qara. (qaracığ. lənətlik qara).

iləri dala. (qabağa itələ)

ilgün. (elgün. yaşam. həyat)

ilk ağız. (təbərzə. nobar)

ilk ağızda. (ən öncə. ilk öncə)

ilk okul başı, müdürü. (başögrətmən)

ilk süt. (aylandırqan).

ilkə qarağu. (qara yoraq. qaba taslaq. əvvəliyyə, toran, sadə tərh)

ilkəl, doğal yapılmış su keçəyi, yatağı, döşəyi. (gəlgeç)

ilkinbaşı. (tanrı)

illər dönər, ay aylanar, gün keçər.

inanmışdıq ölümsüzdür sevgimiz, unutmazdıq iki təniz bir tiniz, şaxda vursa solar gülüz, donar su, qırıq
yelkən, sınıq gəmi bir dəniz)

incə ağız. (suyçu dilli. dadlı dilli. şirin dilli)

incə, dar olan yol. (cığır. sıgır)

incə, düz qaş. (qələm qaş)

incə, uzun, sivri quyruq, ağ yaşıl tüklü, göy ayaqlı, qaqalı quş, yaban ördəyi türü. (qılquyruq)

incə, yaylıq, yazlıq baş örtüsü. (yasıtarası. kağızarası)

incir tuxumu aramaq. (qurçalamaq)

indi verilib, başqa çağda alınan borc. (süfdə. savda. savat (< savmaq). (sonraya qoyulmuş).

inəkləri sağarkən, duz yalatmaq üçün, qıldan yapılmış qab. (qataman)

ipə sal, düz. (ipə çək. -mıncıqları **ipə çək**. -almaları pülüşlərindən **ipə çək**)

iri ağızlı, qaramtıl, başı böyük çoban iti çeşiti. (qarayaxa)

iri buynuzlu malqara. (qarağır)

iri düğmə. (topuz).

iri ləpəli qar. (quşbaşı)

iri yuvarlaq başlı topuz. (çomaq < > çoqmaq. çoqmar)

iri, göy çiçək çeşiti. (göybaş. yalavac çiçəyi. peyğəmbər gülü)

iri, qara, əkşi (türş) üzüm çeşiti. (qatıqara. qatqara)

iri, palıt boyasıl göz. (qaramıq. qaramuq).

iri, yağlı quyruqlu qoyun çeşiti. (qaraman)

is keçirmək. (huşundan, içindən keçirmək) –borclu olduğuna **is keçməsinə** yarıq verməyin. (**yarıq**: ara.

fürsət)

isdə busda olmaqan. (us huşa gəlməyən).

isə düşmək. (usa gəlmək).

isə gəlmək. (huşa gəlmək. ayılmaq).

isi axmaq. (bayılmaq).

isi yox. (huşu yox)

isinə düşmək. (huşuna gəlmək. anramaq. xatırlamaq).

isinə düşürmək. (anratmaq. xatırlamaq)

islamazı. (ziddi islam). (**azi**: yırtıcı. qarşı duran)

ispənah çeşitli bitgi. tülküquyruq. (xoşquran)

istədiyi işə, yerə, oyuna baş vurmaq. (gəzib dolaşmaq. əşib eşmək. gəzib əglənmək. fırdalaqmaq. pırdalaqmaq
dırdalaqmaq)

istəkənin ağ olsun, iç, damağın çağ olsun.

isti aşına soyuq su qarışmaq. (kəsmək. -kimdən, nədən, nərdən oldu ki işimiz belə **kəsdi**)

istiot, acıot, qoxutlarla (əduvalarla) bastırılıb, istidə, günəşdə qurutulan ət. (basdırma).

iş ağaları. (iş yiyələri)

iş boynuna, başa, ayağa düşmək. (kəndisi çözməyə gərəkənmək. kəndisi uğraşmaqdan başqa yolu qalmamaq)

işbaşı. (işbaşçı. iştayır. iştəğir. iş çevirən, aparən. aparıcı. işverən. işkeçirən. işqoyan. işqoyqaran. işquran. işburan.

işbuyran. işsalan. işsunan. işbaşıl. işbaşıq. işyiyəsi. karfərma)

işdən sərinədən. (dincəlmədən. boşalmadan. açılmadan). -bu işdən **sərinədən**, başıma başqa bir iş açıldı.

işə yeni başlamış. (ağız. naşı. xam. əcəmi). -**ağız** kişi. -**ağız** işçi. -**ağuzsan** çox ayaq çalmaq gərək.

(**ağuzsan**:naşısən. xamsən. əcəmisin). (ağuzdu çox ayaq çalsın gərək). (pişməyə uzun yol
var).

işi başından aşmaq. (çox işi, oyağı, uğrağı, uğrığı, məşqələsi olmaq)

işi suyuna götürmək. (iş yoluna qoymaq)

işin başı. (işin ən önəmli yeri)

işin düz aparmamaq. (gəvgəş gətirmək: kələk işləmək)

işin içində iş var. (bir işin) iç üzü başqa olma).

işin içindən çıxmaq. (sıyrılmaq) -iş yəş görüb içindən sıyrıldı)

işiz ilərik. (iş başında deyilir, -yanıt verilir. -yaşın uzun). (işiz uvand olsun)

işsiz gün. (tətil)

it ağzını gəmik tutar. (itin səsin gəmik kəsər)

it quyruğu. (bitgi adı. bel buran)

itağız. (meymun gülü)

itə ot, ata ət vermək. (işlərin tərsək görmək).

iti qaçmaq. (quşquna güc).

iti su axını. (sal. sel).

iti, sərt, düz nərsə. (sox)

iydəyin. (lütfən)

iyi cin. (cıtdan).

iyi gün görmək. (yaxcı yaşamaq)

iyi pişməmiş. (çiğ). -bu ət bərk, diridir. -pilavın dənələri diridir.

iyi singli. (iyi xuylu. xuylu)

iyim nə dər: ağam nə istir. (**iyi**: iyə. yiyə. iği. idi. ədə. isi. ağa).

iysu. (odkolun)

izə basar. (dala gedər)

izləməzdən iş çıxdı, çatalaqdan söz. (**çatalaqdan**: ağzı cırıqdan)

kağalbaşlı. (kağılbaşlı: çağılbaşlı: pırtlaşq, daranmamış, dağınıq saçlı)

kandan azdan. (bütünləyin böləgin: külli cüzi)

kaslı, balçalı ət. (balıq ətli). (**kasıl**: balçalı. mahiçəli)

kaslı, balçalı, sərt ət. baldır əti kimi. (qaba ət). (**kaslı**: balçalı: mahiçəli)

kavalmış, genəlməmiş deşik ağzı. (kavdıra. kaldıra)

kavalmış, genəlməmiş deşik ağzı. (kavdıra. kaldıra)

keçəl baş. (qırbaş ər)

keçən gün. (tünəgün. dünən)

keçimiz artıq. (yarıqız artıq. mərhəmətəz artıq).

keçiri necədi. (keçinəcəyi, güzəranı necədi).

kefi saz. (arxayınlıqda duran. dək gözən (dəng)).

kefi saz. (şayqın)

kefiz şayqın, gözüz aydın olsun. (**alqış**)

keşəsi keçmiş. (həvəsi sönmüş)

keşəsi nədir. (həvəsi nədir)

keşik duran:(keşik çəkən. keşikçi)

keşikin kəs. (quyruğun qır, güdət. (**keşik**: çəkik)

keşli, dar geyim. (çəkmə)

kəbir (bəzi) ayqıtların ucu, iş görən yanı. (qələm ağzı. açar ağzı. pıçaq ağzı).

kəklik bulağı. (qaya oyuqlarında yığışan su)

kəl, uyuzun qafası. (irik)

kələ baş. (böyük baş)

kəllə baş ayaq olmaq: şasıрмаq. alıqlaşmaq)

kəm az. (çox az. qımcıq. qımcıq. qındıq).

kəmin değıl. (az değıl). -onun sözlərində yalanlar **kəmin değıl**

kəmin hallarda. (çox az hallarda)

kəmində olsa hərdən tapılır. (çox azda olsa)

kəndi başına. (quruq başlı. yalınbaş. yalnız. tanqa. tənha)

kəndini dar atmaq. (nərsəyə, bir yerə tələsmək, can atmaq, çalbalamaq)

kəpçə quyruğ. (qaparuz. əli ilələdə qopara bilməsə, quruğu ilə ilişən. kəp kələkçi)

kəpək, küspə qarışımı olan malqara yemi. (qarmac)

kəsdiyə bölmək. (**kəsdi**: (qısdı bölmək). -tüm bir gün iki **kəsdiyə** bölünür.

kəsə danış. (qıssa danış)

kəsə sözlər. (qıssa sözlər)

kəsə, doğru, düz yoldan yox, sapa yoldan götürmək, apartmaq. (dolaşdırmaq. dolaşdırmaq. -bizi haralaracan

dolaşdırdı)

kəsəki biri. (yad biri)

kəsəki dillər. (kəsəki dillər: yabanı dillər)

kəsəki ölkə. (yadölkə)

kəsərlərin kəsən ağzı. (yalım. dil. tirə). -qılıncın **yalımı**.

kəsərli aracların ağzı, kəsgin üzü. (çalım).

kəsici soyuq tanrısı. (şaxda ata. şaxda baba. ayaz ata. sazaq ata).

kəsik quyruğ. (sonsuz. uşaqsız)

kəsir görməyəsi. (ziyana tuşlamaqıyasın). (**kəsirə**: zərərə)

kəsir, az gəlmək. (kəsirinmək. kəsinmək)

kəsirə uğramaq. (ziyana tuşlamaq). (**kəsirə**: zərərə)

kəsməni bulmaq. (fərsət tapmaq).

kiçik axar su. (ayaq)

kiçik axarsu. (suycıq)

kiçik ayla ulduz işar artıqın. (aysız gecə, ulduz gurca ışınar). (ay kiçildikcə, ulduzlar gurca ışınar).

kiçik çapda. (kiçik boyda. kiçitilmiş (şəkil, kopu).

kiçik dərz (yığılmış ot alağ tayası).

kiçik kərpiç. (quzu kiçik).

kiçik qardaş arvadı. (gəldi)

kiçik qardaş. (ini)

kiçik qardaş. (uka).

kiçik saz. (qaradüzən)

kiçik su axıntısı. (zolaq. yolaq. bulaq. kiçik arx)

kiçik su yolu. (qaç. kiçik arx. arxıç. arxac)

kiçik, orta boylu, ağzı geniş qab. (kavanoz)

kiçikbaş heyvanlarda, çiçək kəsəli. (çalıq. qoyun uyuzu)

kiliz balığı. (sazan balığı çeşiti)

kimi kimsəyə buyuqlu olmasın. (kimi kimsəyə minnət qoymasın)

kiminə görə hava xoş. (kimisini ürəyicə olmaq)

kimsənin için, sirrin anlamaq üçün dolaylı, çeşitli sorular sormaqlar. (çalı daşlamaqlar)

kipis dirək. (qalın dirək)

kırırmasam. (səhv eləməsəm)

kirişi qırılmaq. (1. ipi qırılmaq. əldən ayaqdan düşmək. 1. yaşamı dağılmaq)

kirli su. (sukri. yuvuntu. yuyuntu. çirkav. çirkab)

kirtük su. (kirtüs. pəsab)

kişi başında (insan başında) pipik yerinə uzaran, ayrılan saç. (kakil. < qaqlı. pərçəm)

kişi uyarları. (insan haqları)

kişinin içi açıldı. (anlaşıldı kişinin donu)

köhlən at. (kök at)

köhnə biçim. (əsgü biçim. qaradüzən).

kök ağ qız. (mamılı matan)

kök salmış. (kütəl. yerli). -bu yerin **kütəl** eli yoxdur. -qonağ gəldi, **kütəl** qaç. (yersiz gəldi, yerli qaç)

kökün özü, dibi. (kökün kökü. qarakök)

kökün sudan çıxartmaq. (başara bilmək. (çöğlənmək). -**çöğlənə** bilsən iyi olur.

kökündən saqqız çıxarılan bir ot. (qaravruq. qaravlıq).

könlü dar bolmaq. (kədərlənmək. üzülmək)

könlü içinə sığmamaqlar. (içə dəriyə, qabına sığmamaqlar. dözümsüzlük etmək)

könlü qara. (içə qara).

könlü qara. (qaba, pis ürəkli. başqalarının pisliyin güdən, gəzən)

könlü yufqa. (mərhəmətli. əsirgək. əsrəyik. qıymayaz. sevəcən yaşayın. yumşaq).

könlün ağzına gəlmək. (çox qorxmaq)

könlünə doğmaq. (ürəyinə, içinə qoyulmaq)

könüllə başla çalışmaq. (içindən gələrək, böyük çaba (təlaş) göstərmək)

köpə yürən. (çoxa gedən. köpəçi. tamahkar)

körpəsi ölən bir inəyi sağdırmaq üçün əmizdirilmiş başqa bir bizov. (gəvic. gəviş. gəvik. gəvinc)

kötü sözlə incitmə. (azar)

kötü ürəkli. (qanlı ürək. hıncı. qırçın. qıncı).

kötü, başdan savma iş. (dəvə tımarı, tumarı)

kötük kişi. (baş kişi)

köv kütəl. (**köv**: kös, təbil). (hay küy. dəm təşgilat). -**köv kütəli**vi yığ çəkdir (sikdir).

kövəsi (həvəsi) içində qalmaq, qursağında qalmaq. (istəyinə ərəməmək, ərişəməmək)

kövəsin (həvəsin) almaq. (könlünə, istəyinə ulaşmaq, doymaq)

kövüllərdə kirəclı (ahahlı) su damlamasından, dəğişik biçimlərdə oluşıan, gənəlliklə kəlləqəndi andıran,
yerə tikili, qırılqan daş. (dikit. kövürgə. sorquc. astalaqmit)

köynək-köynək ət tökmək. (son dərəcə utanmaq, xecalet çəkmək).

köz əlindən, gözüm daha qalmadı. (dərd əlindən bir istək belə yoxum)

küçə avlu, bağ süpürgəsi. (qaravul süpürgə. erkək süpürgə. uzun saplı süpürgə).

külsüm (kül boyalı), ağ qara, uzun quyruqlu, sərçə dək bir quş. (qar cücəsi)

küp biçimli su qabı. (güpcən. küpcən)

kürən at. (tüt qırmızı at)

kürəyində iri ləkə olan yılxi, heyvan. (qaşqaküvən).

kürgəgün. (salı)

küsü saxlamaq. (birbirini dindirməmək)

kütbaş. (qaqırtı. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. qapsa. qanmaz. qıtqafa. qıt başlı. qıt ağıllı. qıtanlaq. qıtan. qanğıra.

qandıra. qaqlaq. kal. qaqabaş. avanaq. kəndini bəğənmiş. bilgisiz. düşüncəsiz. anlamaz.

budala. qafası üşük, uyusuq. qanğıriq. qanıriq. qaqriq. sadə. abdal)

kütbaş. (qımbıl. kəmbil. qapsalaq. kavsalaq. çavsalaq. qapsa. qanmaz. qıtqafa. qıt başlı. qıt ağıllı. qıtanlaq. qıtan.

qanğıra. qandıra. qaqlaq. kal. anlamaz. qavramaz. düşünməz)

qaba ət. (büzdümün, quyruq soxumunun, iki yanında ki qabarıq, şişgin, bud əti)

qaba ət. (gombul)

qaba ət. (kashı, balçalı, sərt ət. baldır əti kimi)

qaba ətlər. (qalça. tuppuş. duppuş).

qaba su. (kehrəli, kirəcli su)

qaba taslaq. (qara yoraq. ilkə qarağu. əvvəliyyə, toran, sadə tərhl)

qababaşlıq. (tuğyan. azqınlıq)

qabaq başına patlamaq. (qabaq birinin başında patlamaq: başqalarının oldutlarından, etdiklərindən kəsərə
(zərərə) düşmək, uğramaq)

qabaylı baxış. (qəhirli baxış)

qabığı qara çan çeşiti. (qarçan. qarçam. qarşam).

qabqara. (şarqara).

qablamabaş. (qaplamabaş. dügməbaş. tökməbaş. mütəəssib. dügm. doqm)

qaçqın sular. (başdan azalmış, çəkilməmiş sular)

qaçqlı biri. (budları ətli olan)

qadaşağa. (qardaşağa. dadaşağa. qağaş. andqardaş > atqardaş)

qadıbaşı. (qadınbaşı: qızılbaş. alalə. lalə)

qadın ağızlı. (qarı ağızlı: arvad ağızlı. arvad ağız. qarı ağız: qadın ağız. qılıbıq). -arvadının sözündən çıxmayan. -
arvad kimi, dediqoduya, gəvəzəliyə yatqın ərəkək.

qadın ağızlı. (qarı ağızlı: arvad ağızlı. arvad ağız. qarı ağız: qadın ağız. qılıbıq. arvadının sözündən çıxmayan.
arvad kimi, dediqoduya, gəvəzəliyə yatqın ərəkək)

qadınana. (qayınana. qaynana)

qafa içi. (> qafaç. başaç (< baş içi). beyin. məğz)

qağış olası. (lənət olası)

qax baş. (qurumuş qafalı).

qaxbaş. (daşbağır. bağırdaş. ürəksiz. qapız. qaplız. qalbiz. qaqız. qaqlız. basıqan. basqan. basuq. çeğnəyən.

çiğnəyən. doğrayan. döğən. gücləyən. qırpayan. qıyan. qıycıyan. öctülüm. öştülüm. yastaban.

zoban. zorbayan. əzən. əzü. üzgən. üzən. üzgəyən. zülmedən. qaragüc. qasmaçı. qırmaçı.

qasmac. qırmac. qıtmac. zalim. rəhmsiz)

qaqac ət. (quru ət)

qaqac yapılmaq. (qurutulmaq. qatılmaq).

qaqburun. (uzun, incə burun)

qaqqıbaş. (ağlı qıt. qafası yumurta kimi olan)

qala qaravulu. (qala əri).

qala saxlavı. (qalabəyi).

qalba ağız. (**kavac ağız**: kovac ağız: qırqır. qırlaq. qırna. qırdaq. qırılmaq. qırçı. gəvəzə. gəvətə. gəpəzə. gəpətə)

qalba ağız. (kavac ağız: kovac ağız: qırqır. qırlaq. qırna. qırdaq. qırılmaq. qırçı. gəvəzə. gəvətə. gəpəzə. gəpətə).

qalın (nərsədən geri qalan). (miras).

qalın pəkməz. (qəliz doşab)

qalın yoğurt. (süzmə yoğurt)

qalın, düz, say (saf) dirək. (sürgü. gürgü. kürgü)

qama quyuq. (qama qıvrıq. çapa quyuq. qəmə quyuq. quyuğu sivri, yünü qıvrıq qoyun çeşiti. merinus)

qamçı quyuq. (qılsız, tüksüz qılıc)

qamçı quyuq. (tüksüz, tükü tökülmüş quyuq. qılsız quyuq)

qamış, əkin sapları ilə hörülən, ağzı açıq səbət, sələ. (qaşiq səbəti. kağal. kaval)

qan bahası: qan ödəyi.

qan başına qalxmaq. başı qanlaşmaq, qan tutmaq. qanğzımaq. qanğzamaq. qanğzanımaq. başın bulamaq)

qan başına sıçramaq. (qan başına çıxmaq. sinirlənmək)

qan çanağlı baş. (dəli dumanlı baş)

qan ödəyi. (qan bahası)

qana qana. (doyunca). -yer **qana qana** sulandı. -hammı **qana qana** yeyib içdi.

qancabaş. (qançabaş: altı, səggiz qoş kürəkli, dar, uzun qayıq çeşiti)

qanına su qarışmaq. (qanı şəh çəkmək. qayratdan düşmək)

qanlı ürək. (kötü ürəkli. hıncılı. qırçın. qıncı)

qapaq ulduzu. (gündəmdə olub, şəkili qazetələrdən, dərgi qapaqlarında salınan ünlü, tanınmış kimsə).

qapaq ulduzu. (gündəmdə olub, şəkili qazetələrdən, dərgi qapaqlarında salınan ünlü, tanınmış kimsə)

qapı ağası. (xan qapısında, ağ ağaların başı).

qapı ağzı. (alığ. astana)

qapı ağzı. (qapı gözü. alığ. astana).

qapı ağzında. (qapı dibində)

qapı ağzında. (qapı dibində).

qapı dibində. (qapı ağzında)

qapı döğmə həlqəsi, toxmağı. (çalasun)

qapı toxmağı. (önəm verilməyən kimsə)

qapıq toyu. (sünnət toyu. xətnə toyu. sünnət mərasimi)

qapını üstünə çəkmək. (1. qapını qapatmaq. 1. marağın oyandırmaq)

qapıza gəldim. (ayağıza gəldim)

qapqara. (qaravılloq. qaraçılloq. qarayandıq).

qapqara. (qarayalmaşlıq)

qapu ağası. (bəyliq, ağalıq (devlət) qulluqçularının başı).

qar suyu. (qarlıq).

qar toğanı. (şəpə. bəhmən)

qar yağan kimi, ağ qara bənəkli görünən tilvizyon pəncərəsi. (qaryağdı)

qara ağac. (qatağac).

qara ağızlı. (qaraçı. qaraca qaramaçı. qara çalan. qara çalıcı. qara yaxan. iftiraçı. töhmətçi).

qara ağrı. (uzun sürən xəsdəlik. (heyvan xəsdəliklərindən).

qara ağrıqı. (qağrıqı. qaramıq. qızamuq. bir cür xəstəlik).

qara al arası at donu, boyası. (doru)

qara ala. (quyuq, tüt kül rəngi).

qara alağ. (qara ala. ağ bənəkli qara)

qara almas. (kan kömürü. mədən kömürü).

qara aluq. (qara ərik. gavalu)

qara ardıc ağacı. (qaraqurut).

qara arı. (yaban arı).

qara aş. (ölü, yoğ yeməyi).

qara at. (yağız at).

qara ata mindirmək. (alçatmaq. rəzil etmək).

qara atmaq. (hədəfə od etmək).

qara atmaq. (şər atmaq. yalpamaq (**yal**: dal).

qara ayağ. (ayağ yalın).

qara ayaq. (ayağı ağır. ağır ayaq. yümnişüz)

qara bağal. (qara toyuqgillərdən, qara boyalı ardıc quşu).

qara bağanağa taxmaq. (rəzil etmək. xalqın önünündə qınamaq).

qara bağır dəlinmək. (dərtli könü partlamaq, parçalanmaq).

qara bağır: qara çiləli. (dərtli könül. üzüntülü yaşamlı olan).

qara bağlamaq. (yasa oturmaq).

qara baxt. (qara gün).

qara balıq. (su içində olan, su çevrəli daş kütləsi).

qara balıq. (çuntalı, dimdikli balıq).

qara ballıq. (birtakım böcəklərin bıraxdığı dadlı sıvıya yapışaraq, yapraq, yemişləri qara bənəklərlə qaplayan ilkəl göbələk).

qara basan. (qapqan. qapus. xortlaq)

qara basan. (qapqan. qapus. qara basan. xortlaq).

qara basma. (kötü burt. burt. burut. qapış (> **kabus**). -hələ çox çəkər keçirdiyi **burutdan** qutula. -kimisinə

evlənənə **burut** gəlir. -gecələr ki düşür **burt basır**.

qara basmaq. (qara çalmaq. basdırılanmaq. qabus görmək. burt basmaq)

qara bassin. (cin çarpsın).

qara baş. (1. subay (evlənmemiş) qalan çəküş. 1. yazda açan, gözəl qoxulu, mor bir çiçək. 1. başına qara sarıq

bağlayan dərviş qollarından)

qara baş. (qara yapıldaş. qara qanmaz: çox qanmaz. vurdumduymaz)

qara baş. (qul. kölə).

qara baş. (tək baş. yalnız).

qara baş...(1. ara qanmaz. çox qanmaz. vurdumduymaz. 1. heç dərdə dəğməyən)

qara başlı. (qara damaqlı. qara dadaqlı. tərs. inadçı)

qara başlı. (qara damaqlı: qara dadaqlı: tərs. inadçı)

qara batmamaq üçün geyilən ayaqqab. (çökətə)

qara bazar. (bayıq bazar. azad bazar). -bayıq iş bazarı.

qara bazar. (qarabursa: gizli, qaçaq bazar).

qara bazara düşmək. (qarabursaya düşmək. çox çətin tapılmaq, bulunmaq).

qara bəla. (başbəlası. qaramunğ. qaraqun).

qara bəndə. (qarbanda. xərbəndə. qartəkin. qaratəkin. tanrının, xaqanın ən alçaq qulu)

qara biçmək. (gözdağlamaq. (zəhri çəşm). -azaşıb qalsan, doğruya qara. (doğruya qara: düzə bax)

qara boğaz. (1. qara bağirtlaq. 1. obur)

qara boq (pox). (qarabük. zip. qır)

qara buğday. (çavdar).

qara bulut. (su ilə dolu bulut).

qara бүрүнmüş dağ. (qaralıq dağ). -**qara бүрүнmüş** yerlər: qaralıq yerlər. -**qaralıq** dağ.

qara бүрүнmüş. (qaralıq).

qara ciyər. (bağır).

qara ciyər. (qarabağır. kəbəd)

qara çadır. (keçi qılından olan yoxsul çadırı).

qara çalma. (qara yaxma. atmaca. iftira. böhtan).

qara çalmaq, sürmək. (qara yaxmaq. qaralamaq. kirlətmək. qaralamaq. qaramıtlamaq. kirlətmək. qırlatmaq.

kötüləmək. pisləmək. yermək. ləkə sürmək. kötülük yükləmək)

qara çalmaq. (qaramaq. qaramıtlamaq. qaralamaq. qaraclamaq. ləkələmək. iftira yapmaq. töhmətləmək).

qara çalmış. (çor vurmuş). -**qara çalmış** yemişlər.

qara çalva. (qara halva. (bayağı) un çalvası)

qara çam, şam ağacı. (çox dayanıqlı, sağlam ağac çeşiti. qatran. qatıran. qartan. qatğan. qayran. qayğan.

qara çavuş. (üzüm türü)

qara çəlik. (iyi cins çəlik).

qara çərik. (düzənsiz əsgər).

qara çinli. (əsmər)

qara darığ. (bir çeşit darı).

qara darta bilən: oxur yazar. (**darta bilən**: seçə bilən)

qara daş. (qayqa). (səngi xara).

qara daşa taxmaq. (cəzalandırmaq. xalqın önündə alçatmaq, rəzil etmək).

qara dəmir. (qalıblanmış dəmir. dəmir dirək).

qara dənə. (çiqin)

qara dinli. (dinsiz. inamsız. imansız. kafir).

qara dolma. (yapraq dolması)

qara don. (uşağı olmayan qadın, ərəkək).

qara donluq. (əridikdən sonra güclü ayazın, birdən düşən soğuqdan oluşan don).

qara doruq. (nərsnin ən uc bölümü, ən sonu. həddi nəhayi).

qara duruma gəlmək. (qaralmaq)

qara duyquluq. (daldurum. qurtaq. melankolik. malxulyalı)

qara duyquluq. (daldurum. qurtaq. melankolik. malxulyalı)

qara düğümçək. (bağırsaq düğümlənməsi).

qara el. (kütlə. kültə. türkəsaya kütlə)

qara ev. (qaroy (qara öy). yekə çadır).

qara evçərkə. (< **kərmək**: kəsmək). ayrılmış yer. çadır. alaçıq).

qara evlək. (əkməyə quşanmış (hazırlanmış), bir qarış dək ıslanmış topraq).

qara evli. (igirmi dördlük oğuz boylarından biri).

qara əkin. (tarla).

qara əl. (qaraqol).

qara əmək. (boş əziyyət).

qara əmgək. (cefa. çilə).

qara əncir türü. (geçi əmcəyi).

qara ərik. (1. > qərik. gavalı. qarayemiş. 1. nəsiri ərik)

qara ərik. (ərik qurusu).

qara ərik. (kürəgəy).

qara ərmək. (qara olmaq. qararmaq).

qara əşgin. (orta hızlı, yavaş, gen adımla yeriyən at)

qara ət. (av əti)

qara ət. (balça əti: kas əti: mahiçə əti: yağsız, bud əti).

qara ət. (sümükdən ayrılmış ət. usuq)

qara ət. (yağsız ət. balça əti. kas əti. mahiçə əti: yağsız, bud əti).

qara gecə. (aysız gecə. ayqara. ayqərə)

qara geyim. (yas geyimi).

qara geymək. (yas tutmaq).

qara gördük bırak olmaz bul qara ol qaradan. (**bırak**: ama). (bu qara o qaralardan deyil). (bu yaman gördüklərində değil)

qara göz lobyə, loba. (börülçə)

qara gözlü. (qara qaraq).

qara güc. (1. yer qoşunu. 1. dikdator. 1. təbiətin qəhhar gücü. 1. yağmalayan, basıb əzən quvvət. 1. ağır bəla).

qara güc. (qaba quvvət. gizli güc).

qara güclərinə, ordusuna, qoşununa bağlı subay, altsubay, ər. (qaraçı. nizami)

qara gülməcə. (qara şuxluq: qara mizah: güldürərək düşündürücü, ilişdirici, yergili (pisəti. tənqidi) gülməcə)

qara gün dosdu. (sıxıntıda ortalığı boşaltmayan yoldaş).

qara gün. (1. əza günü. 1. qınanıq. göy əsgü).

qara gün. (qınanıq. göy əsgü).

qara gün. (üzüntülü, sıxıntılı çağ, zaman). **-qara günlər.**

qara günlər əridi. (**əridi**: qutuldu)

qara güərəşdə, qalça yardımıyla yapılan baş qol oyunu. (qıç dingili. qıç dıncılı)

qara güz. (güzün sonu).

qara xəbər. (qara sav).

qara içəgi. (incə bağırsaq).

qara içlənmək. (qanlılanmaq. qarakiblənmək. qarakibinmək. qaraqıçlənmək. qarağlnmaq. kinlənmək).

qara içli. (qaraqıç. qaralı. qarakibli. qarakibil. azılı. qırınlı. gümənlı. gümanlı)

qara iğnə deyilən böcək. (qaraquma).

qara iğnə. (iğnəli, sancan qara qarışqa).

qara ilə al arası boya. (qoyuq. doruq. toğur. güren. kürən)

qara ilə qırmızı arası boya. (qaramtıqqızıl. qaramtıqızıl).

qara iş. (ağır iş. qın iş).

qara iş. (ağır, qıyın, güc, qara, zəhmətli iş)

qara iş. (qol əməgi. əl əməgi).

qara işçi. (1. zor işdə çalışan işçi. 1. qaçaq işçi)

qara iyrək. (orman içində, bayırda yamaclarda, poyraz, qarayel tutmayan, qoyunların barındığı quylağ, quytu yer).

qara kişi. (bayağı. önəm daşımayan nərsə, durum. adi)

qara kovan. (yasama, qondarma kovan, pətək).

qara köynək. (pis gün üçün yədək)

qara kürə. (daş kürə. çörək pişirilən kürə).

qara kütlə. (avam təbəqəsi).

qara kütük kəsilmək. (arığlayıb, üzü qararmaq).

qara qabağ. (kirik. əbus. çatıq qaş. çəkik qaş)

qara qabarcıq. (qarabac. qaraqabar. döğənək. pinə).

qara qablı pitik, kitab. (gizli, yasalı saxlanan dəfdər, kitab).

qara qablı. (gizli, yasalı saxlanan nərsə).

qara qanmaz. (qara baş. qara yapıldağ. çox qanmaz. vurdumduymaz)

qara qara baxmaq. (bər bər, sərt sərt, bərk bərk baxmaq).

qara qara. (pis pis). -**qara qara** düşünürkən, sənin ışıqlı (xoş) kağızını aldım.

qara qaraq: (qara: qöz + qaraq: qara. bəbək).

qara qarav. (kümə kümə. koma koma)

qara qarşı. (qarşı qarşıya. qarşılıqlı)

qara qarşı. (qarşılıqlı).

qara qarşı. (utru. tutşu. üzüzə. tuş. tutatuş. muqabil). -o mənə **utru** gəldi. -ona **utru** durma.

qara qaş. (gur, qara qaşlı.

qara qatal. (ağır böhran)

qara qavurma. (qovurma. quşbaşı doğranmış, quyruq yağında qızartılmış ət).

qara qayğı. (böyük dərd).

qara qayın. (quş kirazı ağacı).

qara qaz. (qarabataq. dəniz quzğunu. balıqçıl quş).

qara qəhveyi boya. (palıt boyası).

qara qələm. (kömür qələm).

qara qırma. (kəpəkli un).

qara qış. (çox sıxıntılı durum, çağ).

qara qış. (qış ortası).

qara qıyın. (qara büyü).

qara qıyma göz. (qara, çəkik göz).

qara qız, çıtlan qız, un çuvalın yırtan qız. (**çıtlan**: cıddan. siçan).

qara qızıl. (qaramıl al).

qara qoca. (saçı dən görməmiş qarı, qoca).

qara qoğut. (saqqız otu)

qara qorxu. (qısqı. qısqıt. hədə qorxu).

qara qoşu. (malqaraya yük çatıb çəkmə (bağlama) işləmi)

qara qoşun. (siyahiyi ləşgər)

qara qoşunundan olan saldat. (qaraçı) (**qara**: topraq)

qara qoymaq. (göz qoymaq. göz ucu baxmaq. göz atmaq)

qara qulaq. (gizikləri, sırları ögrəşən. bilgiləri gizlicə alan)

qara qulaq. (gizikləri, sırları ögrəşən. bilgiləri gizlicə alan).

qara qulaq. { (göz + qulaq). xəbərçi. }. -xan **qara qulaqarı**.

qara qura. (qapqara).

qara qura. (qara quru: qara qax: əsmər, arıǵ nərsə)

qara qurbaǵa. (otlubaq).

qara qurbaǵası. (suda yumurtlayıb, quruluqda yaşayan qurbaǵa)

qara quruh. (tünd (**qoyu**: ifrati) gerici qol).

qara qusmuq. (böl qara qanlı olan qusuq)

qara quş yulduz. (müşəri gəzəgəni. jüpiter)

qara quş. (tavşancıl).

qara qutu. (gizli, qorucu qutu. uçaqın sürücü bölümündə olan danışıqları yazıb, qoruyub saxlayan qutu)

qara quyruq. (1. bir ortamda çalış, ixtilaf salan. **-qaradabansan**, gələn kimi evimə qan saldın. 1. qaradaban.

aǵırayaq. ayaǵı yümsüz. uǵursuz)

qara quyruq. (bir ortamda çalış, ixtilaf salan).

qara quyruq. (qaqım. as. samır)

qara quyruq. (qaqım. as. samır).

qara quyruq: (bir ortamda çalış, ixtilaf salan).

qara ləkə. (qaraltı).

qara mal. (sıǵır. yekə baş malqara)

qara maşa. (arıǵ, zayıf, əsmər, ufaq təfəq qadın)

qara olma. (qaralıq).

qara ora!. (bax ora!).

qara orun. (sin. qəbir). (**orun**: yer)

qara ot. (aǵılı bir bitgi. baldıran otu. aconitum)

qara ölüm. (acı ölüm)

qara örtü. (1. topraq dam, çat. 1. qəbir, ölü üzərinə salınan örtü)

qara örtülü. (üzü qayğılı, sıxıntılı, qaşları çatıq, qaşqabaqlı kimsə. **-qara örtülüyünə** baxma, içdən açıq, yüngül, güləyən kişidir)

qara paxla. (eşşək paxlası. iri paxla çeşiti).

qara papaq. (məkə bitgisinin üzərində, qaramtıl qabarcıqlar biçimində bəlirən bir kəsəl)

qara para. (yasaq (yasa dışı) yollardan sağlanan, qazanılan qazanc)

qara pişik gəzmək. (işsiz qalıb qavqa aramaq).

qara pul. (tınq, tınqa. danqa. dəmir pul. xırda pul)

qara ruh. (çıpıt). (**qara**: kötü. yaman)

qara ruhlar. (yengilər: yenlər. şeytanlar).

qara saban. (kotan. pulluq)

qara saban. (sonyazda dərilməş tarla).

qara saban. (yalın, sadə saban, xış)

qara saxlamaq. (yas saxlamaq).

qara saqqız. (qır. zift)

qara saqqız. (zift)

qara salqın. (bulaşıcı kəsəlin yaratdığı qorxunculuq, qorxuluq, dehşət)

qara sarı. (sarıya çalan qara. -üzündə, arada bir **qara sarı** bir boyam dəyişirdi)

qara sarılıq. (üst dodaqla diş arasında çıxan bir qabarcıq)

qara sav sov. (bayağı danışiq).

qara sav, xəbər. (qaraçıxın. üzücü, uğursuz salıq)

qara sav. (qara xəbər: sıxan, üzücü, yaman, kötü, pis, fəlakətli bilgi).

qara savçı. (ağzı qara. münafiq. müftəri)

qara sevda sökəyi. (melankolik. malixulya).

qara sevda. (qara sevgi: qara qapna: qara qapan: qara çapna: qara çapan. umutsuz güclü sevgi, aşq, eşq). (kişinin

bəlli bir nədən olmadan, çöküntü, darıntı duruma girib, dışardan gələn uyararlara

(oyandıranlara, düşündürənlərə) qapılması, güclü suç duyquları içində düşmüş durum.

malixulya. melankolik).

qara sevgi. (malixulya)

qara soyuq. (quru ayaz).

qara söz. (qonuşma dili. nəsir. düzyazı.

qara su. (1. ağır, güclü, gur axan su. 1. tək su. teyxa su).

qara su. (1. göz kəsəllərindən. 1. at ayağının kəsəllərindən. 1. içimi ağır, sərt, axar su).

qara su. (ağır, güclü, gur axan su)

qara suları. (bir ölkənin əgəmənliliyi altında tuttuğu, bəlli genişlikdə su sarxıntısı, şəriti)

qara suv. (qaynaq. pınar)

qara suv. (üz suyu)

qara sürmə. (söğüş. çəkişdirmə. iftira. ləkə. küfür.

qara sürmək. (ləkələmək. iftira, töhmət atmaq)

qara sürmək. (suçlamaq. müttəhim etmək).

qara sürülmüş. (sökümlü. ləkəli. iftira edilmiş).

qara süyək. (kölə soyundan gələn. alt qata bağlı).

qara süyək. (**qarasoy**. kölə soyundan. alt quşaqdan gələn. (# **ağ süyək**: əşraf. seçgin).

qara süyüt. (qara boya). (**süyüt**: suvut. suyut. boya. rəng).

qara taxda. (yazı taxdası)

qara taxımı. (ayaq taxımı)

qara tamı. (qara cəhənnəm. üzü gülməz kişi)

qara tanımaq.(oxur yazar olmaq).

qara tanımaz. (cahil)

qara tanımaz. (yazı oxu bilməz kişi).

qara tanıyan. (oxur yazar. təhsilli).

qara taşlıq yer. (say).

qara tər. (şırım şırım tər. cımcılaq tər. çox tər).

qara tıxılavni basmaq. (susup oturmaq. qonuşmadan dinləmək)

qara topraq. (verimli, bitək topraq)

qara torbalı. (usta. işçi)

qara toru. (qarayağız).

qara toyuğda ağ yumurtlar.

qara toyuq quşu. (qaracuxa. qarabağal)

qara töhmət. (ağyalan)

qara tökü. (saman təpilmiş mal, heyvan dərisi)

qara tuxum. (soğanın çiçəkdən sonrakı kiçik, qara tuxumu). -baxcaya biraz **qara tuxum** əkdim.

qara tut. (qarmaq)

qara tutan. (yaslı. matəmli)

qara tutmaq. (yas tutmaq.

qara tüklü, balıqla bəslənən, qaçası uzun, sivri, güclü dəniz quşu. (qarabatqaq. qarabataq)

qara tümlə. (qara cümlə. dörd sayım işləmi. çahar əməli əsli)

qara türmə. (yaxçal. (< **yaxlamaq**: cəzalamaq). (quyularda (yeraltı), qala içlərində yasanan dərin, qaranlıq türmə).

qara ürək. (kötü ürəkli. dönüq. xain.

qara ürəkli. (qarasan. qarasanaq. bəd güman)

qara üstlük. (çarşav. qarşav. qarçal)

qara üz. (qara üzülü. üz qızartıcı, utanc verici durum)

qara üz. (üzü qara. üzsüz). (qara, qır, topraq sözlərində toppalıq, tutqunluq anlamı saxlıdır).

qara üzülü. (utanc verici durum)

qara üzüm bağı. (qaralıq)

qara üzüm çeşiti. (qaragövrək. qaramarı)

qara üzüm xoşavı. (qaraş)

qara üzüm. (qaradimlik)

qara üzüm. (şani üzümü).

qara üzüntü qıraq, uzaq olsun, diləylə işlənir. (iyi sağlam olsunlar). -**iyi sağlam olsunlar**, gecənin bu çağında

buralarda neylirsən.

qara vaporu. (tiren)

qara ver!. (gözlə!) -sən burada qara ver, mən bu saat gəlirəm.

qara verən. (əjdərha. əjdəha)

qara vermək. (gözləmək)

qara yağ. (nəft. növüd)

qara yağız. (üzü qara. qoyu əsmər. sağlam, güclü). -əlli yaşında qıvamlı, **qara yağız** bir kişi. -bu atlar

kimi **qara yağız**, sağlam birinin nə dərdi olabilirdi.

qara yağmır bulutu. (qaraltı)

qara yaxa. (savaq. bir yerə, devlətə, dədiyə bağlı olmayan).

qara yaxan. (iftiraçı).

qara yaxma işi. (iftira).

qara yaxmaq. (ətəkləmək. ətəyə daş qoymaq. suçlatmaq. töhmətləmək. iftira vurmaq).

qara yanıq: (qarayanı. yanıqara. qara çiban. qarapəncə. qarataxin. qarataxma. qarayaxmaca. qaraqabarcıq. qarıma.

qaragöyündürmə. qaragöndürmə. şarbon).

qara yapı. (çamurla hörülmüş, sıvanmış yapı)

qara yapıldağ. (başaq tutmayan əkin)

qara yapmaq. (qara yaxmaq. suçun başqasına atmaq, yükləmək. düzən, kələk işləmək)

qara yara. (siyah zəxm)

qara yaşıl. (1. iyi qurumamış, bəğənilməyən tütün. 1. bilgidən, bilimdən başı boş olan gənc.

qara yaşıl. (tox göy).

qara yazı. (1. nəsr. 1. qara baxt).

qara yazı. (qara listə. qara list: sakıncalı, zərərli nərsələrin, kimsələrin konuları, adları)

qara yazı. (**yazı**: açıqlıq). (qarqaq. qurqaq. qarqır. yaz. çöl. qır (düz çöl) boz yer. (**boz**: boş). bozqır. ova. dalaz.

(qumluq) bayır. yaba. səhra. biyaban. dəşt).

qara yazılı. (qarayazıq. qarabəxd. qarabet. qaran. qaraüz)

qara yel. (quru yel. quzey yeli. sərt yel. yağış gətirməyən yel).

qara yel. (quzeybatıdan əsən, gənəlliklə soğuş, gahdan fırtınalı, yağmır qar gətirən, yağmır qar gətirən yel. (#

kəşşələmə: güneydoğudan əsən yel).

qara yeli. (gecələri qaradan dənizə əsən yel)

qara yer səndən uca dursun. (öləsin səni)

qara yer. (gömüt. sin. qəbir. topraq. yer üzü. dünya)

qara yer. (quru yer).

qara yeriş. (qarayış. minicini sarsıtan, sallantılı at yerışı)

qara yolu. (yerləşim ocaqların birbirinə bağlayan yol).

qara yoraq. (ilkə qarağı. qaba taslaq. əvvəliyyə, toran, sadə tərh).

qara yosunları. (şeh yerlərdə bitən çiçəksiz bitgilər).

qara yurd. (gecə ilə gündüz, yay ilə qış arasında səmimiyyət soğuluq dəyişimi çox olan yurd).

qara yülək yaptıрмаq. (çala çülək yaptıрмаq: dəmir aracların ağzın kürədə qızdırmaq, dövmək, biləmək)

qara yülük. (qara ütük. ütük yülük. taras olmuş. yolunmuş).

qara, boz boyalı ilan. (kənəviralı).

qara, böhdən, iftira bazarı. (bataq). -bu **bataqdan** kim ağ qurtaracaq

qara, qapus basmaq. (qaraqura, qaraqada basmaq).

qara, parlaq böcək. (qarafatma).

qara, pis diləkdə, niyyətdə olma. (qaraç. pislik. kötülük. yamanlıq. qınağrın. qanağrın)

qara, yalan, töhmət sürmək. (qana girmək)

qaraağça. (kəndin dolandırma işlərini aparan kimsəyə verilən illik).

qaraağır. (çox ağır).

qaraba qara izləmək. (çox maraqla izləmək).

qaraba qaraba. (iz bə iz).

qarabağır. (kinli. uğursuz. pis amaclı. hıncılı).

qarabağır. (yügürük, yabı, tünd, əsirgəməz, kötü ürəkli kişi. 1. yügürük idmanlı at. səğırtci, yeric, yaraq,

yaranmış at).

qarabakma. (quş alızı. difdiri).

qarabaqqal. (qarabaqal. qarabukal. qaratavuş. qarabaşdan. əti üçün avlanan, qara tüklü bir quş. (tuka. sar).

qarabaldırcan. (qərə badımcən).

qarabasan. (burt. bürt. qarabasma: qapus(> kabus).

qarabasqur !. (qaraqasın !. qarqanmış !. lənət olmuş !).

qarabasma. (1. kabus < qapış. qara qapış (> kabus). basalaq. 1. doğumdan həməən sonra gələn çıpıntılı, tutarlı qızdırma).

qarabasmaq. (saçmalayıb, sapıqlayıb, sayıqlamaq. həzyan edmək).

qarabaş. (1. gərdək gecəsi gəlinlə birlikdə göndərilən qulluqçu qadın. sağdıç qadın. 1. kölə. nöker).

qarabaş. (1. kəçüş. kəşiş. keşiş. rahib. (evlənmədiyi üçün bu adı almış). 1. papazlıqla başpapazlıq arasında olan orun, dərəcə. 1. çıtlambıc quşu. 1. qara başlıqlı, börklü kimsə. 1. başı qara sarıqlı kimsə. seyyid. 1. qışa, soyuğa dayanıqlı sərt buğda)

qarabaş. (subay. başıboş. evlənməmiş).

qarabaş. (tək. tək başına. yekə başına. yekə. yalnız).

qarabaşaq. (1. soyuğa dözümlü, sərt buğda türü. 1. kişiş).

qarabaşaq. (dərddli baş. yazığ). -**qarabaşa** yarağ (eylə): qarabaşa yardım (eylə).

qarabataq. (gah görünən, gah itən nəsnə)

qarabataq. (qaraquş. asav, ovçu, qara rəngi olan quş. (kormoran (firans).

qarabattaq. (qara battaq. batağlıq quşu).

qarabet. (qəhbə. qaltaq. qantay).

qarabibər. (qara bəris. qara burəs. qara murç. qaramuç).

qarabilgi. (el bilgisi. oxuma yazma ilə yox, baxmaq, görmək, sızmaq (sezmək) yolu ilə əldə edilən bilik).

qaraboğaz. (1. subay. başıboş. evlənməmiş təkbaş. 1. papas. kişiş. 1. kəniz. otaqçı (odaçı).

qaraboğaz. (bir çeşit quş). (topraqda susuzluqdan, təprəmdən açılan çatlaqlar)

qaraboran. (fırtına. tufan).

qaraboran. (qaraburan: yazın əsdiyi güclü, ılıq yel)

qaraboya. (əsid sülfürük).

qaraboza. (quyuq çaxır, şərab).

qarabuğda. (çavdar).

qarabulağ. (təzə qoyun sütü ilə, qar qarışığından düzələn sərin içgi).

qarabulut. (yağmırlı bulut)

qaraburan. (heyvan sürüsü).

qarabükəy. (güclü, yaman gürəşçi).

qaraca su. (dərə qıraqlarından, dağ yamaclarından çıxan su).

qaraçalı. (kol kos).

qaraçalqı. (töhmət).

qaraçı. (bir bölük topraqı işləyən).

qaraçiğlə. (qaraçiylə. xam topraq).

qaraçılən. (qaraçılənti. qaraçilək. boğulmuş göydən, incə incə yağan yağmır)

qaraçura. (qarayağız. qaratura).

qaraçürük(çörək otu. qaramıq.

qarada yaşayan, özəlliklə gecələyin gəzən qurbağa. (qazan qurbağa).

qaradaban. (daban dəmiri).

qaradal. (barsız ağac).

qaradal. (söğüt. (çox çeşiti olan, sulu yerdə yetişən ağac: ağsöğüt. səpətçisöğüt. salxımsöğüt. tavlq).

qaradamğa. (türküstən xaqan buyruğu).

qaradan, topraqdan ayrı düşmüş, su çevrəli toprağ bölümü. (ada. cəzirə).

qaradaş. (cəza. cərimə).

qaradayağ. (döğüş dəğənəyi. böyük, başı topuz dəğnək).

qaradayaq. (çomaq).

qaradəmir. (döğülmüş dəmir)

qaradəniz qıyı bölgəsində yetişən, uzun quyruqlu, ağ boyalı qoyun türü. (qarayaxa)

qaradəniz. (quzey dənizi).

qaradəvə. (əcəl. qarayazı).

qaradinc. (qaradınq. dinməz qonuşmaz. səs səmirsiz. qonuşmadan dinlənmək).

qaradınq. (qaradinc. dinməz qonuşmaz. səs səmirsiz. qonuşmadan dinlənmək).

qaradon. (sonsuz. qısır. uşağı olmayan).

qaradoru. (qaradura. daha qoru, quyu, qoyuq doru. koyu qırmızı. əsmər. qonur. yağız).

qaradura. (qaradoru. daha qoru, quyu, qoyuq doru. əsmər. qonur. yağız).

qaraduz. (teyxa dux. çox şor).

qaradüğümçək:. (bağırsaq düğünlənməsi).

qaradüzən. (1. düzənsizlik. gəlişi gözəl. hərkihərkillik. 1. əsgir biçim. köhnə biçim).

qaradüzən. (anarşi. düzənsizlik. nəzəmsizlik).

qaraəşgin. (atın bayağı yeriyişi).

qaraev. (köçəbə, keçə çadırı).

qaragecə. (gecədə gec çağ).

qarageyik. (domuz).

qaragöynük: (**qara**: alaca + **göynük**: küyük: yanmış). (azacıq yanmış, qızarmış, pişmiş, ütölmüş başaq, nərsə).

qaragöz. (kuyıcaq, qolçaq tiyatırı. maryonet).

qaragözlük. (tösdölü gözlük. düdlü gözlük)

qaragün. (gətirmiyən. pis gün).

qarağıdan (**qərbdən**: batıdan). (əsən qara yel). (qarabı. qarağıl. qarayel)

qarağız. (çirkin, keçimsiz, çatımsız, qarağız qarı. (xortlaq. qorxlaq).

qarağız. (keçimsiz, çatımsız). -çirkin, keçimsiz, çatımsız, qarağız qarı.

qaraxan. (əsmər. qaramtıl).

qaraxan. (qara xaqan. quzey xaqanı).

qaraxəbər. (pis salıq. pis xəbər).

qaraxət. (iri yapraqlı alağ ot).

qaraiç. (içi qara. pis güdülü, niyyətli)

qarakeçə. (köhnə keçə).

qarakişi. (bayağı, adi, sivil kişi. devlətdən, xanlıqdan bağlı olmayan).

qarakişi. (sivil)

qarakök. (kökün kökü. kökün özü, dibi. cəddabad. atababa).

qaraq ev. (çadır).

qaraqabarcıq. (irinli, tutuşan (acışan) çiban)

qaraqabarcıq. (qarayanıq. qara çiban)

qaraqada. (pis təsadüf).

qaraqanmaz. (heç, kökdən qanmaz. qıtqafa. qıt başlı. qıt ağıllı. qıtanlaq. qıtan. qanqıra. qandıra. qaqlaq. kal)

qaraqariqay. (ağşam. ağçam. köknar. boz gövdəli, yassı iğnə yapraqlı, böyük, ulu, heybətli görünüşlü şam ağaclarından).

qaraqatma. (**qara**: boş + **qatma**: maya). mayasız yoğur (xəmir).

qaraqayış. (çözülməz, yorulmaz, davamlı nərsə).

qaraqınıq. (çox illik ətirli bitgi).

qaraqızdırma. (tifus).

qaraqoca. (davamlı durumlu qoca).

qaraqol gəzmək. (qol dolaşmaq)

qaraqol, qaravul qonutu. (qaraqol. qaraqolluq).

qaraqol. (gecə qaravulu).

qaraqor. (qarqor. gözün qarası).

qaraqorxunc. (böyük qorxunc. vəhşət).

qaraqulaq. (1. çapar (posçı. 1. qaraqol. bayquş).

qaraqulaq. (gizli güdücü. izləçi. xəbərçi. dedektiv)

qaraqumçaq. (yağız. əsmər).

qaraqurut:. (görüşü qara penir).

qaraquş. (qartal).

qaraquşlı. (qarqışlı. qəşşili. tutnaqlı. tutqaylı. qaqqınlı. kötü ruhlu. qara ruhlu. albaşlı. alvaslı. cinli).

qaraquyruq. (bir sıranın ən sonunda olan, ən geridə qalmış)

qaralı. (yaslı. matəmli).

qaramal. (böyük baş heyvan).

qaranal. (nalsız. qaranal heyvan, uzun yol gedsə, dırnaqları dağılar).

qaranfilbaş tütün. (incə yapraqlı tütün türü).

qaranlıq gecə, dar keçit. (çətin qoşut, qoşantı, qoşanıt, şərayit)

qaraoğlan. (1. çingənə. 1. ayı)

qaraoğlan. (içoğlanı. evoğlanı. nökər. içuşağı. evuşağı. qolçıq. qaraqulluqçu. padov)

qarapiti. (**qarabiti**. pis işlərin pitiyi). (günah kağızı). -yazıq yazılmış qara pitik. (**yazıq**: günah).

qarapüsək. (qaratisək. narın yağış. çiş). -dağı bir **qarapüsək** bürümüşdü.

qarasaban. (sonbaharda tarlanı sabanlayıb (sürüb) dinlənməyə buraqmaq).

qarasağrı. (**qara**: qorucu. bəzək kimi artırılmış nəsnə) xəncər qınına çəkilən dəri). -gözəl **qarasağrılı** xəncər.

qarasaqqız. (qətran. zift)

qarasıman. (əsmər).

qarasına oturmuş. (yas tutmuş).

qarasoyuq. (quru soyuq. açıq, yağıntısız soğuş. ayaz).

qarasöz. (1. qarayazı. düzyazı. nəsr. 1. qonuşma dili).

qarasu. (1. ağır, lam axan su. 1. ağızdan açılan qara su. 1. gur, burğan olan su. 1. yer altından qaynayıb, öz özünə çıxan su. qaynaq. qaynar su. çeşmə. pınar. mınar).

qarasu. (1. bitgilərə korlu, çorlu, toxulu, üzüklü, zərərli olub toprağ altından çıxan acı su. 1. qarın, mədə suyu)

qarasu. (ağır, lam axan su)

qarasu. (ılım ılım, sağıdamaz çağıldamaz axan su)

qarasuları. (bölge (məntəqə) suları)

qarasunqar. (qara quş. gecə)

qaraşinli. (əsmər. qarayağız)

qaratamğa. (yallıq. yarlıq. buyruq. fərman)

qaratavuş. (qarasac. qumriyə bənzər bir quş. tuka. sar). (**qarabaqqal**: **qarabaqal**. əti üçün avlanan, qara tüklü bir quş).

qaratisək. (qarapüsək. narın yağış. çiş). -dağı bir **qarapüsək** bürümüşdü.

qaratoran. (dan çağından son. alaşafaq). -qaratura: qaraçura: qarayağız.

qaratorbaçılıq etmək. (vurqun (vurulmuş). çalqın (çalınmış), oğrun, həqsiz qazanc sağlamaq, əldə etmək)

qaravaş. (ev işçisi. qız uşağı).

qaravul süpürgə. (erkek süpürgə. uzun saplı süpürgə. küçə avlu, bağ süpürgəsi)

qaravul yer. (qapalı yer)

qaraya oturmaq. (gəminin quma batması)

qarayağı. (tünd olmayan boya. buğdaydan tüt, səmiz).

qarayağınlıq. (uzun sürən, narın yağış).

qarayağış. (uzun sürən yağış).

qarayağız. (qarasağı. qarayax. qoyu əsmər).

qarayax. (qarasağı. qarayağız)

qarayaxa. (1. başıpozuq. 1. sivil)

qarayağla. (qara dərə. cəhənnəm).

qarayandı. (qarayağızqara bənizli. əsmər). **-qarayandı** qız.

qarayandıq. (1. böyük dəvətikanı. 1. quru təpə)

qarayanıx. (1. yalın, yoxsul işçi. **-qarayanıqım**, nədən qorxusu olar. 1. yanıb qaralmış nəsnə. -odun yanıb, yarıyanıqmış).

qarayanıq. (daşkömür).

qarayapraq. (iri dənəli, damcılı yağış)

qarayava. (börböcək. həşərat)

qarayaz. (ilk bahar. yazın ilk ayı)

qarayazı. (baş yazısı qara olan. kor baxıt).

qarayazı. (qarabəxt)

qarayel. (batıqzey yeli. yağmır gətirən yel)

qarayel. (quru yel. yağış gətirməyən yel. zor sərt yel. quzey yeli).

qarayer. (sin. qəbir)

qarayol. (qarayı. havayı, boş yerə. boşuna). **-qarayola** getdim.

qarayolları. (yol çəkən dolandırma (idarə)).

qarayonca. (yabanı yonca).

qarayosun. (qaramtıl. əsmər. qarayağız. qarayandı)

qardağ qılmaq. (qara yaxmaq)

qardaş arvadı. (gülbacı)

qardaş arvadının bacısı. (qudaqay)

qarım çörək. (həram çörək)

qarınca başı. (qumlu topraq).

qarınlı, boyunlu tüng, parç, su qabı. (ibriq. qarsoğudan: sürahi)

qarış qarşı. (# yoğur: yaxız. həlal).

qarqaların bağrışması. (kağallaşmaq)

qarlı küləkli tufanlı hava. (toğan).

qarnı ağzında. (qarnı gözndə: qarnı əlində. qarnı cibində)

qarnı ağzında. (qarnı gözndə: qarnı əlində. qarnı cibində.

qarnı qaynar suya soxaraq pürüzlərindən arıtlamaq. (qarın qatmaq)

qarnı qıyınmaq. (ürəyi gedmək. içi yeyilmək). -çox çay içsən **ürəyin qıyınar**.

qarnı, ürəyi bulanmaq. (içi bulanmaq. içi dışına çıxmaq. içi qabarmaq)

qarnıqara. (qarnı yarıq)

qarnıqara. (qarnıyarıq: bürülcə. göbəyində bənəyi olan lobyə, lobyə)

qarşı qarşı. (muxalif baxış. muxalif nəzər).

qart ana. (böyük ana. nənə)

qart ana. (böyük nənə)

qartata. (qartdədə. böyükata. böyük dədə. baba).

qaşqaküvən qəhbə. (adlım qəhbə)

qaşqaküvən qəhbə. (adlım qəhbə). (yaman)

qaşqarası. (qaşqaranlığı. qaşıq çalımı. axşam. ala qaranlıq).

qaşqası kürəyində olan. (qaşqaküvən).

qat qat döşək döşüb uçub üstünə, yuvarlarıb, ağdaranıb yatan gün. (uşaqlıq, gənclik)

qat qat üstünə. (lay ba lay)

qatı az. (çox az. qıl payı). -az əğimli, əğinik: dik yoxuş. -çox qıssa, az olan: qılpayı. rəməq. -**qılpayı** qaldı. -

qılpayı vermək.

qatı sıx, dar qurallı (mütəssib), gerici düşüncə axımı. (gilisə. kipis).

qatıqla (yoğurtla) suyun çalınmış. (qatığ ayrıan)

qatır quyuğu. (bitgi adı)

qatqısı olmayan. (teyxa. cıl. xalis).

qatqısı, artlığı (artıqlığı) olmayan. (süm. şüm. çin).

qay toxan. (qay qada. qəza vü qədər)

qaya qaya, axa axa, ağnaya ağnaya, ağına ağına yeriyan, təprəşən. (qaydır. qaydur. qayqır. qayqur. topal.

axsaq).

qaya oyuqlarında yığışan su. (kəklik bulağı)

qayabaşı. (çoban türküsü, havası)

qayaduz. (daşduz)

qayalıqda yetişən, al uclu, ulduz biçimli çiçək türü. (gəlinbarmağı)

qayasuyu. (qayalıqdan axan su)

qaybana qalasıca. (qaybana qalası. sovgava qalası. arta qalası).

qaybana qalmaq. (itinmək. kimsəsiz qalmaq)

qayğı söz bermək. (baş sağlığı diləmək)

qayın ana. (qaynana)

qayın duran. (qaynar olan. yürüşdə, hərəkətdə olan. canlı)

qayınağa. (indilik yalnız "qayın. qeyin" deyilir). (**qayın**: qatın. qata. quda).

qayınana. (qaynana: qaynaba. qaynəbə)

qayınata. (qaynata. qayınbaba. qayındədə)

qaynanmış su. (bulğan su)

qaynar su töküb üzdən pişirmə. (fırıqlama. pöşləmə.)

qaynar tilfun. (canlı. qaynar tel. igirmi dörd saat açıq olan)

qaynatılıb, gəmiyədən ayrılmış ət. (söküş).

qayra yaşam, qayra durum, qayra oyum. (**qayra**: özgə)

qaz vur qazan doldur (ev uğuru alın təri)

qazan baş.(şişik baş)

qazan dibi. (1. qazmaq. 1. sonbeşik. uşaların ən kiçiyi)

qazan qara. (əbəköməci)

qazan qarası. (əldə üzdə çıxan sarı yaralara sürülən bir ot, dərman).

qazanqara. (qazanqaya. dəniz yumuşaqı ilə qabıqları).

qazanqarası. (yazda bitib, yeyilən ot çeşiti).

qazığa vurmaq. (qazıqlamaq. şişə oxşar olub, ölümə yaxalı suçluların götündən soxulub başından çıxarılırdı

qazıq)

qəhvaltı yapmaq. (ağızalmaq. sübhanə yemək).

qəhveyi at. (köhər)

qələbə qazanar. (alar. çalar. şikəs verər).

qərə yəhər. (minik verməz at)

qıçdanqara. (qıyıda, başdan qanqallayıb, arxasından iplərlə bağlanmış gəmi)

qıçın dizdən ayağa dək olan bölümün yumşaq, şişgin arxa əti. (baldır)

qıçları (bacaqları) yoğun olan malqara. (qarabacaq)

qıl quyruq. (bərk incə quyruqlu heyvan. gücsüz yoxsul. züğürt. bir nəyi olmayan).

qıl quyruq. (sona. bir çeşit ördək)

qıl quyruq. (uzun quyruq)

qılçıqlı qara buğda. (qarsapağ. qarsbağ)

qılıcquyruq. (süs balıq çeşiti)

qılquyruq. (su quşu çeşiti. qılquş)

qılmaybaş. (başı bükülmüş, əgilmiş)

qılplı su qabı. (gəvgi. qapqı. güldür. məşgəfə)

qımıcbaş. (dazlaq)

qıncıl baxış. (üzgün baxış).

qıpa keçdi. (bir az keçdi)

qır at. (kül boyası at)

qıraqlardan uzaq, özlüyünə, öz içinə qapanan adam. (abıtqan). (abid. zahid. mürtaz).

qıraqları qara çiçək basqılı nərsə. (qaraqamal. qaraqəməl. qaraqələm). **-qaraqəməlli** börk, parça, qumaş. -

qaraqəməl kağız, yazı.

qırx il bir gün. (sonunda. nəhayət)

qırqır ivriq. (kasalı, dəlik qapaqlı ivriq su axıdan qab)

qırs duz. (qaya tuzu)

qırtlağın ağız bölümü. (boğurtlaq. həncərə)

qısa quyruq, ətli qoyun. (qıcıq. qıccıq. tıqqıq)

qısarmış gün, uzarmış tün

qısıl çınğı. (üzüntü. göynək. göyüntü)

qış üçün qavrılmış, duzlanıb qurutulmuş ət. (sovum. savım).

qışın son ayı. (avuz).

qıvrım qıvrım qıvrılmaq. (bükülüb durmaq). -saçı **qıvrım qıvrım**.

qıvrım qıvrım, büküm büküm bükmək. (qatlandırmaq)

qıvrım qıvrım. (çoq qıvırcıq)

qıvrım qıvrım: qıvr qıvr. (büküm büküm. büküm büküm: bükür bükür. dalqa dalqa)

qıvrım qoyunla qaraman qoyun birləşməsindən oluşan qoyun. (dağlıc)

qıyamət günü. (kirti gün).

qıyav gün. (salı günü)

qız uşağı. (qıran. qızqa)

qızaqlı qazıq. (şanssız)

qızıl ət. (diş əti. qıncıq. ləsə).

qızıl quş. (doğan. şunqur. köğön. şahin. şunqar)

qızılbaş. (dəli. könüllü. yol əri. fədayi)

qızılbaş. (uğraq. uğruq. geçmə. könüllü. yol əri. fədayi. dəli. dəlir. dəlirqan)

qızların yetginlik çağlarında uyğun, gözəl dolğunluqları. (geyik ətli). **-geyik ətinə** girmək.

qoca ana. (qocuna. qoca nənə)

qoca başı. (ağsaqqal)

qoca başı. (bir heyəti ümənənin başı)

qoçbaş. (qala almaqda işlənən bir yaraq)

qoğuş uçuurmaq. (köksüz yayıntı yaymaq)

qoğun, qarpızın sapını, səğəsin çeğnəyib qıran, qarışqadan kiçik, qara böcək. (qoğunqıran)

qol ağası. { sol qol ağası. sağ qol ağası}. (yüzbaşı ilə bəybaşı arasında bir orun (ünvan).

qol qoymaq. (təşəbbüs etmək).

qolayca qırılan. (sölpülməmiş. gəvrək).

qoltuq əti. (bağacuc).

qonaq sapılı. (quyruqlu qonaq. qonaq qonağı)

qopun qopsa, dərya qurur, sular çəkilir, ay gün tutulur, ildız tökülür, yekə dağlar ərir, yer göy yıxılır.

(qopun qopsa: qiyamət olsa).

qora sıxı. (qora suyu)

qorxduğu başına gəlmək. (düşündüyü gerçəkləşmək)

qorqat mal. (mubah mal). (# burqat: buraq: məkruh).

qorsalıq bulut. (görünən qızarmış, qızıl bulut).

qoşabaş. (evli. başqalı. müzdəvəc. (# **yalabaş**: yalbaş: qarabaş: subay. mücərrəd).

qoşqu at. (daşqa atı)

qoşun önündə gedən. (qaraval. yazaq. gəzək).

qoşun salan. (su, ləşgər yığıb saldıran)

qoşunun arxası, dal qaravulu. (gerik).

qoyu, qara kölgə. (qoz kölgəsi)

qoz adası. (ağ dənizdə qoşut adası)

qucağa yatan, oturan saz. (yatıqan. çəg. sintur)

qula düz. (ova. qır)

qulağ qızmaq. (qınanmaq. cəza görmək)

qulağın aşağında olan yumşaq əti. (qulağ salvanı. küpə. qulaq məməsi)

qulaq davı. (qulaq zarı. qulaq pərdəsi)

qulaq məməsi. (qulağın aşağında olan yumşaq əti. qulağ salvanı. küpə)

qulaq salvanı. (qulağın aşağında olan yumşaq əti. küpə. qulaq məməsi)

qulaqları dik, incə, düz olan. (qamış qulaq)

qulluqçuya verilən sovğa. (çay pulu. yamağı. şaydana)

qum tüz. (çöl)

qumarda qoyulan para. (öc).

qurd ağız. (ağızı dadlı).

qurd ağızı. (qutuların ağzında, birbirinə keçən doqramaları)

qurd ağızı. (qutuya sandığa vurulan, qurd ağzına oxşar özəl biçimdə yonulmuş həlqərəcə).

qurşun duzu. (bir şimik suyu)

quru başına. (tək. yalın. yalnız)

quru yala. (yalaçı ittiham). -**quru yala** yalğatmaq.

qurudada, sudada yaşaya bilən canlı. (ikiyaşalı)

qurudulmuş sümüklü ət. (qaqırtaq).

quruğu ötgən kişi. (altı (götü) səslənən kişi)

quruh başı. (bölük başı. qolçu. qolbaş)

qurumsaq başı. (dümbük)

qurut əzmək üçün, ağız gen, yayvan, dibinə sarı daralan saxsı qab. (qaqaran (< **qaqmaq**: əzmək). kavran.

kəvrən. mətirət)

qurutulmuş ət sucuğu. (kədit. qaqıt).

qusquni düşük. (güzəri keçimi iyi olmayan kişi. üzük. sağrıdan aşağı, quşqun yerinin əti, ki iyi sayılmaz).

quş başı. (iri, böyük tikələnmiş nərsə. -**quş başı** qar. -**quş başı** kabab)

quş kimi uçub, su kimi axıb, gül kimi solan sevgi. (deyim).

quşbaşı doğranmış, quyruq yağında qızartılmış ət. (qara qavurma (qovurma).

quşbaşı. (qalya. qayla. qeylə. qiymə. qıyma)

quşbaşından kiçik doğranmış, qızartılmış yağlı ət. (qaraqavurqa).

quşqulanıb birinin üstünə suç, qara atmaq. (qanına girmək).

quşquna güc. (iti qaçmaq)

quşların qonması üçün qoyulan dal. (ataq).

quşların qonması üçün qurulan, atılan çubuq. (patavaz).

qutuya sandığa vurulan, qurd ağzına oxşar özəl biçimdə yonulmuş həlqərəcə. (qurd ağzı).

quyaki. (qaracaları. qarasanki. barasanki. (). qoyaxki. tutaxki. deməliki. deyəsənk. deyəzəki. deyəsiki. diyəsənk.

diyəzəki. diyəsiki. yanaşı. misal. məsələn. fərzənk). **-qaracaları**, buranı sən iyi tanırsın ha.

quyruğ soxumu. (qıp. büzdüm. bel gəmiyinin ən son bölümü)

quyruğa basmaq. (gücəndirmək. quşqurtmaq)

quyruğu sınan itcə. (üstü başı pərişan. zavallı)

quyruğu sivri, yünü qıvrıq qoyun çeşiti. (qəmə quyruq. qama qıvrıq. çapa quyruq. qama quyruq. merinus)

quyruğu sivri, yünü qıvrıq qoyun çeşiti. (merinus. qama quyruq. qama qıvrıq. (çapa quyruq: qəmə quyruq)

quyruğu titrəmək. (ölmək)

quyruğun apışlarının içinə qısıb getdi. (qısdırmaq. qısmmaq)

quyruğun eşmək. (qaçmağa qalxmaq. quyruğun belinin tirinə qoymaq)

quyruğun gəmikli yeri. (gəmidik)

quyruğun qısmmaq. (qorxub toplanmaq, qaçmaq)

quyruğun omuzlamaq. (quyruğun belinə qoyub çıxıb gedmək, qaçıb gedmək)

quyruğun tutmaq. (ələ keçirmək, girinə keçirmək. 1. ardına düşmək. izləmək)

quyruğunu əldən buraxmaq (vermək). (əldən çıxarmaq (ələ keçmiş nəyi).

quyruğunu tapdamaq. (quyruğunu ayaqlamaq. birinə dolaşib incitmək. öcəşmək)

quyruğunu tava sapına çevirmək. (çox döğmək. çoxlu tapdamaq)

quyruq acısı. (öcü alınmamış keçmiş acı). -onun bir **quyruq acısı** vardır.

quyruq altı. (quş kəsəllərindən)

quyruq bulamaq. (göt burmaq. bir bahana ilə işdən qaçmaq)

quyruq bulamaq. (quyruq sardamaq, saldamaq. yalğançılıq, dalqovuluq edmək)

quyruq bulamaq. (yaltaqlanmaq)

quyruq əridildikdən sonra qazanda qalan qızarmış tikələr. (qığırdaq. cızbız)

quyruq əritildikdən sonra arda qalan, quru, qavrılmış nərsə. (qaqırt. qaqart. qaqırdaq. qıqırdaq. cızbız).

quyruq qapağı. (bir para heyvanların tüksüz, çılpaq quyruq yeri)

quyruq qəmiği. (qudrucaq. quyruqcaq. büzdüm)

quyruq qısmmaq. (dimməz olmaq. səs çıxararamaq. alğılanmaq.

quyruq olmaq. (1. əkləşmək. əkişmək. 1. bitişmək. yapışmaq. 1. sataşmaq. taxışmaq)

quyruq olmaq. (dolaş olmaq: əngəl olmaq. birinə qatılmaq)

quyruq salan. (yalvac quşu. yund quşu çeşiti)

quyruq sallamaq. (quyruq bulamaq: yaltaqlanmaq. sürtüklənmək)

quyruq sallayan. (uzun quyruq)

quyruq sallayan. (uzunca quyruğun sallayan kiçik bir quş)

quyruq soxumu. (çat)

quyruq soxumu. (çat. çatalba)

quyruq soxumu. (çomurtqa). -qoyun quyruğu:kirti.

quyruq soxumu. (göt gəmiyi. qıç gəmiyi. soxum)

quyruq soxumu. (ləgən gəmiği. quymuç)

quyruq soxumundan. (büzdümlərindən. atların əlayağında, büzdümlərindən belə dək).

quyruq süyək. (ləgən gəmiği. quyruq soxumu)

quyruq ulduzu. (ülkər ulduzu).

quyruq üzəri. (quyruq üsti: toyuqların tutduğu öldürücü bir çiban)

quyruq yağı. (qaraman qoyunlarının iri quyruğunun əridilməsindən çıxan yağ)

quyruqlu ulduz. (oğlaqbaşı)

quyruqu bilə ot salmaq. (iş pozmaq. iş qarışdırmaq)

quyruqun çıxma salmaq. (özün quyruğu çıxmış vurmaq. bir işi yapmayı rədd etmək. çalışmayı qəbul etməmək)

quyruqun şişirmək. (kəndini bir nərsə sanmaq. böbürlənmək)

quyruqun tut. (izin tut)

quyruqun tutmaq. (için araya çıxarmaq)

quyudan su çıxarmağa özəl dönər çərx, dilab. (su dolabı)

quyuq, ət, sümük suyu. (tingo. cirgə).

quzey dəniz. (qara dəniz)

qün batsıq. (batı)

qün tanrısı. (günəş tanrısı)

qündaralqan. (axşama yaxın vaxt)

lap düz. (tuşbatuş).

lap düz. lap doğru. (oxtuq)

lap vəxtidə. (düz çağında. uğrasında). -onu **uğrasında** tutdular. -**uğrasında** çatmaq.

licimsiz biri. (sicimsiz biri. qiyafəsiz biri. görünüşsüz biri)

lülüşü əğrik, qıvrıq olan su axıdan. (ivrik. ibrik. avrıq. sağnaq. sənğək. qırmacay)

mal ağaları. (mal yiyələri)

mal başı. (aşırı, qırılmaz baybaşlıq, inad)

mal qara bəsləyib satan. (çovdar. çodar. bəsic)

mal qara bəsləyib satıçılıq. (çodarlıq. çovdarlıq. bəsicilik)

mal qaranı otlatıb sürmək. (güdmək)

mal qaranın bağlı olduğu ipə dolanaraq boğulması. (qabadüşmək. qapadüşmək). -qoyunu qıssa bağla,

qabadüşər.

mal qaranın budu, qarınla diz (dizlə qasıq) arasındakı bölüm. (qaçaq).

malheyvana yem, su verilən qab. (tuvağ. duvağ. tupağ (< **tuq**)).

malqara çulun iki yanında olub, qarnının altında bağlalanmış bağlar. (qarınaltı)

malqara kəsib, yaxud kəsilmiş malqaranın ətin satan. (ətçi. kəssat. qəssab).

malqara kəsib, yaxud kəsilmiş malqaranın ətin satan. (kəssat. qəssab. ətçi)

malqara vergisi. (qapçor. çapçor)

malqara yeməyi. (kavra. kavar. kəvrə. yem)

malqara yemi üçün əkilən dənə. (küşnə. kürüşnə. qaraburçaq).

malqara, ya başqa nərsəni tutmaq üçün ucu alqalı (həlqəli) uzun ip. (gəmət. kəmət. kəmənd. girik)

malqara, yük heyvanlarının dırnağının içi karvalıb, kovalmaq, oyulmaq. (çürümək. qarıncalanmaq)

malqara, yük heyvanlarının dırnağının içi karvalıb, kovalmaq, oyulmaq. (qarıncalanma).

malqara. (var dövlət).

malqarada görülən qan tutma kəsəli. (qaratikil).

malqaranı sürdürmədə, yeritmədə işlənən biz, miz: qavşaq. qağşaq. qavuş. qağuş. qovşaq. qoğşaq. qovuş.
qoğuş)

malqaranı sürməkdə işlənir. (qaçna. qaçnaq. qaçına. uzun sırtıq, sopa. üvəndirə. üvəndirik).

malqaranın çivi tutmayan çürümüş dırnağı. (qarıncalı dırnağ)

malqaranın dırnağının dəlik deşik olması. (qarıncalı dırnağ).

malqaranın göbək bölümünə verilən ad. (qarıntası. yalan. töhmət)

malqaranın quyruq, qulaq sallaması. (qayışlanmaq > kağışlanmaq)

malqaranın onurqa, belgəmiyindəki əti. (külbastı. rasta).

malqaranın sidikdən boşalması, işəməsi. (kağşanmaq. qaşanmaq)

malqaraya yük çatıb çəkmə (bağlama) işləmi. (qara qoşu).

mallabaş. (ağ, yuvarlaq qabaq).

marak ed. (bilgil. diqqət).

maya qoy. (yasın. lütfən)

meşə saqqızı. (engər).

mələkuti. (eşq tansuq sevi)

məməli heyvanların doğurduğu zaman verdiyi ilk süd. (ağuz)

mən biləni sən bilməsən. (ögrənməyivə çox var hələ. sən gedən yolları mən qayıtmışam. sən gündüz gedən
yolları mən gecə gedmişəm).

məndə qara yox. (məndə pis könül yox).

məndən qaylı. (mənim üçün). -məndən **qaylı** darıxma.

mənim keşəm. (mənim həvəs)

mərci dəlmək. (xaşxaş mətəlmək)

mərkür yıldızı. (suv. su)

min dərədən su gətirmək. (bollu bahalar tapmaq)

min dərədən su gətirmək. (əlin kola kosa atmaq. nərsəni inandırmağa çalışmaq)

min ilin başı. (çox az, seyrək. nadirən)

mıncıq dəlmək, deşmək. (xaşxaş mətəlmək)

mingit bizə. (şərəfdi bizə).

mingiti yox. (minnəti yox). (**mingit**. (< **minmək**). yük. ağırlıq).

mingitindən çıxmaq. (minnətindən çıxmaq). (**mingit**. (< **minmək**). yük. ağırlıq).

mingitsiz çörək. (minnətsiz çörək). (**mingit**. (< **minmək**). yük. ağırlıq).

misdən, qılıpılı kiçik su qabı. (paxrac < **bağrac**)

miz üstü oxu çırağı.(qana. çana)

mizin üst bölümü. (tabla).

nartük baş. (məkə qoçanı)

neçə ağız söz. (çoxlu söz)

neçə baş. (neçə dənə). -üç **baş** sığır.

neçə qaran var. (neçə inəyin var).

nə gözəl. (əyyə əyyə. haydi haydi)

nə içi içdir, nə dışı dışdır. (üzsüz astarsız. içi boş, üzü qabaq. içi boş olmağıyla, utanmazda olmaq)

nə qara. (haçağ. hazaman. vaxt. vaxıt). -bazara **nə qara** gedərsiz.

nə olur. (yalvarırım. lütfən. gözüvü yiyəlim, yeyim. gözüvü sevirim.

nə uğun gəldi. (nə üçün gəldi)

nə umu, nə küsü. (nə um nə küs)

nə üçün.(nəlük. nəcük. niyə). -**nəlük** onla bilişdim: tanışdım

nə yana gəldim. (nə üçün gəldim)

nə yosundadır. (nə üzdə, sifətdədir)

nəcür olur. (tançuda?!).

nəməniyə bəncir. (çor vurmuş qara badımcana).

nənəmin oynasına oxşur. (heç gözüm götürmür)

nərsə içinə alabiləcək, tutabiləcək, içi kovuq, kovuf, oyuq nərsə. (qap. qab)

nərsə nərsədən döğülmək, çalınmaq. (ayrılmaq. aralanmaq. doğramaq. yarmaq).

nərsə üçün toplanan para. (tapıq). **-tapıq** taxıl.

nərsədən asılıb sallanan tikələr. **-quyruqlu** don. **-quyruqlu** kot. **-quyruqlu** saçaqılı.

nərsəni başına dək duldurmaq. (turuqlamaq. duruqlamaq. komalamaq. tərələmək. -ölçəyi **duruqladı**)

nərsəni dibindən, kökündən çıxarmaq. (qaşsaqlamaq. qaşaqlamaq. qazsaqlamaq. kavşaqlamaq)

nərsəni oda, isdiyə qoyub, yavaş yavaş su çəkdiitmək, qavamlatmaq, xaşlatmaq, olqunlatmaq. (tərlətmək.

(> dəmlətmək). buğlatmaq)

nərsəni tapdayaraq safaltmaq üçün altına qoyulan düz, hamar təxdə. (tapğa. dəfgə)

nərsəni tikə tikə bir yerdən çəkib başqa yerə qoyma aracı. (kəkbir. çəkbir. kəfgir). -dügü **çəkbiri**. -aş **çəkbiri**.

-malat çəkbiri

nərsənin arxasına qatılan nərsə. (quyruq). -bu işin **quyruğun** tapmalı.

nərsənin arxasına taxılıb, ayrılmayan nərsə. (quyruq). -buda mənə quyruq oldu.

nərsənin bıraxdığı düz, əğri, yaya (kəmani, münhəni), devir çevir, ziqzaq cızığı, xətti. (dönəcə. dönəncə.

qırafik cızıq, xətt)

nərsənin dadın dəğişən, nərsiyə dad duz vermə üçün qarışdırılan nərsə. (kestimə. kestəmə. kestirmə)

nərsənin dar bölümü. (boğaz). -şüşənin **boğazı**.

nərsənin dib bölümünə yaxın yer. (ensə. ənsə)

nərsənin düz olduğu yoxlamaq. (sağlamaq)

nərsənin ən arxa, ən geri yanı. (dib). -evin **dibində**.

nərsənin ən dərin, aşağı yeri, altı. (tək. göt. tənəl. kök).

nərsənin ən iyisi, başda gələn, bəlli başlısı. (qabadayısı). -bu malın ən **qabadayısı** neçədi.

nərsənin ənli, düz bölümü. (ensə. ənsə. kəf). -çəkiş **ənsəsi**. -ayağ **ənsəsi**: pəncə. -əl **ənsəsi**.

nərsənin gerisindən, dalısından, izindən uzanan bölüm. (gəriz. geriz. quyruq)

nərsənin ilkin olan, iç sarısı, örtüsü, iç qabığı. (incəzar. incəsar. (incə + sar) (zar < sar < sarmaq. örtmək).

nərsənin oluşmasına, üz verməsinə az qalma. (qıldan asıq)

nərsənin ucluğu, ucuna taxılan tikə. (sancaq. təmrən).

nərsənin ucun basmaq, batırmaq. (soxlamaq. soxulamaq. six barmaq ucuyla itələmək)

nərsənin ucun incədib uzatmaq. (sübütmək. (sübi. sobi. sivi. uclu, uc uzun, iti, biz tiz nərsə)

nərsənin ucun ititmə. (şışləmək. şüşləmək. sixləmək)

nərsiyə baş vurmaq. (yoluna sapmaq. -kələk yoluna **sapdı**)

nərsiyə dad duz vermək üçün nərsə qarışdırmaq. (kestimək. kestəmək. kestirmək)

nibuğ yiyəsi. (toxan. toxqun).

nin ağzı. (in dəliği)

noxudu ağzından çıxarmaq. (gizli tutduğunu açıqlamaq, söyləyəmədiqlərin dözümsüzlənib söyləmək).

o biri gün. (yarın yox birisi gün)

o dodaqdan duz əsgik olmasın.

o gün bugün. (o gündən bəri)

o gün. (öğün. öyün). **-öğün** gəlmişdi.

o qara pişiyin gəzir!. (o mmahana dalındadır)

o sular da. (o yarlarda. o həndəvərdə)

ocağına su tökmək. (ocağına əncir tikmək. ocağını söndürmək. ocağına darı əkmək. var yoxun düşürmək, yox
edmək)

od tovu. (odu tovlayıb tutuşdurmaq üçün kiçik dəmir səbət, tor.

odda qavrılmış, qızardılmış ət. (qavış. qavıc. qavac. qavaş).

oğan gün. (**oğan**: olğan. hər)

oğul acısı kimi içinə çökmək. (itirdigi bir nərsə üçün çox üzülmək). -bahçəyə diktiği güllərinin dipdən sökülüb

atılması **oğul acısı kimi içinə çökmüşdü.**

oğul, uşağ doğan. (oğlaman).

oğulluq. (ügey uşaq).

ox dəğmiş ürəginə. (düz dəğmiş ürəginə)

ox dur. (düz dur)

ox gəlib, ox geddi. (düz gəlib, düz getdi)

ox kişi. (düz kişi)

ox sözü. (düz sözü)

ox üzünə. (düz üzünə)

ox yalı. (lap düz. dos doğru. qoni düz)

ox yol. (düz yol)

ol qadağavuz yaş içgiyə başın salqandı. (o kötü gənc kəndini içgiyə verdi)

ol yancuq ağzı burdu. (o torbanın ağzın büzdi)

oldu bitdiyə gətirmək. (gəri dönülməsi güc,olasız bir durum oluşturmaq). **-oldu bitdiyə** gətirərək tarlayı satın aldılar.

oldu olacak qırıldı nacaq. (olanlar oldu, iş işdən gəçdi, olanlar geri dönülməyəcək bir durum aldı)

olduğu kimi. dobra. (doğra. doğru. dolambacsız. bükümsüz. çapraşqsız. çaprazsız. qarşqsız)

olduğu yerindən, orundan az tərşən. (yatlın)

oldum bittim (oldum olası). (başından bəri. ötədən bəri. ilk zamandan bəri. kəndimi bildiğimdən bəri). oldum bitdim qızarım bu adamlara.

olmayacaq işə uğur diləmək. (sonuc verməyəcək bir işlə uğraşmaq ya da buna dayaq vermək).

olmaza işlətiş. (su isfadə)

olmuş olur. (baradurur. vardır). -hər çilgən baradurur bir əmi, yalnız ölümdurur tapılmaz əmi. (**çilgən**: çiləgin: dərdin). (**əmi**: dərmanı. ilacı)

olum ölüm. (doğun tökün)

olum, bacarı gücü. (düzəy. düzləm. ölçü. səviyyə)

olumsuzluqdan nə desən çıxar. (olumsuzluqdan: yaratsızlıqdan. olmazlıqdan. duruqsuzluqdan. imkansızlıqdan).

olumun sürmək, yaşanmaq. (yolunda gedmək. dəvami olmaq).

olur alın. (onay alın. icazə alın). **-olur alın** sonra. **-olursuz** bura girmək olmaz. **-olur** verin gedim. **-oluruzu** gözləyirəm. -iki kərə **olurladım**, üçüncü olmaz

olur ki. (mümkündü ki. oladiki).

olur olmaz söz söyləmək. (hər gələ söyləmək. gəvşəkağız. gəvəzə. çalçın. nə gəlirsə. rasgələ. raslayı. dəğmə.

düşərə. ayırmadan. seçmədən. təsadüfi)

olur olmaz. (gərəkir gərəkirməz. gərək gərəkəməz. istər istəməz. istər istərməz. yerli yersiz. düşər düşməz. tutar

tutmaz)

oluruna bağlı. (imkanından asılı)

oluruna bırax. (gedişinə bırax)

omuza yaslama baş. (boynuvu ciğnivə qoyma)

on barmağıda onu qara. (çatar çatmaza qara yaxan, iftira çalan)

ona endirəməzsən (ona öğrətiləməzsən).

onal dos. (sadiq, doğru dos)

onaldan bəri. (əzəldən bəri). (**onaldan**: yaratışdan)

onaldan bəri. (olandan bəri)

onay sağlamaq. (icazə almaq).

onayızla. (onay versəz. icazənizlə).

onaysız. (icazəsiz). -**onaysız** heç nə yapılmasın.

onquranın iki yanından çıxarılan ət. (dalast. dalsat. darast > rasda. bundan külbasdı yapılır).

onu dəğirman novundan salsan domuzluğundan diri çıxar. (od qırnası, çevik cılız birinə deyilir)

onu görüm gün görməsin. (xoş yaşamasın)

onun işlərində kəmin pozuqluq tapılır. (çox az pozuqluq)

onun suyuna düşdü. (onun dalına)

onun üçün. (ona xatir)

onunda günü var. (sıra onada gələr)

onur olsun. (şərəf olsun)

ortaqsız. (azad. müstəqil).

ortaqün. (pəncşəmbə)

ortaya çıxış. (zihur).

oruc açmaya gələnələrə para bağışı. (dış kirası. dış ödək. (**ödək**: vergi)

otaçılıqda, boyaçılıqda işlənən saqqız çeşitlərindən. (qardaşqanı ağacı).

otobus quyruğu. (1. otobus səfi. 1. otobus sırası)

ova doğanlaşdırılan, alışıdırılan, ögrətilən, yırtıcı quş. (toyqan. şahin).

ova, çöl arasında, ada biçimində orman. (qarayer)

ovalarda, çöllərdə su toplanan çuxur. (kətil.)

oynaq ulduz. (göz vuran ulduz). (**oynaq**: titrəşik. titrək. sallaq. sandıraq. səndələk).

oynaq ulduz. (göz vuran ulduz). (**oynaq**: titrəşik. titrək. sallaq. sandıraq. səndələk).

oyunda növbət, sıra, əl. (tav). **-əl** kimin. **-əl** sizin

ögey ana. (üvey nənə).

öksür öksür ağlamaq. (hınçır hınçır, höküt höküt ağlamaq)

ölçüdə, qıyratda az olan. (qılav). -yeməyin duzu **qılav** gəlmiş

öldürmək kimi kötü iş yapmaq. (örtki ölüm)

ölkə otrusu. (ölkənin başkəndi)

ölkə uçunları. (ruhaniləri)

ölmə ölmək. (ölüm çağı çatıb ölmək. əcəli ilə ölmək).

ölübaş. (duyqusuz)

ölüm ağızda. (ölüm qaşla göz arasında. ölüm kimsədən uzaq deyil).

ölüm ağzında yatmaq. (ölüm qapısında olmaq. ölməkdə olmaq. öldü oləcək olmaq).

ölüm ağzında. (can verəndə. canbəsər. əcəl ağzında. can bəsər).

ölüm ağzından almaq. (ölümdən qurtarmaq. ölümdən döndürmək. ölümdən qaytarmaq).

ölüm beşiyi. (qorxunc, təhlükəli, oynac, sallantı, sarsıntı durum, yer)

ölüm çuxuru. (qətlqah).

ölüm dirimli soru. (çox önəmli olan nərsə).

ölüm durağı. (son evrən, mərhələ). -sıra **ölüm durağına** gəlmədən.

ölüm enişəsi (fırıştəsi). (tuğaç. (< **tuq**: bağ). (qapanış). əcəl. əzrayıl).

ölüm ər. (uçqur. fədayi).

ölüm əri. (ölüt. fədayi).

ölüm günü. (yat günü. tuğuc (< **tuq**: bağ). (tuxdanma. tuqlanma. qapama. dinmə. doyma). ölüm törəni.

ölüm keşişi: ölüm təsviri. (**keşişi** : **çəkisi**)

ölüm köynəyi. (kəfən).

ölüm qabağı gözə gələn, sayılıb sayılmaz görüntü:. (ağsa. uyuc. şəbəh)

ölüm qınağı. (ölüm cəzası).

ölüm otun içmədən. (ölüm şərbətin).

ölüm savın bildirən kağız. (qaralı bəlgə: qaralı çapar: qaralı kağız).

ölüm sormaqlanlay gəlir. (ölüm sormadan gəlir

ölüm təri tökmək. (böyük bir qorxu, sıxıntı, bunalı içində olmaq).

ölüm törəni. (ölüm günü. yat günü. tuğuc (< **tuq**: bağ). (tuxdanma. tuqlanma. qapama. dinmə. doyma).

ölüm yatağı. (dincə döşək: dinc döşək).

ölüm yazılı. (başı ölümlü).

ölüm yürüm. (ölüm dirim).

ölümə çarpası. (öləsi)

ölümə gedmək. (ipə gedmək)

ölümlü xəsdə. (**ölümlü**: məhkum).

ölümsüz ağrıya gələsi. (ölməyib, öləsiyə acılıq çəkəsi).

ölümü gəlmək. (sonu gəlmək).

ölümü yaxınlaşmış. (bir ayağı çuxurda, gorda).

ölümü yaxlaşmaq. (gününü bəkləmək. gününü saymaq).

ölümün istəmək. (başını istəmək).

ölümün, yoxluğun sağlamaq. (başını yemək).

ölümünə susamaq. (1. qorxunc durumda qılınmaq. 1. istəyərək xəterə girmək).

ölünü yuğub ağa (kəfənə) basdıran, çulqayan kimsə. (ağbasan. mirdəşir).

ölür günüm. (öləcək günüm)

ön bölüm. (baş). -gəminin **başı**.

öncəki gün. (öndüğün)

önünə keçən nərsəni qatıb, dolandıra biləcək güclü su. (qataraq)

ördəklə qaz qanğıldar. (ördəklə qaz ötər)

ört bas edmək. (qapaq vurmaq. gizləmək. saxlamaq)

örtki ölüm. (öldürmək kimi kötü iş yapmaq)

ötə düz. (kamilən səhih)

ötə gün. (başqa gün. ayrı. qeyr). -o **ayrı** işdir.

ötə yandan. (qarşı yandan. digər tərəfdən)

öti bürc. (haddə zaviyə).

ötürüb keçilən nərsə. (payış. dağış).

ötüvə getdi. (güzəştə getdi).

öz başına buyruq. (xanlıq. sultanlıq)

öz başına ötürməmək. (boş bıraxmamaq)

öz başına, özgür olmaq. (qarşanı görüşəni olmamaq. müstəqill olmaq)

öz başındakın qılmaq. (yaşamın, varlığı sürdürmək yaşamın yaşamaq. yaşamın keçirmək. olduğun sürmək,
yaşamaq.

öz kilimin sudan çıxartmaq. (özü oturub dura bilmək)

öz soru. (ayratın. başqa xass soru. ayratın. ayrıqsı. dəğişik. fərqli. istsnayı)

özbaşaq. (özbaş. müstəqil. xisusi).

özə, içə bağlı olan, özdə, içdə qalan bölüm. (içdərik. içdəri. içdən. içgin. özdərik. özdəri. iççil. içək)

özəl gün. (sıradan olmayan)

özgə, başqa birinin nərsəsin yemə, oğurlama. (aşırma:. intihal)

özgəsinindən yeyən. (təkbaş. asalaq. əkdi. nəxənək. tabsaç. əngəl. qonaq. otlağçı. pasqal. uyundu. yalağa. yaltaq.
dartıq. yük).

öznə bağış. (sevə sevə istəmək)

özümü özümdən alır. (bayılıram. anğa, ağzı açıq qalıram)

özün başqa donda yasatan. (sayğas. sayvas. riyakar. (müqəddəsənəma)

özün ələ almaq. (iç durmaq. dözmək).

özün, için yemək. (dododağın çeğnəmək)

paxlayı ağızdan çıxarmaq. (söylənilməz nəyi söyləmək)

palçığı özlü, tutumlu, yapışqanlı qara topraq. (qarakəpir).

palçıqdan, sudan keçmək üçün, ayağ basmaq üzrə ortaya qoyulan daş. (atlama daşı)

pambıq ilə baş kəsir, iğnə ilə gor dəlir. (çox çevik iş biləndi)

papaqlı baş, içdən yaş. (üzdən doluq, içdən pozuq. dolu qanlı, çürük canlı. gözdə eyik (yaxcı), içdən yenik

(çürük). iri yarı olduğunda, cansız, sağlıqsız kimsə. duruşlu, içi boş kimsə)

parlaq ət rəngi. (algün. alqın).

parlaq ışıqlı. (yaşın)

paşadan kiçik, ağadan böyük qonum, dərəcə. (bəy).

payışlı kişi. (ehsan verən kişi)

pelikana oxşar su quşu. (qalğanqazı)

pəncşəmbə. (ortaqün)

pəs durumda. (pis vəziyyətdə)

pəs kişi. (pəsadam)

pəsgər. (mürtəce)

pəslik. (pislik. aşağılıq)

pəsov. (çirkin. mundar)

pinar başı. (sərçəsmə)

pis gün görmək. (kötü yaşamaq)

pis günə. (kəminə). -nə oldu ki belə **kəminə** qaldın.

pis singli. (pis xuylu)

pis, yaman, uğursuz, qısqancılı baxış. (pis göz). **-göz dəğmək.**

pişmiş ət. (sökləmə. xaşlanmış. xəşil. yəxni).

porsuq qız. (pozuq qız. açıq qız. atış). -dedim ki atışlarla oturub durma.

puluna buyruq. (parasına minnət)

rəsmi damqa. (biçili, salımlı, salıqlı möhür).

saçları tökülmüş, yada qıssa kəsilmiş baş. (çambaq. çapbıq. qambaq)

sağlıq suların olsun. (saatların olsun)

sağrıdan aşağı, quşqun yerinin əti, ki iyi sayılmaz. (qusquni düşük. güzəri keçimi iyi olmayan kişi. üzük).

sağsalamat. (iyiçur. dinc. rahat).

saqqız qabağı. (yeməyi yapılan qabaq çeşiti).

saqqız out. (qara qoğut).

saqqızın oğurladı. (dil ağızın öyrənmək. dilin tapmaq)

saqqızın oğurlamaq. (ürəyində yer almaq, açmaq: ışıqın oğurlamaq).

sal, düz, dik qalıb əgilməyən ağac. (salv. salva. səlvı > sürpü. sürvi. sərvı. səlfı. sivi)

salı günü. (qıyav gün)

sallabaş. (istər istəməz başı sallaq olan. (at) yerirkən başın sallayan)

saman altdan su yeritmək. (yer altdan yasa gedmək. (**yasa**: yaşan. gizli. yattıq).

saman altından su yeritmək. (eşib işləmək. bildiyin etmək. kələkli iş aparmaq)

saman suyu. (parlaq olmayıb sarımtıraq boyaya bənzər yaldız)

savaqıç qələm. (qamış qələm)

saz çeşiti. (çonğur. çöğür)

saz çörəyi. (qapartma. qapartlama. bazlama. yoğuru (xəmiri) saç üzərinə qaplatıb yaplataraq pişirilən girdə çörək).

saz topraq. (ət toprağ. gil).

saz topraq. (gil. ət toprağ)

sazı tanıma. (sazbiləlik)

sazın, tarın baş bölümü. (çanaq)

seçilib alınan. (saylın. seçilmiş. seçmə. tanqal. tansal. (sər aməd. bər qozidə).

seçilmiş ağa. (**seçağan**. deptat. vəkil. numayəndə). -sayın **seçağanlar**.

sevərək verilən nərsə. (sövürgə. söyürgə. sevirgə. bəxşiş. əta).

sevimlinin ağzı. (qunçə)

sevimlinin ağzı. (qunçə).

sevinc şadlıq. (yaşın)

səbəb bildirən bir ılgəc. (için. üçün).

səndə o göz varmı?. (bunları görürsün?. gözün seçir).

sərdar. (baştutar)

sərə çök. (miz səndəl)

sərgə örtüsü. (sərəki)

səsə qatılmaq. (açısın bildirmək)

səsin ən alçaq, basıq, yoğun bölümü. (basıq)

səyil adam. (az adam). -**səyil** adam olar ki bunu bilmiyə. -tükən **səyilliyi** deyil ki balan. (**səyilliyi**: azlığı). -pul

səyilliyindən dolayı qaldığ.

sıcaq su qaynağı. (qormıq (< **qor**: od). qaplıca. qapcıq. çərmik. ılıca. yılıqca. qaşqoz. hamam)

sicimsiz biri. (qiyafəsiz biri. licimsiz biri. görmüşsüz biri)

sıçan quyruğı. (yuvarlaq turpi çeşiti. (**turpi**: ikə. iğə. qoğara).

sığır bozağılamaq. (buzağılamaq. bozağılamaq. buzağılamaq. bozalamaq. buzalamaq).

sığır quyruğu. (balıq otu)

sığır quyruğu. (bitgi adı)

sığırıcıq böyüklüyündə, qara düz qaqalı, ayağı qırmızı olan quş. (qarayaz)

sığırıcıq böyüklüyündə, qara düz qaqalı, ayağı qırmızı olan quş. (qarayaz).

sıx, dar, darğıq olan nərsə. (tünərik).

sıxı baş. (dar qafa)

sıxı can. (darıxan)

sıxı oyu. (dar fikir)

sıxılmış yemiş suyu. (sıxı.)

sıxıntı verən yuxu, iç durum. (qıncılaz. qancılaz. qarabasan. qarabaslı. kabus)

sıqarın dibinə taxılan qalın kağız lülə, çubux. (burştıq > müştük. uctuq. ucluq)

sil sini silik kimsə. (çox səmimi, içdən olan)

sınavlı, bilgili (aqah) kimsə, işini tək başına görər, aşar, açar. (yol bilən, kərvana qatılmaz)

singi pozuq. (xuyu pozuq)

singi tutmaz. (xuyu tutmaz)

sının (qəbrin) baş yanına tikilən daş. (qafadaşı qapadaşı. başdaşı)

sirayət edən. (yoxar. yukar. bulaşar).

sıvıq qudruq (quyruq). (qatır quyruğu kimi qılsız. uzun quyruq).

sizdən başqa. (sizdən oysa). **-sizdən oysa**, hammi gedməlidir

sizin avzıza gəldim. (sizin səsizə gəldim)

sizin avzıza gəldim. (sizin səsizə gəldim)

sizin yasızda. (sizin sayə, mərhəmətlə).

sizin yasızda. (sizin sayəzdə). -bu xanımın **sağutunda** var yoxumu itirdim. (**sağutunda**: kölgəzdə)

sobu baş. (biz baş. başı girdə olmayıb, uzunsov olan).

socuq ata (sucuq ata): dadlı, şirin, könlük, sevimli ata, dədə.

soluq darlığı. (sıxı. asm)

sonuclanacağını kəstirmək. (sonunu görmək)

soruq günü. (san günü. hesab günü. məhşər günü)

sovğa qalan. (düşən. çatan). -atalardan oğullara **düşən**

sovğa qalıb, bacı qardaş qıncuşar. (**qıncuşmaq**: dartışmaq).

sovğa qalmaq. (sovğanmaq. keçinmək. miras qalmaq). -bu ev atamdan **keçinmişdir**. -ötəkdən **keçinmiş** yapılar.

sovğa sağut.(sovğa səlam. dosluq iləti).

sovğanı, mirası bölüşdürən görəvli (vəzifəli): kəsici. kəsci. qəssam)

sovğaya, mirasa qalmaq. (keçmiş). -bu ev ona atasından **keçmiş**.

soyuq su içmək. (çalva (halva) yemək. aş içmək. kötü bir duruma düşmək. (şaka yolu türməyə düşmək)

sozuğ çalan. (sazançı. qamış, ney çalan)

sönük ulduz. (ulduzsuz. qarabəxd. qarabet. bəxdə yatmış).

sönük ulduzlu. (bəxdə yatmış)

söz açmaq. (nərsədən qonuşmaya başlamaq. nərsədən söz etmək).

söz dibi. (söz kökü)

söz saz. (aydım saz)

söz, qaraş almaq. (ağız diləmək: nəzər sənclik etmək. nəzər sormaq)

sözbaşı. (bismillah)

sözə girmək. (sözə qatılmaq).

sözə tutuşmaq (biriylə). (qarşılıqlı sözə girmək).

sözü ağzında qalmaq. (çaçıqmaq. çeçiqmək. tıkanmaq)

sözü ağzında. (danışığa anıq, hazır)

sözü kök, ağzı boş. (gəvəzə. çəvəngi. çərəngi. çavça)

sözüm kütəl (keçmir). (sözüm kütdür).

sözün dib anlamı. (əsl anlamı). **-dib** sözüvü söylə.

sözün söyləməmək. (sözün gizlətmək)

sözündə yağ, işində çağ. (dilli başlı)

su (daşıma) kovası. (keşən. çəkən)

su axdı. (qoşun, sel kimi, su kimi, saldırya keçdi)

su almaq. (su yapmaq. yağunmaq. yıxanmaq)

su altında olan, işləyən. (suvastı. suastı. (suv + astı) suvaltı. suvaltı. (suv + altı). (zir dəryayi. zir abi). **-suvastı**

gəmi. **-suvastı** quram)

su ambarı. (sarnaç. birikə. birkə)

su ambarı. (şərdaba. kəvmə. kəvəm. oluq.)

su astı gəmi. (su altı gəmi).

su atmaq. (sudramaq. sağurmaq. sudmaq. sutmaq. suzatmaq. suztürmək. tükürmək. tüpürmək)

su atmaq. (sütmək. süzütmək. tüpürmək)

su ayağı. (su yolu)

su basan alan. (qapıq. qapız)

su basqını. (su basqıncı. sel)

su başdan aşmasın. (durum kökdən pozulmasın)

su başdan ötmüş. (iş işdən keçmiş)

su başı. (1. qaynağ. mənbəh. 1. topraqlara verilən suların bölünməsinə görəlisi. mirab.)

su başı. (1. mənbəh. mənbə. 1. topraqlara verilən suların bölünməsinə görəlisi)

su başı. (sulağ. suğal. suvat. sutav. sıvat. su götürülüb içilən yer. (abəşxor).

su bəndi, bağajı. (dalba)

su bəyi. (su bəkçi. tuyen. toyun)

su birgəşi. (birgə. birkə. dərə qolları suyunun toplandığı yer)

su birikən çuxur. (kav. qaq)

su birikintiliyi, yığınlığı. (birkəlik. qalqıq. qalğaq. kavlıq > qaqılq)

su birikintisi. (birkə. irkinti. birkinti. irkinmə. birkinmə. irkmə. irkilmə. birkmə. irkilmə. irkilti. birkilti. irikinti.

birikinti. irikilti. birikilti)

su birikintisi. (qaznaq)

su birikmək. (gölərmək. göllənmək)

su borusu. (küng. güng. güh(< kövüng < kov: kav: oyuq). borya)

su boyum qanadır. (su boyumcadır, səviyyədədir)

su böcəkləri. (qılqanat)

su börki. (ilk öncə sıcaq suya daldırılmış qalınca yufqalardan yapılmış börk çeşiti)

su buz bağlamaq. (qığışlanmaq. qaqışlanmaq)

su çevri. (çağlaq. çağraq. sarsalıq. sarsarıq. sarsatıq. sarsırıq. su çevrintisi. çevrinti. tərsin. girdab. qanğıl)

su çevrinti. (sarsalıq. sarsarıq. sarsatıq. sarsırıq. su çevrintisi. çevrinti. tərsin. girdab. qanğıl. qatalaq)

su çevrintisi. (çevrinti. sarsalıq. sarsarıq. sarsatıq. sarsırıq. tərsin. əğrim. girdman. qasırğa. tuzaq. büküm.

dolamac. tolaq. dolaq. məhləkə. qatalaq. qanğıl. burcaq. burqac. çevrik. çevri. çevrinti. su

çevrinti. burqac. çevrinti. qaraqur. devirin. devirim. çevirin. çevirim. dönüşüm. dolaşma.

dönmə. dalqa. qatlaq. çevrik. dolab. çəkrək. çəkəkək. çəkəkək. dönək. qancıq. dönəmək. ivlək.

evlək. çevlək. çövlək. çölək. girdağ > girdab)

su çevrəsi. (qaznavız. burqac. göməğ. qazan. girdab. gicoy. qıcoy. qıvrım. qıyım. çevrim. qoylan. quylan)

su çəkən. (suçu. tulumbaçı. mirab)

su çəkmək. (somormaq. sormaq. sorğacmaq. öpürdənək. öpürdənəgmək. öpürmək. hopmaq. suva çəkmək)

su çıxan yer, göz. (qaragöz)

su çoxluq, bolluq simgəsidir, əsgər. (suv. sov. so). -bəy **sov qurdu, бүkdü**: əsgərin topladı.

su çulluğu. (yabanı ördək çeşiti: bağirtlaq)

su damağından ötməmək. (su boğazından keçməmək. çox sıxıntıda olmaq)

su damcısı. (çıl. çil. çiğ. tər. düğmələnməmiş su qıtları)

su daşğını. (su tuqyanı. (< **tuq**: dolu).

su daşı. (biləyi daş. bilöv daşı. sulama daşı)

su daşı. (bilöv daşı. sürtək daşı. sürtmə daşı)

su daşıyan. (sulqa. suvqa)

su daşqını. (sel).

su dələyi. (qunduz. (putika (sanskirit) (< puy (sanskirit): qoxumaq. bu heyvan pis qoxusuna görə bu adı almışdı).

pueo (latin) > putacius (latin)

su dərgəşi. (birkə). (dəğrəş: dərnək. birikiş. toplanış).

su dolabı, çərxi. (dönmə dolab)

su dolabı. (quyudan su çıxarmağa özəl dönər çərx, dilab)

su dovı. (nol. suvarma sırası)

su enmək. (kişinin (insanın) gözünə, atın dirnağına kəsəl keçmək)

su əkmək. (süc çörək (**süc: süci**: şərab).

su fişqıran. (fişqıdaq.)

su fişqırtan, püskürən ayqıt. (fişqırıq. püskürük)

su gəlmək. (su axmaq)

su gərəkmək. (arınmaq, qusl gərək olmaq)

su götürməz, geri dönməz. (üzülkəs. qəti. kəsin)

su hopan. (su qıran. su dərən. hovlu. hoplu. hoblu. hovul. hopul. hobul. qırım. qurutma)

su ibiyi. (süvluğ. sülük. sivlik. çaydan, ibriq. qırna kimilərin əmziyi, lülüşü)

su içində adanmış. ayanmış, ayrılmış bölük. (ada. adaq).

su içində, çürük, boş, bataq topraqda tikilən yapının təməli olaraq, sıra ilə yerə soxulan dirəklərin hər

biri. (qazıq). **-qazıq** üzərinə yapı tikmək.

su içmək kimidir. (çox qolaydır)

su içmək. (susunmaq. sulanmaq)

su içməyə, keçməyə, yağınmağa əlverişli yer. (suvat. suvla. suval)

su ilə yuma, yelxama. (suyuş. suyuc)

su iti. (qunduz)

su kağız. (dalığan. filiqran)

su keçirməz nəsnə, maddə. (kərtıl. kərən. kərin. kəriş. kərit. kəsqr. kəsqrıt. kəsgər. kərit. kərənıl. dama salınan

gillı topraq)

su keçirməz. (sızdırmaz)

su kələri. (kilis)

su kəsiği. (su növbəti)

su kəsimi. (gəmilərin qaplamasının aşağısında yazılan sayılar, ki gəminin ağırlığına görə suya batma ölçüsün

göstərir. -bu gəminin su kəsimi nədir)

su kəsimi. (gəminin, tam yüklənmiş durumunda, suya batan bölümü)

su kimi açıq tözlü, boyalı. (supgi. süypgi. subəki. suvaki. **-supgi** al. **-süypgi** göy)

su kimi bilmək. (icdən, yanlışsız bilmək)

su kimi içmək. (qolayca).

su kovaların, dolçaların daşımada işlənən çiyinə qoyulan sıırıq. (qapsac)

su qabağı. (içi boş, böyük qabaq çeşiti)

su qabağı. (keşgül. kəşgül. çəgül)

su qabağı. (su qabı kimi işlənən, içi oyuy qabaq çeşiti)

su qabağından yapılan qab. (kəvgür. kövgür)

su qabarcuğu. (suyun üzünə daş atıldıqda, oluşan girdə dalqalar)

su qabı . (sumaq. susaq. qırba. sunğaq. məşrəbə. yalaq).

su qabı. (gərmə. gəvmə. gövəc)

su qabı. (qabac. bardaq. istəkən)

su qabı. (qanaca. qanca. qanata. çanqa. çalqa. panca. pəncə. tüng. parç)

su qabı. (qumqan. tüng. qumquma)

su qabı. (sulaq)

su qara. (bəhr o bərr)

su qaynağı. (bulağ gözü. qaqlıq. qaxlıq. qalxlıq)

su qaynatmaq. (qazan qoymaq, asmaq)

su qıyılarında bitən, iri yapraqlı, su ilə ələ sürüləncə köpürən bir ot. (qarqasabın)

suyun qoy. (süz)

su qozağı. (su köpüyü, hubabı)

su qozağı. (su qabarı)

su quşu çeşiti. (qılquyruq)

su quşu. (quba qaz. qu.)

su quşu. (soğuş. suğuş. ördək)

su quşu. (suda üzər, yaşar quş. ördək)

su mənbəyi. (suqar. suvat. sulağ)

su olub yerə mandı. (yox oldu). (**manmq. banmq**: nərsənin içinə qoşulmaq, batılmaq).

su omuzluğu. (gəgəy. çiyində su daşıma sırığı)

su otu. (suyun üzündə, içində bitən ot. göz. gözə. > xəz. xəzə. yosun. cülbək. -balıqlar **gəz** yeyillər)

su oyuntusu. (supüçüyü. subiciyi)

su rəngi. (usut. boyasız)

su salışmaq. (suya düşmək. sutqarmaq. sitqarmaq. sulaşmaq)

su səpən, verən. (suvçı. suğarıçı. suçı)

su səpən. (süzgəç. abpaş)

su səpmək. (su vurmaq. yumşatmaq. təsgin vermək. yatışdırmaq)

su sığırı dişisi. (tombay.)

su sığırı. (camış < çimşik < > çimiş (< çimmək). kömüş. gömüş)

su sığırı. (üzücü sığır. camış. (< çimiş. çimgic).

su süzdürən təşt. (gəlvər. qarsan. kərsən)

su süzmək. (su axıtmaq. yuğmaq)

su şiri. (qatal. qırtıl. qırna)

su tərəsi. (kireson (latin). bu otdan salat yapılır)

su tökmək. (işəmək)

su töküldü. (suv axdı)

su tökülən yer. (ayaqyolu)

su tökülmək. (suvalmaq)

su tökünmək. (arınmaq. qusl etmək)

su tökünmək. (su tutmaq. yuvunmaq.)

su tökünmək. (yılxaımaq. yuğunmaq. üstünə, üzərinə tökmək)

su töküşmək. (sulamaq)

su tulumbası. (əmmə basma)

su tutmaq. (su tökmək)

su üzərində daş qaydırmaq. (qaymaq almaq)

su üzərinə salınan hörüklü neçə taxda. (sal. kələk).

su üzündə oluşıan yəşil qabarcıqlar. (zigil. sivil)

su üzüş. (su oyunu)

su verən. (sulayan. sutuqləqən)

su verən. (suvqarquçı. sulayan. sulayıcı)

su verilmək. (suvalmaq. sıvanmaq. sulanmaq. su saçılmaq)

su vermək. (suvqarmaq. sulamaq. suvrarmaq)

su yağı. (zeytin yağı. süzmə yağı. suyuq yağı. qoruq.)

su yatağı. (hər bir yeri, azacıq qazılsa su çıxan yer)

su yayım dizi. (su çatdırı). (abyarı sistimi).

su yerə batıb, topraq tavlamaq, dolmaq. (soğışmaq)

su yığışmadan şişmək. (sısılmaq)

su yolu. (arx. axar)

su yolu, ayağı. (güh. güng. apara. abara)

su yolu. (avqın)

su yolu. (işək yolu, yüyəsi, lüləsi, borusu)

su yolu. (kərim. kəric. kəriş. gəric. gəriş. qarım. arx)

su yolu. (qarğ. arx)

su yolu. (qoğuş. oyuq)

su yolu. (oğlıq. oyulmuş, oyulmuş yer). evlək. ivlək. yivlək)

su yolu. (yeraltı dar yol: güh. güng. kəriz. avqun. oyqun. kanal. kanalizasyon)

su yolundan açılan qol. (qaragöz)

su yosunu. (suysun. yosun. xəzə. cülbək)

su, göl, bulaq ağzı. (alış. dəlik).

su, suyuq daşımağa ortası şişik boçqa, boşqa. (kavtal qartal)

su, yel həlqəsi. (yutqun. utqun. girdbad)

suda yumurtlayıb, quruluqda yaşayan qurbağa. (qara qurbağası)

sudan ayran alınmaz. (iki ayaq bir tay başmağa sığışmaz. bir qoyundan iki tuluq alınmaz)

sudan havadan danışmaq. (gəvəzələmək. çənə çalmaq)

sudan keçirib arıtlamaq, təmizləmək. (çalxamaq. yalxamaq. yerxalamaq. yıxamaq. yılxamaq)

sudan. (önəmsiz. əhmiyətətsiz. **-sudan** bir yanıt yaz)

sui istemal. (olmaza işlətiş. su istifadə)

suqa vurmaq. (qoşuna, ləşgərə çalmaq)

sular qaçqınıb. (sular çəkilib).

sular qararanda. (axşam düşəndə)

suların qaynaşib axtığı daşlı yer. (qaqraq)

suli səpgən. (qarla qarışq yağmur. sulu qar. yarı ərimiş yağan qar)

sulu olmayan. (qoyuq. qalın. quyuq. qəvamlı)

susaq baş. (könlü susamış. arzılı)

sutökülən yer. (ayaqyolu)

suv axdı. (su töküldü. (qoşun töküldü).

suv başı. (bulağ qaynağı)

suya çəkmək (yuğunmuş nərsəni). (durulamaq)

suvarat qız. (namuslu qız)

suya axızmaq. (suya tökmək. suya savmaq. boşuna itirmək, satmaq)

suya batıb gedmək. (suya vurub gedmək. yox olmaq)

suya batmaz. (üzgəc. suyun üzündə durur. yüngül)

suya çəkmək. (ağartmaq. bəraət etmək)

suya çəkmək. (aruvlamaq)

suya daldırıb çıxarılmaq. (çırpılmaq)

suya düşmüş çörək tək. (sürmük. bitgin. çox gəvşək, halsız. açıla qalmış)

suya gedmə. (1. yeni parçanın yuvulunca çəkilməsi, daralaması. qısalması. 1. əməyin, zəhmətin həviyə gedməsi)

suya sabına toxunmamaq. (kimsəyə toxunmamaq)

suya soxmaq. (banmaq. sulanmaq. sulu nəyə basmaq)

suya, nərsiyə doyurmaq. (boluna sulamaq. qərqləmək. qərqləmək. qanıqdırmaq. qandırmaq. qarışdırmaq.

qardırmaq)

suyu başından kəsmək. (iş bilənə tapşırmaq. -**suyu başından kəsseydin** işin böylə əngələ düşməzdi)

suyu belləmək. (suyun önün açmaq. suyu bıraxmaq)

suyu qaymaqlı. (kimsənin bayağı nərsəsi, hər nəyi uğrulu, asılı, faydalı olan.)

suyu sütlü. (iş duru olmayan)

suyu üfləyibdə içmək. (çox çəkinərək iş yapıb düşünmək)

suyun axıb tökülən yeri. (alış. dəlik).

suyun axıb tökülən yeri. (alış. dəlik. su, göl, bulaq ağzı).

suyun azalması. (darğaymaq. suların quruyub çəkilməsi)

suyun bir yerdən çıxacağı yeri. (savacağı)

suyun bir yerə girəcək yeri. (suvacağ. (# suyun bir yerdən çıxacaq yeri: savacağ).

suyun birikdiyi yer. (qaralıq oluğu)

suyun bol bol, gurultulu, iti axma səsi. (çağış çağış. qağış qağış. carıl carıl. şarıl şarıl)

suyun bölündüyü yerdə olan örtüklü, lüləli hovuz. (savaq)

suyun bulmaq. (yolun tapmaq.)

suyun çalxatısı. (çırpıntı)

suyun çəkmiş ət. (bıxtı. qax. qurutulmuş).

suyun dağılmaması üçün, su yollarına çəkilən, salınan, uzadılan saxsı, ağac. (güh. gərmə. gəmrə. qubur.

qoğur. qovur)

suyun dəyişmək. (xuyun dəyişmək)

suyun gölə tökülən, qoyulan yeri. (göl başı. gələğən)

suyun qol qol səsi ilə axması. (ıgıl). -ıgıl ıgıl axıyor)

suyun qollara ayrılması. (tarmaqlanmaq. tarmutlanmaq)

suyun quruyardı olduğu yerdə. (qarqış)

suyun oynayub sallanması, köpürməsi. (talaz. dalaz. talqa. dalğa)

suyun sütlü, sütün sulu olmasın. (**yarqış**). (**suyu sütlü**:işi duru olmayan).

suyun üzərinin donması. (qabırcaqlanma)

suyun üzündə donan buz tikələr. (sang)

suyunca gedmək. (uymaq. qarşı durmamaq)

sümükdən ayrılmış ət. (usuq. qara ət).

süt ana. (ayaqa. əğəkə. ağagə. anağa. anaka. ənəkə)

süt başı. (1. kala. 1. bal, qaymağın üzü).

süt başı. (ağız. kala)

sütana. (əmdirgən. əmdirən. daya. taya)

sütana. (sütnənə. əmişdirən. əmzirici)

sütana. (sütnənə. taya)

sütdən ağ, sudan tınığ. (sütdən arığ, sudan duruğ). (**tınığ**: duru).

sütti. (tüpürdü)

sütüm sana acıqsın. (həram olsun)

süzük ağızda yoğruşdu. (ağız suyu qurudu)

süzük ağızda yoğruşdu. (ağız suyu qurudu)

şaxda ata. (şaxda baba. ayaz ata. sazaq ata. kəsici soyuq tanrısı)

şəfali, mədən suyu. (araxan. içmə)

şişman olmayıb, ətə dolu, ətdən bərk nərsə, kimsə. (ətinə tolqun. tıqnaz. səmiz)

şor (çor) su. (şorva. şorağ > şərab. pənir suyu)

şor su. (acı su)

şor su. (şarov. şərov. acın). -pənir **acını**.

şorbada duzu olmaq. (bir işdə azda olsa, qatqısı olmaq)

şoru yağından baha. (tutarı, dəyəri tərs biçilmiş olan)

şu bu. (ötəbəri. o bu. o nəsnə bu nəsnə)

şu çağda. (bu çağda: gəlincə. gəlmişkən. gəldikdə. şimdi. imdi. indi)

şu indi. (şu imdi. şindi. şimdi)

şurası var ki. (bir də. həmdə. burası var ki)

tabbaş. (başında yara izi olan)

tabur ağası. (jandarma bəybaşı)

tabur başı. (minbaşı)

taxdabaş. (təxdəbaş. qalbaş. kalbaş. qalbas. qalas. qabaş. qaba saba, yontulmamış, biçiksiz, düşüncəsiz kimsə)

taxıl dənələrinin içi qara tozla dolduran ağrıq, kəsəl. (qaralıq)

tam arzu ilə. (min can ilə. tam istəklə)

tamam gün. (ertörüt < {ertə orta örtə (ötrə)}. səhər nahar axşam)

tamay. (aşqın saray. dolonay)

tamı dibi. (çox uzaq yer). (**tamı**: cəhənnəm)

tamının dibi. (qarayer. qarayol). (**tamının**: cəhənnəmin)

tançu unat: nəqədər baha. çox baha. (**tançu**. çox çox). (**unat**: onat: dik. düz. uca. dəğər).

tanğ atıb tanğa düşüb. (gün çıxıb, günəş (səhər) yayılıb). **-tanğ atıb tanğa düşüb**, dur ged işə, çöngə gəl: gün

çıxıb, günəş (səhər) yayılıb, oturma çıx ged işə, axşam çağı dön.

tanqi beşdə. (düz beşdə)

tanqi özdür. (lap özüdür)

tanrı ağa. (tanğa. böyük tanrı).

tanrı bağşı. (tarı vergisi, yarqası)

tanrı sağuş. (allaha şükür. həmd olsun)

tanrı sovqası. (tarı vergisi)

tanrı yoğar. (rahim allah)

tansuq sevi. (mələkütü eşq)

tapıq olsun. (peşkeş olsun).

tapıq suyun. (mütəberrək su. adaq su. duva oxunmuş su)

tapıq vermək. (ehsan vermək).

tapuq barutmaq. (sunuş qılmaq).

tapuşun, damın iç üzü. (tağuş. tarus. to vaz. tovağ. çatı. səqf)

tar tar. (dar dar. tel tel. ərış ərış. rişdə rişdə. tək tək)

tar tar. (tel tel. parça parça)

tar, qopuz çırtqamaq. (çalmaq).

tarçın çəkmək. (dar için çəkmək. darçın dartmaq. ah çəkmək. inləmək. hayıfsınmaq. əfsus yemək)

tarı abanında. (allah amanında. allah qorusun)

tarı abansın. (allah saxlasın)

tarı onarsın. (allah nəcat versin. allah ras gətirsin)

tarla sınırı. (an. bərkə. bəlkə)

tarla, dağın yassı, düz kürək biçimində olan yeri. (daban). **-daban** yer. **-daban** tarla.

tarlada bitən qara, yuvarlaq dənəli bitgi. (qaracıq. qaracula. qaragüllə).

tav baş. (dağın doruğu, zirvəsi)

tav qaldırmaq. (sağlığa qaldırmaq. tos demək. tuş vermək)

tav qılınmaq. (tavranmaq. rəfdar etmək)

tav tapa. (tap: təp < təpmək) (koniş vakoniş). qılış qayış. etgiləşim)

tav tov. (> təb tab). (**tov.** > təb. qızığ)

tav tov. (yap yup. kələk külək. nəxşə. hilə. məkr)

tav töv. (tövüş. yalğun. yalğın. hiddət).

tavın almaq. (odun almaq). -atı gəzdirib **tavın almaq**, ögrətmək)

tavında. tavını keçirmədən. (sıcağı sıcağına

tavlı saat. (qurqu saat)

tavşan, geçi kimi heyvanların quyruğu. (ciqey)

tavuşqarası. (toyuqqarası. qarağı. günəş batdıqdan sonra gözün görməmə kəsəli. gecə korluğu. korluq).

tel tel, tar tar dağılıb çözülmək. (tellənmək. aşınmaq. ipliklənmək. arxaşları üzə çıxmaq. lif lif olmaq)

tel tel, tar tar olan, tozumsu nərsə. (ipliksi. ipsi. tor)

tel tel, tar tar. (iplik iplik: ip ip. yol yol)

tezbazar (tezbasar) etmək, atmaq, ötmək. (başdan sovməq)

təh tutmaq. (dib tutmaq. dibi yanmaq. təh qapmaq. dibi qazmaq, qazmaq bağlamaq)

tək başına qalan. (qoturbaş. yalnız qalan)

tək başına. (ayrım. tək. ayrı. yalnız)

tək təkir. (dümbələm düz).

təkə, dibə, dərinə saplamaq, soxmaq. (qanğıрмаq qayıрмаq)

təkgəl ikgəl. (bir pay iki pay). -islamda sovgadan **təkgəl dişiyyə, ikgəl ərəkəyə** düşər

təkiz kağız. (qırıqsız, pürüzsüz kağız)

təkiz yer. (hamar yer)

tən yarı. (yarı ba yarı. tam, düz yarısı)

təndirdən çörək, çölmək, nərsə götürmək üçün, başı əgri uzun şiş. (ərsin. əğsin)

təp təkini çıxartmaq. (dibləşdirmək)

təsdiyi qıranda bir, suyu gətirəndə bir. (iyi ilə pis, itik qazanc birgə tutulur)

tıb deməmək. (dib deməmək. etiraz deməmək)

tıp kimidir. (rəh rufu yerində sapa sağlam)

tışqari söz. (tışqəri, tışqari, əlavə, artıq söz)

toğalaq toğalaq qurudulan duzlu süzmə. qurut. kəşk (< köçək).

toğan boğan. (dağ dərə. sapıq sapan: əgri ügrü. dağ daş). -sıraz olursa işin, **sapıq sapan** aşar olur. (sıraz: düz)

toğan quşu. (ütülgü. ötülgü. çərx). (bu av quşu itiliyindən, çapıq sapıq dönməyindən bu adı almış).

toğan soğan. (girdbad)

toxan tıxacı. (təsadüfdən oluşan tırfık).

toxdan içən. (haqdan içən. doğrudan qaynaqlanan)

toxmaq çeşiti. (kütmə). (**küt**: yoğun)

toxmaq kimi. (gürbüz, ətli cocuq)

tomuz başı. (sıraca (daül xinazir) xəstəliyi çeşitlərindən)

topbuş quyruq. (qalça. qaba ət)

toplü köstək ki doğanın ayağına vurulur. (tomağa)

toplumun qara qatı. (əvam).

topraq ağzına. (öləsi)

topraq baş üy. (topraq damlı ev)

topraq, su, saman qarışımı palçıq, çamır, çalmır. (qarmac. suvaq)

tov (küf) gedmək üçün, ağacdən, uca yerdən asılıb, iki qat ip. (çöncələ)

tov ayaq. (tü dabana)

tov qıyır. (güc qıyır: zor qılır, rəva bilir)

tov sənə. (sıra sənindir. (sağlıq vermədə deyilir). **-tov** kimindir. -öz **tavın** gözlə.

tov tovlamaq. (ara qızıışdırmaq)

tov vermək. (döğütmək. tovlamaq)

tov vermiş. (eşilmiş, hörülmüş). **-tov vermiş** saçların ucun sancmış tər duvağına

tov yarışı. (qaçma yarışı: çapış. çapığ)

tov, tav verilmiş. (tovlu. tavlı)

tov, tav verilmiş. (tovlu. tavlı. qavruq. qovruq. birişdə. bürüşdə. qızarmış)

tova düşmək. (lap yeyinləmək)

tovan atınmaq. (kuf uçmaq).

tovdan, istidən, oddan qalan iz. (dağ).

tovlu ip. (burulmuş ip)

tovsuz qılıqsın. (əxlaqsız bacarıqsız)

toy açını saat beş, ucunu yeddidir. (**açın:** beş-**ucun:** yeddi)

toyçu başı. (əğləncəyi idarə edən kimsə)

toyuqların üstünə düzüldüyü yasdı ağac. (dar)

toyun ilk günü, kürəkənin, sağdıcin evindən asılan, üzəri yemişlə bəzəkli şam ağacından bayraq.

(gəlbərə)

tozunu atmaq. (birin dibdən atmaq)

tökmə su. (qaynaqdan olmayıb, sonra tökülən su)

törağa. (törə ağa) bəyqaravçı. mütəsəddi)

tumruq ağası. (türmə başçısı).

turşusu çıxmaq. (tincığmaq)

tutduğun alar, vurduğun yıxar. (işində tam güclü, bacarıqlı olmaq)

tutuğ barmaz dözümlə, çalış atış olmasa. (**tutuğ:** qəsd. murad).

tuz salmaq. (tuz atmaq)

tük ürpədicisi. (çox şasırdıcı)

tükandan saysana (hesab kitab) yapılan satul, miz. (kursü. qursu. qoltuğ. peşxan. gişə)

tükü pozuq. (1. kötü içli, istəkli. 1. xəsdə)

tülkü quyuğu. (üzüm çeşiti)

tülkü quyruq buğ. (goran buğu. şələrlər dilindən).

tülküquyuq. (xoşquran. ispənəh çeşitli bitgi)

tümən tümən. (çox çox)

tümrüq ağası. (türmə başçısı).

tünəgün. (tünügün. dünən. savıq).

tüngün. (> түгүн). (igirmi dörd saat).

tünrə gün. (dünən yox ısrığı gün. savırıq. sıravıq)

tünün ışıq kimi yanar durur. (ulduz qurdu)

tüpürdüyün yalamaq. (əsgilərək sözündən dönmək)

türk çəkinləri. (türk naxışları).

türkəzi. (ziddi türk). (**azı**: yırtıcı. qarşı duran)

türkəsaya. (oğuz. sadə kişi. çin. yalın. tüksüz. qarşıqsız).

türklər sanı çəlikmli. (türklərə tay güclü)

uc ucuna. (dar. daradar. qısqıtına. ancağ. gücün. güclüklə). -günorta çıxsaa, axşama **dar yetişək**.

uc vermək. (1. cücərib böyüməyə başlamaq. 1. çibanın baş verməsi, yetişməsi)

uc vermək. (baş vermək)

ucbəyi sınır. (başçısı)

ucsuz bucaqsız. (bitməyən). -**ucsuz bucaqsız** istəklər

ucu dışarı qalxıq quyruq. (cayan). (çömçə, çənbər quyruq)

ucu nədir. (rəmzi nədir).

ucu ucuna. (artıq əksik yox)

ucu ucuna. (lap ölçüdə. artıq əksik yox. lap əndazə)

ucu ucuna. (sınırlanmış. məhdud. mühəddəd).

ucun başın bilmək. (uc: göt). işin için bilmək)

ucun tutmaq. (yönəlmək)

ucun ucun. (bala bala. yavaş yavaş)

ucuna parça şırıqı, şırıqları, yaxud parça, saç, gön tikəsi kimi başqa nərsə taxılan şırıq. (atraq).

ucunda nərsə olmaq. (bir işin, sözün amacı gizli tutmaq)

ucunu bıraxmaq, atmaq. (dibdən ilgilənməmək)

ucunu bıraxmaq. (artın dalın tutmamaq)

ucuz atlatmaq. (bir olaydan yüngül qutarmaq. ucuza çıxmaq).

ucuz atlatmaq. (yaxcı qurtulmaq)

ucuz baha. (ucuz basıq)

ucuz basıq. (ucuz baha)

ucuz satrılı. (aşağı satılan)

ucuz uçaz. (baha ucuz).

ucuz uçaz. (baha ucuz). **-ucuz uçazına** baxmadan

ucuza çıxmaq. (1. ucuza qurtulmaq. 1. bir olaydan yüngül qutarmaq. ucuz atlatmaq)

ucuza çıxsın. (çox çəş götürməsin)

ucuza gətirmək. (endirim yaptıрмаq)

ucuzdan bahadan. (ucuz baha, düşük yuxarı olduğuna baxmayaraq). **-ucuzdan bahadan** almalıyıq.

uçan quşa borc olmaq. (hər yana borclu olmaq)

uçan quşdan yardım ummaq. (kimsədən, bir yerdən umudsuzlula yardım gözləmək)

uçuq güllər. (solqun güllər)

uçuna sıçdıgım. (ruhuna).

uçunluq olsun. (cənnətlik olsun)

ufaq təfək. (1. xırım xırda. 1. güdə çəlimsiz). (**çəlimsiz**: qiyafəsiz. gücsüz)

uğur gətirmək. (bolluq, bərəkət gətirmək)

uğur ola. (əsən ged. yolun açıq)

uğurlu çağ. (bir işin olumlu yola girməsi üçün ən uyğun çağ).

ulduz biçimli. (beşbarmaq)

ulduz böcəyi. (ulduzğuc. yarpızqurdu. yarpağan. ışıldağuş. (şəbtəb)

ulduz falı. (müçəl (üzək). bürc).

ulduz qurdu. (ipək böcəyi). **-ulduz qurdu**, tünün, ışıq kimi yanar durur.

ulduz quyruğu. (ulduz otu. gıvılcım)

ulduz otu. (şəhab. ulduz quyruğu. gıvılcım)

ulduzlar çaxan. (axşam düşəli)

ulduzları barışıq. (bəxtli. yazqılı. şanslı. nəgələli)

ulduzu doğmaq. (ulduzu parlamaq)

ulduzu düşgün. (talehsiz).

ulu doğan. (böyük qardaş)

uluorta qonuşmaq. (bir qonuda bilir bilməzin danışmaq)

umay ana. (umana. mama. əbə. anaçı. (uşaq doğuran). qındıq ana. (göbək ana)

umud vermək. (güvəndirmək)

umudunu qırmaq. (1. inancını sarıımaq. 1. gözləntilərin sonucsuz bıraqmaq)

unatlar aş: qiymətlər artıq). (**unat**: onat: dik. düz. uca. dəğər).

urata çatsın. (murada çatsın.

uruq doğan. (soysop)

uşaq dilində ət. (coğuş)

uşaqlara görə ananın qardaşı. (dayı)

ut yeri. (namus. ovrət)

uyğun, düz, munasib gəlmək. (uytunmaq.

uyqun deyil. (1. yaraşmır. 1. əlverişli deyil)

uyqun gəlmək. (1. yaraşmaq. 1. əlverişli olmaq)

uyur devlət. (bağlı, müstəqill olmayan devlət)

uyuza mindirmə. (qaşındırma)

uz ışıq. (arabanın uzağa vuran ışığı).

uzağı görmək. (nərsənin gəlişməsin, sonuclanacağını kəstirmək, görmək)

uzaq yaxın ilgi yox. (heç dəxli yox, rəbti yox)

uzaqdan qara görünən nərsə. (qaraltı)

uzaqdan uzağa. (az çox ilgili)

uzanan bölümü (nərsənin). (keşik. çəkik). -bu uşaqda mənim **kəşiyimdir**.

uzun boylu, başı iri piləklərlə (pullarla) örtülü, pozucu, kəsənli, zərərli heyvanları yediyi üçün tarıma

(əkinə) yararlı, toxusuz, zərərsiz ilan. (qarayılan. qarailan).

uzun boylu, qanatlı, qıvrıq qaqalı, əsmər tükli, çatal quyruqlu, yırtıcı quş. (çaylaq. caylaq. qaraquş).

uzun duraz. (uzun uzadıya)

uzun ətəkli don. (qıyraq. salqıç. maksı jüb. maksı).

uzun quyruq. (qıl quyruq)

uzun quyruq. (qurd)

uzun quyruq. (quyruq sallayan)

uzun saplı süpürgə. (qaravul süpürgə. erkək süpürgə. küçə avlu, bağ süpürgəsi).

uzun sözün qızası. (qızası. özəti. məxləsi)

uzun, dar kəsik, dəlik. (yırtmac. yarıq). -doğruya yol dar, **qıs olmuş**.

uzun, düz olan. (sürgün. süzgün. süğgün. süvgün. süğün. sürün)

uzun, içi boş nərsə. (düdük. qamış)

uzun, incə, qaralı ağı üzüm çeşiti. (qadınbarmağı. qadınbarmaq)

uzunbaş. (sivirbaş: uzunqafa. uzunkəllə. biztəpə. aşağısına görə yuxarısı incə, sivri olan baş)

üç aşağı beş yuxar. (ax çox)

üçbaşlı.(üç bucaq)

ülkər ulduzu. (sürəyya ulduzu.

ürək astayından. (ürəyin dibindən, təkindən)

ürək atışı. (ürək çıpıntısı,zərəban).

ürəkdən, içindən gəlmək. (könlüdən qopmaq).

ürəyə su tökmək. (dincəklik duymaq)

ürəyi qara olmaq. (kinli. qazar. öclü. qəddar. rəhmisiz. kinli. sinli).

ürəyi su üsdə. (ürəksiz)

ürəyinə, içinə qoyulmaq. (könlünə doğmaq)

üs baş. (qapama. üz göz. gey geycək. geycək taxım). -bir **qapama** geyim paltar)

üsbaş. (əğınbaş. əyinbaş. geygeçim)

üsdə almaq. (iqrar etmək)

üsdən at. (bırax. boşla)

üst başı tökülmək. (səlpəsiz geyinmək)

üstü üstünə gedmək. (üstünə cummaq)

üstün bulmaq. (bəğənmək. tərcih etmək)

üstündə durmaq. (önəm vermək. hesaba salmaq)

üstündə durub işləyəcək düz yeri olan uca nərdüvan. iki qıçlı nərdüvan. üzüm qanasında işlənen uca

çarpaya. (tapcanğ. tovcan)

üstündən su içmək. (özgə malın yeyibdə üstündə oturmaq, sözdə edməmək)

üstünə basmaq. (üstündə durmaq. vurqulamaq)

üstünə duz bibər əkmək. (acı üsdə acı qoymaq)

üstünə düşmək. (1. bir işin dalısica gedmək. 1. bir qonuda aşırı davranmaq)

üstünə keçirmək. (tapunu (boncuğu) adına yazdırmaq)

üstünə qalmaq. (üzərinə düşmək). –dərd çəkənin, iş görənin **üstünə düşür**

üstünə qoymaq. (üstünə əkləmək, qatmaq, atmaq)

üstünə titrəmək. (çox sevib keçinmə)

üstünə üstlük. (üstəlik. birdə)

üstüzə iyilik. (1. tarı qorusun. 1. pis nədən qonuşanda dinləyəne deyilir. sizdən uzaq)

üstüzə sağlıq. (1. tarı qorusun. 1. pis nədən qonuşanda dinləyəne deyilir. sizdən uzaq)

üstvar olsun. (üsdəvar olsun. dursun. yaşasın) **>ostvar** (fars)

üvey ana, nənə. (analıq).

üy baş. (çatı. dam)

üz ağı. (üz suyu: namus. abrı). -bu işdən üzümüzün ağı ilə çıxdıq)

üz vermək. (törənmək. ortaya çıxmaq. bəlirmək)

üzərinə almaq. (öhdədar etmək)

üzü qara, qalan yeri ağ qoyun. (qaraca)

üzü qara. (baxdı qara. üzü qatı)

üzü qara. (iğrənc. pis. alçaq)

üzüklük ucunu. (məyusluq səbəbi)

üzüm sıxı. (üzüm suyu)

üzün pozun nərsə. (həram nərsə.

vax dar. (çağ qıt)

varlıq haqqı. (olum uyarı. movcudiyət haqqı).

vaz keçilən nərsə. (bağışiq. bələş hidyə. ərməğan. pay. töhfə).

verimsiz, karsız olan. (barsız, verimsiz olan. kütəl. kütə. kərəntil. kətil. kərən. kərin. kəriş. kərit. kəsqr. kəsqt.

kəsgər. qırt. qırtırız. kortıl. kort. kortıl. kortarız. kortuz. qırqalıq. qırtaq. qırtıqran. qırtlan.

qırtlaz. qırtıl. qırıç. qıyır. qıylan. kosıt. kosat. kasat. kəsit. körüz. koruz).

vırqının bəlasını aramaq. (kəndisi üçün qorxunc durum yaratmaq). (**vırqının**: bəlasını)

vırqının bulmaq. (yaptığı kötülüklərin qarşılığını bulmaq). (**vırqının**: bəlasını)

vurca gedmək. (savaş, dartış sürmək).

yağıbaş. (daşürək. qatürək. qınzır. qıncır. qancıq. qıncıq. yaman, pis düşman)

yağır buyur. (aman ver)

yağır dilənmək. (rəhmət istəmək)

yağış qar suyun yığmaq üçün qazılan dərin, uzun xəndəq, qandağ. (qarım. kərim. kəric. kəriş. gəric. gəriş)

yağız at. (ətləs boyalı, külsi at).

yağız yer. (yer kürəsi).

yağlı ballı olmaq. (araları çox iyi, içli dışlı, səmimi olmaq)

yağlı dilli, çağlı işli. (iş kefi yerində)

yağmasaqda gurluyuq. (yarar, yardımız keçməsədə sözə nə gəlib).

yağsız, kasıl, balçal ət. (balıq əti). (**kasıl**: balçal. mahiçəli)

yağsız, sümüksüz ət. (sal. sam)

yağtı su. (nazi nemət.)

yax yoğ qağaş. (uzaq doğan, qohum). (**yax yoğ**: nərsədən, nərsiyə yaxılmış, yoğulmuş. nərsənin daşığı,

bulaşığı).

yaxcı qurtulmaq. (ucuz atlatmaq)

yaxın doğan qarnaş. (tayfa tırax)

yaxınlarna, tanışlarına baş çəkmək yoluxdamaq. (yaxuqdamaq. siləyərham (sileyi rəhm) etmək)

yalan düüz. (yalan doğru)

yalan düz. (qalan yalan. doğur qoğur)

yalançılıq basarı. (yalançılıq töhməti).

yalanı ağzında. (çox yalançı)

yalanla düz. (yalanla doğru)

yalavac çiçəyi. (göybaş. iri, göy çiçək çeşiti. peyğəmbər gülü).

yalqınım yox. (minnətim yox)

yalnızbaşına. (yekə başına. tək başına)

yamacda səggi kimi, dərədə gərinib, düz, dar yer. (kərtmə. gərtmə. düzən. çalabıq. düzəngə)

yamşaq, düz, sas yer, nərsənin üzü. (yamar. hamar)

yan baxış. (süzdürmə. göz süzmə. qəmzə)

yan baxmaq. (bəğənməyərək, kötü niyyətlə, düşmanca baxmaq. ”-bu adamın hər gün **yan baxması** artıq canıma yəttədi!)

yan söz. (başqa söz). -**yan söz** olabilməz.

yan yerə. (başqa yerə). -yan yerə gedmədən bura gəldim.

yanaşacaq yer. (iskilə. yanşaq).

yanda götrülən nərsə. (yük. ağraq. tuşə). (kütəl). -yol uzaq, **kütəl** ağır.

yanı başında. (pek yaxınında). -onun tükanı evi başındadır)

yanı başında. (yanbayan. qucax qucağa. çox yaxın)

yanılış üçün ötüş sora.(ıstıbah ötür üzr ıstə).

yanlısın gördüm, içın oxudum. (tərəfdarlarına, mürüdlərinə baxdım, içində nə olduğun düşündüm)

yap ağzın. (qıfıllan. xəfə!)

yap yarıq nə. (çox ışıqlı nərsə)

yapçın yupçın. (yap yasır. hap hazır)

yapdığın iyiliyə qarşı qaravıl ıstəmə. (qarşılıq. zəmanət)

yapıların üstündə bıraxılan düz dam, düzlük. (taraça. daraça. sərəcə. girbət. çirbət. çırbat. yetmə. yermə)

yarağ ol. (hazır ol)

yaraqlı qaravul, polis, jandarm qaraqolu, bölməsi. (qapaltı. qapıltı. qapalta. pasqah)

yarasanın böyük çeşiti. (ət qanat).

yarıq otaq. (yaşın oda)

yarıqız artıq. (keçimiz artıq. mərhəmətə artıq).

yarım ada. (yarım ara)

yarım gün. (çalaçağ (haftaym)).

yarımada. (yarım ayırmıqan)

yarıtsız qalasın. (imkansız qalasın).

yarıya endirilmiş bayraq. (çalağ pərçəm)

yarma, bölmə olmayıb, əti dənəsinə bitişik olan yemiş. (ət yemiş)

yarşın qalın. (şad qalın).

yas bulmaq. (rəhmətə gedmək. ölmək. həlak olmaq. düşmək).

yas günləri, küçə çıxışlarında al qara bayraqlarla götürülən, bəzəkli bəzəksiz, yastıq biçimində başı

süslənmiş bayraq. (kitəl. kütəl). **-ələm kütəl**: böyük çıxışların, dəsdələrin önündə götürülür.

yasa yatmaq. (matəmə oturmaq).

yasdal. (yas yox: yasmaz. dəğməz. borc yox. təşkkür gərək değıl. bir şey dəğıl)

yasdan taxda. (yapıq, yasıq, düz taxda)

yasın sevgi. (rəsmi əşi)

yassı su qabı. (çotara. çovtara. çovara. kovara (< **çov. kov**: oyuq. boş).

yassı, ağzı gen qazan. (güvəc. göğəc)

yaş baş. (saç saqqal)

yaş, yumşaq ürəkli. (yaşyın).

yaşam qara. (yaşam boyu. biyoqrafi).

yaşın gözlər. (parlayan gözlər)

yaşın qaçıрмаq. (ömrün boşa vermək)

yaşın parça. (ışıklı boyalı barçın)

yaşın sevdası. (yaşam, həyat alası, həvəsi).

yaşın sür. (yaşınqıl)

yaşın yasmaq. (sirrini açmaq)

yaşın yaşın. (için için. gizli gizli). -nə ağlar için için. **yaşın yaşın**

yaşın yaşmaq. (şimşək çaxmaq)

yaşın yaşnadı. (ıldırım şaxdı)

yaşın yatım savaşı. (ölüm dirim dalaşı)

yaşın yatım savaşı. (ölüm dirim dalaşı).

yaşın, gizin, gizli iş aparan. (casut < yaşut)

yaşlı başlı. (saçlı başlı. bitgin yaşa gəlmiş)

yaşnaq yaşın. (çaxan ulduz. (**yaşnaq**: müşəşə. ıldırımlı).

yava ağız. (yavaız. yavaçı > yafaçı. (> yavəqu).

yava ağız. (yavaız. yavaçı > yafaçı. (yavəqu).

yavaş yavaş. (ağır ağır. ufaqdan ufaq)

yavız baxış. (bəd niyyət baxış).

yavrı ağzı. (quzu, dana ağzı kimi açıq qırmızı boya)

yayın başından. (al yaydan)

yayvan ağızlı qab, çanaq, küp, çömlək, saxsı, mətrət. (tağar)

yayvan ağızlı qab. (devrək. çevrək)

yaz başına vurmaq. (havalər iyicə ısınmadan incə geyinmək).

yazba, qoşuq çevrəsində gömük biri. (ədəbiyat şeir alanında kor biri).

yazılı, uzanan nərsənin sonuna artırılan tikə. (əkim. əlavə)

yedigün. (həfdə. bazar)

yekə baş malqara. (qambaş. qanbaş. qaqbaş. qapbaş. çapbaş)

yekə baş malqara. (qara mal)

yekəbaş malqaranın böyük, iri aşığı. (qalpasan. qalpanaz. (**qal**: böyük)

yekəbaş malqaranın qatı, irisi. (qatna. qatana. qatdana)

yekin balğu (**balğu** < bal. böl). (bir udumluq). -yekin balğu su istyəim

yel günü yayıqdırdı. (yel havayı açdı)

yelli, nəfəsli çalaqıcların ağza alınan bölümü. (başpara)

yemək yedirmə. (duzqulamaq)

yemək, ət kimiləri qorumağa yarar dolab. (pişiyəməzlik)

yemişin qabığı altında olan yemeli yumşaq yeri. (almanın əti. armıdın əti).

yengiay (hilal)

yenğləri başına toplanmaq. (qızmaq. qızınmaq. sınırlanmaq)

yeni başdan. (yenidən. genə. dubarə).

yeni başlamış. (naşı. xam. əcəmi. ağız kişi. ağız işçi)

yeni gəlinin qayınatasına verdiyi sovgat. (atalıq)

yenidən doğmaq. (yenilmək)

yenigün. (novruz)

yer ağaları. (yer yiyələri)

yer iğəsi. (malik).

yer yer qaraya çalan qır at donu. (bağlaqırı > paxlaqırı)

yer yer su dolu çöküntülər. (qaragöz)

yer yürüngəsinin, gündən ən uzaq yeri. (günötə)

yərbasar. (əğəcən. iğəcən. iyəcən. yiyəcən. birinin yerin tutan. ardıl. canışın. xəlifə)

yərbasar. (yeral. qayıt. canışın)

yerdən fışqırıb çıxan su. (çağlayıq. qaynarca)

yerimin ada gülüzü, ada yosması. (gözəli, idolu. rəna qızı)

yerin düşü. (yerin dibi)

yersizcə, yolsuzca (həqsizcə), güclə başqasının malına yiyələnmək. (qapınsımaq. qəsb etmək)

yersu. (ab o həva. -oranın **yersuyu** mənə düşmür. -bir **yersuyun** dəyiş, bəlkə ağrın dinləndi)

yerüzünün su ilə örtülü olmayan bölümü. (qara. topraq)

yetək tapsan. (imkan olsa). -**yetək tapsan** bizə baş çək.

yəhərədə gəlir palanada. (hər işə uyar, hər işə yarar, incə işlər üçün də kaba işlər üçün də istifadə edilə bilər)

yığıb birləşdirmək, bir araya gətirmək. (dügümləmək. kəndir (dögmə toxmağı)).

yıxama suyu. (yuvuntu)

yıxılırqa azdan qaldım. (az qalmışdı qalsın düşəm)

yırsız ət. (yırsız: yağsız).

yoğar dəri. (işlənib yumşatılmış dəri)

yoğar ki. (yaxıcıdır ki)

yoğar qopub səkrəlim: yuxarı qalxıb atılalım.

yoğar saç. (dalqalı, şişik, yumşaq saç)

yoğar tərəq. (ağca ağac)

yoğar yürük. (yumuşaq ayaqqabı)

yoğmaz para. (həram para)

yoğun, güdə dəğənək (kütəl. kötək).

yoğur alta səpilən un. (urvalıq)

yoğur para qarış para. (həlal para həram para)

yoğuş bağış. (lütf o iltifat. lütf o mərhəmət).

yox olan. (yoxar. dəvamsız. fani)

yoxluğa, məhvə doğru gedən. (yoxar. qağşar. kəvşər).

yoxul görmüş. (fovt edmiş. uçunmuş).

yoxula varmış. (fovt edmiş. uçunmuş).

yol açan önəmli, izli etgili nərsə, kimsə. (ulduz. yıldız. ışı. ışıq. ışıma).

yol atası. (qılavuz. öndər. yöndər).

yol atası. (qılavuz. yönətici. yönətcı. yolbaşçı. biligit. biliqçı. bələtçı. bilətçı. göstərici. yol göstərici. rəhbər.

boyrat. rəhnəma. tapqara. lider. mürşid)

yol başçı. (qılavuz)

yol başı. (başqan. rəis. başbuğ. elbaşı. boyrat. rəhbər)

yol başı. (ip ucu. səriştə)

yol qırasında olan səggi, duraq. (qaldurum).

yolağuz. (rəhbər)

yolata. (yolbaşçı. bələdçi. rəhbər)

yolbaşçı. (qılavuz. rəhbər)

yollarda gəzən, el güvənliyin sağlayan polis işçisi. (qaraqol)

yolları sazlamaq. (yaraqlamaq. düzəltmək)

yolun tutan, bardınqar, ağız güdən, aldınqar. (bardınqar: əlbəttə ki (hətmən) barqınar: amaca, mənzilə çatar).

(aldınqar: əlbəttə ki (hətmən) mə'təl, avara qalar).

yolun tutan, barqınar, ağız güdən, aldınar (barqınar: amaca, mənzilə çatar). (aldınar: mə'təl, avara qalar).

yoluna baş qoymaq. (bir yolda, bütün varlığın vermək)

yordamında ərdəmdə, bayraq kimi görkəmli. (davranışında başarcanlıqında örnək olan).

yosul yasal sovğa. (məşru və qanuni irs)

yuğunmaq üçün yuğnaqda (hamamda) qurulan böyük su qabı. (sulan. suvlan. suvan. hovuz. van. vanna.

banna)

yuğuntudan arda qalan paslı, kirli su. (bulaşiq. pəsab)

yuxu çəkmək. (gözəl yatmaq)

yuxu dağarcığı. (yuxumcul)

yuxu durağ bilmədən. (heç dayanmadan. bir başa)

yuxu tuluğu. (yuxumcul)

yuxu verən. (uyutucu)

yuxu yüklü. (çox yatan)

yuxulubaş. (başı soyuq. qaba saba. özənsiz. tullağan. dərdərik. həvərə. inciksiz. nəzakətsiz)

yuxusu açılmaq. (yuxusu qaçmaq. yuxusu dağılmaq)

yuxusun almaq. (könlüce yatmaq)

yuxuya qalmaq. (oyanmada gecikmək)

yumaz (yumağız) ağzı bütün, az danışan. (yığağız. yığaz)

yumşaq, açıq, gəvik pişmiş ət yeməyi. (pörtmə. qapusqa. qapatma. qapturma).

yumurta açmaq. (yumurta çıxartmaq).

yumurtanın sarısın bu gün yeyir, ağın yarın. (çimri).

yumuşaq üzlü. (kəndisindən istənilənləri geri çevirməyən. -yumuşaq yüzlü olduğum üçün mü təpəmə çıxırsan?)

yut gün. (bütün gün. igirmi dörd saat)

yuva yıxmaq. (boşandırmaq)

yucarlaq başlı. (almabaş)

yucarlaq, düz biçim. (qapla)

yucarlanıb gedmək. (keçinmək. əldəkiylə, olduğıyla yaşam sürmək. -yucarlanıb gidiriz işdə).

yucasını pozmaq. (evin dağıtmaq, alt üst etmək).

yük altına girmək. (sorumluluq götürmək. -dəsənə boş yerə yük altına girmişiz biz).

yük atı. (yabı)

yük olmaq. (başına düşmək). –buda bizə **yük oldu**

yüksəkdən qonuşmaq. (1. yüksək səslə qonuşmaq. sərt qonuşmaq. . yapılması güc nələri yapacaqmış kimi

abartılı qonuşmaq. -bu adam yüksəkdən qonuşmaya bayılır)

yüksəklərdə dolaşmaq. (əldə edilməsi güc nələr istəmək. -yüksəklərdə dolaşmayı biraqda olabiləcək bir nərsə
istə).

yükü heyvana çatıb bağlamaqda işlənən ipin ucundakı ağac çəngəl. (toğanaq. doğanaq)

yünü az davar. (gəmcik. kəmcik. kəmdik. kəmik)

yürüng ərdəm. (gənəl (imumi) eyitiş. gənəl şuur).

yüşən daş. (şumal daş)

zöhrə ulduzu. (çulpan. çoban ulduzu)

zurnanın zirt dədiğı yer. (konunun ən güc yeri)